

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,*
Szávay István, dr. Varga László

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	2287
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Demeter Márta</i> (LMP).....	2287
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	2289
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP)	2291
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	2293
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	2294
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	2296
<i>Dr. László Imre</i> (DK)	2297
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2299
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	2301
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2302
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	2304
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2306
<i>Bóna Zoltán</i> (Fidesz).....	2308
<i>Vargha Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	2310
A Magyarország és a Tádzsik Köztársaság között létrejött, a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2312
A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2017. évi módosításainak kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	2312
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Fülöp-szigeteki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembe vétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2313
Az egyrészről az Európai Unió és annak tagállamai, másrészről Ausztrália közötti Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2313
A Magyarország és a Koszovói Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2314
A Magyarország Kormánya és az Azerbajdzsáni Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2314
A Magyarország és a Koszovói Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2314
A Turisztikai Világszervezet és Magyarország Kormánya között a Turizmus Világnap központi rendezvénye Budapesten történő megrendezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2314
A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző javaslatról történő döntés és a zárószavazás	2314
Az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	2315
Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	2316
A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	2318

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	2320
Egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	2321
A Nemzeti Közzolgálati Egyetem fenntartói jogait érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2325
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2325
Dunai Mónika (Fidesz)	2326
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	2326
Dunai Mónika (Fidesz)	2327
A Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2328
Felszólalók:	
Bóna Zoltán , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	2329
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	2329
Dr. Molnár Zsolt (MSZP)	2330
Szávay István (Jobbik).....	2332
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	2335
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	2336
A sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája.....	2338
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2339
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	2340
Bánki Erik (Fidesz)	2341
Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2342
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója	2342
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	2342
Ungár Péter (LMP)	2343
Kepli Lajos (Jobbik).....	2345
Hajdu László (DK).....	2347
Kepli Lajos (Jobbik).....	2349
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	2350
A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a diplomata, szolgálati és különleges útlevelekkel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2351
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2352
Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2352
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	2353
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	2353
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár.....	2355

A szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2358
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	2358
Ungár Péter (LMP)	2359
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár	2361
A gyülekezési jogról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2363
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	2363
A magánélet védelméről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2364
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	2364
Az üzleti titok védelméről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2365
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	2365
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2366
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2368
A Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2368
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	2368
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	2369
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2369
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	2369
Kovács Sándor , a Népjóléti bizottság előadója	2370
Korózs Lajos , a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	2370
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	2371
Egyes törvényeknek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2372
Felszólalók:	
B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója	2372
Dr. Varga László , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	2373
Kepli Lajos , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének előadója	2375
Hajdu László (DK)	2376
Kepli Lajos (Jobbik)	2378
B. Nagy László (Fidesz)	2382
Arató Gergely (DK)	2384
Kepli Lajos (Jobbik)	2385
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	2385
A Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	2386
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	2386
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	2387
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2390
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	2392

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	2393
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	2393
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	2396
Arató Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	2397
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2398
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2399
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2402
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	2403
Tordai Bence (Párbeszéd)	2406
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2408
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2409
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2416
Arató Gergely (DK).....	2416
Dunai Mónika (Fidesz)	2417
Hajdu László (DK).....	2417
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	2419
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2420
Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) előterjesztői válasza	2421

A Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	2424
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	2424

Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	2428
Hegedűs Lorántné , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	2429
Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2430
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2433
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2436
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	2438
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	2441
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	2443
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	2447

Napirend utáni felszólalások:

Ungár Péter (LMP)	2450
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2452
Ovádi Péter (Fidesz)	2454
Szávay István (Jobbik)	2455

Az ülésnap bezárása	2458
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés negyedik nyári rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2018. július 17-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Varga László)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés negyedik nyári rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre, akik szintén köszöntök.

Köszöntöm a kedves vendégeinket is, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Közlekedési nehézségek miatt nem ugyanabban a sorrendben fognak elhangozni a napirend előttiék, mint ahogy az jelezve van, ezért meg is kérdezem Demeter Márta képviselő asszonytól, hogy elkezdhetjük-e vele, mert aki előtte lenne, az még a dugóban ül valahol Budapest határában. (Jelzésre:) Köszönöm szépen, nagyon kedves, képviselő asszony.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony: „Akik nem fontosak a kormánynak” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A választók, azok is, akik ránk szavaztak, és azok is, akik más pártot tartottak támogatandónak, joggal várják azt el, hogy itt a parlamentben ne csak üres, öncélú mindenféle politikai eszmefuttatások hangozzanak el, hanem igenis azok a kérdések és azok a problémák kerüljenek folyamatosan napirendre, amelyekkel ők a mindennapokban küszködnek.

És ugyan ma az egyéni képviselőknek a többsége a saját képükre szabott választási rendszer miatt a Fidesz soraiból kerül ki, meg kell mondanunk őszintén, hogy önök a helyi embereknek az érdekét, a helyi ügyeket egyáltalán nem jelenítik meg a parlamentben, és nem képviselik az érdekeiket. (Cseresnyés Péter: Mondja az, akit még egyszer se választottak meg.) Ez a helyzet nem elfogadható, és már csak azért is elfogadhatatlan, mert ez tovább rombolja az embereknek a parlamentarizmusba vetett hitét, de nemcsak ezért elfogadhatatlan, hanem azért is, mert teljesen ellentétes azzal a nagyon is jogos társadalmi igényvel, hogy végre az emberekről szóljon a politika.

A Fidesz rendszerében az egyéni képviselők nem a helyi érdekeket jelenítik meg az Országgyűlésben, hanem csak és kizárólag a Fidesz pártérdekeit jelenítik meg helyben. A fideszes képviselőknek mindössze annyi dolguk van, hogy a kabinetminisztérium, illetve a mögötte álló árnyékkabinet által újra és újra aktualizált gyűlöletkampányt (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hülyeség!) minél hatékonyabban

jelenítsék meg a saját választókerületeikben. Tehát nem fontosak a Fidesznek a helyi problémák, és nem érdeklik önöket az ott élő emberek, legfeljebb a választások napján vagy pedig az azt megelőző pár hétben. De ahogy bekerülnek az Országgyűlésbe, ahogy megalakult az új parlament, így egyértelműen csak a Fidesz képviselőivé váltak önök, és nem pedig a választóik képviselőivé.

Az LMP-frakció úgy döntött, hogy felveszi a harcot a köldöknéző és egyébként a csak magáról szóló parlamenttel. Sőt, ha nagyobb szavakat szeretnének használni, akkor azt kell mondanom, hogy kísérletet teszünk a képviselői demokráciának (Dr. Rétvári Bence: Egyre kevesebben is vagytok! - Németh Szilárd István közbeszól.) a helyreállítására. Ebben az ülésszakban és a ciklusnak a további idejében is (Dr. Rétvári Bence: A Schiffer miért lépett ki?) csak azon fogunk dolgozni, hogy a helyi ügyeket, az embereknek a helyi érdekeit megjelenítsük itt az Országgyűlésben, és ezekre megoldási javaslatokat is adjunk.

A Fidesz célja, hogy a konkrét kérdésekre egyáltalán ne kelljen válaszolnia, hogy csak általánosságban meg elviekben lehessen vitatkozni. A parlament megalakulása óta eltelt pár hétben is kiderült, hogy a kormánypárt a valós és kézzelfogható problémákra kizárólag általános lözúgokat tud mondani (Dr. Rétvári Bence: Mi a helyzet Ron Werber szerződésével?), egyébként semmilyen érdemi, konkrét választ.

Több mint egy tucat helyi ügygel szembesítettük a Fideszt az elmúlt két hónapban, és a válasz a legtöbb esetben semmilyen konkrétumot nem tartalmazott, sőt önök nagyon sokszor még csak nem is hallottak ezekről a felvetett problémákról, tehát egyértelmű, hogy önöknek nem fontosak a választók. Nem fontosak önöknek például azok a lakók, akik abban a Bihari utcai épületben laknak Kóbányán, amit a Fidesz lebontásra ítélt úgy, hogy tisztességesen dolgozó (Németh Szilárd István: A Fidesz lebontásra ítélte?), a számláikat és a lakbért befizető, kisgyermekes családok élnek ott. Őket akarják utcára tenni, beteg embereket akarnak utcára tenni úgy, hogy nem biztosítanak számukra cserelakást. Amikor én ezt megkérdeztem önöktől a parlamentben, akkor mindössze a kilakoltatások fogalmáról voltak hajlandóak egyáltalán beszélni, és a konkrét családok konkrét élethelyzetének a megoldásáról egyetlen szót nem ejtettek, pedig azt is megmondtuk önöknek, hogy mi lenne a megoldás.

Kiderült, hogy nem fontosak önöknek a pécsi emberek, akiknek egyébként a miniszterelnök személyesen tett arra ígéretet, hogy az ő megkérdezésük nélkül nem épülhet veszélyes atomtemető Bodán, Pécs mellett. A kormányzati válaszból, amikor feltették ezt a kérdést, az derült ki, hogy egyáltalán nem tartják ezt az ígéretet sem, csakúgy, mint az Ormánságban élők helyzeténél, ahol rengeteg szegény ember él (Cseresnyés Péter: Ilyen nem hangzott el.), megígérték nekik, hogy a téli rezsicsökkentést meg fogják kapni, hiszen ők fával fűtenek, ebből sem lett semmi. Mint ahogy azok a családok sem fontosak

önöknek, akik olyan ingatlanokban, olyan lakóépületekben laknak, amelyek tele vannak az egészségükre veszélyes azbeszttel.

Ilyen épületek vannak Veszprémben, Győrben, Tatabányán, rengetegszer felhívtuk erre a figyelmet, semmilyen választ nem hajlandók erre adni, csak felméréseket végeznek meg elemezgetnek, de nincs gyakorlati megoldás; mint ahogy nem foglalkoznak a Falco gyár környezetkárosító hatása miatt fuldokló szombathelyi lakosokkal, vagy pedig a Gyömrőn lerakott veszélyes hulladék által emberek életét megkeserítő közösségekkel és problémákkal.

Ezt a sort hosszasan fogjuk folytatni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ide be fogjuk hozni ezeket az ügyeket az Országgyűlésbe, szembesíteni fogjuk a kormányt, és arra kérünk mindenkit az Országgyűlés falain kívül, hogy aki úgy érzi, hogy nincs képviselete a parlamentben, hogy az ügyeit ide szeretné hozni a Házba, az keresen meg minket, számon fogjuk kérni a kormányt egészen addig, amíg (*Dr. Rétvári Bence: Ismerkednek a demokráciával, ez jó hír!*) nem oldják meg ezeket a problémákat. Köszönöm. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Én fontos dolognak tartom, hogy minden frakció így a ciklus elején meghatározza, hogy melyek is a legfontosabb céljai az elkövetkező négy évben; nyugtáztuk, hogy az LMP is gyakorlatilag az elején van a saját szerepfelfogás-meghatározásának, ezt tudomásul is vesszük.

De azt azért kérném öntől, hogy ne fogja a választási rendszerre azt, hogy nem úgy szerepeltek, ahogy elvárták az ön jelenlegi pártjával, hogy így fogalmaznak. Ha a Fidesz képviselői nem foglalkoznának a helyi ügyekkel és nem lennének ebben hatékonyak, akkor nem fordulhatott volna elő, hogy több mint 90 helyen fideszes győzelem (*Dr. Rétvári Bence és Cseresnyés Péter: Így van!*) született a választókeretben - kérem, vegye ezt figyelembe.

Ami a helyi ügyeket illeti, abban legyen biztos, hogy ezekkel a problémákkal, ezekkel az ügyekkel foglalkozik valamennyi képviselő, helyben megválasztott képviselő és kormányzati politikus is. Azt azért hozzátenném, hogy a kormány több mint 1300 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat, ami azt jelenti, hogy az önkormányzatoknak is nagyobb lehetőségük van, hogy ezen dolgokat orvosolják.

De mivel a felszólalása jelentős részében gyakorlatilag a kormányt próbálta támadni, nem pedig helyi ügyeket hozott fel, ezért engedje meg, hogy azt mond-

jam, az az érzésünk, hogy a baloldal gyakran összekeveri a saját kilátástalan helyzetét az ország állapotával, és az ilyen felszólalásokból rendre kihagyják azokat az intézkedéseket, amelyek a helyben élőknek is segítséget nyújtanak, meg úgy általában véve minden magyar családnak. És mivel ezen a héten szavazunk a költségvetésről, ezért engedje meg, hogy felsoroljak ezek közül az eredmények, illetve intézkedések közül párat, azért is, mert az, hogy milyen költségvetést fogad el az Országgyűlés, jó fokmérője az ország állapotának is és a helyi viszonyoknak is.

Szeretném önnek elmondani, hogy minden meghatározó területre több pénz jut jövőre, így az ideihez képest is, honvédelemre 85 milliárddal, az egészségügyre több mint 100 milliárddal jut majd több, az oktatásra fordított források is jelentősen bővülnek. Még nagyobb a különbség, ha ezt a baloldali kormányhoz képest nézzük: az oktatásra több mint 600 milliárddal, az egészségügyre pedig több mint 500 milliárddal költünk többet, és a helyben élők szempontjából sem mellékes az, hogy például adósságtörlesztésre feleannyit kell költenünk, mint 2010-ben.

(9.10)

És azt is nagyon sajnálom, hogy amikor ön az ország állapotát taglalja, akkor számos olyan intézkedést kifejejt a mondandójából, amik százalékokat nyújtanak segítséget. Például azt, hogy mégiscsak jó dolog az, hogy tovább nő a kétgyermekesek adókedvezménye 40 ezer forintra. Mégiscsak jó dolog, hogy 240 milliárd forint áll majd rendelkezésre otthonteremtési programra, és ha megnézi a számokat, ez vidéken is óriási segítséget jelent, főleg ha tudjuk, hogy fajlagosan ott sokkal nagyobb segítséget jelent egy tízmillió támogatás, mondjuk, a ház megépítéséhez.

Mégiscsak jó dolog az mindenhol az országban, hogy a munkaadói adók 17,5 százalékra csökkennek. Amikor az ön volt pártja volt kormányon, akkor még 27 százalék volt a munkaadói adó, most ez 17,5 százalék, ami azért fontos, mert az ország minden részén nagyobb lehetőséget nyújt ez a további béremelésekre.

Még sok példát mondhatnék (*Demeter Márta: Amiket mondtam, azokra válaszoljon, államtitkár úr!*), de ezek az intézkedések, amelyekről ön is szavazhat ezen a héten, egy fokozatosan erősödő ország képét mutatják. És ha megnézem azt, hogy az ön pártja milyen javaslatokat tesz, akkor eléggé borzasztó a kép, mert tudjuk, hogy kétkulcsos adót erőltetnek (*Demeter Márta: Ezt most az érintett embereknek mondja!*), tudjuk nagyon jól, azt is tudjuk, hogy az otthonteremtési támogatást is célkeresztbe vették. Ezt azért mondom el önnek, mert helyi ügyekre hivatkozik ön, de az a helyzet, hogy ha ezt a politikát megvalósítanák, akkor az ország minden részében hátrányos helyzetbe hoznák a magyar családokat. (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*)

És ha ehhez még hozzávesszük az alapjövédlemre vonatkozó javaslatukat, ami szintén létezik, akkor még borzasztóbb a kép, mert azt látjuk, hogy újra egy olyan időszakot hoznának vissza, ahol jobban megérte munka helyett segélyből élni. Így hát ilyen előzmények után nyugodtan kijelenthetjük, hogy a baloldali pártok, függetlenül attól, hogy mely pártokról van szó, ugyanolyanok, mint a Bourbonok, semmit sem tanultak, igaz, semmit sem felejtettek; tényleg egy olyan időszakot akarnak visszahozni, ahol sokkal jobban megérte munka helyett segélyből élni. *(Demeter Márta: Eltévesszette a házszámat, államtitkár úr!)*

Azt gondolom, hogy az ország ennél felelősebb baloldalt és felelősebb ellenzéket érdemelne. Bárhogyan legyen, a kormány teszi a dolgát, függetlenül attól, hogy ezekben az ügyekben számíthat-e az MSZP és az LMP, illetve az egyéb baloldali pártok támogatására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából „Jövőellenesség?” címmel Mesterházy Attila képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „Jövőellenesség?”, így pontos a címe a mai napirend előtti felszólalásomnak. Ez arra próbál utalni, hogy ahogy itt államtitkár úr is beszélt, részben érintette a költségvetést, én is erről szeretnék néhány gondolatot elmondani.

Nagyon sokan értékelték ezt a költségvetést sokféle módon, leginkább a számokból kiindulva természetesen, hiszen a költségvetés a számokkal adja meg az alapját sok minden másnak, és való igaz, hogy talán az alkotmányon kívül ez a legfontosabb törvénye ennek a Háznak, amit elfogadhatunk, így oka van annak, hogy erről hosszasan kell beszéljünk, és sokféle szempontból kell hogy mérlegeljünk egy költségvetés sikerét vagy eredményességét.

Nagyon sok veszélyt is felsoroltak a kollégáim a vita során, amik fakadnak a tervezésből, de fakadnak a nemzetközi körülmények megváltozásából. Elég itt utalni az amerikai jegybankra vagy az Európai Központi Bank megváltozott politikájára. De érdemes odafigyelni arra a kereskedelmi háborúra, ami éppen kibontakozóban van az Európai Unió és az USA vagy akár Kína között, hiszen ebben az egyik legfontosabb kereskedelmi partnerünk, Németország nagyon erősen érintett, és az, hogy a német gazdaság hogyan teljesít, nagyon erős hatással van a magyar gazdaságra is. De említhetnénk a különböző válságjeleket vagy éppen a brexitet is, ami szintén hatással lesz ezekre a nemzetközi pénzügyi körülményeket meghatározó folyamatokra.

De én mégis most nem ezekkel szeretnék nagyon hosszú időt tölteni, hanem teljesen más aspektusból

szeretném megközelíteni ezt a kérdést, hiszen a költségvetést nemcsak az alapján lehet értékelni, hogy milyen számok vannak benne, milyen egyenleg jön ki belőle, hanem hogy milyen hatása van, vagy éppen milyen értékeket tükröz. Világosan látszik, hogy ez a költségvetés torz társadalompolitikai értékeket tükröz, hiszen ha a számokat nézzük, akkor ennek az lesz a következménye, hogy Magyarországon a jómódúak, a gazdagok még gazdagabbak lesznek, a szegényebbek pedig még rosszabb helyzetbe fognak kerülni, tehát az a jövedelmi olló, amit inkább csökkenteni kellene, ami az elmúlt években egyébként nőtt az önkormányzata idején, az bizony növekedni fog a következő években is. Világosan látszik, hogy ez azt a társadalompolitikát tükrözi, ami eddig is mindig a Fidesz sajátja volt. Ez egy perverz társadalompolitika, ami arról szól, hogy hogyan lehet a kiváltságosokat még jobban segíteni, a szegényeket pedig magukra hagyni.

Mi baloldaliként, szociáldemokratáknak abban hiszünk, hogy az újraelosztásra szükség van, hiszen egy jóléti államot akkor lehet felépíteni, és a jóléti állam egy fontos eszköze annak, hogy adott esetben a kapitalizmus ne csak a tőkésnek, ne csak a tőkének kedvezzen, éppen ezért a legjobb eszköz arra, hogy egy olyan jóléti államot építsünk, ahol mindenki ki tudja bontakoztatni a saját tehetségét, mindenki el tudja érni azt, amire vágyakozik, ha kellő szorgalommal és tehetséggel párosul a munkája az élete során.

Éppen ezért a mi szemszögünkből nézve az, hogy a jóléti kiadások GDP-hez mért aránya ismét csökkenni fog ebben a költségvetésben, mindenképpen rossz hír. Az, hogy az egészségügyben, az oktatásban vagy éppen a szociális területen, még ha nominálisan emelkednek is adott esetben a számok, de a problémához képest nem hoz megoldást ez a mostani költségvetés, ez azt is jelenti, hogy önköz ezeken a területeken nem kívánnak jelentős előrelépést elérni. Márpedig, ha oktatásra, egészségügyre és a szociális területre nem költünk megfelelő összegű forintot, akkor bizony a jóléti állam is csorbát szenved, és bizony Magyarországon azokból az önköz által elmondott gazdasági sikerekből vagy pozitív körülményekből bizony csak nagyon kevesen tudnak részesülni.

Éppen ezért a mi szemszögünkből nagyon fontos, hogy a kiszolgáltatottakat mennyire segíti ez a költségvetés, a társadalmi felemelkedés, a mobilitás csatornáit mennyire nyitja újra, a tehetség kibontakoztatását mennyire segíti, ahogy az imént is mondtam, hogy minőségi hosszú életet biztosít-e, vagy szolgálja-e ennek lehetőségét, és hogy ad-e biztonságot a rászorulóknak.

Az értékalapon történő megközelítés alapján azt kell mondjam, hogy ezekre a kérdésekre a válasz az, hogy nem, éppen ezért, nemcsak azért, mert az ellenzék általában elutasítja a kormányzat költségvetését, hanem abból az ideológiából, abból a világnézetből és értékrendből fakadóan sem fogadhatjuk el és támogathatjuk ezt a költségvetést, amiben a baloldaliak, a szociáldemokraták hisznek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt a válasza megadnám a szót Tállai András államtitkár úrnak, elnézését kérem, hogy rosszul mondtam be a napirend előtti felszólalásának címét, de engem köt a forgatókönyv, és a forgatókönyvben leírtaknak megfelelően. De köszönöm, hogy kijavította.

Tehát, mint említettem, az elhangzott napirend előtti felszólalásra Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2010 óta a magyar kormány stabilizálta az ország gazdasági és pénzügyi helyzetét, felelős költségvetési gazdálkodást folytatott. Azt gondolom, az államháztartás hiánya folyamatosan csökken, ugyanígy az államadósság mértéke, és tartós gazdasági növekedést sikerült elérni. Ezek a gazdasági eredmények - amelyek mögött óriási teljesítmény van az ország részéről, az emberek részéről, a vállalkozások részéről - alapozzák meg azt a költségvetést, amelyet most a kormány 2019-re benyújtott az Országgyűlés elé.

Ez a költségvetés négy fontos célt határoz meg. Egyrészt meg kell őrizni Magyarország biztonságát. Fenn kell tartani a tartós gazdasági növekedést, hiszen a tartós gazdasági növekedés alapozza meg jólétünket. Folytatni kell a családok támogatását, ami a Fidesz-KDNP politikájának alapvető tézise. El kell érni a teljes foglalkoztatást.

(9.20)

Tisztelt Országgyűlés! Fontos a képviselő úr felszólalása kapcsán - hiszen ő az előző szocialista kormányoknak is tagja volt, s részese volt azoknak az „eredményeknek” - hangsúlyozni, hogy egyes területeken mennyivel több forrás jut a szolgáltatások megszervezésére, mint az MSZP-kormányok idején. Az oktatás területén 2010-hez képest 606 milliárddal költünk majd többet, az egészségügyre 505 milliárd forinttal, a közbiztonságra és honvédelemre 415 milliárddal. Az önkormányzatok 453 milliárd forinttal részesülnek több állami támogatásban.

Folytatva a kormány gazdasági eredményeinek kibontását, illetve a 2019-es költségvetési célok meghatározását, nagyon fontos kiemelni, hogy évek óta az európai uniós átlagnál magasabb gazdasági növekedést ér el az ország, és a 2019-es 4,1 százalékos célkitűzéssel ugyanez a tendencia kell hogy folytatódjon. Az 1,8 százalékos GDP-arányos hiánnyal, azt gondolom, hogy nemzetközi szinten is kiemelkedő eredményt tudtunk és tudunk is elérni. A kormány 2,7 százalékos inflációt tervez a költségvetésében. Fontos cél, hogy a költségvetés terén megvalósuljon a nullás egyenleg biztosítása.

A képviselő úr által elmondott területek közül egyre szeretnék rátérni, a jövedelempolitikára. A jövedelempolitika terén sincs szégyenkeznivalója a kormánynak az elmúlt évek eredményeit tekintve, hiszen

évek óta folyamatosan növekszik a reálbér. Ennek több összetevője is van, egyrészt a személyi jövedelemadó egykulcsossá tétele 15 százalékosra, ami az Európai Unióban a második legkisebb összeg. A 9 százalékos társasági adó pedig kiemelkedik, hiszen az Európai Uniót tekintve a legalacsonyabb.

A jövedelempolitikára rátérve: ha igaza lenne a képviselő úrnak, akkor nem lennének igazak azok a számok, hogy a fogyasztás mértéke Magyarországon évek óta növekszik, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke évek óta megmarad, sőt növekszik. Emögött természetesen komoly kormányzati intézkedések vannak, a kormányzat által életpályamodellek bevezetése, és a már említett tartós gazdasági növekedés. Fontos, hogy a kormány a csökkenő közterhekkkel a vállalkozások számára ad szabad forráslehetőséget, ugyanakkor pedig a közigazgatás megszervezésére, az oktatásra, az egészségügyre szervezett források ezáltal növekedni fognak. Ez a célja a 2019-es költségvetésnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Az MNB 180 lépéséről!” címmel a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A múlt héten a Versenyképességi Tanács megvizsgálta és megvitatta a Nemzeti Bank 180 lépés programját. Most kezdeném azzal, hogy miért pont most kezdett el a kormány foglalkozni a versenyképesség kérdésével, nyolc évvel később, aztán esetleg azt is fölvehetném, hogy miért pont azután, miután több ezer milliárd forintos európai uniós támogatást már elköltöttek, vagy még azt is fölvehetném, hogy miért pont az MNB foglalkozik ezzel a kérdéskörrel, hiszen az MNB-nek nem feladata az általános gazdaságpolitika megalkotása, az ő hatásterülete a monetáris politika. De ne ragadjunk le ezen dolgok mellett, nézzük a tényeket és nézzük magát az anyagot!

Én azt gondolom egyébként, hogy ez a 180 pontos anyag, amit a Magyar Nemzeti Bank letett az asztalra, egy nagyon jó helyzetértékelést ad. Le a kalappal a készítőik előtt! Ha valaki valóban szeretné tudni, hogy Magyarország hogy is néz ki itt és most, akkor érdemes elolvasnia ezt az anyagot. Ebben az anyagban egyébként olyanokról van szó, hogy a magyar gazdaság potenciális növekedési üteme 1,4 százalék, hogy a termelékenység nagyon alacsony, hogy az oktatás, különös tekintettel a felsőoktatási rendszerre, kifejezetten rossz, hogy az egészségügyi rendszer nem hatékony, és ehhez hasonló kérdésekről, amiket egyébként mi is elmondtunk a költségvetési vitában is, de eredmény nélkül.

Amivel viszont problémám van ezzel az anyaggal kapcsolatosan, az az, hogy a jó helyzetértékelés után nincs egy jó terápia. Amikor tovább olvassuk ezt az

anyagot, akkor azt lehet látni, hogy egy kívánságlista jön össze, hogy jó lenne, ha itt is és ott is komoly változások történének, de hogy milyen mechanizmusok, milyen gazdaságpolitikai intézkedések lennének ehhez szükségesek, azok nincsenek leírva. Kicsit olyan déjà vu érzésem volt, mert nagyon hasonló ez a történet ahhoz, amit a Gyurcsány-kormány folytatott még a válság előtti időszakban, amikor 100 pontos programot meg 41 lépéses programot állított össze úgy, hogy tulajdonképpen nem gondolta végig, hogy milyen mechanizmusokra lenne szükség ahhoz, hogy ez megvalósuljon.

Az MNB anyagában azonban van három dolog, ami nagyon hiányzik. Engedjék meg, hogy csak az említés szintjén mondjam el ezt a három fontos pontot, azért is, mert mélyen meg vagyok arról győződve, hogy a versenyképesség területén nem lehet áttörő változást létrehozni ezen három dolog nélkül.

Az első az, hogy a kormánynak minél hamarabb le kellene lépnie erről az illiberális államelképzelésről és az antidemokratikus megoldások alkalmazásáról, mert a gazdaságtörténet és a fejlődés-gazdaságtan is több ízben is bizonyította azt, hogy sikeres modernizáció, sikeres fejlődés csak olyan országokban mehet végbe, ahol a társadalmi és gazdasági intézmények befogadó jellegűek, és nem kizáró monopoljellegűek. Tehát csak olyan politikai szisztéma tud valóban versenyképes lenni, amely biztosítja azt, hogy befogadó intézmények legyenek.

A másik nagyon fontos dolog az, hogy ki kellene egyezni a társadalommal. Nagyon fontos lenne az, hogy ne bontsuk két részre a magyar társadalmat, Fidesz-támogatókra és Fidesz-ellenzékiekre, mert ilyen alapon megint csak nem lehet a legfontosabb problémákat megoldani. Az oktatás és az egészségügy nagyon fontos területe a versenyképességnek - ez egyébként az MNB-anyagból is kiderül -, itt viszont csak olyan reformokat lehet elképzelni, amelyek széles körű konszenzusra építenek, tehát ahol kormánypárti és ellenzéki képviselők, illetve szakértők együttesen döntenek arról, hogy milyen reform legyen, és ezeket a reformokat aztán társadalmi vitára kell bocsátani, hiszen ezeknek a reformoknak 10-15 esztendeig ki kell tartaniuk, mert különben nem lesz eredmény. Tehát egy széles körű konszenzus nélkül nem képzelhető el tartós versenyképesség.

Végezetül a harmadik dolog az, hogy a déli és a keleti nyitás helyett vissza kellene térni nyugat felé, hiszen az is bizonyított tény, 1100 esztendő bizonyította, hogy Magyarország akkor tudott előrejutni, akkor tudott sikeresen modernizálódni, ha a nyugati munkamegosztási rendszerbe illeszkedett be, s ezt a technológiai transzfert megfelelően tudta alkalmazni és használni. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön állításával szemben azt tudom mondani, hogy a kormány folyamatosan foglalkozik a versenyképesség javításával, tehát ez nem egy mostani keletű dolog. Ezt szeretném néhány gondolattal be is bizonyítani. A kormány gazdaságpolitikájának középpontjában eleve a versenyképesség javítása áll, hogy dinamikus gazdasági növekedés legyen Magyarországon, és annak a feltételeit meg tudjuk teremteni.

A 2010 óta végrehajtott sikeres pénzügyi és makrogazdasági konszolidáció eredményeként nagyon komoly eredményeket tudunk felmutatni, így az államháztartási hiány folyamatosan a GDP 3 százaléka alatt van, sőt jelentősen alatta.

(9.30)

Ugyanez igaz az államadósság csökkentésére, a pénzügyi egyensúly javítására, de mondhatjuk az alacsony inflációt, a mérséklődő finanszírozási költségek megeremtették a gazdasági növekedés stabil pénzügyi, makrogazdasági feltételeit. A folyamatos gazdaságpolitika eredményeként statisztikailag is tudunk eredményeket fölmutatni már nemzetközi összehasonlításban. Például a Világgazdasági Fórum tavaly ősszel megjelent globális versenyképességi rangsorában Magyarország 9 helyet lépett előre, az IMD idén májusban közzétett rangsorában pedig 5 hellyel javult Magyarország pozíciója.

Azt gondolom, ezek megfelelő bizonyítékok arra, hogy a kormány igenis jelentős eredményeket ér el ezen a területen, és ezen eredmények javítását kívánja folytatni.

Fontos dolog, hogy a kormány létrehozta a Nemzeti Versenyképességi Tanácsot. A Nemzeti Versenyképességi Tanács a gazdasági és a tudományos élet elismert szakembereiből áll. Gazdasági versenyképességi szempontból komoly kezdeményezéseket tett a Versenyképességi Tanács. A Versenyképességi Tanács fogja össze egyébként a versenyképesség javítására tett javaslatokat, így a Magyar Nemzeti Bank által tett javaslatokat, de más minisztériumok, az ITM és a PM javaslatait is.

A Versenyképességi Tanács működése teremtette meg például a cégbejegyzés illetékmentességét, az új vállalkozások helyi adóhatósági regisztrációját, a gyorsabb és olcsóbb közműcsatlakozást a kisvállalkozások számára, de a Versenyképességi Tanács kezdeményezte azt is, hogy a vállalkozások számára a NAV készítse el az elektronikus adóbevallásukat is. A Versenyképességi Tanács minden javaslatot, ahogy mondtam, feldolgoz, így a Magyar Nemzeti Bankét is.

Érdemes valóban néhány gondolatot szentelni a Magyar Nemzeti Bank javaslatainak. Nagyon fontos, hogy a Magyar Nemzeti Bank is megerősíti, hogy a gazdasági felzárkózás hosszabb távon nem épülhet

kizárólag az alacsony bérköltségekre, csak a termelési költségvezérelt felzárkózás lehet sikeres. A termelési költség javításához pedig motivált munkaerőre van szükség.

A bérek emelkedésére, a vállalatokat a termelési költségük javítására, a fejlett technológiák alkalmazására sarkallja a Magyar Nemzeti Bank anyaga. Együttal lehetőséget teremt arra, hogy a munkát terhelő adót fokozatosan csökkentsük, természetesen a költségvetési egyensúly mellett.

Megnyugtatom képviselő urat, mert azt mondta, hogy nincs terápia - lesz terápia. Hiszen ezeket az anyagokat a Nemzeti Versenyképességi Tanács fogja összegyűjteni, és egy komplex, az egész gazdaság, az egész ország érdekét szolgáló anyagot fog a kormány elé terjeszteni, amit a kormány fog megtárgyalni és vélhetően törvényjavaslatok, jogszabály-módosítások formájában az Országgyűlés elé terjeszteni. Tehát a versenyképesség javítása kormányzati szempontból folyamatosan megtörténik, amelynek célja az ország gazdasági teljesítményének további növelése.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! „A betegjogok érvényesülése Magyarországon” címmel a DK képviselőcsoportjából László Imre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ugye, a XXI. században élünk, ami azt jelenti, hogy a betegek meghatározott jogokkal rendelkeznek, vagy legalábbis kellene hogy rendelkezzenek. A betegjogok sorába nagyon fontos területek tartoznak, így az egészségügyi ellátáshoz, az emberi méltósághoz, a kapcsolattartáshoz, a tájékoztatáshoz, az önrendelkezéshez, az ellátás visszautasításához, az egészségügyi dokumentáció megismeréséhez, az orvosi titoktartáshoz, az intézmény elhagyásához és panaszjelzéshez való jog.

Más kérdés természetesen az, hogy ezek a jogok milyen mértékben érvényesülnek, illetve mennyire képesek a betegek érvényesíteni azokat. Ezen a területen, be kell vallanom önöknek, nem állunk jól. Egy elvégzett felmérés szerint leggyakrabban, az esetek 42 százalékában az egészségügyi ellátáshoz való jog sérül, amit az emberi méltósághoz való jog sérelme követ 28 százalékos gyakorisággal. Meglehetősen sűrűn, az esetek 15 százalékában találkozhatunk a tájékoztatási jog sérelmével is.

Az Európai Unió alapjogi chartájának 35. cikke kimondja, idézem: „Valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét.” Erre hivatkozik az Európai Unió 2002-ben Ró-

mában elfogadott betegjogi chartája, amely még ki egészíti: „Az emberi egészségvédelem magas színvonalára vonatkozó kötelezettség emberi és társadalmi szintekre egyaránt kiterjed, azt szolgálja, hogy a nemzeti kormányzatok ne csak a minimumszint kialakítására törekedjenek, hanem annál magasabb normák elérését tűzzék ki célul.”

Magyarország azonban nem tartja be a betegjogi chartának a lakosság egészségügyi ellátására vonatkozó előírásait. A kormány a saját elitje számára létrehozott egy luxusfeltételekkel működő, kiváltságos rendszert, amíg az állampolgárokra egy aluldotált, minimális szakmai előírásoknak is megfelelni képtelen szolgáltatási hálózatot hagyott.

Látom egyébként a meglepetést, de szabad legyen emlékeztetnem önöket arra, hogy a magyar kórházak jelentős része, Ónodi-Szűcs Zoltán korábbi egészségügyi államtitkár által is bevalottan nem felel meg még a minimumfeltételeknek sem, a hiányos létszámok vagy a hiányzó műszerek, vagy az épületek állapotja miatt.

Budapesten egy minden tekintetben csúc színvonalú, úgynevezett superkórházat kívánnak létezéssel a költségekkel létrehozni, amely átveszi a Kútvölgyi VIP-ellátással kapcsolatos feladatait is. Mindezzel pedig sérül a betegjogi charta 2. pontjában foglalt hozzáféréshez való jog, amely szerint minden személynek joga van az őt megillető egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréshez. Ez a hozzáférés mindenki számára garantált, pénzügyi, illetve földrajzi helyzetre, továbbá a betegség típusára vagy a kezelés idejére való tekintet nélkül.

Sérül továbbá az európai betegjogi charta 8. pontja is, amely azt deklarálja, hogy minden személynek joga van a színvonalas ellátáshoz, figyelembe véve a minőségre vonatkozó előírásokat. A betegjogok érvényesülésének szempontjából kitüntetett szerepük van a civil szervezeteknek és az egészségügyi intézmények vezetőinek. Fontos feladat jut mellettük az ombudsman intézményének, továbbá a jogi szervezeteknek és a bíróságoknak is.

Ezzel szemben viszont a 2011-es (sic!) kormányváltást követően az intézményvezetők és szakmai kollegiumok tagjainak kiválasztása során a szakmai megfelelés helyére a politikai megbízhatóság lépett, de elsorvasztották a betegjogok érvényesítése szempontjából oly fontos civil szervezetek működését is. A napjainkra kialakult, erősen bürokratikus rendszerek igazi hungarikumnak számítanak, amennyiben - fordítva működve - az államot védik a beteggel és a betegjogokkal szemben.

A Demokratikus Koalíció elkötelezett az európai mintára működő, független betegjogi rendszer mellett, amelyben fontos szerepet kell kapniuk a civil szervezeteknek, és amelyeket olyan jogokkal kell felruházni, hogy képesek legyenek gyorsan és hatékonyan segíteni a betegérdekek érvényesítését. A működés függetlenségét garantáló anyagi alapokat független források vagy költségvetési automatizmus útján

kell biztosítani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amit ön nemzetközi chartákból idézett, tisztelt képviselő úr, azt mindenki támogatja, és mindenki a megvalósulásán dolgozik. Vannak olyan kormányok per sze, amelyek ez ellen dolgoznak, és vannak olyan kormányok, amelyek a betegjogok megvalósulásáért dolgoznak.

Amikor ön arról beszélt és a betegjogi chartát idézte, hogy fontos a hozzáférés az egészségügyi ellátáshoz, akkor például visszagondolhatna azokra a pillanatokra, amikor bezártak Magyarországon négy kórházat, a Szabolcs Utcai Kórházat, a svábhegyi gyermekkórházat, az OPNI-t, a Schöpf-Merei Kórházat. Ez vajon javította a hozzáférést vagy rontotta? Szerintünk rontotta.

(9.40)

De ön akkor nem szólalt fel, hanem támogatta azt a kormányzatot, és most is az ő frakciójukban ül. Ön viszont harcosan kiállt a vizedíj mellett, amely szintén nem a hozzáférést javítja az egészségügyi ellátáshoz, hanem a hozzáférést akadályozza az egészségügyi ellátáshoz. Támogatta a kórházi napidíjat, amely nyilvánvalóan nem az emberi jogok kiteljesedését szolgálja, hogy valaki azt számolgatja, hogy még egy napig ki tudja-e fizetni a kórházi napidíjat és bent marad-e a kórházban. De nem hinném, hogy a betegek tájékoztatását szolgálta az, amikor 6 ezer egészségügyi dolgozót elbocsátottak, vagy amikor 16 ezer aktív kórházi ágyat leépítettek. Végképp nem gondolnám azt, hogy az emberi jogok érvényesülését szolgálta az, amikor önök minden magyar ápolótól és minden magyar orvostól elvettek egyhavi bért. Ezek pontosan ezek ellen az alapjogok ellen dolgoztak.

Ezzel szemben mi igyekszünk mind a hétköznapi gyakorlatban, mind pedig a betegjogi képviseletben segíteni a betegeket, pontosan azért, hogy a betegek, ellátottak, gyermekek joga egy integrált jogvédelmi rendszerben minél inkább megvalósuljon mind a jelzés, mind az értékelés, mind a javaslatétel szempontjából. Azt mondhatjuk, hogy mind a fogadóórán, levélben, telefonon, e-mailben egyaránt elérhetők a betegjogi képviselők, valamint a központi panaszirodában, és ingyenes zöld számon is utolérhetők, pontosan azért, hogy érvényesüljenek a betegjogok.

Ezért indítottunk plakátkampányt minden fekvőbeteg-intézményben többféle tájékoztató anyaggal.

Összesen 500 ezer plakát került kihelyezésre a magyar egészségügyi intézményekben, hogy minden beteg a saját jogaival tisztában legyen. Ebből látható is, hogy emelkedik az integrált jogvédelmi szolgálathoz, a betegjogi képviselethez fordulók száma, hiszen nagyobb a bizalom, látják, hogy mi az elérhetőség, nagyobb a bizalom az irányukban. Így a tavalyi évben összesen 28 322 bejelentést értékelték, ebből a betegjogi 14 622 volt, a többi gyermekjogi és ellátottjogi beadvány volt. Úgyhogy azt hiszem, ezen a téren is igyekeztünk mind a konkrét betegjogi érdekképviseleti rendszert, mind pedig magának az egészségügynek a betegjogokat még inkább tiszteletben tartó mivoltát erősíteni.

A jövő évi költségvetés ezt szolgálja, hiszen ha összehasonlítom az utolsó baloldali kormány által beterjesztett költségvetést és a jövő évi költségvetést, amiről ezen a héten szavazunk, a kettő között a különbség az egészségügyben a betegek ellátásában, ha úgy tetszik, a betegek alapjogainak érvényesülésében 647 milliárd forint. 647 milliárdnyi érvünk van amellett, hogy miért érvényesülnek most jobban a betegek alapvető jogai és az emberek alapvető elvárásai az egészségügygel kapcsolatban, mint az önök idején. Ne feledjük, önök még az Egészségbiztosítási Alapból is kiszedtek 200 milliárd forintot. Az elmúlt években végre most már nem 1300-1400 vagy 1500 milliárd forint környékén mozog a Betegbiztosítási Alap, hanem 2000 milliárd forint fölött van.

Szintén fontos, hogy a jövő évi költségvetés 42 milliárd forint többletet tartalmaz a budapesti és Pest megyei kórházfejlesztésre, és az is a betegjogok érvényesülését szolgálja megszületésünk pillanatában, hogy a családbarát szülészetek kialakítására összességében 10 milliárd forint keretet tartalmaz az idei és a jövő évi költségvetés, 5-5 milliárd forint értékben. Vagy az is a betegjogok érvényesülését szolgálja, hogy ki mennyi idő alatt jut valamilyen kezeléshez, valamilyen orvosi beavatkozáshoz. Ha valaki 2012-ben szürkehályogműtétre várt, 324 napot kellett várnia, most ez 95 nap. A betegjogok jobban tudnak érvényesülni, ha valaki harmadannyi időt várakozik egy szürkehályogműtétre. De egy gerincstabilizáló műtétnél is önök 514 napig várták a betegeket, ez most már ennek a töredékrésze, közel 300 nap. Egy térdprotézis-műtétnél önök 704 napig várták, hogy a betegjogok érvényesülhessenek, ez most már csak 329 nap, amíg egy csípőprotézis-műtétnél önök 459 napig várták a betegeket, ez most már jóval kevesebb, 274 nap.

Mi úgy gondoljuk, hogy azok a többletforrásoknak, amelyek például a várólista-csökkentési programba 20 milliárd forint értékben kerültek be, sikerült valódi betegjogi érvényesülést megvalósítaniuk. Így mondjuk, szürkehályogműtétre Magyarországnál rövidebb időt csak Hollandiában és Olaszországban kell várni, és minden más európai ország Magyarország mögött van, de csípőprotézisben vagy térdprotézisben a 8. vagy a 9. legjobb helyen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* vagyunk az

európai összesítésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából „Miért a bankok oldalára áll a kormány?” címmel Volner János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy minden bizonnyal értesültek róla, Horvátországban történelmi áttörésre került sor a devizahitelek rendezésével kapcsolatban. A horvát legfelsőbb bíróság megsemmisítette a svájcifrank-alapú devizahitelekről szóló hitelszerződéseket több ok miatt is. Az első és legfontosabb okok egyike az volt, hogy nem tájékoztatták a bankok megfelelően az ügyfeleiket a devizahitelek kockázatairól. Kérdezem én, hogy Magyarországon nem lett volna-e szükség arra, hogy horvát mintára fellépjen a kormány az elmúlt nyolc évben pont ennek a pontnak a kapcsán. Nagyon sokszor szakképzetlen hitelügyintézők közvetítettek devizahiteleket az embereknek, akik egyébként nem rosszul tettek, hanem pont a szakképzetlenségük okán maguk sem voltak tisztában azzal, hogy pontosan milyen kockázatokat közvetítenek az ügyfeleknek.

Először is azt meg kell állapítani, hogy egy ilyen hiteltípus, mint amit Magyarországon devizahitelezés néven folytattak, alkalmatlan arra, hogy tartós, hosszú távú, akár 20 éves hitelszerződéseket is kössenek ezzel. Tartós, hiszen 20 éven keresztül nagyon nagy mértékben megváltozhat a devizák egymáshoz történő méréséhez az árfolyam, nagyon nagy mértékben megváltozhatnak a törlesztőrészek, és nagyon sokszor - amiről egyáltalán nem ejtettek szót a bankok, és egyébként sajnos a magyar közbeszéd is ritkán beszél erről, a horvátok azonban kitértek erre - egyoldalúan változtatták meg a bankok a kamatozatokat.

Évekkel korábban még itt az Országgyűlésben többször is elmondtuk azt, hogy összevetettük az egy időpontban felvett svájcifrank-alapú hitelek kamatát Lengyelországban és Magyarországon. Magyarországon azt lehetett látni, hogy a hiteladósok nem ritkán kétszer, háromszor annyi kamatot voltak kénytelenek kifizetni az elmúlt években, mint amennyit egy lengyel devizaadós. Gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, 3 százalékos körüli svájci frankkal, 3 százalékos körüli kamatlábbal számolhattak svájcifrank-hitelek esetén a devizaadósok, aztán ez később, a válság éveiben felment akár 9-10 százalékra vagy 10 százalékos fölé is, ezt a jelentős kamatváltozást az ügyfelek nem tudták lekövetni. Sokak egyébként képesek lettek volna még arra is, hogy az akár másfélszeresére megemelkedett árfolyamváltozásból adódó terheket viseljék, arra már nem voltak képesek, hogy azt a kamatváltozást, amit a kormány gátlástalanul engedett a bankoknak áthárítani szerencsétlen devizaadós ügyfeleikre, azt elviseljék.

Na, nézzük meg azt is egyébként, hogy hogyan kezelte aztán később a kormány ezt a devizahiteles problémát: bevezette az árfolyamgát intézményét. Mit is jelentett ez? Öt évig a különbözet egy elkülönített számlán kamatozott. Nem tűnt el az összeg, hanem kamatozott, tovább terhelve a devizaadósokat. Nem kis részben egyébként ennek köszönhetjük, hogy gyakorlatilag egy évtizeddel a devizahiteles probléma kirobbanása után még mindig égető probléma ez Magyarországon.

Aztán itt volt a végtörlesztés intézménye. Érdekes módon nem pont a legrászorultabb rétegeken segített ezzel sem a kormány, nem őket segítette meg, hanem pont azokat a bankokat, pont azokat a gazdag ügyfeleket, akiknek egyébként egyáltalán semmilyen problémát nem jelentett a hitelek törlesztőrészeinek kifizetése.

Aztán itt volt az egyik legnagyobb pofátlanság, amit elkövettek az elmúlt években kormányzati körökben: a devizahitelek forintra váltása, amit képes volt a kormány kommunikációs gépezete úgy kommunikálni, hogy kimentették a devizahitelezés csapdájából a devizahiteles családokat. Mi is történt, képviselőtársaim? Piaci árfolyamon átváltották egyik pillanatról a másikra a hiteleket, gyakorlatilag a korábbi devizahitel-csapdából későbbi forinthitel-csapdába lökték az ügyfeleket, gyakorlatilag nem oldott meg semmit a kormány.

Most ehhez képest mit látunk? Megoldatlan problémák tömkelegét, holott Horvátországban egyébként megmutatta a legfelsőbb bíróság azt, hogy a devizahiteles problémát egyetlen kardcsapással, mintegy a gordiuszi csomót átvágva rendezni lehet, ha arra van kormányzati szándék. Láthatóan az Orbán-kormányban nincs szándéka arra, hogy ebben az ügyben nagyot lépjen. Láthatóan az Orbán-kormány a bankok oldalára állt, nem a kifosztott devizahitelesekéire. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorokban.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2018-at írunk, a pénzügyi válság 2008-ban kezdődött. Azt állítani, hogy Magyarországon semmi nem történt a devizaadósok érdekében, nagyon erős csúsztatás. 2010-től folyamatosan könnyítette a kormány a devizaadósok helyzetét. Megjegyzem egyébként a képviselő úrnak, hogy a horvát kormány nem tett semmit, a horvát bíróság döntött egy egyedi ügyben abban az esetben, amit ön idéz *(Németh Szilárd István: Ez így van, pontosan!)*, és

ott az emberekre még vár az a feladat, hogy ők is meg-támadják-e ennyi idő után azokat a szerződéseket (*Németh Szilárd István: De ezt ők is tudják!*), tud-ják-e bizonyítani, hogy nem megfelelően tájékoztat-ták őket. Megjegyzem egyébként, hogyha ez bírósági kritika akart lenni, a magyar bíróságok számára is nyitva állt ez az út, de az elmúlt években nem tudták megállapítani a horváthoz hasonló módon, hogy nem tájékoztatták az embereket.

Tegnap is már önök feltették ugyanezt a témát kérdésként, és akkor is tájékoztattam Z. Kárpát Dá-niel képviselő urat - lehet, hogy akkor nem volt bent a képviselő úr, ezért nem tudja, hogy mi volt akkor a vá-lasz -, hogy Magyarországon a jelzőhiteleknél köz-jegyző előtt történik a szerződéskötés, és a közjegyzők minden esetben felolvassák az okiratok tartalmát, is-mertetik a felekkel annak jogi tartalmát (*Szilágyi György: Ez csak mellébeszélés!*), ezzel szemben egy bírósági bizonyítást végigvinni és bebizonyítani azt, hogy nem megfelelő volt a tájékoztatás, az egy nagyon erős felperesi hozzáállást és bizonyítást kívánna, amire nem volt Magyarországon precedens, nem si-került bizonyítani.

Ezért kellett a kormánynak 2010-től folyamato-san megtenni az adóskönnyítő intézkedéseket, ame-lyekbe valóban beletartozott a végtörlesztés is; lehet, hogy ez a képviselő úrnak rosszul esik, hogy 170 ezer családot sikerült ezzel kimentünk az adósságcsapdá-ból. Beletartozik az is, hogy sikerült a bankokat elszá-moltatnunk, gyakorlatilag az elszámoltatás révén több mint 800 milliárd forintnyi összeg volt az, ami-vel a bankoknak könnyíteniük kellett az adósok ter-hein. 20-25 százalékkal csökkentek a törlesztőrészle-tei az adósoknak.

Az az elszámolási számla, amiről a képviselő úr beszél... - elfeledkezik arról, hogy a kamatkülönbö-zetben, amit elszámoltak, az állam és a bankok is részt vállaltak, hogy az a teher ne az adósokat sújtsa teljes egészében; állami kezességvállalással történt, így rögzített árfolyamon tudtak törleszteni az adó-sok. Tehát számtalan állami szerepvállalás történt annak érdekében, hogy a devizaválság ne sújtsa a magyar lakosságot.

Csak ha a nagyságrendekről beszélünk: ha Hor-vátországban állítólag mindenki megindítja ezt a bi-zonyos pert, 120 ezer adósról beszélünk, és mindenki megnyeri a pert, akkor több mint 400 milliárd fo-rintba fog kerülni az ottani bankoknak. Magyarorszá-gon több mint 1000 milliárd forinttal sikerült könnyí-teni az adósok helyzetén. Ezt semmittevésnek ne-vezni?! Visszautalnék arra, hogy ez kizárólag a kor-mánynak és ennek a parlamenti többségnek a mun-káját dicséri, elszántságát, és ennek alapján indultak el például Horvátországban is talán bátrabban akár a bírósági döntések folyamataiban.

De azért azt még fel kell hogy hánytorgassam önöknek, hogy sajnos ebben nem kaptunk támogatást kizárólagosan az ellenzéki oldalról. Számtalan olyan adóskönnyítő lépés volt, gondoljunk a kilakoltatási

moratórium meghosszabbítására 2013-ban, amit pél-dául az önök akkori pártelnöke, Vona Gábor sem sza-vazott meg, de ugyanígy beszélhetünk a baloldali vagy akár az LMP-s képviselőkről, akik szintén az adósság-könnyítő lépéseket szabotálták itt a parlamentben. Több mint egymillió család ma Magyarországon sok-kal nehezebb helyzetben lenne, ha önökön múlt volna ennek a kérdésnek a rendezése.

Arra még egyszer szeretném felhívni a figyelmet, hogy nagyon sok vád éri a mostani kormányzatot a bí-róságok kapcsán, amikor például módosítjuk vagy ép-pen a közigazgatási felsőbíróság létrehozását tettük lehetővé a mostani Alaptörvényben, hogy a kormány rátelepszik a bíróságokra. Ezek az ügyek is bizonyít-ják, hogy a kormány a bíróságok döntésére nincs be-folyással, hiszen magának kell létrehozni ezeket az adósmentő intézkedéseket, ennek a parlamentnek kell megszavaznia. Tehát a magyar bíróságok más jogi tények alapján nem tudtak ugyanilyen következte-tésre jutni, mint amilyenre a horvát legfelsőbb keres-kedelmi bíróság jutott.

Még egyszer megjegyzem, hogy azok a rendezési módok, amelyeket mi vittünk végig, általános könnyítést jelentettek, mindenkinek könnyítést jelentettek, megszabadítottuk az adósokat attól, hogy perekbe kelljen bocsátkozniuk, további költségekbe verjék magukat. Persze lehet, hogy ez önöket nem érdekli, hiszen ez egy nagyon divatos téma, hogy azt mondjuk (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), nem jól segített a kormány a devizahiteleseken, de merem állítani, hogy Európában mi tettük a legtöbbet értük. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! „Hogyan érvényesül az emberi méltóság a törvényalkotásban?” címmel a KDNP képvise-lőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! A hosszúra nyúlt rendkí-vüli ülésnek végéhez közeledünk, nem árt visszate-kinteni az elmúlt hetekre, arra a törvényalkotási mun-kára, amit elvégeztünk közösen, méghozzá azt a kér-dést kell feltennünk, hogy a mi szellemiségünk ho-gyan érvényesül ebben a munkában. Egy más megfo-galmazásban azt is mondhatnám, hogy a rendezett vi-lág megteremtése - hiszen erre irányultak a törvény-módosítások - mennyiben szolgálja az emberi méltó-ságot. (*Dr. Vadai Ágnes: Semennyire! Magukat szol-gálgák!*)

Természetesen a képviselő asszony azt mondta, hogy a rendezett világ és az emberi méltóság egy-mással ellentétes. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem ezt mon-dtam! Tanuljon meg beszélni meg hallgatni!*) Én azt szeretném most bebizonyítani, hogy a rendezett vi-lág megteremtése nemcsak hogy nem ellentétes, de

érdeke az embernek, és szolgálja egyúttal az emberi méltóságot is.

Kezdjük egy olyan kérdéssel, amelyben azok, akik nem tudják, miről van szó... *(Megszűnik a hangosítás.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr! Frakcióvezető úr, bocsánat, igazítsa meg, legyen szíves, a mikrofonját, mert kicsit szakadozik. Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes: Jó lesz így! - Harrach Péter mikrofonja továbbra sem működik.)* Tessék a frakcióvezető úrnak egy pótmikrofont vinni! *(Megtörténik.)* Az időt természetesen beszámítjuk. Parancsoljon, frakcióvezető úr, folytassa!

HARRACH PÉTER (KDNP): *(Hangosítás továbbra sincs a teremben.)* Tehát a közterület rendjének és tisztaságának védelme. Hogy erre szükség van, azt mindenki természetesnek tartja, és hogy ez az érintetteknek, a hajléktalanoknak is az emberi méltóságát szolgálja, az is nyilvánvaló, de azokról az emberekről is szó van, akik ott közlekednek. *(Zaj.)* Viszont az is igaz, meg kell hogy mondjam, amikor én megnyomtam a gombot ennél a szavazásnál, eldöntöttem azt is, hogy fogunk foglalkozni ezeknek az embereknek a gondjaival, méghozzá a valódi civil szervezetek segítségével. *(Az elnök csenget.)*

Egy másik kérdésről is hadd szóljak, az otthon és magánélet védelméről! Nyilvánvaló, hogy nekünk a szólás- és véleménynyilvánítás szabadságát védenünk kell, de az is nyilvánvaló, hogy mindenkinek joga van a saját otthonának a biztonságát, illetve a magánéletét is védeni. Ezt sem vonja talán senki kétségbe.

Egy másik kérdés az önvédelem erősítése. Magyarországra és Európára is a legnagyobb veszélyt a tömeges beáramlás jelenti. Aki azt elősegíti, azzal nem tudunk közösséget vállalni, viszont saját népünket, az ország lakosságát meg kell védeni, az igazi üldözötteknek viszont segítséget kell nyújtani. Tehát ez a kettős felelősség érvényesül ezen a területen is. Különösen elismerésre méltó az, hogy Magyarország milyen segítséget nyújtott az üldözöttek saját hazájukban való megsegítésében.

Vagy vegyünk egy másik példát, a keresztény kultúra védelmét! Különbséget kell tennünk a keresztény hit és annak gyakorlása, illetve a keresztény kultúra között. A keresztény hitet senkire nem akarjuk rákényszeríteni, viszont az európai keresztény kultúrát védenünk kell. Ez közös értékeinkről szól, az életformánkról, a szokásainkról, ünnepeinkről, de sajnos vannak európaiak, akik ezt megtagadták, és segítik az idegen és hódító kultúra megjelenését. Ezért van szükség ma különösen a keresztény kultúra védelmére.

(10.00)

Tekintsünk egy pillanatra előre, hiszen ősszel folytatódik a munkánk, hogyan érvényesül a tervezett

őszi törvényalkotási munkában az az értékrend, amit próbáltam az elmúlt időszak munkájával összehozni.

Elsősorban az ellehetetlenült családok érdekében szeretnénk módosítani bizonyos törvényeket, és ha már képviselőtársam említette a devizahitelesek, nemcsak róluk, hanem minden, más okból ellehetetlenült családról is szó van. Eddig is történtek intézkedések, gondolok a végrehajtás visszaéléseinek visszaszorítására, a csődvédelem bevezetésére vagy a kilaoltatási moratóriumra.

De még három témát megemlítenék. Az egyik az ápolási díj rendezése; nagy igény van erre, és valóban szükséges. A másik a csődvédelem lehetőségeinek kiterjesztése; ez volt az eredeti szándék, és most sikerül megvalósítani. És végül egy könnyített törlesztési mód azoknak, akik súlyos helyzetbe kerültek.

Remélem, hogy ezen túl is érvényesülni fog részben a hatékonyság, részben pedig egy rendezett világ megteremtése, illetve az emberi méltóság érvényesítése. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! *(Dr. Vadai Ágnes: Nem jó a rendszer! - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból: Ezt már ő sem bírja!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, ne adjanak tanácsot; már egyszer bejelentkezett ma, nem változott, beszélt, tehát a kártyája a helyén van, azt én látom. *(Szabó Szabolcs: Be kellett volna fizetni a számlát! - Dr. Vadai Ágnes: Nem jó a rendszer!)*

Képviselőtársaim! Vadai Ágnes képviselő aszszony, megvárja, hogy elmondjam, hogy miről van szó? Ha megvárja, megkapja a megfelelő információt, fölösleges zavarni az Országgyűlés ülését.

El szeretném mondani, hogy pillanatnyilag probléma van a számítógépes rendszerrel, újra fogják indítani. Tehát csak mozgó mikrofonról tudnak majd képviselőtársaim beszélni.

Most adom meg a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években a kormányzat olyan kérdéseket nyitott meg és több évtizedes problémákra vagy aktuális problémákra olyan válaszokat adott, amelyekre a magyar kormányok, a Magyar Országgyűlés akár évtizedeken keresztül nem tudtak választ adni, vagy

akár az Európai Unió vezetői, az európai tagállamok vezetői 2015-ben nem mertek őszi választ adni.

Ilyen kérdések voltak, amelyeket ön is mondott, hogy meddig terjed a magánéletnek a határa, illetőleg az új technikai körülmények között hogyan kell kibővíteni a magánszféra védelmét a digitális világba, a digitális térbe. Hiszen ma már itt akár képviselőtársaink is, de még inkább képviselőtársaink gyerekei is életük egy jó részét a digitális térben élik, és ott nem voltak meg azok a védelmi szintek, jogi védelmi lehetőségek, amelyek a fizikai, valós életben már megvalósultak.

Éppen ezért azok a különböző zaklatások vagy visszaélések, amelyek már szabályozva voltak a nem virtuális valóságban, a valós valóságban, azoknak a kiterjesztése fontos volt a virtuális valóságra is.

De az is tabudöntő vagy formabontó volt, ahogy 2015-ben a Fidesz-KDNP kezdte el a törvényalkotásban is először megjeleníteni az emberi méltóság védelmét, olyan szempontból, hogy az európai emberek védelmét helyezte első sorba. Mi úgy gondoltuk, hogy az itt élő emberek jogai vannak annyira fontosak, mint azoknak az embereknek a jogai, akik sokszor törvénytörő módon, tömegesen, az európai jogszabályokat és az európai kultúrát, a keresztény kultúrát be nem tartva érkeztek Európába. Éppen ezért voltak tabudöntő, formabontó döntések az elmúlt ciklusokban, az elmúlt nyolc esztendőben, és az idei évben is.

Az látható az ellenzék magatartásán, hogy amikor a Fidesz-KDNP ezeket a javaslatokat beterjeszti, akkor foggal-körömmel, tűzzel-vassal ellenzik ezeket. Majd amikor eltelik egy-két év, ezek a törvények nemcsak hatályba lépnek, hanem már a következményeiket a társadalomban érezhetjük is, akkor hirtelen megfordul az ellenzéknek az álláspontja, már ők is úgy emlékeznek, hogy például a „Nők 40”-et vagy hasonlókat ők is támogattak, sőt azoknak a kibővítését kérik.

Nem lesz ez másként a mostani rendkívüli ülészakban elfogadott törvényekkel sem. Amit most itt, a parlamenti vitákban az ellenzék pártjai elleneztek, biztos vagyok benne, hogy majd 2022-ben, a választási kampányban azt fogják mondani, hogy ezeket a pozitív hatásokat ők mind maguk is indukálták volna, sőt ennél többet is. Éppen ezért én úgy gondolom, hogy jó úton jár a Fidesz-KDNP, hiszen az ellenzék is másként emlékszik saját szavazataira pár év eltéréssel.

De az egyik legfontosabb törvény mégiscsak a mostani ülészakban, amit elfogadtunk vagy elfogadunk, az a költségvetést rendező törvény. Azt hiszem, hogy ez is fontos segítség és fontos erősítés a magyar családoknak.

Az elmúlt években is, akár az Alaptörvényben, akár más törvényekben is a magyar családokat próbáltuk erősíteni, hiszen úgy gondoljuk, hogy ha erősödnek Magyarországon a családok, akkor erősödik ezzel Magyarország is, és ha erősek a magyar családok, akkor azokban egy kiegyensúlyozottabb nemzet tud felnőni.

Ezért fontos a kiegyensúlyozott felnőtté válás szempontjából is, vagy a kiegyensúlyozottabb következő nemzedék szempontjából is, hogy stabil és erős magyar családok legyenek.

Mi nem hiszünk azokban az eszközökben, amelyekben a korábbi balliberális kormányok mindig hittek, hogy ha valamilyen probléma volt a gazdaságban, olyankor megszorításokhoz kell nyúlni. Ez volt mindig az IMF-nek vagy Brüsszelnek a receptje, mi ezt sosem fogadtuk el. Sok korholást is kaptunk ezért, de a választóktól utána még kétszer kétharmados megerősítést kaptunk, hogy jó úton járunk, amikor nem ezt a megszorító politikát folytatjuk.

Ezért a következő esztendőben is a családok adó- és járulékkedvezményeire csaknem 400 milliárd forint áll rendelkezésre, otthonteremtésre 242 milliárd forint. Eddig is már 75 ezer családnak tudtunk segíteni, hasonló nagyságrendű segítséget jelent ez a következő évekre, és azt hiszem, hogy ezeknek a lépéseknek volt a következménye, hogy nemcsak a családtámogatások, de a bérek is nőttek Magyarországon az elmúlt hat évben 51 százalékkal.

Mi ezt szeretnénk, az emberi méltóságnak ezt a fajta megerősítését, segítségét szeretnénk vinni a következő esztendőkből is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „ENSZ migrációs paktumról” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Bóna Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan az sokunk számára ismert, az ENSZ-tagországok július 13-án, pénteken megállapodtak a világszervezet globális migrációs csomagjának szövegéről, amit hivatalosan december közepén fogadnak majd el a marokkói Marrákesben tartandó állam- és kormányfői értekezleten.

A végleges szöveg azonban sajnálatos módon elmentés Magyarországra és egész Európa érdekével. Ugyanis olyan kötelezettségeket ír elő a tagállamoknak, amelyeket a migránsok joggal értelmezhetnek meghívásként, és amely intézkedések végrehajtása újabb, sok milliós bevándorlási hullámokat generálhat.

A csomag egyértelműen bevándorláspárti, és mint ilyen, egyenlő a Soros-terv végrehajtásával, amellyel Európa teljes népessége megváltozhat. Hiába, hogy az európai országokban már egyre többen emelik fel szavukat a migráció ellen, ennek ellenére globális szinten továbbra is ránk akarják erőltetni a migrációt és a migránsok befogadását.

Az ENSZ-paktum a migrációt alapvető emberi jogként akarja elismertetni, legalizálni szeretné az illegális bevándorlást, és több pénzt kíván fordítani a migrációs folyamatok finanszírozására. Egyértelműen kívánatosnak és támogatandónak mutatja be a

migrációt, egyben megfelelő válasznak tartja a demográfiai és a munkaerőpiaci kihívásokra. Emellett leszögezi, hogy nem lehet különbséget tenni a helyi lakosság és a migránsok között.

Nem véletlen, hogy Donald Trump amerikai elnök kormánya a tavalyi évben teljesen kilépett az előkészületekből. Nikki Haley, amerikai ENSZ-nagykövet akkor nyilvánvalóvá tette, hogy a bevándorlásra vonatkozó döntéseket az amerikaiaknak maguknak kell meghozniuk, azokba más nem szólhat bele. Ezt pedig mi is pontosan így gondoljuk.

A magyar kormány nem támogatja, hogy kicserélődjön a különböző országok népessége, mert magyar Magyarországot szeretnénk gyermekeinknek és unokáinknak is. Ezzel szemben azonban Soros György alapítványa, az Open Society éppen ezekben a napokban lobbizott New Yorkban, és ahogyan az egy hangfelvételből kiderült, továbbra is küzdenek a magyar bevándorláspolitikát megváltoztatásáért. Nyilvánvaló tény, hogy Magyarországon is legalább 2 ezer, Sorosterv iránt elkötelezett munkatárs dolgozik, erről ugyanis maga a Soros pénzügyi alap vezetője beszélt.

(10.10)

Ehhez a hálózathoz tartoznak az olyan bevándorlást támogató szervezetek, mint például a Helsinki Bizottság, az Amnesty, a Migration Aid, a TASZ, a Transparency, amelyek mind valamilyen módon segítik a migrációt.

Ma még elmondhatjuk, hogy Magyarország a világ egyik legbiztonságosabb országa, de éppen ezért nagyon figyelni kell arra, hogy ez így is maradjon. A biztonság ugyanis nem magától értetődő akkor, amikor az elmúlt három évben 29 terrortámadást követtek el Európában migrációs háttérű terroristák, több száz európai halálát okozva.

A magyarok már többször kifejezték abbéli meggyőződésüket, hogy Magyarország nem akar bevándorlóországgá válni, éppen ezért minden eddiginél több pénzt költünk biztonsági intézkedésekre, haderőfejlesztésre. Magyarország 2024-ig biztosan teljesíti a 2 százalékos GDP-arányos védelmi ráfordítást érintő vállalását a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderőfejlesztési programnak köszönhetően. Emellett átfogó haderőreformba kezdünk, mert egy olyan országban szeretnénk élni, ahol a magyar emberek érdekei és jogai a legfontosabbak, ahol gyermekeink békében és biztonságban nőhetnek fel. *(Folyamatos zaj.)*

Egyetértek a külügyminiszter úrral abban, hogy mivel az ENSZ globális migrációs csomagja kötelező lesz a tagállamokra, Magyarországnak ki kell lépnie az elfogadás folyamatából, világossá téve: semmilyen módon nem tartja önmagára nézve irányadónak a csomag egyetlen intézkedését és irányutatóját sem. Ezért őszintén reméljük, hogy az Egyesült Államokat követően Magyarország is kihátrál az ENSZ átfogó migrációs dokumentumából. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, mert a számítógépes rendszer zavara miatt nem lehet tökéletesen érteni a felszólalásokat.

Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék mindannyiunk emlékezetébe idézni néhány számot. Létezik a brit védelmi minisztériumnak és a NATO-nak is egy becslése, amely szerint csak az afrikai, szubszaharai, a Szahara alatti régióból, övezetből 20-25 millió ember készül elhagyni hazáját és indulni Európa felé. De magának az ENSZ-nek a legkonzervatívabb becslése is 30-35 millió emberről beszél, aki Afrikából és a Közel-Keletről elindulhat. Más számítások szerint ez a szám 50-60 millió, és akkor még a későbbi időszakról nem is beszélünk.

Ez a globális migrációs csomag, amelyről képviselő úr beszélt, és amelynek az első szövegváltozatát február 5-én kezdték megalkotni, egy nagyon kiegyensúlyozatlan és rendkívül veszélyes dokumentum. Veszélyes, mert a migrációt pozitív, hasznos és megállíthatatlan folyamatnak írja le, és ami még veszélyesebb, olyan kötelezettségeket írna elő a tagállamoknak, amelyeket - ahogy képviselő úr is fogalmazott - meghívásként értelmezhetnének azok a migránsok, akik el kívánnak indulni Európa felé, és ez újabb migrációs bevándorlási hullámot generál.

Csak három veszélyes megállapítás a dokumentumból: minden országnak az állampolgárokkal meg egyező szolgáltatásokat kellene biztosítani a migránsok számára. Folyamatos információellátást és állandó kommunikációs lehetőséget kell biztosítani a migránsoknak. Indulásuk előtt és érkezésük után a migránsok számára képzéseket kell biztosítani. Ez azt jelentené, hogy egy évtizedek óta Magyarországon dolgozó és adót fizető magyar emberre és egy határsértéssel érkező illegális migránusra ugyanazok a szabályok vonatkoznának és ugyanazokra a szolgáltatásokra lenne jogosult. Ez a mi számunkra, Magyarország számára elfogadhatatlan, Magyarország ilyen rendelkezéseket soha nem fog elfogadni.

A legfontosabb és legveszélyesebb, hogy a korábbi állításokkal ellentétben ez a globális migrációs csomag egy hivatkozási pont lenne, amely beépülne a nemzetközi jogalkotásba, és pontosan ezért írja elő, hogy minden országnak saját nemzeti programot kell kidolgozni a csomag intézkedéseinek alkalmazására és végrehajtására. Jól ismerjük ezt az Európai Unió gyakorlatából, a kvótákkal kapcsolatban ugyanezt a játékot játszották el.

Felvetődött, hogy Magyarország az Egyesült Államokhoz hasonlóan, az amerikai döntéshez hasonlóan a tárgyalási folyamatból kilépjen, akkor azonban a maradás mellett foglalt állást Magyarország, mert lehetővé tette ez a benmaradás, hogy javaslatokkal

élhessünk. Viszont a tárgyalások során bebizonyosodott, hogy semmi lehetőség a szövegváltozatok, a javaslatok beépítésére. Ezért Sziijjártó Péter külügyminiszter úr a kormánynak arra fog javaslatot tenni, hogy Magyarország a dokumentum elfogadási folyamatában már ne vegyen részt. Ez a szélsőséges, bevándorláspárti migrációs csomag ugyanis teljesen ellentétes a józan ésszel, Magyarország biztonsági érdekeivel, hiszen nem törődik az emberek alapvető emberi jogával, azoknak az embereknek a jogával, akik saját hazájukban biztonságos és nyugodt körülmények között kívánnak élni.

A magyar kormány álláspontja 2015 óta változatlan; azt mondjuk, hogy a migrációs folyamat rossz, kezelhetetlen helyzetet teremt, párhuzamos társadalmak alakulhatnak ki, terrortámadással jár, a biztonsági kockázat növekszik, és egyre több bűncselekmény követi az illegális migrációt. Mint ahogy képviselő úr fogalmazott, 29 terrortámadást hajtottak végre Európában a migrációs folyamat, a válság kezdete óta, és az áldozatok száma meghaladja a 330-at, a sérülteké pedig az 1300-at.

A migrációt tehát nem megszervezni kell, nem irányítani kell, hanem megállítani kell, és minél előbb. Az a mi határozott álláspontunk, hogy abban kell segíteni az illegális migrációt választóknak, hogy ott tudjanak emberhez méltó életet élni, ahol megszülettek, és abban kell nekik segíteni, hogy ha a háborús helyzet nem engedi ezt, akkor a szülőföldjéhez legközelebbi biztonságos ponton tudjon biztonságosan, megfelelő körülmények között élni.

Mi, magyarok magyar országot szeretnénk és európai Európát szeretnénk, hiszen azt valljuk, hogy csak mi, magyarok dönthetjük el, hogy kit engedünk be az országba, az országunkba, a hazánkba, és kikkel kívánunk együtt élni.

A migrációt meg lehet és meg is kell állítani, erre a példa a magyar döntés: hatékony határvédelem. Nem fogadjuk el azt az álláspontot, miszerint a határvédelem egy választható feladat lenne. A magyar kormány elkötelezett, a jövőben is megvédi Magyarországot és a magyar emberek biztonságát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket. Mindenki üljön le, tegye be a gépébe a kártyáját, mert helyreállítjuk a számítógépes rendszert. Ez két-három percet is igénybe vehet. Ez alatt az idő alatt, arra kérem képviselőtársaimat, hogy fegyelmezetten maradjanak csöndben, és üljenek a helyükön. Innen fogjuk folytatni, ahogy nekem jelzik, hogy a rendszer rendben van. *(Rövid szünet.)*

Arra kérem a kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy ők is méltóztassanak elfoglalni a helyüket.

Megnézzük, hogy a rendszer rendesen működik-e. Arra kérek mindenkit, hogy a kártyáját tegye be a szavazógépbe és ellenőrizze. *(Dr. Szél Bernadett-*

nek:) Frakcióvezető asszony, ön is! Jelenlét-ellenőrzést kérek. Kérem mindenkitől, hogy egy gombot szíveskedjék megnyomni! Jelenlét-ellenőrzés következik. Kérem, nyomjanak meg egy gombot! *(Megtörténik.)* L. Simon képviselő úr is foglalja el a helyét!

(10.20)

Jelen van 187 képviselő, távol van 12. Volt-e olyan, aki nem tudta megnyomni ez alatt az idő alatt? *(Harrach Péter: Nem működik a gépem! - L. Simon László jelentkezik.)* Képviselő úr, külön szóltam önmeg, hogy foglalja el a helyét.

Akkor még egyszer kérek ellenőrzést, mert nem tudom, hogy működik-e a gépe. Jelenlét-ellenőrzést kérek. Ismételt jelenlét-ellenőrzést kérek. Kérem, most nyomjanak meg egy gombot! *(Megtörténik.)*

Jelen van 186, hiányzik 13. *(Derűltég. - Dr. Vadai Ágnes: Kaspersky Lab! - Harrach Péter: Elnök úr, nem működik a gépem!)* Harrach Péter frakcióvezető úr gépe nem működik. Elnézést kérek, sajnos kénytelenek vagyunk... - ilyen még a praxisomban nem fordult elő, ezt is megéltük, hogy a számítógépes rendszerben problémák vannak. *(Mirkóczki Ádám: Név szerinti szavazás lesz mindjárt!)* Arra kérek minden képviselőt, nagyon szépen kérem kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy foglalják el a helyüket. Kovács Zoltán képviselő úr, foglalja el a helyét!

Ismételt ellenőrzést kérek. Jelenlét-megállapítás és a rendszer működőképességének ellenőrzése következik. Kérem, egy jelenléti gombot nyomjanak meg! *(Megtörténik.)*

Jelen van 187, hiányzik 12 képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Soron következik „**A Magyarország és a Tádzsik Köztársaság között létrejött, a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről**” szóló T/389. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/389/1. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/389. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 184 igen szavazattal, 7 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most soron következik „**A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGsZ) és Mellékletei 2017. évi módosításának kihirdetéséről**” szóló T/390. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/390. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„Az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, és másrésről a Fülöp-szigeteki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembe vétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló T/391. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/391. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„Az egyrésről az Európai Unió és annak tagállamai, másrésről Ausztrália között Keretmegállapodás kihirdetéséről”** szóló T/392. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/392. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország és a Koszovói Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről”** szóló T/393. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/393. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **„A Magyarország Kormánya és az Azerbajdzsáni Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/394. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/394. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 181 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország és a Koszovói Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről”** szóló T/395. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/395. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 192 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **„A Turisztikai Világszervezet és Magyarország Kormánya között a Turizmus Világnap központi rendezvénye Budapesten történő megrendezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/704. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/704/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a Ház hálózatán valamennyiük számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozzunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/704. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 158 igen szavazattal, 1 nem szavazattal és 32 tartózkodással elfogadta.

(10.30)

Soron következik **a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról** szóló T/711. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/711/5., összegző jelentését pedig T/711/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/711/5. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 49 nem ellenében és 2 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/711/7. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/711/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/711/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik „Az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról” szóló T/709. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné és Magyar Zoltán képviselőtársaink indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 136 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, és az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét.

Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/709. számú törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/709. számú törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló T/629. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/629/19., összegző jelentését pedig T/629/20. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 10. és a 11. számú, a Párbeszéd képviselőcsoportja a 9. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 7. és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről szavazunk.

A 10. számú módosító javaslat Csárdi Antal és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 132 nem ellenében és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 11. számú módosító javaslat Csárdi Antal és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 133 nem ellenében és 12 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat Szabó Timea és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 134 nem ellenében és 2 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Harangozó Tamás és Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársaink indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot? Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 134 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Korózs Lajos és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 133 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő a T/629/19. számú összegző módosító javaslat 49. és 52. pontjairól, a Fidesz képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat összefüggő 30., 31., 35., 37., 38., 40., 41., 42., 43. és 46. pontjairól, a 33. pontjáról, valamint a szintén összefüggő 36. és 39. pontjáról, a KDNP képviselőcsoportja pedig az összegző módosító javaslat 47. és összefüggő 50. és 51. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Tájékoztatom

önöket továbbá, hogy a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja azt kezdeményezte, hogy az összegző módosító javaslat általuk külön szavazásra kért pontjairól az Országgyűlés együttesen szavazzon.

Ennek megfelelően most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért tartalmilag összefüggő, minősített többséget igénylő 30., 33., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42. és 46. pontjainak elfogadásáról határozzunk.

(10.40)

Felhívom a szíves figyelmüket arra, hogy ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629/19. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 30., 33., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42. és 46. pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 163 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat iménti javaslatsorral összefüggő, egyszerű többséget igénylő 31., 41., 43., 47., 50. és 51. pontjairól határozzunk. Felhívom a szíves figyelmüket arra, hogy a javaslatsor elfogadása kizárja az összegző módosító javaslat szintén külön szavazásra kért 49. pontját, de emellett elfogadható a szintén külön szavazásra kért 52. pontja.

Kérdezem ennek megfelelően a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629/19. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 31., 41., 43., 47., 50. és 51. pontjait. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 166 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjairól döntünk. (A Semjén Zsolthoz odalépő Font Sándor felé:) Képviselő úr, foglalja már el a helyét, majd elintézi a szavazások után! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629/19. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjait 157 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 52. pontjáról határozzunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629/19. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 52. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 157 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozzunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629/19. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 156 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom a szíves figyelmüket arra, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozzunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/629. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló T/626. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/626/5. számon, összegző jelentését pedig T/626/6. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály 48. § (2) bekezdése alapján a kormány a T/626/5. számú összegző módosító javaslat 4. és 5. pontjairól külön szavazást kezdeményezett.

Először határozzunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontokról. Ezután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626/5. számú

összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 7. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 157 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 4. pontjáról határozunk. Ennek elfogadása kizárja az összegző módosító javaslat szintén külön szavazásra kért 5. pontját. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 4. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot igen szavazat nélkül, 158 nem szavazattal, 32 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 5. pontjáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 5. pontját. Kérem, szavazzanak!

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 158 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom a szíves figyelmüket arra, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

(10.50)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 157 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem

a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/626. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 158 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/623. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/623/5., összegző jelentését pedig T/623/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a kormány a T/623/5. számú összegző módosító javaslat 14. és 15. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először határozunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontjairól, és ezután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/623/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 4. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 158 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 14. pontjáról határozunk. Ennek elfogadása kizárja az összegző módosító javaslat szintén külön szavazásra kért 15. pontját. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/623/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 14. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 24 igen szavazattal, 147 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 15. pontjáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/623/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 15. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/623/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 165 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, elfogadják-e a T/623. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e a T/623. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 157 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik az **egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról** szóló T/714. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/714/26., összegző jelentését pedig T/714/29. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve T/714/27. számon túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/714/28. számon a házszabály 72. §-a szerinti javaslatot tett.

Tájékoztatom továbbá a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 18. számú, a Párbeszéd képviselőcsoportja a 20. számú, az LMP képviselőcsoportja pedig a 7., 8. és 12. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 18. számú módosító javaslat Molnár Zsolt és képviselőtársai indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 7. számú módosító javaslatot, és magában foglalja a 12. számú módosító javaslatot. Fenntartásához minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 132 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Keresztes László Lóránt indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. A fenntartáshoz szintén minősített többség szükséges. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 12. számú módosító javaslat is Keresztes László Lóránt indítványa. A fenntartásához szintén minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 20. számú módosító javaslat Kocsis-Cake Olivio és Tordai Bence indítványa. A fenntartáshoz itt is minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.00)

A 8. számú módosító javaslat Keresztes László Lóránt indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot, amelynek a fenntartásához minősített többség szükséges. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 134 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Ezt követően a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről kell döntenünk, majd a 72. § szerinti javaslatról, és ezután határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a T/714/26. számú összegző módosító javaslat 39. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről határozunk. Felhívom figyelmüket, hogy a javaslatpont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e a T/714/26. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 39. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 174 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjairól határozunk. Felhívom figyelmüket, hogy ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/714/26. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 51 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/714/26. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 132 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Most a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 71. § (2) bekezdésének a) pontja alapján túlterjeszkedő módosító javaslatot terjesztett elő T/714/27. számon. A házszabály 71. § (3) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése vagy a házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e.

A döntést megelőzően a Törvényalkotási bizottság előadója, majd a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény előadója szólhat fel, összesen négyperces időkeretben. Ezt követően a törvényjavaslat előterjesztője ismertetheti kétperces időkeretben álláspontját. A Törvényalkotási bizottság előzetesen jelezte, hogy nem állít előadót. Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e a kétperces lehetőség keretein belül felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kívánnak.

Most, tisztelt Ház, a döntés következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/714/27. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 133 igen szavazattal, 51 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett szabályszerűnek minősítette.

Most a házszabály 72. § szerinti javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság T/714/28. számú javaslatában a házszabály 72. §-a alapján azt javasolja, hogy az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a házszabály 71. § (4), (5) és (6) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő

országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/714/28. számú javaslat alapján a T/714/27. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a házszabály 71. § (4), (5), (6) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 134 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. pontja elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/714/27. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 134 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/714/27. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontját 132 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Ennek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal és a túlterjeszkedő módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosult törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/714. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.10)

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/714. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 134 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végeére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. *(Rövid szünet.)*

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy akiknek halaszthatatlan, sürgős hivatali feladatuk ellátása miatt most távoznuk kell, azt a lehető leggyorsabban és a lehető legcsöndesebben végezzék el, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Megértésüket kérem és várom. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Arra kérem az ülésteremben maradt képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek elfoglalni helyüket, hogy az ülés menetének zavartalanságát biztosítani lehessen. Megértésüket köszönöm.

Soron következik a **Nemzeti Közzolgálati Egyetem fenntartói jogait érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Gulyás Gergely és Dunai Mónika fideszes képviselőtársaink által benyújtott T/710. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán mindenki számára - mármint valamennyi képviselőtársunk számára - elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-én tartott ülésén megtárgyalta a Nemzeti Közzolgálati Egyetem fenntartói jogait érintő egyes törvények módosításáról szóló T/710. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat magában foglalja a Kulturális bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, amely két érdemi módosítást tartalmaz. Ezenkívül nyelvhelyességi és szerkesztési módosításokat tartalmaz. Az érdemi javaslatok között említetjük, hogy az innovációért és technológiáért felelős miniszter, valamint az oktatásért felelős miniszter is tagjává válik a fenntartó egyes döntéseinek megalapozását és szakmai támogatását elősegítő tanácsadó testületnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat célja, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetemet hozzá-

segítsük egy még hatékonyabb működési modell alapján való korszerű oktatáshoz, amely Magyarország védelmének biztosítását, a magyar emberek védelmének biztosítását, valamint az állampolgárbarát közszolgálat megteremtését tűzi ki célul, és amely még inkább képes lesz majd a XXI. század igényeihez, kihívásaihoz és fejlődéséhez igazodni - mindezt a magyar állampolgárok és a jó kormányzás jegyében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben ezekkel a célokkal egyetértetek, kérjük, támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. A bizottság támogatta. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel meg is kérdezem önt, hogy előterjesztőként kíván-e most felszólalni. *(Dunai Mónika hangoztatás nélkül kezdi el felszólalását.)* Kérem szépen Dunai Mónika képviselő asszony mikrofonját kihangosítani. Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Most nem, majd a vita végén kívánok szólni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vita végén tízperces időkeret áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására. Köszönöm szépen.

Megkérdezem, a kormány képviselőjében az államtitkár urak közül kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kijelölt kulturális bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Az időkeretek majd a hirdetőtáblán meg fognak lenni, legalábbis remélem. *(Megtörténik.)* Igen, megjelentek. Arról is tájékoztatom önöket, hogy a házszabály előírásainak megfelelően a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, a Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy azt a vezérszónoki beszédemben is már kifejtettem, az már most látszódik, hogy bizonyos aggályaink, úgy tűnik, már a bizottság ingerküszöbét is elérték, hiszen horribile dictu egy egyetem kapcsán feltűnik az oktatási minisztérium. Ez egy nagyon pozitív változás az eddigiekhez képest, azonban ahogy azt már korábban kifejtettem, egyrészt csak a tanácsadó testületbe kerül be itt az oktatási minisztérium, másrészt pedig eleve az, hogy korábban négy miniszter, most pedig egy kézben a kancelláriaminiszter igazgasson egy eléggé

privatizált fideszes magánegyetemet, alapvetően továbbra is aggályos a megítélésünk szerint.

(11.20)

Mint ahogy azokat a módosító indítványainkat sem vette figyelembe a bizottság, amelyek arra vonatkoztak, hogy a törvénymódosításban kifejtett olyan kompetenciákat, amelyeket normál esetben az egyetem választott akadémiai vezetői, illetve az egyetem szenátusa hoznak meg, ezek kerüljenek az adott grémiumok, illetve a megválasztott akadémiai vezetők kompetenciájába vissza, ezeket a módosító indítványokat nem fogadta be a bizottság. Tehát azokat az aggályokat ismét meg szeretném erősíteni, amelyeket a vezérszónoki felszólalásomban már elmondtam.

Továbbra is alapvetően az a probléma a Nemzeti Közszerológati Egyetem működésével a Jobbik megítélése szerint, hogy aránytalanul sok támogatást kap egy olyan intézmény, amely sem hallgatói létszáma, sem pedig az általa nyújtott oktatás színvonala alapján ezt nem érdemli meg jobban, mint más olyan egyetemek, amelyek akár a nemzetközi rangsorokban is nagyon komoly teljesítményt nyújtanak. És az pedig, hogy a felröppent hírek szerint csak az itt végzetek, az államtudomány mesterszakon végzetek lehetnek majd a magyar közigazgatás részei, alapvetően tarthatatlan egy XXI. századi modern közigazgatás szempontjából. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Dunai Mónika képviselő asszonyt mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt tízperces időkeretben. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előterjesztőként előterjesztőtársammal, dr. Gulyás Gergellyel köszönjük a tisztelt Háznak azokat a hozzászólásokat mind a bizottsági üléseken, mind itt a parlamenti vita során, amelyeket a javaslattal kapcsolatban kifejtettek. Köszönjük a módosító javaslatokat is, amelyek közül, ahogyan már az imént is elhangzott, két módosító indítvány részévé vált az alapjavaslattal, azt gazdagította és még jobbá tette.

Egy olyan egyetemről van szó, amely valóban kulcsfontosságú abból a szempontból, hogy olyan szakembereket kell képeznie, akik a magyar közigazgatásban a kor kihívásainak megfelelően magas szakmai tudással rendelkeznek, és ezzel a magas szakmai tudással tudják a magyar emberek ügyes-bajos dolgait intézni, az ügyintézésben segítségükre lenni. Mi a jó kormányzás politikáját folytatjuk, és célunk az,

hogy minél kisebb akadályokkal és minél kisebb bürokratikus terhekkel tudják az állampolgárok az ügyeket intézni. Ebbe a gondolatmenetbe, logikába, filozófiába illeszkedik az is, hogy a Nemzeti Közszerológati Egyetem alkalmasabbá, még inkább és egyre inkább alkalmassá kell tenni arra, hogy ezen célokat azok a szakemberek, akik dolgozni fognak a köz szolgálatában, el tudják látni az állampolgárok megalégedésére.

Az a javaslat, hogy legyen a tanácsadó testületnek még további két miniszter is a tagja, ez nemcsak azt jelenti, hogy az oktatásért felelős miniszter és a... *(Dr. Brenner Koloman: Az innovációért felelős miniszter.)* - elnézést - és az innovációért és technológiáért felelős miniszter is tagja lesz a tanácsadó testületnek, ez nemcsak azt jelenti, hogy az ő szaktudásuk és kompetenciájuk - javaslattételi jogkörrel gyakorolva - ennek a testületnek része lesz, hanem azt is jelenti, hogy az egyetem anyagilag is jobb helyzetbe, még jobb helyzetbe tud kerülni, hiszen a jelenlegi szabályozás szerint az érintett miniszterek a saját tárcájuk terhére különmegállapodás keretében támogathatják az egyetemen azt a szakképzést, amelyik a saját tárcájukhoz tartozik. Vagyis a javaslattal megfelelően abban bíznunk és az az elvárásunk, hogy a Nemzeti Közszerológati Egyetem valóban a magyar emberek megalégedésére tudja majd a szakembereket képezni.

Viszont szeretnék a vitában egy dolgot helyre tenni. Az előbb jobbikos képviselőtársam, úgy értettem, olyan kijelentést tett, hogy magán- meg valamilyen magáncélú egyeteméről beszélt. *(Dr. Brenner Koloman: Azt mondtam, hogy a Fidesz magánegyeteme.)* Szeretném leszögezni, hogy ez egy állami, maximálisan állami intézmény, amelyről szó van, és jobb, ha nem téveszti meg senki a kedves televíziónézőket vagy a magyar embereket, hogy a vitában mi hangzik el.

Teljes egészében állami intézményről van szó, hiszen olyan embereket képez az egyetem, az állam gépezetébe tartozó szakembereket képez *(Dr. Brenner Koloman: Ez így van.)*, és a gépezetet most hadd tegyem idézőjelbe. Nem szeretnénk, ha ez egy olyan nagyon lassan működő szerkezet lenne, mint ami volt korábban, évtizedekkel ezelőtt, azt szeretnénk valóban, hogy ha egy állampolgár betér egy hivatalba, akkor ott olyan emberekkel találkozzon, akik gyorsan, hatékonyan és a legjobb szaktudásuk szerint végzik a munkájukat.

Még egyszer köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását, a figyelmét, és kérem, hogy majd a végszavazásnál támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik **a Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

A kormányt majd Potápi Árpád államtitkár úr fogja képviselni. A Zsigmond Barna Pál fideszes és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott T/713. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyi képviselőtársam számára elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek megfelelően megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÓNA ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-én megtárgyalta a T/713. számon benyújtott, a Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 30 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, valamint egy tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Nemzeti összetartozás bizottsága által javasolt, főként érdemi és technikai módosításokat, amelyeket bizottságunk is támogatott. Továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát is megtaláljuk benne, amely a szövegpontsításon túl arra tesz javaslatot, hogy a magyar-magyar kapcsolat építését, illetve elmélyítését szolgáló nemzetpolitikai célú Határtalanul! program fedezete a Bethlen Gábor Alapban kerüljön biztosításra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy átfogó felülvizsgálat eredménye, amely döntően a kormányzati struktúra átalakításával függ össze, pontosabban az egyházi és nemzetiségi támogatások kifizetését is a Bethlen Gábor Alap végzi majd el a jövőben. Annak érdekében, hogy a feladatok ellátásának a törvényi alapja megteremtésre kerüljön, kérem, támogassák szavazatukkal az előterjesztés elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem az előterjesztőket, hogy kíván-e valamelyikük felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. A módosításokkal egyetértünk.

A Bethlen Gábor Alapról szóló jogszabályt 8 évvel ezelőtt fogadta el a tisztelt Ház, azóta a Bethlen Gábor Alap bizonyított. A kormány egyik sikerágazata a nemzetpolitika, és a Bethlen Gábor Alap ennek a nemzetpolitikának egy biztos oszlopa, egy biztos in-

tézménye. Ma már több mint 100 milliárd forint összegű forrást biztosít a kormány nemzetpolitikára, ennek jelentős része a Bethlen Gábor Alapon keresztül kerül kihelyezésre.

(11.30)

Csak néhányról szeretnék említést tenni: több mint 240 ezer ember számára jelent havi 25 ezer forint támogatást az oktatási-nevelési támogatás, amit a Bethlen Gábor Alapon keresztül folyósít a kormány a határon túli nemzettársaink részére, 76 nemzeti intézményt támogat a Bethlen Gábor Alapon keresztül a kormány, és ezen az intézményen keresztül történik a Sapiientia Egyetem, illetve a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola támogatása is.

Ahogy elhangzott, az előttünk fekvő javaslat technikai jellegű módosításokat tartalmaz, a kormányzati struktúra módosítása tette aktuálissá a jogszabály módosítását. Ezután a Bethlen Gábor Alapon keresztül történik a nemzetiségi és egyházi források folyósítása is, illetve a módosítások következtében a Határtalanul! program finanszírozása is a Bethlen Gábor Alapon keresztül történik majd.

Tisztelettel kérném még egyszer a képviselőtársaim támogatását a jogszabály-módosítás elfogadásához. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy 8 perc 25 másodperc időkeret áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására.

Megkérdezem Potápi Árpád államtitkár urat, kíván-e most felszólalni. *(Potápi Árpád János jelzi, hogy nem kíván.)* Nem kíván.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottsága nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Az időkeret a hirdetőtáblán megjelent. Kérdezem, ki kíván a vitában felszólalni. Megadom a szót MSZP képviselőcsoportjából Molnár Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal kezdeném... *(Dr. Molnár Zsolt megszólaló mobiltelefonja zavarja a hangosítást.)* - hogy arrébb teszem a telefonomat.

ELNÖK: Így van, vagy ki kell kapcsolni azt a telefont, képviselő úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Az is egy jó ötlet, köszönöm szépen. Nyilván képviselőtársaim is ezt teszik mindig.

Azzal kezdeném illő tisztelettel, hogy a Bethlen Gábor Alap céljai, azok a határon túli nemzetpolitikai

célkitűzések és azok a magasztos elvek egyébként helyesek, a Szocialista Pártnak mindig is fontos volt a határon túli magyarság, ez így lesz a jövőben is. (*Zaj, felzúdulás a Jobbik soraiban.*) Kiemelt céljaink között szerepel a határon túli magyarság helyzetének jobbá tétele, kormányzásunk alatt is többször tettünk erre kísérletet. (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.*) Ezzel kapcsolatosan annyit mondanék - természetesen megértem a kritikai hozzászólásokat, de nézzük a tényeket! (*Szávay István: A Comedy Centralban nem akarsz fellépni?*) Szávay képviselő úr, megadják majd nyilván önnek is a szót.

De azzal folytatnám, hogy az önök javaslatában talán az a legnyilvánvalóbb - és ez talán nem is meglepetés -, hogy az önök által fabrikált törvényeknél mindig a Fidesz irányába lejt a pálya; hogy a pályázatok elbírálása, a támogatások elbírálása - mondom: nem a támogatott célokkal van a probléma, hanem a döntéshozatallal - gyakorlatilag arról szól, hogy az önök által kinevezett különböző pártapparátusban, minisztériumi apparátusban lévő személyek azok, akik lényegében érdemben döntenek arról, hogy mi történik a határon túli támogatások ügyében. Ezzel van a mi igazi érdemi problémánk, hogy nem a határon túli szervezetek maguk dönthetnek erről. Igaz ez egyébként a választási rendszerre is, hiszen nem szól másról, mint hogy minél többen szavazhassanak a Fidesz pártlistájára, ahelyett, hogy a határon túli magyarok maguk közül választhatnának képviselőt. Ugyanez igaz a támogatási rendszerre: önök mint Fidesz-KDNP kívánnak dönteni arról, hogy mi helyes a támogatások elbírálásakor és mi nem. Ezzel van a probléma.

Ezért, bár az önök javaslatának nagyon sok előremutató eleme is van, azáltal, hogy a döntési mechanizmusok tulajdonképpen egy pártérdeket képviselnek, még csak nem is az ország érdekét, hanem kizárólag a Fidesz-KDNP döntéshozatali mechanizmusa szivárogo be a Bethlen Gábor Alap tevékenységébe, ezért ez ebben a formában nem támogatható. Ez akkor lenne korrekt, hogyha a kurátorok és az egyéb döntéshozók nem az államapparátusból és közvetlenül a Fidesz apparátusából kerülnének ki, hanem a határon túli magyarok közül. Ők azok, akik a legjobban tudják, hogy ennek hogyan kell lebonyolódnia, melyek azok a javaslatok, amelyeket támogatni kell.

Sajnos önök nem ezt az utat járják, hanem megtartják ezt a centralizált döntéshozatalt, ami nyilvánvalóan egy pártközpontból lebonyolítható. Ha ezen változtatnának, akkor természetesen akár támogatható is lenne, de eszük ágában nincsen változtatni, ez derült ki az általános vitából, ez derül ki a bizottsági jelentésből.

Tehát az az egyértelmű vélekedésünk, hogy fenn kívánják tartani maguknak ezt a típusú döntéshozatalt, hogy a határon túliak közül ki az, aki érdemes erre, ki az, aki nem érdemes, és fenntartják a nemzet megosztottságát továbbra is, ahelyett, hogy mind a tizenegynéhány millió Kárpát-medencei magyar érdekeit képviselnék, ahogy ezt egyébként mi, szocialisták

gondoljuk, ehelyett önök alapvetően a Fidesz pártérdekeit képviselik.

Ha ezen módosítanak, ezt megváltoztatják, akkor ebben a kérdésben lehet majd ez másképpen, tud változni a véleményünk, de jelen keretek között azt kell mondanom, hogy ebben a formában ez így nem támogatható. Önök arról tesznek tanúbizonyságot, mint a választási eljárással kapcsolatos törvényeknél, itt is, hogy azt a centralizációt, azt az állampárti működést akarják tovább folytatni, amit 2010-ben a kormányzásukkal elkezdtek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. Igen, a Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője kért szót. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Molnár képviselőtársamra annyit hadd reagáljak először, hogy tudja, képviselő úr, azért a kritikái egyrészt akkor lennének hitelesek, hogyha önök ezt az ügyet alapvetően máshogy kezelték volna, de azért ez ebben a formában nem igaz.

Az, hogy a Szocialista Pártnak pedig... (*Korózs Lajos: A Bethlen Alapítvánnyal kell foglalkozni ennél a napirendnél, ugye? - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Korózs képviselő úr, nem adtam önnek szót! Majd ha bejelentkezik, akkor fogok adni, ezt az időkeretbe pedig be fogjuk számítani. (*Korózs Lajos: Attól még igazam van!*) Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Attól még lehet, hogy igazza van, Korózs képviselő úr, én is kíváncsi vagyok a mondanivalójára, úgyhogy biztatom, hogy majd utánam nyomjon gombot.

Szóval az, hogy a Szocialista Pártnak mindig fontosak voltak a határon túli magyarok, az valahogy a Comedy Centralnak az esti műsorsávjába való kijelentés volt, képviselő úr (*Dr. Molnár Zsolt: Fideszes дума!*), ezt nagyjából azért itt mindenki érzi ebben a teremben.

Szóval, a kritikái akkor lennének jogosak, hogyha ezt a kérdést önök önmagában és alapvetően máshogy csinálták volna. Alapvetően azért nem csinálták máshogy, mert önöknek is ugyanígy megvoltak a liebling szervezeteik határon túl, mint ahogy most a Fidesznek megvannak. Az önök idejében is megvoltak azok a kiválasztott határon túli magyar vezetők, akik felkülték a listákat Budapestre, és véleményezték, hogy ki kaphat pénzt, és ki nem kaphat politikai alapon, mint ahogy ez most is így van.

Más kérdés - és azért ezt is el kell ismerni -, hogy önök azért legalább nem akartak mindenki mást kinyírni annak idején, mint amilyen tendenciákat azért mostanában látunk. Tehát legalább nem kellett mindenkinek éhen halnia, aki nem volt hajlandó önöknek

befeküdni. De azért ez még nem azt jelenti, hogy sokkal erkölcsösebb volt ez a fajta pályázatbírálási mechanizmus. Arról nem is beszélve, hogy azokat a forrásokat, amelyek most rendelkezésre állnak, még csak meg sem közelítette az az összeg, amelyeket önök erre a célra annak idején fordítottak.

Ugyanakkor persze, ezzel együtt nyilván van igazság is abban, amit ön elmondott. Mi a magunk részéről az elmúlt hat évben azért meglehetősen sokszor tettük kritika tárgyává a pályázatok elbírálásának a rendszerét, a zárt pályázatok, tehát az egyéni elbírálással kiosztható pályázati pénzek rendkívül magas arányát, amelyen továbbra sem hajlandó a kormányzat változtatni. Továbbra is találkozhatunk olyan gyakorlattal, hogy kormányzathoz közel álló személyek és szervezetek néhány oldalas, összehányt pályázatra 100-200 millió forintokat kaphatnak, amelyekkel aztán utána nem nagyon akaródzik nekik elszámolni, vagy azt több éven keresztül halasztják. Mint ahogy például a tusnádfürdői kempingnek a felújítását, amelyikkel kapcsolatban mi azért most már lassan szeretnénk látni, hogy Németh Zsolt alapítványa mit zsonglorkodott ezzel a 150 millió forinttal, illetve hogy végül is sikerült-e magánkezekbe átjátszani az ebből a pénzből felújított kempinget, vagy végül is ezt csak megakadályozta az államtitkárság. Ennek most már lassan utána fogunk nézni, azt hiszem, most augusztusban a harmadik módosított elszámolási határidő is le fog járni, úgyhogy bízom benne, hogy államtitkár úr nem fognak adni több lehetőséget az elszámolás elszabotálására.

Ugyanakkor - és akkor most térjünk rá azért a konkrét javaslatra - nehéz kérdés az, amit Molnár képviselő úr felvet. Ha jól értem, az MSZP-nek az a baja ezzel a javaslattal, hogy mi hiányzik belőle, és hogy mi az, amilyen irányba el lehetne vinni még a Bethlen Gábor Alap működését.

Ez azért nehéz kérdés, mert ebben van igazság, és nagyon sok olyan kérdés van, aminek a szabályozását mi is szívesen látnánk vagy a változtatását mi is szívesen látnánk, és az ember szívesebben támogatna egy olyan javaslatot, amiből visszaköszönnek bizonyos olyan változtatási igények, amelyek adott esetben már az elmúlt évek során több alkalommal is megfogalmazódtak.

Ugyanakkor mi a magunk részéről úgy döntötünk, hogy mégiscsak azt fogjuk nézni, hogy mi van a javaslatban, és ez alapján fogjuk meghozni a döntésünket. Azzal együtt, hogy el kell hogy mondjam, hogy sok hiányérzetünk van, és most jelenleg azt fontolgatjuk, hogy ezzel együtt is a magunk részéről majd az őszi folyamán be fogunk nyújtani egy olyan törvény-módosítást, amiben ezeket a kérdéseket rendezni szeretnénk.

De most akkor koncentráljunk arra, amit a javaslat tartalmaz, és itt azért többségében alapvetően technikai jellegű módosításokról van szó. Ezekre én részletesebben kitértem már a vezérszónoki felszólalásomban, amikor a javaslatot elkezdjük tárgyalni, ezt

most nem szeretném megtenni. Egy kérdésről szeretnék ugyanakkor beszélni, ez pedig a Határtalanul! program.

(11.40)

Államtitkár úrnak is régóta ez a véleménye, és ebben a véleményünk megegyezett egymással már az elmúlt évek során is, hogy ennek a programnak nem az EMMI-ben kellett volna lennie, hanem a Miniszterelnökségen, és ez a program most idekerül. Mi ezzel a magunk részéről egyetértünk. Úgy gondolom, hogy a Miniszterelnökség ennek a programnak jobb gazdája lesz, mint az EMMI volt.

Ugyanakkor nagyon határozottan szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni és kérni azt, hogy ön is pontosan tudja, hogy ennek a programnak milyen problémái voltak az elmúlt évek során. Amikor ön még bizottsági elnök volt, a Nemzeti összetartozás bizottságának elnökeként is ezzel az üggyel sokszor foglalkoztunk, az ezzel kapcsolatos problémák többször bekerültek a bizottságunk elé, és tudjuk azt, hogy milyen alapvető problémák voltak például az adminisztrációval, a pályázatelszámolásokkal, egyáltalán a pályázatok időben történő kiírásával. Sok év után sikerült ezen csak változtatni, de a problémákat teljesen megszüntetni a mai napig sem sikerült.

Én arra kérem államtitkár urat, hogy ha már egyszer mi a magunk részéről megelőlegezzük önnek azt a bizalmat, hogy ennek a programnak jobb gazdája lesz, mint az EMMI, akkor valóban tegyen meg mindent annak érdekében, hogy ez így is legyen. Azt kérem önöktől, hogy tekintsék át a program eddigi működési zavarait, leginkább azt, hogy hogyan lehetne a pályázatok elszámolását egyszerűsíteni. Érthetetlen, túlbürokratizált a pályázati elszámolás. Sokszor olyan igazolásokat és olyanfajta számlákat kérnek a pályázóktól, amiket nem könnyű beszerezni, és ez a mai napig is talán most már kevesebbeket, de higgye el, államtitkár úr, a mai napig is sokakat visszatart a pályázattól az az elképesztő bonyolultság és adminisztrációs bürokrácia, amit ez a pályázat jelent.

Meggyőződésem, hogy itt még vannak pontok, ahol ezen lehetne egyszerűsíteni, ezért fordulhatott elő az a korábbi években is, hogy egész egyszerűen nem fogyott el a pályázati keret. Ilyen azért viszonylag ritkán van Magyarországon, hogy van egy rendkívül nagy pályázati keret, de igazából mindegy, hogy mekkora, de van egy pályázati keret, amit egész egyszerűen azért nem sikerül elkölteni, mert nincsen rá elég pályázó. Azért nem volt elég pályázó, mert sokakat elrettentett ennek az egész pályázatnak a módja, az adminisztrációja és az elszámolása. Tehát azt kérem, hogy erre figyeljenek oda.

A másik, amit egy kicsit nehezen értünk: az ezzel kapcsolatos ellenállást az önök részéről. Összesen egyébként egyetlenegy darab módosító javaslattal élt a Jobbik. Az is egy olyan jellegű volt, amely a törvény-

ből magából már következnek, hiszen maga a törvényjavaslat több, most meglévő gyakorlatot jelenített meg a törvényben, vagy olyan dolgokat szerepeltet, amelyek eddig is így működtek, csak éppen törvényben nem szerepeltek. Például leszögezi a javaslat azt, amit eddig is tudtunk, hogy a Bethlen Gábor Alapnál a munkáltatói jogokat az alap vezetője gyakorolja. Én ugyanúgy kértem azt, a már meglévő és egyébként általunk sokszor kritizált gyakorlatot végre megváltoztatva egy kicsit jobban kereshető, átláthatóbbá vált a Bethlen Gábor Alap honlapja. A korábbi években gyakorlatilag lehetetlen volt egy-két napos munka ráfordítása nélkül utánajárni és kinyomozni azt, hogy milyen szervezet milyen döntések alapján mikor és mennyi pénzt kapott a Bethlen Gábor Alapból. Ezt évente háromszor elmondtuk mindenféle bizottsági üléseken. Ezt nagyon jól megcsinálták, el kell ismerni. Tehát egy jól kereshető adatbázisa van most éppen jelenleg a Bethlen Gábor Alapnak, és mi szeretnénk is, ha ez így maradna. Szerettük volna, ha ez a fajta tájékoztatási kötelezettség törvényben is megjelent volna, ezt önök mégsem támogatták. Számunkra kicsit nehezen érthető, hogy emögött milyen cél húzódott meg. Mindenesetre úgy gondoljuk, hogy erre a kérdésre még a jövőben szeretnénk visszatérni.

Ezzel együtt, az elmondott kritikáinkkal együtt és annak a szemléletnek a megfontolásával együtt, amit az előbb Molnár képviselőtársam felé is jeleztem, a Jobbik úgy döntött, hogy ezt a javaslatot támogatni fogja, de szeretnénk hangsúlyozni, nem azért, mert a Bethlen Gábor Alap működésével vagy gyakorlatával egyetértünk, hanem azért, mert most pusztán azt szeretnénk nézni, hogy ez a törvényjavaslat milyen irányú változásokat fog tenni, és azokkal pedig alapvetően egyet tudunk érteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Molnár Zsolt képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy bejelentkezett kettőperces hozzászólásra, de kétperces lehetősége nincs. Ha ismételt felszólalásra kérne szót, akkor arra adok lehetőséget. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr, tisztelettel. Elsőként azt jelezném, hogy Szávay képviselő úr, leszámítva azt, hogy a Szocialista Párt nemzeti elkötelezettsége milyen, jól látja a Bethlen Gábor Alappal kapcsolatos kérdést. Azonban hosszú percekig beszélt arról érdemben, hogy miért nem kéne támogatni ezt a javaslatot, mindeközben az észrevételei, kritikai megjegyzései és a helyzetértékelése teljesen helyes. Osztom a magam részéről, amit elmondott, csak a következtetés, ami abból fakad, hogy önök ezt támogatják, én ezt furcsállom. Amit ön is elmondott, és ami nincs benne, ezek sokkal több érvet szolgáltatnak a nem támogatás irányába, mint a támogatás irányába, mindeközben természetesen az önök döntése.

Csak annyit akarok jelezni, hogy ön helyes érveket hozott fel, de ezek az érvek és ezek az összegzések, amelyeket ön elmondott - és magam sem tudnám ilyen precízen megfogalmazni -, sokkal inkább abba az irányba billentik el a döntéshozatalt, hogy ezt nem lenne szabad támogatni. Azzal együtt sem, hogy maga a Bethlen Gábor Alap és azok a nemzetpolitikai célok egyébként helyesen vannak kijelölve, de az odavezető eszközök... - és ön is osztotta azt a véleményt, hogy erőteljes Fidesz-pártpolitikai beavatkozást tesznek lehetővé, ezzel van a probléma.

Egy másik nagyon fontos kérdésről az előbb nem beszéltem, röviden erre kitérnék. Az egyik a normatív rendszerű támogatás, amely 2007-től 2010-ig kiszámítható módon tette lehetővé a határon túli több tucat szervezet számára a normatív és a hosszú távon kiszámítható működést. Bár önök azt ígérték 2010-től, hogy nem változtatják meg, megváltoztatták, ezáltal egy bizonytalansági faktort hoztak be a határon túli szervezeteknek, a rendszeres próbatételt, hogy ki kell állnia adott esetben a magyar kormány jóindulatának a folyamatos próbáját.

A másik, ami hiányzik nekem, abban talán államtitkár úr tud segíteni: a „Szülőföldön magyarul” program egy nagyon helyes program, nagyon sok költségvetési forrás van viszonylag, nem baj, sőt helyes is, de ennek az értékelése, hogy milyen hatást váltott ki azokra a fiatalokra, akik anyanyelven tudnak szerencsére tanulni, és ezt segíti az önök által finanszírozott program vagy a magyar állam által finanszírozott program, de hogy ennek milyen hatásai lettek, hogyan érvényesülnek, valamilyen típusú összegzést ez a törvény módosítás tartalmazhatna. Nem tudom, helyesen mondom-e, de talán ez a legnagyobb támogatás, az egyik legnagyobb támogatási rendszer, a „Szülőföldön magyarul” program. Hiányzik nekem ennek a valamilyen összegzése.

Végezetül annyit mondanék, nem visszatérve Szávay képviselő úr mondataira, hogy egy ilyen törvényt, törvény módosításnál elsősorban azt kell nézni, hogy összességében milyen lehetőség állt a kormány rendelkezésére, és ahhoz képest néhány technikai jellegű pontosítás, könnyítés helyes, de ez nem teszi lehetővé, hogy akár a benne lévő hiányosságok, akár az elmaradt lehetőségek miatt támogatni lehessen. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdem Zsigmond Barna Pál képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy ké-

szültem, hogy azzal zárom a beszédemet, hogy szeretném megköszönni a konstruktív hozzáállását az ellenzéknek, és valóban tapasztalható némi konstruktív hozzáállás, ugyanakkor nagyon sok a negatív megjegyzés is, amely minden valóságálapot nélkülöz. Ezekre szeretnék reagálni. Molnár képviselő úr, idézem: „a Szocialista Pártnak mindig fontos volt a határon túli magyarság sorsa”, ezzel az idézettel vagy beszéddel élt. Én emlékeztetnék 2004. december 5-re, és emlékeztetnék arra, hogy megszüntették a MÁÉRT-ot. A MÁÉRT az a fórum, amely pontosan azt a lehetőséget biztosítja a határon túli magyarok számára, hogy intézményesen beleszóljanak például a támogatási rendszerbe, javaslatot tegyenek, programokat fogalmazzanak meg és az egész folyamatot figyelemmel kövessék. Megszüntették azt a rendszert, amely a legitim fóruma annak, hogy a határon túli magyarok véleménye be legyen csatornázva a döntéshozatali mechanizmusba. Úgyhogy talán ennyit erről.

Emlékeztetem önöket a 2004-es kampányra, amikor többek között olyan plakátokkal ijesztették az embereket, hogy jönnek a határon túli magyarok és elveszik a munkát. Nem kívánnék itt személyes célzást tenni, de emlékszünk még ezekre a plakátokra. Önök voltak azok, akik a magyart a magyarral szembe fordították. Soha többet ne legyen ilyen, azt kívánom.

Ennek az emléke még sokakban él a határon túl. Az elmúlt nyolc év talán valamilyen formában feledtette, az elmúlt nyolc év sikeres nemzetpolitikája azt a szégyent, ami az egész magyarságot érte 2004-ben.

Utalást tett a választási rendszerre. A választási rendszer kiállta a Velencei Bizottság és a nemzetközi közvélemény próbáját is, a levélszavazási rendszer is. Éppen az előbbieken módosítottuk kétharmaddal a jogszabályt, amely még áttekinthetőbbé teszi, még világosabbá teszi a választási rendszert a levélszavazás vonatkozásában is.

(11.50)

Ön centralizált és pártközpontból irányított fideszes nemzetpolitikáról beszél. Ismételten szeretném felhívni a figyelmet, hogy a határon túli magyarok elégedettek ezzel a nemzetpolitikával, visszaigazolták mind a politikai szervezetek, a politikai szervezetek 99 százaléka támogatja ezt a nemzetpolitikát, de még inkább igaz ez a civil szférára, az egyházi világra, tehát alapvetően konszenzus van a nemzetpolitika vonatkozásában. Ez egy fontos történelmi pillanat, hogy a Kárpát-medencében a legtöbb magyar egyetért a nemzetpolitika fő irányjaival.

Szávay képviselő úrnak köszönöm szépen egyébként a konstruktív hozzáállást a jogszabályhoz, de én is azt éreztem, amire Molnár képviselő úr is célzott, hogy időnként elismerően nyilatkozik a nemzetpolitikáról, másrészt meg ránk önt egy vödör sarat olyan hektikusan, hogy hol megdicsér, hol meg szembeüt,

és igazából nehezen tudok én is eligazodni, hogy mikor mond szakmailag megalapozott véleményt, és mikor hívja be a pártközpont adott utasításait, hogy akkor egy kicsit szidni kell a Fideszt, mert az mégse megy (Szávay István: *Nálunk nincs olyan! Az egy másik párt!*), hogy megdicsérjük a nemzetpolitikát. Tehát valahogy ezt érzem, hiszen hol az áttekinthetőségéről beszél, hol meg klientúráról beszél, hol mindenféle ködösítésekről, akár személyes célzásokat is téve, hogy ki nem számol el és hogy nem számol el.

A Határtalanul! program kapcsán azt mondja, hogy milyen bonyolult a rendszer. Több mint százezer diák járt már határon túl a programnak köszönhetően, tehát biztos annyira bonyolult volt, hogy nem tudták a pályázatot kitölteni; ez is igazolja azt, hogy sikeres a rendszer. Ha a másik oldalon meg nincs valamilyen elvárás, valamilyen rendszer, akkor meg az áttekinthetőség, az ellenőrizhetőség szenved csorbát, tehát valamilyen rendszernek kell lenni, amely biztosítja azt, hogy a pénz megfelelő célra kerül elköltésre. Elképesztő bürokráciáról beszél, és ilyen jelzőket használt. Mondom, a százezer diák, aki sikeresen vett részt határon túl, az talán nem találkozott ezzel az elképesztő bürokráciával.

Összességében köszönöm mégiscsak a konstruktív hozzáállást, hiszen a jogszabály vonatkozásában támogatásáról biztosított, ez is jelzi azt, hogy jó úton vagyunk, helyes ez a módosítás, helyes a kormány nemzetpolitikája. A továbbiakban is kérném az ön és az ellenzéki képviselőtársaim támogatását a nemzetpolitikához, illetve ehhez a konkrét jogszabályhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Potápi Árpád államtitkár úr jelentkezett. Bár a kormány képviselője a vitában bármikor felszólalhat, időkeret nélkül, de miután lezártam a vitát, érkezett be a nyomógombos jelentkezés, így nem tudok önnek szót adni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Bánki Erik, Nagy Csaba és Dunai Mónika fideszes képviselőtársaink által benyújtott T/712. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyi képviselőtársam számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, és ennek keretében kerülhet sor a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére is.

Most megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a bizottság előadójának. Mivel van ki-

sebbségi vélemény, így legfeljebb nyolc perc az időke-rete a képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

DUNAI MÓNKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-én megtartott ülésén megtárgyalta a sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló T/712. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 22 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. Az összegző módosító javaslat magában foglalja a Kulturális bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatát, amely kizárólag jogtechnikai módosításokat tartalmaz.

A törvényjavaslat elsődlegesen a közvetítési joggal való rendelkezés módosítására irányul, amely a vagyoni értékű jogok közül a legnagyobb értékkel bír. A törvényjavaslat célja annak egyértelmű rögzítése, hogy a korábbiaktól eltérően a szövetség helyett a sporttevékenységek, sportversenyek és sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jog a sportszervezeteket illesse meg, megszüntetve ezzel a szövetségek addig fennálló monopolhelyzetét.

A javaslat a sportszervezetek közötti viták szakmai alapon történő rendezését is elő kívánja segíteni, a tervezet szerint ugyanis a sportszervezetek jogvitáiban a jövőben kizárólag a sportért felelős, azaz a Sport Állandó Választottbíróság és a svájci székhelyű szervezetük lesz jogosult eljárni. Ezek a választott bíróságok úgy fognak működni, hogy ott szakemberek, sportszakemberek, sportjoggal foglalkozó szakemberek dolgozzanak, és ez biztosítja azt, ezzel biztosított lehet az, hogy a jövőben a döntések is szakmailag teljes mértékben minden esetben megalapozottak lesznek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat a sportszervezetek önállóságát erősíti, valamint a sportszervezetek közötti viták szakmai alapon történő eldöntését segíti. A Törvényalkotási bizottság támogatta a javaslatot, amint a felvezetőben elmondtam. Kérem, hogy támogassák önök is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Sajnálatos módon a kisebbségi vélemény nem tud elhangozni, mert az előadója nincs jelen az üléssteremben.

Most akkor megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e valamelyikük az előterjesztők közül felszólalni. *(Bánki Erik: Nem.)* Jelentkezőt nem látok.

Akkor megkérdezem, hogy a kormány részéről az államtitkár asszony kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Szabó Tünde államtitkár asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy hallhattuk a képviselő asszonytól, az előttünk lévő, sportról szóló 2004. évi I. törvény és a 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat alapvető célja annak egyértelmű rögzítése, hogy a sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jog a sportszervezeteket illesse meg. A javasolt módosítás tehát elő kívánja segíteni a klubok gazdasági függetlenségét és a vagyoni értékű jogaik felhasználásával gazdasági tevékenységük, gazdálkodásuk még hatékonyabbá tételét.

Itt szeretném megjegyezni, hogy az általános vita során, a Kulturális bizottságban lefolytatott részletes vitában és a Törvényalkotási bizottság eljárása alatt ellenzéki képviselőtársaim által többször megemlíttet mediapiaci folyamatokat jósoló és előre feltételezett folyamatokat a törvényt módosító javaslat nem tartalmazza.

Hangsúlyoznám, csakúgy, mint az általános vita során is tettem, hogy a jogalkotó szándéka a kormány álláspontja szerint egyértelmű: a sportszervezetek gazdasági erejének, függetlenségének megerősítése vagyoni értékű jogaik helyzetének egyértelmű törvényi rendezésével.

A sporttörvény alapján a sporttevékenységek, mérkőzések televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus, digitális technikákkal, például az interneten történő közvetítésének, rögzítésének és ezek kereskedelmi célú hasznosításának engedélyezése, beleértve a reklám- és marketingjogokat is, vagyoni értékű jogokat képez. A törvényjavaslat az ezen vagyoni értékű jogokkal kapcsolatos helyzetet kívánja rendezni.

Jelen módosítás másik fontos eleme, ahogy szintén hallhattuk Dunai képviselő asszonytól, hogy a sportszervezetek jogvitáiban a jövőben kizárólag a Sport Állandó Választottbíróság és a svájci székhelyű CAS jogosult eljárni, más állandó eseti bíróság pedig nem. Erre is óriási igény volt az elmúlt időszakban, hiszen ezzel a módosítással azt kívánjuk biztosítani és azt is fogjuk tudni elérni, hogy a sportszervezetek sporttal kapcsolatos ügyeiben, esetleges jogvitáiban csak kifejezetten a sportügyekre specializálódott választott bíróságok, fórumok vagy a jogterületen már működő szakemberek és sportjogászok járhassanak el.

(12.00)

Ezzel lehetővé válik a sport területén is a következő, szakszerű és gyors ítélezési gyakorlat kialakítása. Mindannyian érzékelhetjük, hogy a sportágazat milyen gyorsan és dinamikusán fejlődik. Minden

sportág érzékelheti a folyamatos változásokat, a sport szerepét a társadalomban vagy éppen a média világában. Ennek a munkának szerves része, hogy a szakmai igényeket, a gyakorlati tapasztalatokat figyelembe véve időről időre felülvizsgáljuk a törvényi szabályozást is, hiszen az határozza meg a mindennapok ke-retrendszerét.

Ennek hatására került a sportszervezetek vagyoni értékű jogait érintő módosítás is ide a tisztelt Országgyűlés elé. Hiszen a klubok, sportszervezetek független működésének további erősítése érdekében fontos a sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jogok helyzetének egyértelmű tisztázása és törvényi rögzítése. Éppen ezért szeretném előrebocsátani, hogy a kormány már dolgozik a sporttörvény további tartalmi elemeinek átfogó módosításán, amely meghaladja a most tárgyalt javaslatokat, hiszen a sportágakban megjelenő újítások és a sportági szakszövetségek gyakorlati tapasztalataival kapcsolatos igények folyamatosan érkeznek a sportigazgatás területére, melyek az egyeztetések során összegzésre fognak kerülni, és a tervek szerint már az őszi ülészakban az Országgyűlés elé fognak kerülni.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az elhangzottakon kívül a törvényjavaslat további elemei jogtechnikai pontosításokat tartalmaznak, ez utóbbit erősíti a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata, amelyet a kormány a törvényjavaslathoz hasonlóan támogat.

Ennek alapján a kormány nevében is kérem a tisztelt Ház támogatását a T/712. számon benyújtott törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelzést nem látok. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni, élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Jelzi Bánki Erik képviselő úr, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel a záró szakaszban már nem érkeztek érdemi hozzászólások a törvényjavaslathoz, ezért nyilvánvalóan nincs erre sem érdemi mondandó.

Mindenkit arra kérek, hogy a zárószavazás során támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

(Taps a kormánypartok soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó és Ungár Péter tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pén-teki ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/624. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 5-ei ülése alkalmával a tagok megtárgyalták a T/624. számú, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, valamint 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A háttéranyagban a Gazdasági bizottság által javasolt nyelvhelyességi pontosításokat a TAB is támogatta, azonban vita nem alakult ki az ülésen.

Tisztelt Ház! Szeretném hangsúlyozni a javaslat lényegét, miszerint a paksi beruházással kapcsolatosan felmerülő összetett engedélyezési eljárások során szükséges lesz olyan megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkező szervezetek bevonása, amelyek biztosítják, hogy a beruházás során minden energetikai biztonsági és más egyéb fontos szempont kellő mértékben, megfelelően érvényesüljön. Erre tekintettel a javaslat tartalmazza azokat a biztosítékokat, amelyek a szakértői szervezetek működéséhez szükségesek, ezért kérem, támogassák szavazatukkal az előterjesztés elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Herczeg Tamás képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Kaderják államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magam részéről én is köszönöm az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslattal kapcsolatban kifejezett támogatásokat. Valójában a Törvényalkotási bizottság olyan összegző módosító javaslatot terjesztett elő a törvényjavaslathoz, amely nyelvhelyességi és technikai jellegű pontosítást tartalmaz, ezzel

elősegítve a törvény majdani alkalmazását. Szeretném jelezni, hogy az összegző módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának is.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy az összegző módosító javaslatot, illetve a teljes módosítást támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kaderják államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP.

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Amikor elkezdünk erről a törvényről beszélni, fontos azt tudnunk, hogy ez ebben a tartalomban a harmadik alkalom, amikor a kormány megpróbálkozik azzal, hogy az atomenergia-engedélyeztetést, illetve a szakértői eljárásokat megváltoztassa. Azért kell ezt harmadjára megtenni, mert az első két alkalommal a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez nem felel meg az európai normáknak. Tehát fontos azt tudnunk, hogy miről beszélünk most: arról beszélünk most, hogy most harmadjára próbálják a Roszatom kedvéért megváltoztatni azokat az atomenergiai szabályokat, amelyek amúgy sokkal jobb minőségűek voltak, mielőtt ezek a változtatások elkezdődtek volna.

Csak hogy egy metaforával éljek, hogy milyen az, amikor a szabályozást próbálják folyamatosan egy készülő erőműhöz alakítani: ez olyan, mintha az embernek van egy autója, ami megbukik a műszaki vizsgán, majd megváltoztatják a műszaki szabályokat, hogy nem kell fék az autóra, akkor is működhet. Majd részletesen kitérek arra, hogy melyek azok a fontos szabályozási mechanizmusok, amelyeken látszik, hogy gyengítik alapvetően a szabályozásokat, és ez a módosítás egyértelműen a Roszatom kedvéért történik.

Ha a Roszatomnak - ami, és ezt hozzá kell tenni, hogy természetesen Európában nemcsak Magyarországon végez atomenergia-fejlesztést a Roszatom, megteszi ezt Finnországban, és ugyanúgy Finnországban is volt már olyan, hogy a Roszatom nyomására meg kellett változtatni az atomenergiai szabályozásokat, illetve a szakértői szabályozásokra vonatkozó törvényt.

Azért még az orosz technológiához, mielőtt a részletekre rátérnék, hogy mi a konkrét baj ezzel, annyit hozzá szeretnék tenni, hogy a korábbi Szovjetunió területén több atombaleset történt, mint az összes nyugat-európai országban vagy az összes többi országban alle zusammen együtt, úgyhogy ez azért mutatja azt, hogy a Roszatom nem biztos, hogy a lehető legmegbízhatóbb arra, hogy Magyarországon atomenergiával foglalkozzon.

Két dolgot szeretnék fölvetni, ami konkrétan baj ezzel a törvénnyel. Az egyik az, hogy korlátlan mértékben megnöveli az engedélyezési eljárásba bevonható szakértői szervezetek számát anélkül, hogy egyvel több szakértő is lenne Magyarországon.

(12.10)

Ugye, Magyarországon van egy fix, behatárolt számú szakértője az atomenergiának, akiknek részt kell venni ebben az engedélyeztetési eljárásban, és ahelyett, hogy több szakértőt képeznének, vagy mondjuk, külföldi szakértőket bevonnának ebbe, a különböző szervezetek multiplikálásával próbálják elérni azt, hogy a lehető legtöbben tudjanak részesülni abban, hogy a szakértőbizniszből pénzt kapjanak, ebből a rengeteg pénzből, ami az engedélyeztetésre el fog menni. Nem hiszem, hogy orákulumszerű jövőbe látás lenne azt mondani, hogy a következő hetekben, hónapokban különböző emberek, akik természetes személyek és a nevüket elég jól ismerjük, különböző atomenergiai szakmai, szakértői szervezeteket fognak létrehozni azért, hogy az engedélyeztetési eljárásban puha pénzeket tudjanak kapni. Tehát az, hogy a szervezetek számát növelik, de a szakértők számát nem, akik ebbe bevonhatók, az egyértelműen azt mutatja, hogy itt vannak emberek, akik - vagy a Roszatom, vagy a Roszatom mellett mások - szeretnék részesülni ezekben a szakértői puha pénzekben.

A másik, a kedvenc aggályom, ami szerintem azért egészen már nevetséges is, hogy megszüntetik a szakértői összeférhetlenségi szabályokat. Ez azt jelenti, hogy a Roszatom, illetve annak alvállalkozója is becsatlakozhat az engedélykérelemhez a saját szakvéleményét. Magyarul, én építetek valakivel valamit, függetlenül megvizsgálom, hogy az jó-e, majd akivel építetek és aki ebből pénzt keres, az elmondja, ja, szerintem ez tök jó. Én azt érzékelem, az nem biztos, hogy a lehető legbiztosabb módja az, hogy Paks II. biztonságos legyen.

Itt mindjárt ki fogok emelni egy konkrét embert meg egy konkrét példát, ami illusztrálja azt, hogy milyen az a fajta szakértői eljárás, de azért hozzá szeretném tenni, hogy az összeférhetlenség egy ilyen szakértői eljárásban azért is nagyon fontos, mert pontosan tudjuk, hogy milyen hatást tud gyakorolni a több ezer milliárd forintos atomipar Magyarországon. Pontosan tudjuk, hogy át akarnak pörgetni mindenféle határidőt, pontosan tudjuk, milyen gyorsan meg akarják csinálni önök ezt az atomerőművet, annak ellenére, hogy a lehető legtöbbször ezek nagyon lassú dolgok, és nem véletlenül lassú dolgok. De itt a kedvenc emberemre szeretnék visszatérni. A Magyar Időkben volt egy ember, bizonyos Hárfás Zsolt, aki most részt fog venni a szakértői eljárásban Paks II.-ben, aki rendszeresen publikált arról, hogy Paks II. milyen egy jó dolog és biztonságos. Többek között összeveszett az LMP frakcióvezetőjével, Szél Bernadettel, mindenkivel. Aztán egy nagyon komoly oknyomozó munkával,

amit a google.com keretében végeztem, a következőre jutottunk: Hárfás Zsolt a Roszatom konszern magyarországi kommunikációs partnerének, a Kotimex Kft.-nek a fizetett alkalmazottja. No hát, milyen emberek fognak részt venni most a szakértői eljárásban? Aki a Roszatomnak a kommunikációjáért kap pénzt a Roszatomtól, az fogja megszakérteni azt, hogy milyen nagyon biztonságos ez az erőmű?

Összességében azt szeretném mondani, hogy önök mindent elkövetnek azért, hogy a Roszatom érdekeit képviseljék ebben a Házban. Annak ellenére, hogy Orbán Viktor nemrég elmondta, hogy milyen a keleti veszély, annak ellenére ezért a rubel devizahitelért hajlandók minden összeférhetlenségi szabályt megváltoztatni, és hajlandók arra is, hogy az önök barátaik most már a szakértői pénzekhez is hozzáférjenek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár képviselő úr. A következő hozzászóló Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Kicsit más szemszögből közelíteném meg, mint az előttem szóló LMP-s képviselőtársam. Azt már megszokhattuk, hogy az LMP-nek a Paks valami pavlovi beidegződés alapján mindig ugyanaz jut eszébe, nemcsak az atomerőművet vagy az atomenergiát, hanem talán még Paks városát is betiltanák, ha tehetnék, vagy a Paks szót a szótárból szívesen törölnék.

Egy ennél picit szakmaibb kérdésem volna államtitkár úrhoz. Valóban, a szakértői működéssel kapcsolatos kérdés kapcsán felmerül az, hogy amennyiben egy szakértő... - és jól tudjuk, hogy atomenergetikai szakértőkből nem lehet Dunát rekeszteni Magyarországon, hiszen egy meglehetősen vékony piac ez, és most, hogy egy új atomerőmű engedélyezése folyik, azért az ő jelentőségük felértékelődik, és nyilván nem véletlen az, hogy a szakértői szervezetekbe is szeretnék őket minél inkább bevonni. De azért mégiscsak annak van-e valamiféle gátja, hogy egy szakértő hány ilyen szakértői szervezethez adhatja a nevét? Azért ez egy fontos kérdés lehet, hiszen valóban egy jól körülhatárolható számú atomenergetikai szakértő van ma Magyarországon.

Hogy szakértői szervezet mennyi lehet? Ez alapján a módosítási javaslat alapján gyakorlatilag bármennyi, ha jól értelmezzük, hiszen egyetlenegy atomenergetikai szakértő bármilyen jogviszonyban történő foglalkoztatása már megalapozza, hogy azt a szervezetet atomenergetika terén szakértői szervezetnek hívják.

És ennyiben adnék igazat LMP-s képviselőtársamnak, hogy van egy ilyen kérdés, felmerül ennek kapcsán, hogy van-e ennek bármiféle gátja, hogy egy szakértő hány szakértői szervezetben működhet közre akár ugyanabban az engedélyezési eljárásban. Hiszen attól még valóban szakmailag nem tesz hozzá többet, ha három, négy, öt vagy hat szervezetnél is ugyanazt

a tevékenységet vagy ugyanazt a szakértői munkát elvégzi, attól még az ő szakértelme nem fog megsokszorozódni.

És valóban szükség volna új szakértőkre atomenergetikai téren is; ha és amennyiben, márpedig úgy tűnik, ha a jelen helyzetet vesszük alapul, ez a beruházás elindult, az engedélyeztetése zajlik, a beruházás meg volt valósulni, és az ellenzék részéről maximum ezt kritizálni lehet, de jelen pillanatban befolyásolni nem, és nyilván vérmérséklettől függően ez nem is feltétlenül cél.

Azt mindenesetre figyelemmel kell követnünk, hogy ez a hitel, amit a rendkívül nagy és költséges beruházásra felvettek, egyrészt hogyan hasznosul. Ezzel már én is egy picit eltérek nyilván a jelen törvényjavaslat témájától, de ezt mindig muszáj megemlíteni, hogy ahol ekkora összeg van, ott nyilván felüti a fejét korrupció lehetősége. Ellenzékiént nekünk az a felelősségünk, hogy erre, amennyiben tudunk és amennyiben a titkosítások nem terjednek ki az adott területre, bizony meggyőződünk arról, hogy minden a törvényeknek megfelelően és a jogszabályoknak megfelelően történik a beruházás során.

Ezeket a szakmai aggályokat, szakpolitikai aggályokat, amennyiben államtitkár úr eloszlatná, és erre válaszokat kapnánk... - ahogy már az általános vitában is elmondtam, igazából nem látjuk akadályát annak, hogy a törvényjavaslatot támogatni tudjuk, hiszen mi nem látjuk mögé azokat a rémlátomásokat, azokat a víziókat, amiket itt előttem Ungár képviselőtársam elmondott. Alapvetően próbáljuk úgy értelmezni, ahogy az a törvényben le van írva, és nem is hiszem, hogy ez a módosítás lehetőséget adna arra, hogy akár a Roszatom, akár más szervezetek jobban hozzáférhessenek ehhez a beruházáshoz, vagy jobban közreműködhessenek, mint ahogy egyébként a módosítás nélkül is megtehetnék.

Ezzel nem azt mondom, hogy nincsenek benne ebben a beruházásban, hiszen nyilvánvalóan benne vannak, meg nyilvánvalóan intenzívebben, hiszen az a 40 százalékos magyar beszállítói hányad, amit annak idején, a szerződés megkötésekor kikötöttek a felek, egyre kétségesebb, hogy teljesülni tud-e, mivel egyre nagyobb a munkaerőhiány, a szakemberhiány Magyarországon, a megfelelően felkészült vállalkozások is igen kétséges, hogy rendelkezésre állnak-e és fognak-e tudni közreműködni a beruházás érdemi részében. Ezért fennáll a veszélye annak, nyilvánvaló, hogy ez a 40 százalékos beszállítói hányad sem fog tudni teljesülni.

Ennek ellenére legalább szakértői szinten nekünk is az a célunk - és szerintem mindenkinek itt a Magyar Országgyűlésben -, hogy minél több magyar szakértő, jól felkészült szakértő működjön közre az új atomerő építésében, engedélyeztetésében, megvalósításában, hiszen a jelenleg működő atomerőműnél, bármennyi is a kritikus hang, azt el lehet mondani, hogy olyan felkészült és tapasztalt szakemberek állnak rendelkezésre - és amíg itt vannak és amíg a tu-

dásukat át tudják adni, nagyon jó is, ha ezt megteszik -, akikre büszkék lehetünk, hiszen azért mégiscsak 30 éve működtetnek egy atomerőművet biztonságban, és a mi biztonságunk, a magyar emberek biztonsága nagyon fontos.

Ez az atomerőmű további húsz évig üzemel, a Paks I. atomerőmű, tehát a jelenleg működő blokkokról van szó, ez a négy blokk 2032 és 2037 között fog leállni majd fokozatosan. Nagyon fontos, hogy továbbra is biztonságban tudják ezt az atomerőművet is üzemeltetni és természetesen a megépülő új atomerőművet is.

Úgyhogy a szakértői képzés, a szakértők számának növelése mindenképpen egy nagyon fontos kérdés. Minden olyan törvényjavaslat, amely ténylegesen ezt a célt szolgálja, az részünkről támogatható. Itt most arról van szó, hogy szakértői szervezeteknek adhatnak kamarai regisztrációt, szakértői engedélyt az alapján, hogy egy szakértőt bármilyen jogviszonyban foglalkoztatnak.

(12.20)

Ez is segítség lehet a beruházások engedélyezésének könnyítésénél. S ha az aggályainkat államtitkár úr megfelelően el tudja háritani, akkor ennek megfelelően fogjuk a végső szavazatunkat meghatározni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. A DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr következik.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A törvénymódosítást elolvastva, és a Törvényalkotási bizottság tagjaként, illetve a Fenntartható bizottság tagjaként is, de múlt héten a Gazdasági bizottsággal Paks II. megtekintésén is részt vett képviselőként szeretnék pár szót hozzászólni a szakértői kérdéshez.

Azt gondolom, azok, akik mostanában nem látták a működő atomerőművet, illetve a helyszínen nem látták azokat a terveket, amelyek megvalósítás előtt vannak, és amelyek engedélyezése már eléggé előrehaladt állapotban van, azoknak nagyon fontos tudniuk, hogy egy olyan feladatba vág bele Magyarország, amihez van egy működtetési tapasztalatunk, de lesz egy akkora méretű bővítés, amelynek az üzembe helyezését követően még működik majd a régi, a Paks I., és működik majd a Paks II. Ez olyan méretű, egy telephelyen létrejövő energiatermelő bázis, amihez nincsenek tapasztalatok Magyarországon, és kevés olyan képzés és képzőhely is van, ahol ehhez megfelelő szakértőt, szakembert lehet találni.

Én a vitában többször is részt vettem. Most csak egy példát szeretnék kiemelni - mert az időkorlát is szorít -, ez pedig az egész erőmű működtetésének, biztonságának és megbízhatóságának nagyon fontos része, hogy a hűtőrendszert a Duna-víz biztosítja,

az a Duna-víz, amelynek az ingadozása szárazság idején, árvíz idején sok minden típusú. Ez a Duna-víz biztosítja most Paks I. hűtőrendszerét. De ha belép a Paks II. erőmű, abban az esetben nincs olyan szakértő, aki ma meg tudja mondani, hitelesen meg tudja mondani, hogy Paks II.-höz a Duna vize, a másodpercenkénti áteresztőképessége száraz időben elegendő, és biztonságos üzemeltetést fog-e tudni adni, hiszen itt egy akkora, Duna méretű bővítést is végre kell hajtani, ami azt is jelentheti, hogy a Duna vízhozama esetleg feszegeti azt a határt, amikor már a biztonságos működtetés garantálható-e vagy sem. *(Sic!)*

Ehhez nem elegendő egy ember véleménye, ide nagyon komoly szakértői gárdára van szükség. A beérkező víz hőfokát és a távozó víz hőfokát ma bemondjuk terv alapján, hogy az nem fogja átútni azt a hőmérsékletet, ami a víz élővilágát és egyáltalán sok minden egyebet károsan fog befolyásolni. Ehhez valóságos, tényleg akkreditált, szakértelemmel bíró emberek kellene.

Azt látjuk és érezhető, aki a helyszínen járt, az pedig tudja is a bemutatott dokumentumok alapján, hogy szinte egy visszafordíthatatlan helyzetről van szó. Ha és amennyiben ez így van, abban az esetben itt a kézbentarthatóságnak és a szakszerűségnek rendkívüli szerepe van. Ilyen szempontból, azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a módosítása... - annak idején 1996-ban a Környezetvédelmi bizottság elnökeként részt vettem a törvény vitájában, hiszen pár ciklusban már korábban is ültem itt a parlamentben, akkor jártam utoljára Pakson és most a múlt héten, és azt hiszem, hogy az akkori Paks I. megépítése és a Paks II. megépítése nagyon is indokolja azt, hogy ehhez a törvényi garanciát is megadjuk, hogy kik a szakértők.

Az egy más kérdés, hogy mennyiben üzletitörvény-módosítás is ez, például a Roszatom érdekeit milyen mértékben szolgálja. Lehetséges, hogy a Roszatom szakértői összeférhetetlenséget jelentenek valamilyen módon a beruházás megvalósításához, de itt nem lehet termelni úgy, mint bármit a mezőgazdaságban vagy bárhol. Szakértőt a tapasztalatok alapján az üzemeltetésben, az iskolában lehet megszerezni, s ha ez a Roszatomnál van, azt is igénybe kell venni. Ez az egyik megjegyzésem.

A másik megjegyzésem az, hogy ha legalább tíz éven keresztül a Paks I. és a Paks II. egyszerre fog üzemelni, ehhez hatalmas üzemeltetői gárdára is szükség van. Ez az üzemeltetői gárda ezres létszámban igényel mérnököket, főiskolát végzetteket, hiszen ma az üzemeltetés egyszerű szakmunkás szinten szinte csak kiegészítő munkára ad lehetőséget. S annak a megbecsülése, hogy itt milyen folyamatos szakembergárdára van szükség 40-50 éven keresztül, az sem egy lebecsülendő szakértői kérdés.

A harmadik, ahol a szakértésre rendkívül szükség van, az az elhasználandó kapszulák, a kiegészítő elemek elhelyezése, biztonságos elhelyezése a fenntartható fejlődés érdekében, és abban, hogy a környék és ez az ország vagy Európa közepe biztonságos legyen.

Úgy gondolom, hogy ehhez jó szakértők kellene. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajdu László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. De mégis látok jelentkezőt az utolsó pillanatban. Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnézést kérek, közben szétesett a mikrofonom. Csak nagyon röviden szeretnék reagálni a képviselőtársam elmondottakra, kicsit rácsatlakozni. Ez nyilván messze visz az eredeti törvényjavaslat témájától, de ha már felmerült, akkor illik elmondani, mi ilyenkor mindig el is szoktuk mondani, hogy ami az atomerómű vízellátását illeti, a Jobbiknak, talán az egyetlen pártnak a jelenlegi parlamentben, komplett javaslata volt arról, hogy Magyarország vízgazdálkodását hogyan állítsuk helyre. Itt az atomerómű vízellátása úgy jön szóba, hogy a Duna vízszintjének, vízellátási helyzetének a rendezése egy markáns része volt ennek már a 2014-es választási programunkban, sőt talán már a 2010-esben is szereplő kérdésnek. Hiszen mi nemcsak energetikai szempontú vízgazdálkodást és -hasznosítást terveztünk be ebben a programban, hanem az ország víz-háztartásának a javítását is egy nagyon fontos célként tűztük ki, hogy amikor aszályos időszak van, amikor alacsony a Duna vízállása, akkor is például az atomerómű hűtéséhez is megfelelő mennyiségű víz álljon rendelkezésre. S hát ez egy nagyon fontos kérdés, amit továbbra is napirenden kell tartani, hiszen az éghajlatváltozásnak köszönhetően egyre szélsőségesebb a csapadékelosztás, és egyre inkább fontos az, hogy ezt a szélsőséges hatást, ezt az egyenlőtlenséget megpróbáljuk kiküszöbölni.

Továbbra sem látjuk azt a kormány részéről, hogy erre törekvéseket tenne, mármint arra, hogy ezeket a hatásokat a következő évtizedekben kiküszöbölje, és ne csak az árvízvédelemre, hanem az alacsony vízszintekre, a vízmegtartásra is koncentráljon. Nekünk erre komplex kidolgozott programunk van. Ezt most csak azért mondtam el, mert szóba kerül, de nyilvánvalóan nem kapcsolódik az előttünk fekvő törvényjavaslatához.

Az viszont kapcsolódik, hogy tényleg nagyon fontos, hogy ne csak szakértők álljanak rendelkezésre megfelelő számban egy ilyen beruháznál, hanem a kivitelezésben közreműködő szakemberek, munkások, jól képzett munkaerő is. Már az előző felszólalásomban is elmondtam, hogy ez szintén kritikus helyzet, mert az elvándorlásnak köszönhetően nagyon kevés és egyre kevesebb főleg a szakképzett munkaerő. S most nemcsak az atomenergia területére gondolok, hiszen ez egy óriási nagy beruházás, ha úgy tetszik, egy építkezés. Speciális építkezés ugyan, de építőipari vállalkozások tömkelege kell hozzá, hogy egy ilyen beruházást végrehajtsunk.

(12.30)

Ilyen területen is már most szakemberhiány van Magyarországon, és még sok minden más olyan területen, ahol már most gondoskodni kéne arról, hogy a következő egy-két évtizedben ezek megfelelő számban rendelkezésre álljanak.

A képzés - hiszen az atomeróművet utána több évtizeden keresztül, 40-50-60 éven keresztül üzemeltetni is kell. Tehát hogy a közép- és felsőfokú szakképzés milyen szinten áll rendelkezésre, mennyire alkalmazkodik az igényekhez, az is nagyon fontos kérdés.

És itt már, ha felsőfokú képesítésről beszélünk, akkor már szakértők is szóba kerülhetnek, hiszen azokból lesznek előbb-utóbb az atomenergetikai szakértők, megfelelő évnvi tapasztalattal, szakmai gyakorlattal, akik ezekből a felsőoktatási intézményekből, elsősorban műszaki felsőoktatási intézményekből, kifejezetten atomenergetikai területéről kikerülnek. De akár pozitív példaként megemlíthetném a most ősszel elsőként beinduló atomenergetikai szakjogász-képzést is, ami nyilvánvalóan fontos, főleg az engedélyezési eljárásban, de a kivitelezésnél a szakemberhiányt nem fogja pótolni.

Egyebekben tartom magam az általam korábban elmondottakhoz, és ezzel kapcsolatban várom majd államtitkár úr válaszát, ha előbb nem, akkor a zárszóban. Hiszen már időkeretünk amúgy sem nagyon maradna a reagálásra, de remélem, hogy a zárszóban ennek ellenére meg fogom kapni az általam igényelt válaszokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és jelezte Kaderják államtitkár úr, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban csak néhány olyan felvetésre szeretnék reagálni, ami itt a vitában elhangzott. Mindenekelőtt azt a kérdést szeretném megválaszolni, hogy kinek az érdekét szolgálja a jelenlegi törvénymódosítás, és határozottan szeretném leszögezni, hogy elsősorban a magyar fogyasztók érdekét szolgálja. Nevezetesen azt, hogy a magyar villamosenergia-ellátás gerincét adó nukleáris energiához a magyar fogyasztók a jövőben is a legmagasabb szintű biztonság mellett tudjanak hozzájutni.

Ezen a ponton szeretném visszautasítani Ungár képviselő úr állítását, aki ugyan már nincs a teremben... *(Jelzésre:)* - itt van, bocsánat -, aki a mellett érvelt, hogy itt a Roszatomnak csinálnánk helyet vagy csinálna helyet ez a törvényjavaslat. A törvényjavaslat éppen azt szolgálja, hogy a nukleáris létesítményekkel összefüggő hatósági engedélyezési eljárásokban részt

vevő szakértők és szakértő szervezetek összeférhetlenségét, függetlenségét tovább erősítse, garantálja. Hiszen az az érdekünk, hogy azokban a hallatlanul komplex engedélyezési folyamatokban, amelyek, ahogy az el is hangzott, ennél a kiemelkedő projektnél végbe fognak menni, a lehető legnagyobb mértékben tudjunk támaszkodni azokra a szakértőkre, szakértő szervezetekre, amelyek ma rendelkezésünkre állnak Magyarországon.

Az köztudott, hogy a Paks II. projekt létrehozása kapcsán hozzávetőleg 300 ezer oldalnyi engedélyezési dokumentumot kell benyújtani és az Országos Atomenergia Hivatal részéről elbírálni, úgyhogy annak érdekében, hogy ez a munka a legmagasabb színvonalon történjen meg, szükséges az, hogy minden lehetséges rendelkezésre álló szakértői forrást ebbe a munkába bevonjunk.

Természetesen törvényalkotással nem lehet szakértőket létrehozni, önmagában ez a törvénymódosítás nem teszi lehetővé azt, hogy azonnal több szakértő álljon rendelkezésre Magyarországon. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium mint a szakképzésért felelős tárca egyébként ezen a területen egyébként aktívan dolgozik. Úgyhogy természetesen ez része a minisztérium programjának is, de ezen javaslat elsősorban a rendelkezésre álló erőforrások függetlenségét és elérhetőségét kívánja biztosítani.

Kepli úr felvetésére reagálva annyit jeleznek, hogy ezen szakértő szervezetek minősítését és nyilvántartásba vételét a Magyar Mérnöki Kamara fogja végezni, úgyhogy azt gondolom, ez garancia arra, hogy a szakértő szervezetek megfelelő szakember-elátottsággal rendelkezzenek. Természetesen az Országos Atomenergia Hivatal is figyelni fogja, látni fogja azt, hogy milyen szakértőkkel dolgoznak az engedélyezésben részt vevő érdekeltek. Ilyen értelemben, noha a törvényjavaslat nem tesz számszerű korlátozást, vagy nem tesz explicit korlátozást arra, hogy egy szakértő hány helyen, hány szervezetben vehet részt, azt gondolom, hogy az a fajta kockázat, amit hallottunk, valójában nem jelentkezik, hiszen a mérnöki kamara ilyen típusú tevékenysége minőségi garanciát jelent majd ebben a folyamatban.

Úgyhogy ennyivel szerettem volna hozzászólni a felszólalásokhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kaderják államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik „**A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a diploma, szolgálati és különleges útlevellel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről**” szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/532. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésre kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő hölgynek, a bizottság előadójának.

BARTOS MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. június 5-én tartott ülésén megtárgyalta a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a diploma-, szolgálati és különleges útlevellel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló T/532. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta. Az összegző módosító javaslat a Külügyi bizottság módosító javaslatát tartalmazza, amely kizárólag technikai módosításokat foglal magában.

Az előttünk fekvő javaslat összhangban áll a kormányprogrammal, amely szerint Magyarország Kormánya külpolitikájának alapvető célja, hogy a magyar érdekek nemzetközi fórumokon és kétoldalú kapcsolatokban történő következetes képviseletével elősegítse az ország nemzetközi súlyának növekedését. Kérem képviselőtársaimat, hogy mindezek figyelembevételével ezen érdekek szélesebb körű szolgálata érdekében támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bartos Mónika. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem. A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben, a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt a monitoron nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván élni a felszólalás lehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

(12.40)

Most soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/625. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg. Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemények ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre, és legfeljebb 8 percen elsőként megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 13-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló T/625. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat alapján 23 igen szavazattal, 9 nem ellenében és 4 tartózkodás mellett vita nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Gazdasági bizottság módosításra irányuló javaslatai beépítésre kerültek a törvényjavaslatba. Az adózás rendjéről szóló új törvény megalkotásával a kormány tovább kívánja egyszerűsíteni az adóztatási rendszert, a tervezett adóváltoztatások fókuszában az adminisztráció radikális csökkentése, valamint a megkezdett adócsökkentés folytatása áll.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi Péter képviselő úr. Most megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Izer Norbert jelzésére:)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek napirend szerinti időkeretekben, amennyiben van jelentkező. De jelentkezőt... *(Z. Kárpát Dániel jelentkezik.)* ...látok, mégpedig Z. Kárpát Dániel képviselő urat, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Különböző adócsomagok mentén számos vitát folytattunk le a Házban az utóbbi hetek során. Engem is meglep az a látszólagos érdektelenség, amely a kormánypárti képviselők részéről megmutatik ebben a kérdésben.

Az úgynevezett bevándorlási különadó tekintetében pedig számtalanszor neveztük meg azt a szerveződést, amely az utóbbi évek során a legtöbb idegen háttérű személyt tudatosan, szervezett módon, egyéb-

ként jutalék mentén és gazdasági érdekek mentén telepítette be Magyarországra. Nyilvánvaló, hogy a letelepedésikötvény-üzletágra gondolok, amelyhez a Fidesz-KDNP-nek enyhén szólva volt köze. Gondoljunk csak arra - bármiféle vádaskodás nélkül -, hogy a Gazdasági bizottságon milyen módszerekkel és milyen eszközökkel erőltették keresztül ezt az úgynevezett konstrukciót.

Továbbra sem kaptunk magyarázatot arra, bár egy legitim vita alapját képezhetné bármely új adófajta bevezetése, hogy a letelepedésikötvény-üzletágból eredő, a költségvetést érő károkkért ki a felelős. Itt több mint 17,5 milliárd forintról beszélünk, államtitkár úr. Ne felejtjük el azt sem, hogy a két időpont között, tehát amikor elkezdtük ezt a vitát, illetve amikor most befejezzük ezt a vitát, kijött az a számsor is, amely azt taglalja, hogy Magyarországnak mennyit kell fizetnie hozam tekintetében az önkéntes által közvetve kiadott kötvények után. Szeretném, ha értékelné ezt a számsort, hogy Magyarországnak mennyiben érte meg ön szerint ez a kötvénykonstrukció. Az én álláspontom szerint erre semmiféle szükség nem volt.

Visszakerestem egyébként az önkéntes nyilatkozatai után, hogy arra az időszakra, amikor bevezették a kötvénykonstrukciót, az önkéntes fő érve az volt - ezt szeretném hangsúlyozni -, hogy az ország nehéz pénzügyi helyzetében pótlólagos források bevonására volt szükség. Ezzel szemben a kötvényüzletág több mint 150 milliárd forinttal gazdagította jutalék formájában azokat a cégeket, amelyek között találhatunk a Kajmán-szigeteken, különféle offshore paradicsomokban székelőket.

De azt is el kell mondanunk, hogy nem találtunk különösebb nyomokat azt illetően, hogy a pótlólagos forrásbevonás ilyen formájára lett volna szükség. Alig egy pár hónapos terminust találtunk, amikor lehetett volna vitatkozni erről, azt követően a külső források bevonása a piacról egyértelműen olcsóbbnak bizonyult. Érdekelne tehát engem és a frakciómat is államtitkár úr véleménye a tekintetben, hogy mennyiben érzik magukat felelősnek az elfolyt tíz-, illetve százmilliárdokért.

Hogyan értékeli, meddig és várhatóan mennyit kell a magyar adófizetőknek hozam formájában állniuk az úgynevezett letelepedési kötvényekért, hangsúlyozom, azok után is, hogy elvileg ezt a konstrukciót először felfüggesztették, aztán, nyilván az én véleményem szerint a Jobbik nyomására, de ki is vezetik szépen lassan ezt az örületet.

Sokszor elhangzott, hogy a nyugat-európai országokban számtalan hasonló konstrukciót találunk. Ez egy folyamatos vita lesz közöttünk, hiszen állítom, hogy nem találunk az anyaországra ennyire előnytelen feltételekkel járó konstrukciót, nemhogy Európában, de talán a világban sem.

Várom érdemi válaszát. Nagyon remélem, hogy nem a vita lezárását illető zárszavában, hanem esetleg még hamarabb, amikor még módomban áll reagálni

az elhangzottakra. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Izer Norbert jelzésére:)* Izer Norbert államtitkár úr jelzi, hogy igen. Ön é a szó, államtitkár úr.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány 2018. június 19-én nyújtotta be az Országgyűléshez az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló törvényjavaslatot.

A vita során a személyi jövedelemadót érintően az ellenzéki képviselők több indítványt is benyújtottak, ezek túlnyomó többsége a kafetéria-rendszer átalakítása érdekében előterjesztett javaslat elvetését, lényegében a jelenlegi rendszer fenntartását kezdeményezte. Ugyanakkor a szóbeli megnyilvánulásokból az is egyértelműen kiderült, hogy az ellenzék is túlbujánzó, bonyolultnak, nehezen átláthatónak tartja a béren kívül adható juttatások adózásának jelenlegi rendszerét, ezért alapvetően nem ellenzik az egyszerűsítési törekvéseinket. Amikor azonban a részletek kerültek szóba, már gyakorlatban mindenki a jelenlegi elemek változatlan formában való fenntartása mellett kardoskodott.

Ezek a javaslatok természetesen nem támogathatók, a rendszerrel kapcsolatban elhangzott vélemények azonban abban erősítenek meg bennünket, hogy az átalakítás kitűzött iránya jó. A munkavállalók érdekeit szolgálja a kormánynak az a sokszor hangsúlyozott törekvése, hogy a bérezésben egyre inkább szoruljon vissza a nem pénzben adott juttatások szerepe, a munkavállalók a tisztességesen elvégzett munkájukért tisztességes, folyamatosan növekvő bért kapjanak, amit saját döntésük szerint, szabadon költhetnek el.

Szükségesnek tartom ismételt kiemelni azt a körülményt, hogy a kedvező adózási feltételek mellett adható, béren kívüli juttatások keretében továbbra is fennmarad az a lehetőség, hogy a munkáltató a SZÉP-kártya segítségével anyagilag is hozzájáruljon a munkavállalóknak a pihenésükkel, rekreációjukkal, egészségük megőrzésével kapcsolatos kiadásaihoz. Fontos változás, hogy mivel a SZÉP-kártya mögötti számlavezetés a jövőben pénzforgalmi szolgáltatásnak fog minősülni, ezért mind a SZÉP-kártyáról történő utalás, mind a SZÉP-kártyára történő utalás mentesül majd a pénzügyi tranzakciós illeték alól.

Tisztelt Ház! Összhangban az elmúlt időszak köztehercsökkentési lépéseivel, a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosító indítvány a befektetési

vállalkozások, pénzügyi szervezetek különadójára vonatkozó kötelezettségük megszüntetésére tesz javaslatot. E tehercsökkentés a kormány meglátása szerint illeszkedik a pénzügyi szektor terheinek folyamatos csökkentése irányába tett lépések körébe, amelynek célja a pénzügyi szektor folyamatos erősítése, a hitelezési, a befektetési, a szolgáltatási tevékenységek ösztönzése, ezért a kormány ezen javaslatot támogatja.

A kisvállalati adót érintően a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosító indítvány arra tesz javaslatot, hogy a kedvezőbb választási feltételekre vonatkozó rendelkezések már 2018. december 1-jétől hatályba lépjenek, annak érdekében, hogy az áttérő adózók már 2019. január 1-jétől a kisvállalati adó - röviden a kiva - hatálya alá kerülhessenek. Ez azt is eredményezi, hogy a december 31-ei zárást követően nem kell majd a tört évre újabb üzleti évet zárni az áttérés miatt az adózóknak.

(12.50)

A kormány a javaslatot támogatja, tekintettel arra, hogy az adminisztráció egyszerűsítését szolgálja ez a módosítás.

A Gazdasági bizottság módosító javaslata mind ezek mellett a törvényjavaslat vonatkozásában pontosítani javasolja a kettős adóztatással kapcsolatos kisvállalati adó-szabályokat annak érdekében, hogy az osztalékjövédalom ne kerüljön kétszeresen mentesítésre, amely javaslatot a kormány szintén támogat.

A társasági adót érintően a Törvényalkotási bizottság és a Gazdasági bizottság által benyújtott módosító indítványok jogtechnikai pontosításokra tesznek javaslatot, melyek hozzájárulnak az egyértelmű jogalkalmazáshoz, így azok kapcsán ellenvetés nem merül fel a kormány részéről.

Tisztelt Országgyűlés! A dohánygyártmányok jövedéki adójáról szóló uniós irányelvben előírt minimumadó-követelményeknek való megfelelés érdekében Magyarországnak emelnie kell a cigaretta jövedéki adójának mértékét. A módosítás alapján a cigaretta és a fogyasztási dohány mint helyettesítő termék adómértékének emelése fokozatosan, kis lépésekben, előre rögzített módon valósul meg, a piaci sokkhatás és következményeinek, azaz a fekete piaci tevékenység élénkülésének elkerülése érdekében. Az adómértékek három lépcsőben emelkednek: 2018. szeptember 1-jétől, majd a következő lépcső 2019. január 1-jétől, illetve július 1-jétől lép életbe. A kis lépéseknek köszönhetően a cigaretta dobozonkénti ára csupán mintegy 30-40 forinttal emelkedhet lépésenként.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány támogatását élvezzi a Gazdasági bizottság azon indítványa, amely a baleseti adó biztosítási adóba való 2019. évi beolvadását fokozatossá teszi. Ennek lényege, hogy a baleseti adó-kötelezettség nem mindegyik biztosított esetén szűnik meg 2019. január 1-jétől - az csak a naptári év-

fordulóval azonos kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéssel rendelkezőknél következik be -, hanem a 2019. évben bekövetkező biztosítási évfordulótól válik ez hatályossá. Ezzel párhuzamosan keletkezik a biztosítónál biztosításiadó-kötelezettség a gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés 2019. évi, még hátralévő részére jutó díjhányad után.

E módosítás maximálisan figyelembe veszi a biztosító és a biztosított közti felelősségbiztosítási szerződés tartalmát, azt a tényt, hogy a biztosítási évforduló tipikusan nem azonos a naptári év fordulójával, azaz a valós jogi-gazdasági folyamatokhoz igazodik a javaslat. Továbbá nem utolsósorban jelentős adminisztrációs terhet spórol meg a biztosítók, az adóhatóság és a biztosítottak számára egyaránt, ahhoz képest, mintha mindegyik jogalany esetén 2019. január 1-jétől szűnne meg ez a biztosításiadó-kötelezettség.

A baleseti adó megszűnése, illetve a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás utáni biztosításiadó-kötelezettség csökkenti az adók számát. Semmiképp sem cél, hogy nagyobb adóteher nehezedjék a biztosítókra, mint amit jelenleg a biztosítottak viselnek. Ezért a Gazdasági bizottság indítványára változatlanul fennmarad a baleseti adóban jelenleg is érvényesülő adómaximum, illetve a hatályos mértékhez képest alacsonyabb, egységes lesz az adó mértéke.

A változtatástól végeredményben azt várjuk, hogy a biztosítók közti verseny erősödésével a jövőben kisebb lesz a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási díj a jelenlegi, baleseti adóval növelt biztosítási díjhoz képest. Úgy véljük, a baleseti adó megszüntetése nemcsak a biztosított számára jár hozadékkal, a biztosító adminisztrációs terhe csökken, a költségvetés bevétele pedig nem változik.

Tisztelt Országgyűlés! A bevándorlási különadóra a Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság is nyújtott be módosító indítványt. Előbbi a bevándorlási különadó hatékonyabb kikényszerítésére vonatkozott, utóbbi pedig, amely magában foglalta a Gazdasági bizottság indítványát is, főként pontosító jellegű, a norma működését segítő változtatási javaslatokat tartalmazott.

A Törvényalkotási bizottság indítványa ugyanakkor megfogalmazta a bevándorlást segítő tevékenység körének bővítését is az oktatásszervezéssel. A kormány egyetért ezen, az adó jellegét, lényegét alapvetően nem befolyásoló változtatásokkal. És engedjék meg, tisztelt képviselők, ezúton reagáljak képviselő úr kérdésére. Arra vonatkozóan tudok választ adni, hogy a bevándorlási különadó, amit ez a jelen jogszabálycsomag kezel, annak a hatását, illetve célját tekintve azt kell mondani, hogy Magyarországon három típusú területen tud a kormány adóemelést elképzelni. Azokban a területekben gondolkodunk adóemelésben, ahol egy negatív tevékenységet adóztat a kormány. Tipikusan ilyen a neta és a jövedéki adó, ahol a fogyasztást szeretnénk visszaszorítani, illetve az adóztatás másik eleme, ahol a kormány új adó bevezetésére tehet javaslatot, azaz, amikor a közteherviselésnek a

szabályait szeretnénk érvényesíteni. Tehát olyan adó kerül bevezetésre, ami segít abban, hogy a költségek felmerülése kapcsán egységes legyen a közteherviselés. Tehát, hogy ha egy tevékenység addicionális költségeket hárít a kormányra, akkor azt gondoljuk, hogy az adóztatásnak az a fair alapja, hogy ezt közösen, fair módon osszuk szét az adóterhelés szempontjából. Tehát erre való tekintettel nyújtotta be a kormány ezt a javaslatot.

Az adóigazgatást érintő módosítások egyfelől a jogértelmezés megkönnyítése érdekében pontosításokat tartalmaztak, valamint kiegészítették az átmeneti rendelkezés megfogalmazását. Az átmeneti rendelkezések pontosítása abból kifolyólag vált szükségessé, mivel a 2017. december 31-ig hatályos szabályozáshoz hasonlóan ismét megeremlődik az adóhatóság kamatfizetési kötelezettsége azokban az esetekben, amelyekben az adóhatóság döntése jogszabálysértő, valamint ennek okán az adózónak visszatérítési igénye keletkezhet.

Ehhez kapcsolódóan kimondásra került, hogy az adóhatóság kamatfizetési kötelezettségére vonatkozó rendelkezést a 2018. január 1-jét követően indult jogorvoslati eljárásoknál kell alkalmazni. Az adóigazgatást érintően előterjesztett javaslatokra további tartalmi észrevétel nem érkezett. Szeretném azonban ismételtelen kiemelni azt a változást, amely a jövőben tovább egyszerűsíti az adózók adókötelezettség teljesítésével kapcsolatos teendőit. Az egyéni vállalkozók személyijövedelemadó-bevallási és -befizetési határideje szintén, illetve egységesen május 20. lesz 2019 után, ami már a 2018. adóévre is irányadó lesz.

Így a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a bevallási tervezetet a többi természetes személlyel együtt az egyéni vállalkozók részére is elkészítheti eddig a határidőig. Ezen túlmenően jogtechnikai pontosításokra került sor az adóeljárás törvényekben.

Tisztelt Ház! Az elhangzottak ismeretében kérem a tisztelt képviselők támogatását a törvényjavaslat elfogadásához, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Izer Norbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra pénzügyi üléspontunkon kerül sor.

Most soron következik a **szociális hozzájárulási adóról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/627. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság eladójának.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a

Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-én a házszebályi rendelkezések 46. §-a alapján megtárgyalta a szociális hozzájárulási adóról szóló T/627. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében és 1 tartózkodó szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság javaslatait pontosítja, illetve a Törvényalkotási bizottság saját kezdeményezését is tartalmazza.

A módosítás értelmében az adófizetés alóli mentesülés esetét egészíti ki a javaslat azzal, hogy nem terheli adófizetési kötelezettség a Tbj. szerint külföldinek minősülő személy által megszerzett vállalkozásból kivont jövedelmet, értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelmet, osztalékból származó jövedelmet, a vállalkozói osztalékalapot, az árfolyamnyereségből származó jövedelmet és az szja-törvény szerint egyéb jövedelemnek minősülő jövedelmet.

Tisztelt Ház! A szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslat célja tehát, hogy a kifizetőket, valamint a kifizetők hiányában magánszemélyeket terhelő adófizetési kötelezettségeket, úgymint a jelenleg hatályos szociális hozzájárulási adót és az egészségügyi hozzájárulást, rövidebb néven az ehót összevonja egy adónembe.

A törvényjavaslat jelentős egyszerűsítéseket tartalmaz, egykulcsos szociális hozzájárulási adó bevezetésére tesz javaslatot. Ne felejtjük el, hogy pár évvel ezelőtt még öt adókulccsal kellett számolni, most két adókulcs van ebben az adónemben, és jövőre egy kulcsos rendszert szeretnénk bevezetni, ezért tisztelettel ajánlom a Ház figyelmébe a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Izer Norbert jelzi, hogy nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy most nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Csak hogy a bizottsági expozé után tudjuk, hogy itt pontosan miről van szó: itt arról van szó, hogy a 25 év alattiak és az 55 év felettiek kedvezménye el fog tűnni e miatt a törvény miatt.

Ez azért is nagyon fontos, mert ez az a két demográfiai csoport, akiknek különösen nehéz a munkában való elhelyezkedés, akkor, hogyha valaki első munkahelyet keres vagy frissen végzettség után próbál munkát találni, illetve ha valaki már a nyugdíjkorhatár

előtt van - de még nem a nyugdíjkorhatárban -, és akkor kíván munkát találni. Korábban ennek a két intézkedésnek, hogy a 25 év alattiak, illetve az 55 év fölöttiek ettől mentesüljenek, az volt az érvelése akkor, hogy ezt a munkába állást megkönnyítse, az volt az érvelése akkor, hogy ez azért kell, hogy a munkaerőpiacon könnyebben el tudjanak helyezkedni. Azóta azzal érvel az indoklásban a kormánypárt, hogy már annyira jól teljesít Magyarország, hogy erre nincs szükség. Szerintem azért például az a statisztika, hogy a 25 év alattiaknak a 20 százaléka egy év vagy annál több idő alatt találja meg az első állását, azt mutatja, hogy az a Magyarország, amit önök írnak az indoklásukban, és az a Magyarország, ami valóban létezik, köszönőviszonyban sincs egymással.

Tovább szeretnék menni, hogy volt itt az LMP képviselőcsoportjának két módosítója, ami sajnos nem került meghallgatásra, arról, hogy ezt a szociális hozzájárulási adót még hol kellene mentesíteni. Az egyik: azoknál a szolgálati nyugdíjagnál, amit önök elvettek visszamenőleg, például ezeknél az embereknél kellene ezt mentesíteni, illetve a kafeéria adómentességét ennél a törvénynél is benyújtottuk.

Tovább szeretnék menni, egy idézetet szeretnék felolvasni. Bár ez nem egy ilyen interaktív műfaj, majd mindenki magában kitalálhatja, hogy ez kitől van. Az idézet a következő: „A Pénzügyminisztérium persze lehet, hogy arra alapozza a támogatás megszüntetését, hogy demográfiai előrejelzések szerint Európa elöregedése miatt 2030-ra már minden harmadik aktív európai munkavállaló az 55-64 éves korosztályból kerül majd ki. Ha pedig amúgy is csak az idősödő korosztály áll a munkaadók rendelkezésére, fölösleges ösztönözni a foglalkoztatásukat.”

Na most, azért én nem gondolom, hogy ott tartánánk, 2030-nál, hogy most csak az idősödő munkavállalók állnak rendelkezésre a magyar munkaerőpiacon, vagy amennyiben így van, akkor az a demográfiai fordulat, amit önök szeretnének, az valahogy nem sikerült. Tehát akkor úgy látszik, 2030-ra önök arra készülnek, hogy az önök által született demográfiai fordulat nem lesz sikeres, el fog öregedni a munkaerőpiac, és úgysem kell ösztönözni ezeknek az embereknek a munkába állását, hiszen nem lesz más opciója a munkaerőpiacnak.

Ugyan még itt az indoklásban nagyon érdekes módon megjelenik a nyugdíjkorhatár, hogy aki nyugdíj mellett tud munkát vállalni, az amúgy is minden járuléktól mentes lesz, és akkor itt minek a járuléktól mentesíteni őket, itt azért azt - hogy mondjam - hozzatenném, hogy 58-64 év között van a nyugdíjkorhatár, nem pedig 55 év fölött, tehát itt azért egy kis diszkrépancia van a nyugdíjkorhatár és aközött, amit önök mondanak.

Nem lehet balliberális elhajlással vádolni azt az adatot, amit most mondani fogok, tehát egy KSH-adat szerint 55 év fölött a munkavállalók 75 százaléka érzi úgy, hogy az életkoruk miatt a munkaerőpiacon diszkrimináció éri őket. Amennyiben ez így van, akkor a

kormány igazán tehetne azért, hogy ezek az emberek ismételt munkába tudjanak állni.

Még itt azért szeretném jelezni, hogy mi az, ami szerintem a valódi okát jelentheti ennek a módosításnak, annak ellenére, hogy itt Ovádi képviselő úr elmondta, hogy már ez is egykulcsos lesz, minden egykulcsos lesz. Itt még azt szeretném hozzátenni, hogy az LMP alapvetően azzal a neoliberais logikával nem ért egyet, hogy mindig minden egykulcsos legyen, mindenkinek a terhei ugyanakkorák legyenek. Mi azt gondoljuk, hogy a gazdagoknak többet kell fizetni, mint a szegényeknek. De továbbmenve: itt 50 milliárdot spórol ezzel a kormány éves szinten. Pont 50 milliárddal növelték meg azt a céltartalékot, amit valószínűleg bekövetkező vagy lehetségesen bekövetkező válság miatt megnöveltek; hogy ezt az 50 milliárdot pont innen kellett elvenni, amikor ezer más luxustétel van a költségvetésben, egészen érthetetlen számunkra.

Úgyhogy összefoglalva: annyit szeretnék mondani, hogy bár a nyugdíjkorhatár és az itt megjelölt korhatár között jelentős különbség van, ráadásul a 25 év alattiaknak különösen nehéz a munkába állás Magyarországon, mégis bevezetik ezt a törvényt, szeretném jelezni, hogy az LMP ezt nem fogja támogatni a végszavazáson sem, és azt gondoljuk, hogy ehelyett sokkal inkább segíteni kellene azt, hogy minél több magyar ember munkába tudjon állni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkezés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és látom, készülődik Izer Norbert államtitkár úr, tízperces záróra van lehetősége.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Először is szeretnék reagálni Ungár képviselő úr felvetésére, miszerint az hangozott el, hogy a 25 év alattiak és az 55 év felettiak kedvezményén próbál a kormány spórolni. Szeretném leszögezni, hogy valóban, ezek a kedvezmények kivezetésre kerülnek, viszont egy ennél nagyobb összegű kedvezmény kerül bevezetésre, tehát a kettőt nem szabad szétválasztani.

Az új kedvezmény lényege az, hogy az eddigi 100 ezer forintos kedvezményhatár helyett a mindenkori minimálbérig fog tudni a munkáltató kedvezményt kapni, tehát az összege jelentősen nagyobb lesz, mint a jelenleg elérhető kedvezményé, és sokkal könnyebb lesz adminisztratív szempontból ezt a kedvezményt igénybe venni, ugyanis az adóhatóság automatikusan jelzi azt, hogyha valaki jogosult erre a kedvezményre. Tehát eddig egy manuális, adminisztratív feladatot kellett teljesíteni, innentől az adóhatóság ezt automatikusan tudja jelezni.

A másik, illetve a harmadik nagyon fontos kitétele pedig az, hogy ha ne adj' isten, az a váratlan helyzet

következne be, hogy például egy 55 év feletti kikerül a munkahelyéről és nem talál munkát, akkor az új kedvezmény a munkaerőpiacra újonnan belépők kedvezménye, tehát akik tartósan nem voltak foglalkoztatva, az elmúlt kilenc hónapban hat hónapon belül nem volt munkaviszonyuk, azok már jogosultak erre a kedvezményre. Tehát minden olyan 55 év feletti, aki esetleg nehéz munkaerőpiaci helyzetbe kerül, jogosult lesz erre az új, magasabb mértékű adókedvezményre.

Tehát szeretném hangsúlyozni, hogy az új kedvezményrendszer sokkal fókuszáltabb, sokkal célhoz kötöttebb és sokkal magasabb összegű, mint a jelenlegi, tehát szó sincs arról, hogy a kormány ezen a területen szeretne esetleg megtakarításokat eszközölni.

A kormány 2018. június 19-én nyújtotta be ezt a szociális hozzájárulási adóról szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslatához számos módosító indítvány érkezett, amelyek közül a Jobbik és az MSZP módosító javaslata kezdeményezte a 25 év alatti és az 55 év feletti foglalkoztatottak kedvezményének visszavezetését az új szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezmények közé, 100 ezer forintos korláttal. Tehát ez az, amit az előbb is említettem, tehát a régi, illetve a jelenlegi rendszert kívánta ez a módosítás is fenntartani.

Ezt a javaslatot a munkaerőpiaci helyzetre tekintettel nem lehetett támogatni, és az új kedvezmények logikájába sem illik bele, hiszen a kedvezmények már a minimálbérig lesznek érvényesíthetőek az új szabály alapján.

Nem volt értelmezhető az LMP arra irányuló módosító javaslata sem, hogy a nyugdíjak és a nyugdíjszerű ellátások mentesek legyenek a szociális hozzájárulási adó alól, mivel ezen ellátások után most sem és a jövőben sem kell adót fizetni. Erre tekintettel ezt a módosítási javaslatot nem tudtuk támogatni.

Szintén nem volt támogatható az LMP azon javaslata, amely a béren kívüli juttatások után fizetendő, az egészségügyi hozzájárulás helyébe lépő szociális hozzájárulási adó alól mentesíteni kívánta a kifizetőket. 2019. január 1-jétől változatlan adóteherrel lehet adni a béren kívüli juttatást, köszönhetően annak, hogy a közterhek alapja a juttatás értéke lesz, azaz elhagyásra kerül az 1,18-szoros szorzó, ami jelenleg alkalmazandó.

Tisztelt Ház! A Gazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslat több pontosító rendelkezést tartalmazott az új adóval összefüggésben, amelyek az adó alapját, az adófizetésre kötelezett személyek körét és az eljárási szabályokat teszik még egyértelműbbé.

Továbbá a javaslat értelmében az őstermelőkre vonatkozó adófizetési szabályok is pontosításra kerülnek annak érdekében, hogy a jelenlegi szabályokat leképezve, az őstermelők adófizetési kötelezettsége ne változzon, azaz 2019-től is a jelenlegi szabályok szerint teljesíthesse ezen adózói kör a közteherfizetési kötelezettségét. A Gazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslat két további kedvezmény fenntartá-

sára tett javaslatot: így a kutatók, fejlesztők foglalkoztatása, valamint a kutatás-fejlesztési tevékenység után érvényesíthető adókedvezmény a hazai K+F tevékenység támogatása érdekében 2019-től továbbra is igénybe vehető lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja továbbra is az, hogy a kifizetőket, valamint a kifizetők hiányában a magánszemélyeket terhelő adófizetési kötelezettségeket, úgymint a jelenleg hatályos szociális hozzájárulási adót és az egészségügyi hozzájárulást összevonja egy adónembe.

(13.10)

Ezen intézkedés egyaránt szolgálja az adónemek számának csökkentését és az adóadminisztráció mérséklését. Hangsúlyoznom kell azt is, hogy a törvényjavaslat továbbra is a lehető legkevesebb változtatást tartalmazza az adófizetési kötelezettségek terén annak érdekében, hogy az adózási környezet kiszámítható legyen a jövőben is.

Tisztelt Ház! A módosító indítványokkal a kedvezmények köre bővült, ugyanakkor továbbra is elmondható, hogy 2019-től az adóból igénybe vehető kedvezmények célzottabbak és nagyobb összegűek lesznek, továbbá a munkáltatók könnyebb adminisztráció mellett fogják tudni érvényesíteni azokat, ahogy az elején jeleztem is.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak ismeretében kérem a tisztelt képviselők támogatását a törvényjavaslat elfogadásához, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Izer Norbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénzügyi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **gyülekezési jogról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/707. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-ei ülése alkalmával a tagok megtárgyalták a gyülekezési jogról szóló T/707. számú törvényjavaslatot.

A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 6 nem ellenében, valamint 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alkotmánybíróság 2016. évben felhívta a jogalkotót a gyülekezési jog és a magánélet védelme szempontrendszerének összhangba hozatalára. Ennek alapjait az Alaptörvény hetedik módosítása teremtette meg, amely szerint a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

A gyakorlatban észlelt anomáliák feloldása érdekében gondos és kiemelkedően körültekintő szakmai munka eredményeként született meg az előttünk fekvő új gyülekezési törvény. Az új törvényjavaslat a német mintát veszi alapul, tiszteletben tartva és biztosítva a gyülekezési jog szabadságát, továbbá a nemzetközi sztenderdeknek megfelelően, korszerűen szabályozva a gyülekezési jog gyakorlását.

Mindezekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák az előterjesztés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. *(Nincs ilyen jelzés.)* A monitoron jelzést nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Tisztelt Országgyűlés! Nyilván az államtitkár úr sem kíván az előterjesztők nevében megszólalni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)*

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénzügyi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **magánélet védelméről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/706. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a 2018. július 12-ei ülése alkalmával megtárgyalta a magánélet védelméről szóló T/706. számú törvényjavaslatot. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magánélet védelméről szóló törvényjavaslat az Alaptörvény 6. cikkében foglalt, a magánélet, a családi élet, az otthon és a

kapcsolattartás tiszteletben tartására vonatkozó jogosultságot bontja ki az Alaptörvény hetedik módosítására való tekintettel.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy az állam tiszteletben tartja és védi az egyén magánéletét, családi életét, otthonát és kapcsolattartását. A magánélethez való jog lényege, hogy azt törvényben meghatározott kivételekkel az egyén akarata ellenére mások ne sérthessék meg. Az állam elősegíti és támogatja e szemlélet kialakulását és fenntartását a társadalmi és gazdasági élet valamennyi területén. A törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a magánélethez való jog megsértése esetén mindenki hatósághoz vagy bírósághoz fordulhat, a külön törvényben meghatározottak szerint. A hatékony és átfogó védelem keretében a törvényjavaslat az egyes magánszférajokokat külön alcímekben részletezi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan alapjogról beszélünk, amely minden embert megillet, és amelyet a közügyek szabad vitatása során is tiszteletben kell tartani. Ezért hangsúlyozandó, hogy a közéleti és a nem közéleti szereplőt ugyanúgy megilleti a magánélet és az otthon védelme. Álláspontunk szerint a közügyek szabad megvitatása sem járhat a magán- és családi élet, valamint az otthon sérelmével.

Mindezekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, támogassák szavazatukkal az előterjesztés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelzést a monitoron nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért a vitát lezárom. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Az előterjesztő jelzi, hogy nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **üzleti titok védelméről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/386. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a 2018. július 12-ei ülése alkalmával a tagok

megtárgyalták az üzleti titok védelméről szóló T/386. számú törvényjavaslatot. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 1 nem ellenében, valamint 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat elfogadásának elsődleges célja a nem nyilvános know-how és üzleti információk jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felderítésével szembeni védelemről szóló 2016/943/EU irányelv magyar jogba történő átültetése.

(13.20)

Ennek elmaradása kötelezettségszegési eljárás megindításához vezethetne Magyarországgal szemben.

Mindemellett szükségessé vált az üzleti titok védelmére vonatkozó anyagi jogi rendelkezés kivétele a Ptk. személyiségi jogi részéből és egy önálló jogszabályban való elhelyezése. Az üzleti titokra vonatkozó rendelkezések polgári törvénykönyvből való kikerülésével az eddigi személyiségi jogi alapon nyugvó védelem átalakul, az üzleti titok a jövőben nem személyiségi jogi jellegű, hanem új jogszabályban biztosított, vagyoni jogi jellegű védelmet élvez majd. Ez egyrészt feloldja a hatályos Ptk. paradox megoldását, miszerint az üzleti titok és a védett ismeret vagy know-how személyiségi jogi védelmet élvez, ugyanakkor ezzel párhuzamosan forgalomképes és elidegeníthető is. Az irányelvben lefektetetteknek megfelelően tartalmazza a törvényjavaslat továbbá az üzletitok-védelem korlátainak új megközelítését, kiegészítve az irányelv által bevezetett új, az eddigiéknél kiterjedtebb és hatékonyabb szankciórendszerrel.

Mindezekre tekintettel kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák az előterjesztés elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor utoljára a maga teljességében tárgyaltunk az üzleti titkok védelméről, akkor még Gyüre Csaba kiváló korábbi képviselőtársam kapta azt a felhatalmazást, hogy erről megossza a gondolatait.

Úgy látom, hogy ez a terület sokkal több tárgyalást, mélyebb, alaposabb kitárgyalást érdemelne, de

abszolút megértem a kormányoldal szándékát, miszerint nem kíván beleszaladni egy kötelezettség-szegési eljárásba, ezért az üzleti titkok védelme érdekében lényegében egy EU-s irányelvet kíván átültetni, implementálni a magyar jogrendszerbe. Ezzel önmagában nincs és nem is lenne baj, nyilvánvaló, hogy az Unicumtól kezdve a Picken át számos olyan magyar vagy részben magyar érdekelttség található, amelynek gazdasági védelme indokolt, megalapozott.

En arra szeretném felhívni a jogalkotó figyelmét, amellyel, hogy én nem találok olyan durván elutasítható pontot ebben az előterjesztésben, hogy ezen magyar érdekeltségek dolgát más területen is segítsék meg, példának okáért ha a Pick esetét nézzük, akkor az ő beszállító hálózatának kiépítése nyilván az üzleti társaság, tehát a vállalkozás dolga, viszont a jogszabályi keretek tágítása, a hazai érdekeltségek, magyar vállalkozások védelme egyértelműen a magyar kormány feladatkörébe tartozik.

Úgy gondolom, hogy a magyar parlament akár százszázalékos támogatottsággal tudna olyan javaslatokat hozni, amelyek a hazai cégek, társaságok helyzetét megkönnyítik. Én ezzel szemben elinduló tendenciát véltem felfedezni, mondjuk, a társasági adó csökkentése tekintetében, ahol a magyar vállalkozások részére egy egyébként elvitathatatlan, de 1 százalékos engedmény történt, miközben az itt működő multicégek lényegében offshore paradicsomokra jellemző adókulcsot kaptak. Én úgy gondolom, hogy ha kicsit sikerülne áthangszerelniük az adópolitikát a tekintetben, hogy a hazai cégek támogatása kiemeltté váljon, a külföldi érdekeltségek pedig szálljanak be a közteherviselésbe, akkor nyer igazán értelmet az előttünk fekvő javaslat, akkor lehet kiaknázni az ezekben rejlő lehetőségeket.

Tehát arra biztatom a kormányt, hogy ne álljon meg pusztán egy EU-s rendelkezés, irányelv vagy akármilyen csomag átvételénél, implementációjánál, hanem lépjen tovább, és a magyar érdekeltségek védelme érdekében más jogszabályokhoz is nyúljon hozzá, még akkor is, ha az előttünk fekvő csomag egyébként nem egy jogszabályt módosít, és igyekszik mélyebben beavatkozni ebbe a kérdésbe. Én úgy gondolom, hogy rendszerben szemlélve lenne még lehetőség, akár a parlament pártjai által közösen elfogadott, magyar vállalkozókat segítő csomag kialakítására. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a hozzászólás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Látom, hogy az előterjesztő államtitkár úr, Völner Pál hozzá kíván szólni. Zárszóra tíz perc áll rendelkezésére.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni mindazoknak a hozzászólásait, akik a lezajlott vitafolyamatban részt vettek, és köszönöm azt, hogy szakmai alapon tudtuk megközelíteni ennek a törvényjavaslatnak a vitáját.

Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a hozzászólásához annyiban csatlakoznék, hogy 2010-ben először pontosan a magyar kis- és középvállalkozásoknak az adója került csökkentésre, csak második ütemben került sor arra, hogy a nagyobb cégek is ebben a viszonylag kedvező adókulcsban tudnak részesülni. Én azt hiszem, hogy minden olyan javaslatra nyitott a kormányzat, ami a hazai cégek helyzetét erősíti.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/533. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Bartos Mónika képviselő hölgynek, a bizottság előadójának.

BARTOS MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket arról, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 5-én tartott ülésén megtárgyalta a Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló szerződés kihirdetéséről szóló T/533. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett elfogadta. Az összegző módosító javaslat a Külügyi bizottság módosító javaslatát tartalmazza, amely kizárólag technikai módosításokat foglal magában.

A régi, 1956. október 13-án aláírt, a Magyar Köztársaság és a Csehszlovák Köztársaság között az államhatár rendjének szabályait tartalmazó szerződés rendelkezései elavultak, ezért került megalkotásra a mai viszonyoknak és követelményeknek megfelelő új megállapodás. Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, de a monitoron jelentkezőt nem látok, ezért a vitát lezárom, és kérdezem az államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/708. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. 15 perces időkeretben. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

(13.30)

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2018. július 12-ei ülése alkalmával a tagok megtárgyalták a T/708. számú, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 6 nem ellenében, valamint 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

Tisztelt Ház! A javaslat célja az Alaptörvény hetedik módosítása és a szabálysértési törvény összhangjának megteremtése. Az Alaptörvény XXII. cikk (3) bekezdése értelmében 2018. október 15-től tilos az életvitelszerű közterületen tartózkodás. Álláspontunk szerint ez a magatartás sérti a közterületek közcélú használatát, amely ellen indokolt fellépni. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény feltétel nélkül mondja ki e

tilalmat, a koherencia megteremtése érdekében szükséges a szabálysértési törvény módosítása is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Kontrát Károly nemet int.)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi bizottság nem állított előadót.

Most megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Népjóléti bizottság előadójának, háromperces időkeretben.

KOVÁCS SÁNDOR, a Népjóléti bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Népjóléti bizottság 2018. július 9-én mint kapcsolódó bizottság az előirtaknak megfelelően lefolytatta és lezárta a szabálysértésről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló T/708. számú törvényjavaslat részletes vitáját.

Mivel a javaslatához nem érkezett módosító javaslat, így csak a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést vizsgálhattuk. A bizottság részletes vitáján jelen volt dr. Bodnár Bence helyettes államtitkár úr a Belügyminisztérium részéről, aki megállapította, hogy a javaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltak követelményének. Ezt a megállapítást ellenzéki képviselők vitatták, illetve a törvény tartalmával kapcsolatban is megfogalmaztak kritikákat.

Mi a magunk részéről, egyetértve a kormány jelen lévő képviselőivel, hangsúlyoztuk azon álláspontunkat, hogy a javaslat minden szükséges körülményében megfelel a követelményeknek. Az Alaptörvény módosítása miatt szükséges, illeszkedik a magyar jogrendbe, megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek és a nemzetközi kötelezettségeknek.

A szavazás során 9 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében döntöttünk azon jelentés benyújtásáról, amely tartalmazza, hogy a javaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kovács Sándor képviselő úr. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti, háromperces időkeretben.

KORÓZS LAJOS, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ott folytatom, ahol Kovács képviselő úr abbahagyta, hiszen megszólalásunkban, úgymint Lukács László György képviselő úr és személyem is arra térünk ki, hogy vannak olyan európai uniós jogszabályok, amelyeket figyelembe kell venni a napirendi pont tárgyalásánál. Ilyen

a módosított európai szociális charta, annak a 31. §-a, amely egyértelműen azt mondja, hogy az államoknak kötelességük a lakhatás biztosítása, és mindent tegyenek meg a mindenkori kormányok annak érdekében, hogy senkinek ne kelljen a szabad ég alatt laknia.

Ezen túlmenően pedig hivatkoztam személyemben is a göteborgi nyilatkozatra, amelyet éppen a miniszterelnök múlt év novemberében kézjegyével látott el, amely kitér arra, hogy ezen problémák orvoslására egyértelműen a kormányoknak van kötelezettségük.

Ezen túlmenően képviselőtársaim fölvetették, hogy a hajléktalanság kérdését be lehet-e szabályozni, be lehet-e szorítani egy tiltó rendelkezés hatálya alá. Mi azt gondoljuk, hogy ezt nem lehet megtenni.

Ezen túlmenően kitértünk arra, hogy a hajléktalan emberek nem önszántukból élnek az utcán, egyszerűen arról van szó, hogy fedél nélkül maradtak, és sajnos nincsenek anyagi eszközeik arra, hogy megoldják a saját problémájukat. Ugyanakkor arra is rávilágítottuk a figyelmet, hogy nagyon sokszor a társadalmi gondoskodás hiánya, a szociális gondoskodás hiánya, a pénzbeli ellátások szűkmarkúsága vagy éppen a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés az akadály annak, hogy ezek az emberek kikerüljenek ebből a méltatlan helyzetből.

Utaltam én magam is a felszólalásomban arra, hogy mikor minősül a kliens közreműködőnek, hiszen a szabályozásban benne van ugyanis, hogy ha elfogadja a felajánlott szolgáltatást, és kapcsolatba kerül egy utcai szociális munkással, akkor ő közreműködőnek minősül. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a jogszabálytervezetben eltörölték a pénzügyi büntetést, viszont van közcélú munka. Viszont ha nincs közcélú munka, amelyet elvállalna, akkor viszont börtönbüntetés vagy legalábbis elzárás vár arra az emberre, aki ilyen problémákkal küszködik.

Mi azt látjuk, hogy rendészeti eszközökkel nem lehet megoldani ezeket a szociális problémákat, mint ahogy nem tudták az ócsai lakóparkkal megoldani, nem tudták az öncsöd intézményével megoldani, nem tudták, úgy néz ki, a Nemzeti Eszközkezelő rendelkezésére álló lehetőségekkel a problémát kezelni. Az utcán élők ezért kerültek oda, mert jövedelem hiányában, ahogy az előbb említettem, nem tudnak maguknak megfelelő lakhatást biztosítani, és az utcai hajléktalanság megoldását büntetéssel nem lehet lerendezni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Mellár Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, de jelentkezőt nem látok a monitoron. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi Kontrát Károly államtitkár úr, hogy igen. Ön é a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslathoz benyújtásra került módosító javaslat az életvitelszerűen közterületen tartózkodókkal szembeni eljárásrendet az általánostól eltérő szabályokkal tartalmazza. Csak abban az esetben indul meg a szabálysértési eljárás, ha a rendőr 90 napon belüli három felszólítása ellenére az elkövető ismételt életvitelszerűen a közterületen tartózkodik. Mivel az eljáráshoz az érintettet előállítják, a gyorsított bírósági eljárásig őrizetbe vételre kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Én abban bízom, hogy a lefolytatott általános vita - amely egyébként egy szenvedélyes vita volt itt a tisztelt Ház falai között - és a bizottsági állásfoglalás is azt az esélyt fogalmazza meg, hogy itt egy széles körű támogatással elfogadható törvényjavaslatot tud a parlament elfogadni, és egy olyan törvényt alkot, amely hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországon a rend, a biztonság tovább fog javulni.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **egyes törvényeknek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/384. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 5-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a vízkivétellel összefüggő módosításáról szóló T/384. számú törvényjavaslatot.

(13.40)

A javaslattal kapcsolatban részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, ugyanakkor benyújtásra került a TAB saját módosító javaslata, amelyet a kormánypárti képviselők terjesztettek be. Ez a saját módosító javaslat érdemi és technikai módosításokat is tartalmazott összesen tíz pontban, amelyet a Törvényalkotási bizottság elfogadott.

Ezt követően az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házsabályi

rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett szintén elfogadta.

A benyújtott eredeti törvényjavaslat három törvény módosítására tett javaslatot, azonban időközben a javasolt módosításokat más törvényjavaslatok már végrehajtották, így csak a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása vált indokolttá, ezért a törvényjavaslat címe is többes törvénymódosításról a vízgazdálkodásról szóló törvény módosítására vonatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat hatálybalépését követően is mindenkire nézve kötelező érvényű garanciális szabályokat tartalmaz. A törvényjavaslat célja olyan szabályozás kialakítása volt, amely a 80 méter talpmélységű fúrt kutaknak nem teszi szükségessé sem engedélyezési, sem bejelentési kötelezettség lefolytatását, ennek megfelelően engedélyezési és bejelentési kötelezettség nélkül létesíthetők 80 méter talpmélységnél nem mélyebb, házi vízigényt meg nem haladó vízkivételt biztosító vízi létesítmények.

Az engedély a kötelezettség fenntartását szükségesnek tartja azonban a hideg- és termálkarsztkészletekbe, víztestekbe történő beavatkozás bármilyen formájára - tehát ez engedélyköteles marad -, valamint vízmélységtől és vízmennyiségtől függetlenül a gazdasági célú vízkivételekre is vonatkozik az engedélykötelezettség.

Fontos még, a lakosság széles körét érintő kérdés volt, hogy az elmúlt másfél évben az 1995-ös vízgazdálkodásról szóló törvény hatálybalépésére volt egy moratórium, ami 2018. december 31-én járt volna le az engedélykötelezettségi eljárás lefolytatására. Ezt a moratóriumot ez a törvényjavaslat 2028. december 31-ig meghosszabbítja, tehát mindenkinek lesz ideje arra, hogy a szükséges engedélyeket beszeresse, és mindenképp megnyugtató a vízkivétellel a már meglévő fúrt kutak jogi státusza, ezenkívül a vízvédelmi kérdéseket is, én úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat hosszú távon meg fogja oldani.

Úgy gondolom, hogy emellett a háztáji gazdálkodók és a háztartási vízkivétel problémaköre is megszűnik. Ezekre való tekintettel kérem önöket, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, B. Nagy László képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván azért van többségi és kisebbségi vélemény is, mert másképp ítéljük meg a konkrét javaslat egyes pontjait, bizonyos szempontból mintha más javaslatról beszélénk.

Nagyon komoly társadalmi vita előzte meg az elmúlt években a vízkivétellel kapcsolatos jogszabályokat és a vízgazdálkodással kapcsolatos jogszabályokat, nem véletlen ez. Ennek az előterjesztésnek a vitájában is megszólalt biztoshelyettes úr, és nagyon sokan emlegettek olyan szempontokat, amik a jövő nemzedékét határozzák meg, a vízbázisvédelem szempontjait tették az asztalra, ugyanakkor a másik oldal is egy fontos kérdés, tehát a jelen nemzedékek szempontja és a szociális szempontok ebben a konkrét ügyben.

En arra tettem javaslatot, hogy az Országgyűlés, minden egyes országgyűlési képviselő vegyen részt abban a munkában, hogy ezt a két szempontot összehangoljuk, hogy tegyünk egy olyan javaslatot, amely a vízbázisvédelemnek, a jövő nemzedékek érdekeinek is megfelel és a jelen nemzedékek érdekeinek is, és a szociális szempontokat is figyelembe veszi, mert egyébként nagyon sok olyan település van Magyarországon, ahol az állam a megfelelően iható vezetékes ivóvizet sem biztosítja az ott élő magyar állampolgároknak. Tehát ilyen helyzetben az, hogy egyébként hol és milyen kutat lehet létesíteni, milyen vízi létesítményeket lehet létrehozni, ez bizony nem csak a jövő nemzedékek szempontja.

Tettem egy módosító indítványt, ez már a Mezőgazdasági bizottságon elvérzett, ezért nem került ilyen értelemben a Törvényalkotási bizottság elé. Itt konkrét számokról is beszéltem, vagy tettem javaslatot, végső soron 80 métert használtam a talpmélység tekintetében ebben a módosító indítványban, és 500 köbméter/évben tettem kísérletet a vízmennyiség meghatározására egy 5 ezer négyszögöles telekhez. Tehát azt gondolom, hogy ez volt az a volumen, amely gyakorlatilag a tanyasi, vidéki életforma fenntartásához egy olyan megfelelő alapot biztosított volna, ami a szociális szempontokat is mérlegelve egyértelművé teszi, hogy az ilyen típusú kutakhoz már most nem kell engedély, nincs moratórium, nincs semmi más ebben a tekintetben. Szerintem a vízkivétel volumene még nem volt akkora ebben a javaslatban, hogy az a vízbázisvédelem szempontjainak ne felelt volna meg. Sajnos, nem kapott támogatást ez a javaslat.

A többségi vélemény előadója arról az egy momentumról nem beszélt még, hogy egyébként egy kormányrendeletben kerülnek majd meghatározásra, nyilván földrajzi tájegységtől is akár eltérően ezek a pontos számok. Én nyilván értem, nem fogadták el a javaslatomat, sajnálom, szerintem jó lett volna, de akkor kormányrendeletben kerülnek ezek a kérdések meghatározásra. A Törvényalkotási bizottságon kérdeztem a kormány jelen lévő képviselőjétől, hogy tudhatnánk-e valamit arról legalább körvonalakban, hogy milyen irányok határozzák majd meg ezt a kormányrendeletet, milyen módon fog ez körülbelül felépülni, de nem igazán hallottunk erről konkrét információt.

Az, hogy nem fogadták el a javaslatot, nyilván a szavazási magatartásukat meg fogja határozni, azonban most még kihasználnám a lehetőséget arra, hogy

mivel most önök el fogják fogadni ezt a jogszabályt, nem most, pénteken, ezért jó volna szerintem, ha minden ellenzéki frakció tájékoztatást kapna arról, hogy hogyan képzeli ennek a kormányrendeletnek majd a megalkotását. Tehát még a megalkotás előtt tájékoztatnák az ellenzéki frakciókat az alapkérdésekről a kormányrendelet kapcsán, és természetesen ennek kapcsán pedig a lakosságot is, hogy mit várhatnak, milyen módon szervezzék az életüket, illetve milyen mennyiségre milyen paraméterek mentén számíthatnak.

Emellett pedig az is szükséges szerintem, hogy nagyon pontosan és nagyon egyértelműen definiáljuk a házi vízigény fogalmát ebben a tekintetében, és az bizony tartalmazza a háztájának a locsolásához, az ellátásához szükséges vizet is, úgy kerüljön ez a fogalom majd nagyon pontosan meghatározásra. Ennyit mondtam volna. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Varga László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most vagy a végén kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* A végén. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, aki a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményét ismerteti.

KEPLI LAJOS, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottságában megfogalmazódott egy kisebbségi vélemény, amit Schmuck Erzsébet képviselő asszonnyal, a bizottság elnökével mi ketten, illetve az ellenzéki képviselők vallottak, mégpedig az, hogy ez a javaslat fenntarthatósági szempontból, vízbázisvédelmi szempontból veszélyt jelent vízbázisainkra, veszélyt jelent arra a kincsre, amely Magyarország egyik legértékesebb természeti kincse, jelen pillanatban még bőségesen rendelkezésre álló ivóvize és vízkészlete.

(13.50)

Ezt a vízkészletet jelen pillanatban nemcsak elsősorban az illegálisan fúrt kutak veszélyeztetik, hanem nyilvánvalóan az a több évtizedes „örökség” - ezt az örökséget idézőjelben mondom -, amely az ipari tevékenység folyamánként maradt itt, és amely időzített bombaként ketyeg sok helyen az országban a lábunk alatt, hiszen sok olyan terület van, amelyek kármentesítésén még nem estek át, és veszélyes anyagok találhatók a földben, akár a föld felszíne felett, és veszélyeztetik a vízbázisainkat. Az elszennyeződés veszélye folyamatosan fennáll. Erről nagyon sokat beszéltünk már és még fogunk is beszélni itt az Országgyűlésben.

Azonban hogyan juthat be ezekbe a vízbázisokba, ezekbe a víztestekbe a szennyeződés? Nyilvánvalóan

vagy a csapadékkal beszivárog a talajon keresztül, vagy pedig az állam által nem ismert helyen és módon fúrt és létesített kutakon keresztül, hiszen ezek közvetlen kapcsolatot létesítenek a felszín és az adott víztest között, a lehető legegyszerűbben. Ezen ugye nemcsak kinyerni lehet a vizet, hanem a szennyezés le is tud jutni, pontosan ezért is veszélyesek ezek a mélyített fúrások.

Természetesen nem a házi, kerti, konyhakerti célú locsolást szeretné a Jobbik sem megakadályozni vagy bármiféle teherrel sújtani. Hiszen az, hogy tudunk róla, hogy hol, ki, milyen formában mélyített ilyen kutakat, furatokat, és van róla egy pontos katasztere az illetékes hatóságnak, hogy ez hogyan és miként zajlik az országban, még nem jelenti azt, hogy ez bármiféle terhet jelentene azok számára, akik ezeket a kutakat saját családi használatra létesítették. Természetesen mi sem szeretnénk a konyhakerti növénytermesztést, a családi gazdálkodásokat azzal bármilyen nehéz helyzetbe hozni vagy ellehetetleníteni, hogy nem tesszük lehetővé számukra, hogy öntözzék ezekben a klímaszempontból meglehetősen kritikus időkben a veteményeskertjeiket.

Még egyszer mondom, arról van szó, hogy ellenőrizni kell, hiszen az államnak, a kormánynak az a feladata, hogy beavatkozzon, és ellenőrizze azt, hogy ki milyen feltételekkel és hogyan mélyíti ezeket a kutakat. Ez a javaslat pont azt tenné lehetővé, hogy ez gyakorlatilag szabadon megtörténhessen, ne legyen semmilyen engedélyhez kötve 80 méter talpmélységig. Ezt a bizottság kisebbségi véleményeként elfogadhatatlannak tartjuk, és arra kértük a kormányt, hogy ezt a javaslatot vonja vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja részéről.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A Fenntartható fejlődés bizottságában erről egy hosszas vita folyt; alelnök úr, Kepli képviselőtársam már említette ezt.

A következők miatt kértem szót. Az egyik az, hogy valamikor, amikor a felszín alatti vizeket a parasztember használta, ásott egy 6-7 méteres kutat, kiszedett abból néhány vödör vizet, és azzal meglocsolta a kis kertjét. De itt nem erről van szó. Itt arról van szó, hogy modern eszközökkel meg lehet furni egészen különböző rétegekben a vizet, s modern szivattyúkkal meg lehet ezt húzni rendesen. Most hallottam egy új szót az előterjesztőtől: az eredeti előterjesztéshez képest csak az nem tartozik engedély alá, ami nem gazdasági célú, tehát ami családi és egyéb. De ez a törvény szövegéből nem adódik automatikusan.

Az lehet, hogy a végrehajtási rendelet, amely ebben az ügyben megszületik, majd valamilyen korlátot

fog szabni, de a 80 méteres határ súgja azt, hogy itt ipari célú hasznosításról lesz szó. 80 méteres kutat egy családi ház, bármilyen kis területe van, vagy akár még néhány hektár is, nem képes megfúrni, már csak a költségei miatt sem.

A másik: az előterjesztésből eredendően nem kellett hozzá terv, nem kellett hozzá engedély, és nem kellett hozzá a kivitelezőnek engedély. Ma a kivitelezőnek akkreditált engedélyre van szüksége. Kútúrának csak úgy nem lehet elmenni, hogy nekiállok és kutat fúrok, hanem engedéllyel kell rendelkezni. Eredetileg kontárok is csinálhatták ezeket a kutakat, legalábbis így látszott.

Egy kis módosítás az előterjesztésben, amit halottunk képviselőtársamtól szóbeli kiegészítésként, hogy ez tulajdonképpen házi vízigényre meg családi vízigényre használható, de afölött már engedélyhez kötött és feltehetően kontingentált. Ma hogyan is van a vízkészlet használata? Ma is vannak kutak és van fúrás. Magyarországi szinten majdnem minden tehetősebb önkormányzatnak van fúrt kútja, hiszen az önkormányzati intézmények területén lévő sportpályákat vagy közparkokat engedélyhez kötött módon, fúrt kutakból látják el locsolóvízzel, hiszen igen nagy luxus lenne, ha a drága pénzen odaszállított ivóvízzel locsolnák a parkot, és abból végeznék el a futballpályák vagy a sportpályák locsolását. Ezért kutat fúrnak, vízkészlet díjat fizetnek, tehát engedélyhez van kötve. Ennek szabályos számlája van, sőt órát is felszerelnek újabbban. Budapest esetében órához kötött az ilyen megfúrás, amikor nem a jó minőségű, hálózati vezetékéből érkező ivóvizet használjuk akár családi célra, akár sportcélra, akár ipari célra is.

Ez az előterjesztés a 80 méteres fúrési véghatárral nagyon-nagyon komoly dolognak számít. Hozzá kell tennem, hogy vannak olyan törpevízművek, vízkivételi művek a különböző településeken Magyarországon, ahol nincs ilyen mély kút, tehát 80 méteres, és ebből a település vagy több település vízellátását biztosítják. Szót igazán azért kértem, mert egyrészt hiányolom azt, hogy úgy gondolom, nemzeti vagyonnak számít a vízkészlet Magyarországon, és erre a nemzeti vagyonra mint értékre vigyázni kell; ezzel csatlakozom az előttem szólókhhoz.

Csak egy példát szeretnék említeni, és ezt nem máshonnan venném, mint Budapestről. Budapesten a parti szűrésű kutakból, a Duna-parti szűrésű kutakból látják el ivóvízzel a várost, de olyan mértékben szennyeződik már abban a mélységben is - nagy mélységű kutakról lévén szó - a víz, hogy szinte mint a szennyvizet meg kell tisztítani ezt a vizet ahhoz, hogy ivóvízként a hálózatba menjen. Tehát nagyon kell vigyázni arra, hogy egyre szennyezettebbek a rétegvizek, a talajvizek, sőt még lejjebb is. Az is egy jó szó volt, elhangzott itt, hogy a termálvizet természetesen nem érintheti, de van olyan hely, ahol még a termálvízvagyonnal is lehetne találkozni 80 méter mélységben.

Viszont az a kapcsolat, ami létrejön a kút megfúrásával a talajvíz és a felszín között, sok veszélyt rejt

magában. Azt gondolom, amikor a végrehajtási rendeletet a minisztérium ebben a tekintetben el fogja készíteni, nagyon szigorúan, a fenntartható fejlődés követelményeinek is megfelelően, a korábbi, még 1995-ben elfogadott szigorú vízgazdálkodási törvénynek megfelelően kelljen kiadni, és ne lehessen ez az illegális vízkivétellel a nemzeti vagyon részét termelési célra fölhasználó, azért díjat nem fizetőknek a haszna és ezzel a profitszerzésnek a területe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Megadom a szót Keppli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm. Igyekszem nem ismételné magam, és amiket kisebbségi véleményként a bizottság előadójaként már elmondtam, igyekszem nem felsorolni újra.

Tény és való, hogy azért nagyon fontos ez a javaslat, mert talán az egyik legfontosabb természeti erőforrásunk, természeti kincsünk - ezt már korábban is említettem - az ivóvíz. A 80 méteres talpmélység egy igen nagy mérték, igen nagy szám, különösen annak fényében, hogy Magyarország felhasznált ivóvízkészletének a nagy többségét, a zömét 80 méternél sekélyebb kutakból nyerik ki. Tehát gyakorlatilag az ivóvízbázisunk nagy része 80 méternél sekélyebb területeken fekszik, magyarul nem éri el a 80 méteres talpmélységet.

Ez azt jelenti, bár volt egy olyan kitétel, hogy a karsztvíz, a hideg és a termál karsztvíz esetében is mindenféle tevékenység engedélyhez kötött továbbra is, ennek ellenére mégis, ha 80 méterig a kút engedély és bejelentési kötelezettség nélkül fúrható, akkor ez nem biztosítja azt, hogy ezek a vízkészletek végül nem lesznek mégiscsak veszélyeztetve, ami egy átlagosan sima felszín alatti vízbázisnál is eléggé nagy veszélyeket rejt magában, de egy karsztvízbázisnál, ahol gyakorlatilag minden mindennel összefügg, és több kilométeres területeken keresztül ezek a karsztvíztestek egymással összeérnek, egy szennyeződés azt jelentheti, hogy akár egy teljes ivóvízbázist vonunk ki a forgalomból azáltal, hogy nem figyeltünk oda kellőképpen a szabályozásnál arra, hogy megelőzzük az ilyen-fajta károsodását az ivóvízbázisnak.

(14.00)

Úgyhogy továbbra is, nemcsak mint a bizottság kisebbségi véleményének, hanem mint a Jobbik-frakció álláspontjának ismertetője is azt tudom mondani, hogy nagyon szeretnénk, ha Magyarországon a vízellátás, az öntözés a jelenleginél jóval nagyobb mértékben rendelkezésre állna mezőgazdasági célokra is. Ennek alapja azonban egy átfogó vízgazdálkodási rendezés lenne, amit a Jobbik már régóta javasol és szorgalmaz. Választási programjainkban az egymást követő ciklusokban mindig külön fejezetet szenteltünk

ennek a témának. Nem lehet ezt csupán a felszín alatti vízkészletekre, víztestekre építve megoldani, még egyébként családi házas vagy családi felhasználási szinten sem; tehát még ha nem nagyüzemi mezőgazdálkodásra gondolunk, hanem a családi házak környékén létesített kiskertekre, konyhakertekre, akkor sem.

(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben Szávay István váltja fel.)

Ehhez a felszíni vízkészleteinket is igénybe kell venni. Egyébként teljesen logikátlan is lenne a locsolást kizárólag a felszín alatti vízkészletekre alapozni, hiszen tudjuk, hogy óriási nagy mennyiségű víz felszíni víz formájában, folyókon áramlik át Magyarországon területén, és ennek csak nagyon minimális részét használják. Hiszen nem vagyunk felkészülve a vizek visszatartására, betározására.

Egy olyan komplex vízgazdálkodási reform kellene, ami nem tartozik ennek a törvénynek a hatálya alá, de igencsak várat már magára, és nagyon-nagyon jó volna, ha a kormány ennek érdekében lépne, ami lehetővé tenné, hogy ezeket a Magyarországon területén bármiféle érdemi hasznosítás nélkül keresztülfolyó vizeket is tározókban, különböző módokon vissza tudjuk tartani és ezt akár öntözésre, akár a súlyos talajvízproblémák kezelésére felhasználni. Hiszen elsősorban a Duna-Tisza közén, a homokhátság területén érzékelhető problémák, amelyek a kutak kiszáradását, a talajvízszint egyre mélyebbre kerülését érintik, csak még intenzívebbé válhatnak azáltal, hogy gyakorlatilag bárki a telkén otthon fúr egy kutat, és az így kinyert vizet, felszín alatti vízkészletet kihasználhatja öntözési célra. Magyarul, sem mennyiségileg, sem minőségileg nincs ellenőrizve a vízkivétel, hiszen még csak bejelentéshez sem kötött.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát ha hosszú távon tervezünk, a jövő generációk magyarjainak érdekeit is figyelembe vesszük, semmiképpen nem lehet cél, hogy ilyen módon aknázzuk ki a vízkészleteinket, akkor sem, ha nem ipari méretekben történik ez, hanem családi gazdálkodások vagy családi házas övezetek területén vagy formájában. De ha nincs ellenőrzés, ha nincs bejelentési kötelezettség, akkor honnan tudjuk, hogy pontosan ki és mennyi vizet nyer ki ezekből a kutakból és milyen célra?

Ez egy nagyon érdekes kérdés, amit lehet, hogy majd kormányrendeletekkel fognak tudni rendezni, de még valószínűbb, hogy nem. Hiszen az egész szabályozás valószínűleg abból adódik, hogy már jelen pillanatban sincs tisztában azzal Magyarországon az erre illetékes hatóság, hogy hol és pontosan, szám szerint mennyi kút létesült Magyarországon területén.

Volt egy kútkataszter úgymond a vízügyi hatóságnál, de elsősorban azon is inkább a vizsgálati célra

létesült monitoringkutak, a nagyobb gazdasági célú vízkivételi művek voltak és vannak feltüntetve, ha megvan még egyáltalán ez az adatbázis. A vízügyi intézményi rendszert olyan sikeresen verték szét, megszüntették meg a Vitukit és más intézményeket, ahol ezek még elérhetőek voltak, ez a nagy információ- és tudásbázis, hogy gyakorlatilag nem is tudom, hogy ez még egyáltalán helyreállítható-e, vagy jelen pillanatban ki gyakorolja a felügyeletet ezek felett az információk és adatbázisok felett.

De az tény, hogy amikor egy-egy kút felszín alatti vizekre gyakorolt hatását kellett felmérni, már egy évtizeddel ezelőtt is problémákba ütköztünk, amikor a vízügyi hatóságnál próbáltuk egy-egy kút adatait kikérni, mert gyakran maguk sem tudtak arról, hogy ez a kút egyáltalán létezik. Ez még környezetmérnöki körmben gyakori probléma volt, amikor ezeket az engedélyeztetési eljárásokat próbáltuk lefolytatni, a dokumentációt összeállítani.

A vízkészletekre vonatkozóan gyakorlatilag már most is érezzük a hatását annak, hogy mi történik akkor, amikor a vízbázisunk elszennyeződik, mert nem megfelelően figyelünk rá, nem óvjuk a különböző szennyezésektől. Az csak egy dolog, hogy a rendszerváltás előtti időben annak még semmiféle kultúrája nem volt, hogy ne szennyezzük el a talajt, és onnan ne juthasson be az ivóvízbázisba a szennyezés. De a probléma inkább az, hogy azóta is több száz vagy több ezer olyan pont van még Magyarországon, ahol a potenciális szennyezés veszélye fennáll, amire a kormány mindig olyankor lép, amikor már valamely civil szervezet vagy a helyben élők felhívták a figyelmet a helyzet tarthatatlanságára, vagy olyankor sem. Hiszen vannak jelen pillanatban is olyan veszélyeshulladék-tároló lerakóhelyek, ahol a kormány azt mondja, hogy mivel még a cég, amelyik ezt üzemeltette, nincs felszámolva, ezért az állam nem avatkozik be, megvan rá a kötelezettség. A kötelezett természetesen már nem létezik, csak papíron, nem fog csinálni semmit. Telik az idő és fokozódik az elszennyeződés veszélye.

Ezeket most csak azért mondtam el, mert ami a vízbázisokat illeti, természetesen ez szorosan összefügg azzal, hogy ezeken a mélyítendő, létesítendő kutakon keresztül hogyan jut le ez a szennyezés a vízbázisba. Hiszen ezek a kutak nemcsak arra alkalmasak, hogy kinyerjünk rajtuk keresztül vizet, hanem arra is, ahogy az előbb már elmondtam, hogy a szennyezés jusson ezekbe az egyébként zárt víztestekbe, mivel ezt a vízzáró réteget megfúrjuk, amikor a kutat mélyítjük, és ezen keresztül természetesen igenis megvan a potenciális veszélye, hogy ez az értékes természeti kincsünk tönkremegy, elszennyeződik.

Tehát az átfogó megoldáson túl, ami Magyarországon vízgazdálkodását illeti, jelen törvényjavaslattal kapcsolatban azt tudjuk javasolni egyrészt, hogy vonja vissza a kormány ezt az előterjesztést, és megfelelő megalapozottsággal a későbbiekben, akár az őszi ülészakban hozza be újra a Ház elé. Egyébként a szakmai szervezetek tömkelege fejezte ki ellenkezését,

többek között maguk a kútfúrók is a javaslattal szemben, hiszen ők is szakmaiatlannak és veszélyesnek tartják.

Nyilvánvaló, hiszen a kútfúrás, ahogy már elhangzott képviselőtársam szájából is, egy szakma, amit nem lehet akárhogy, kontár módon végezni. Hiszen oda kell figyelni arra, hogy milyen károkat okozunk egyrészt a kutak mélyítésekor, másrészt meg, hogy szakszerűen legyen megvalósítva az adott furat. A kútfúrók ezt szakmaként gyakorolják, míg ha engedély és bármiféle bejelentés nélkül ezt bárki elvégezheti, akkor az már nyilvánvalóan egy teljesen más eredményt hozhat.

Tehát újra: visszavonni a javaslatot, egyeztetni a szakmával, a szakmán természetesen a vízügyi szakmát értjük és magukat kútfúrókat. És utána újra behozni a Ház elé, hogy hogyan lehet azt megoldani, amit egyébként aláírunk és támogatunk, hogy egy egyszerű, akár alföldi, akár dunántúli, az ország bármely részén élő család, akiknek saját háztáji földjét öntözni kell, és erre kutat kell létesíteni, ezt megvalósíthassa anélkül, hogy veszélyeztetné a felszín alatti vízbázisokat, hogy ez őneki bármilyen egyéb terhet jelentene. Hiszen, ezt nem győzöm elégszer hangsúlyozni, ezt senki nem szeretné.

Azt szeretnénk, ha valóban könnyebbé válna a háztáji területek öntözése, ugyanakkor minden erőnkkel és energiánkkal kiállunk a vízkincsünk védelme mellett. Hiszen számunkra ez az esély csak egyszer játszható el. Ha ezt a vízkincset egyszer elszennyezzük, vagy ellenőrizetlen formában nyerjük ki mennyiségileg és minőségileg, akkor a jövőre vonatkozóan igen nehéz helyzet elé állunk. Most is van már jó néhány terület Magyarországon, ahol nagyon nehézkes megfelelő egészséges ivóvízzel ellátni a lakosságot, akár az arzéntartalom vagy akár más egyéb problémák miatt időnként elszennyeződik egy vízbázis, akkor máshonnan kell ivóvizet hozni arra a területre.

Tehát ezek súlyos milliárdokat is jelentenek, a környezeti kárt, az eszmei értéket pedig fel sem lehet mérni ezekben az esetekben. Ezért kell a kormánynak a jövőre, a fenntarthatóságra nagyobb figyelmet fordítani, nagyobb hangsúlyt helyezni, és az ilyen törvényjavaslatokat sokkal jobban megfontolni ilyen szempontból is és nem csak pillanatnyi háttérérdekekért, politikai érdekekért, jól kommunikálható törvényjavaslatért feladni a hosszú távú vízgazdálkodási vagy környezetvédelmi fenntarthatósági érdekeinket. Ezt ilyen formában így nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismét köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából B. Nagy László képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, mert látom, hogy ez a vita nagyon széleskörűen kiterjedt, a környezetvédelemtől kezdve egészen a mezőgazdasági termeléssel kapcsolatban is merültek fel kérdések. Nyilvánvalóan a vízkérdés Magyarországon, az egész világon rettentő fontos kérdés. De hogy most hol tartunk, honnan indultunk ki, és mi helyezte igenis sürgős állapotba ezt a törvényt, az, hogy az 1995. évi LVII. törvénynek volt egy moratóriumtartalma, ami december 31-én lejár. Amikor a törvény betartatását a jegyzők megkapták feladatnak a tavalyi évben, akkor pánikszerűen elkezdték hívogatni a kormányzatot, a képviselőket, mindenkit, ezt hogy lehet majd végrehajtani. Előtte ezzel senki nem foglalkozott Magyarországon, legalábbis az Alföldön nem. A fúrt kutak 95 százaléka gyakorlatilag házi vízkivételre létesült.

Azt higgyék el nekem, hogy a homokhátságban, az Alföldön ma nem lennének falvak, ha nem lennének csőkutak. Azon a területen, ahol semmilyen vezetékes ivóvízellátás soha nem volt, nem alakulhattak volna ki azok a falvak, amelyek most szépen virágoznak nehéz termőtáji környezetben, a futóhomokon. A homokhátságban is gyönyörű falvaink vannak. Ezt alapvetően a csőkutak 1950-es évektől való fúrásának a bejövetele okozta, hogy mindenki tudott házat építeni és gazdálkodni. Ma senki nem tudja, hogy Magyarországon hány darab olyan csőkút van, ami működik, vagy hány darab olyan csőkút van, ami nem működik. Főleg az Alföldön a kisgazdálkodóknál, úgy gondolom, majdnem mindenütt van, és nincs olyan ház az Alföldön, ahol ne lenne csőkút. Emiatt ez a kérdés nem elhanyagolható se politikai, sem semmilyen szempontból. Itt több százezer ember kérdéséről beszélünk. Az a lehetőség, amit ezek a kutak okoztak eddig is, lehetővé tette Magyarországon, hogy Magyarországon normális élelmiszeripar, normális mezőgazdaság, kertészet, szőlőkultúra olyan termőtájon is kialakulhasson, amelyen egyébként az adottságok miatt nem lehetséges.

Úgy gondolom, az 1995-ös törvénynek ez a módosítása lehet, hogy nem a világ legtökéletesebb megoldása, de olyan feladatot kell megoldani ennek a törvény módosításnak, amely az eddigi történelmünkben, az elmúlt 50-70 évben azokat a társadalmi lehetőségeket kialakította, amelyek most is léteznek. Higgyék el nekem, én utána néztem egy csomó műszaki kérdésnek, a '95-ös törvény végrehajtási utasításában az engedélyeztetési eljárás kutanként - attól függően, hogy milyen típusú volt a kút - 300-500-700 ezer forintba került volna.

Gondoljunk bele, hogy ha azokon a tanyás, homokhátsági, alföldi vidékeken, ahol ilyen kutakból lehet, hogy van két-három is egy-egy tanya környékén, ezt az engedélyezési eljárást ezekre a már meglévő kutakra kiterjesztették volna, más kérdés, hogy erre egyébként szakembergárda sincs az országban, meg műszaki szakember, vízügyi szakember sincs, aki ezt felmérné és az engedélyezéseket elvégezné ilyen mértékben, olyan ráfordítást kellett volna eszközölni csak

a '95-ös törvény miatt, ami némelyik tanya értékének a 10-20 százalékát is elérte volna, amihez mi hozzásegítettünk volna ezzel a '95-ös törvénnyel, hogy még jobban felgyorsuljon a tanyás környék, az Alföld elnéptelenedése. Szerintem társadalompolitikailag nagyon fontos kérdés, hogy ezt ne engedjük semmilyen módon nemcsak a kutakkal kapcsolatban, hanem más ilyen törvénykezéssel sem. Van éppen elég problémájuk a tanyás, nehéz, kevés aranykoronás gazdálkodást folytató, mezőgazdasággal foglalkozó idősödő embereknek és a fiatalok helyben tartásával kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy a törvény aktuális. Úgy gondolom, hogy a törvény pont megfelelően reagál erre. Az a veszély, hogy most tömegesen elkezdene engedély nélkül maximum 80 méter talpmélységig fúrni kutakat az emberek háztáji jellegű felhasználásra, szerintem ez nem realitás. Hogy a kútfúró mesterek fúrnak kutat, az természetes, mert a kútfúró szakmának vannak szakmai követelményei, amelyeket be kell tartani, és maga a kútfúró attól, hogy a fúrt kút engedélyezési eljárása milyen, az ő technológiáját nem hiszem, hogy befolyásolja, nem hiszem, hogy úgy fog kutat fúrni, hogy a rozsdás meg lukacsos csővel nem tartja be a technológiai szabályokat. Tehát ez a veszély egyébként nem áll fenn.

A jobbikos képviselőnek egyébként mondanám, hogy ők voltak egyébként tavaly, tavalyelőtt, de főleg tavaly a legnagyobb szószólói annak, hogy ez a törvény megvalósuljon. Úgy gondolom, hogy most, amikor a törvény itt van az asztalon, ezt nem kéne, nem értem, hogy ebből miért farolnának ki csak bizonyos olyan szempontok alapján, amelyek egyébként nem tartoznak szorosan ehhez a tárgyhöz.

Sokat lehetne vitatkozni az önk felvetésein, ami nagyrészt jogos is, a környezetvédelem, a vízminőségvédelem, Magyarország vízbázisának a kérdéséről és ezzel együtt a mezőgazdaság öntözéses lehetőségeinek a kérdéséről. Ezek nem tartoznak konkrétan ehhez a tárgykörhöz. Ez a törvénymódosítás arról szól, hogy jogszerűen legyen egy olyan törvény, amittől az a több százezer magyar állampolgár, aki vidéken él, megnyugodjon, ne háborgassa senki, éljék tovább az életüket, és lehetőleg termeljenek, öntözzenek, locsoljanak és fejlődjenek. Ehhez kell egy olyan jogi forma, mert mondom, december 31-én lejárt volna a moratórium.

Amiről önk beszéltek, hogy itt majd a vállalkozók összevissza furkálnak, ma semmilyen olyan mezőgazdasági üvegház, mezőgazdasági állattartó telep létesítéséhez olyan nincs, hogy valaki ne kérne vízjogi engedélyt, mert egyébként nem kapja meg az építési engedélyt. Magánházaknál is nagyon nehéz. Például van egy anomália, ami szintén nem tartozik ide, hogy a tanyás környezetben a hitelezéshez, az engedélyezéshez vízjogi engedélyeket kérnek. Ne képzeljék azt, hogy ha egy állattartó telep, egy fóliaház, egy üvegház vagy bármilyen mezőgazdasági üzem vállalkozás formában létesít bármilyen ingatlant vidéken és annak vízre van szüksége, hogy az megteheti, hogy vízjogi engedély nélkül fúrjon kutat, mert nem kap építési

engedélyt. Úgy gondolom, más jogszabály kizárja ezt a problémát.

Kepli Lajos képviselőtársam az ivóvízminőségre, az arzénra is felhívta a figyelmet. Alapvetően Magyarországon, az Alföldön szerintem nem az ott lévő vizek minősége romlik annyira, és nem az a veszély, hanem a szabályozórendszer és a vízminőség paraméterei változtak meg oly irányba, hogy az Európai Unió szabályai szerint nekünk vízvédelemmel, vízkezeléssel kell foglalkozni. Úgy gondolom, hogy a szabályváltozás okozott nagyobb problémát eddig, mint a vízminőség-változás.

Csak egy adalékot engedjenek meg nekem, hogy el fog fogyni a víz Magyarországon, vagy nem. 1951-ben fúrták az első termálkutat Szentesen. 1951 óta az termelőkút volt, és 1951 óta a víz talpmélysége, a víz mélysége ugyanott van. Tehát valami csoda van a Kárpát-medencében, mert mi állandóan kapjuk a vizet. Ennek függvényében meg kell védeni, hasznosan kell kezelni a vizeinket, és ennél sokkal nagyobb ráfordítás kell a magyar mezőgazdaság öntözési rendszerének fejlesztésére. Erről a témáról majd még sokat fogok beszélni, és elnézést, hogy feltartottam önöket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjából a meglévő időkeretben Arató Gergely képviselő úr jelentkezett be. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az időkeretet arra szeretném felhasználni - miután mégiscsak a bizottsági jelentés vitájáról van szó -, hogy felhívjam a figyelmüket arra a nagyon sajátos jogalkotási technikára, ami ennél a törvényjavaslatnál történik, tudniillik arra, hogy a Törvényalkotási bizottság módosító javaslata lényegében kicseréli az eredeti törvényjavaslatot, a címtől kezdve végig az összes paragrafuson, minden paragrafusnál törli az eredeti szöveget és új szöveget ír be. Még a hatályba léptetést is megváltoztatja, az speciel örvendetes, mert ott legalább egy hosszabb felkészülési időt biztosít.

Én értem, hogy sürgős ez a törvényjavaslat - de nem lehetett volna úgy megcsinálni már elsőre, hogy ez érdemi vitára legyen alkalmas? Mert így, ebben a formában ez a javaslat és ez a technika formálissá, értelmetlenné teszi a parlamenti vitát, hiszen az általános vitát nem arról a javaslatról folytattuk le, amiről aztán majd a végén szavazni fogunk. Ez elfogadhatatlan. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK sorából.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kepli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Rövid leszek. Képviselő úr, higgye el, hogy mi is a homokhátságon élő emberekért és úgy általában a Magyarországon élő emberekért aggódva fogalmaztuk meg, úgy fogalmaztam meg én magam is az aggályaimat. Azt szeretnénk, ha Magyarországon olyan vízgazdálkodás lenne és olyan törvények születnének, hogy ne csak azon nosztalgizunk, hogy ötven éve azért létesülhettek települések a homokhátságon, mert rendelkezésre álltak ezek a kutak, ez valóban így van, hanem mi azt szeretnénk, ha ötven év múlva is ezek a települések még élneek, és ezeken a településeken még lehetne arról beszélni, hogy vizet vesznek ki a kutakból, nem sivatagosodnának el, nem néptelenednének el.

Tehát ebben fogjunk össze mi valamennyien, parlamenti pártok, szerintem ebben nincs köztünk különbség, és ennek érdekében fogalmazzuk meg a törvényjavaslatunkat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Pogácsás Tibor jelzésére:)* Igen. Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyfelől megköszönöm mindenkinek, aki a vitában részt vett, hogy kifejtette gondolatait, a vita egyértelműen azt mutatja, hogy a képviselők, a parlament aggódik a környezetünk állapota iránt, illetve aggódik az ivóvízbázisért.

Persze ehhez hozzátartozik az, hogy mindebben az időszakban, amíg bejelentési kötelezettséggel kellett volna elkészíteni a házi vízkivételi műveket, eddig az erre kijelölt szervezetek ezt nem végezték el, illetve nem kértek engedélyeket, illetve nem jelentették be a kutak készítését az állampolgárok, tehát olyan helyzetet teremtettek, amely esetében egy egyébként viszonylag könnyű engedélyezési vagy bejelentési kötelezettség mellett megszerezhető dokumentációt, dokumentumot nem szereztek be, és kényszerhelyzet elé állították a kormányt, illetve a parlamentet.

Az mindenki számára világos, és azt gondolom, egyértelmű, hogy a vízbázis védelme érdekében mindenképpen szükség van arra, hogy ne szennyeződhesen el a talaj, szükség van arra, hogy tudjuk azt, hol található a víz kivételére alkalmas eszközök, ugyanakkor senki nem szeretne irreális terheket róni a tulajdonosokra, még azokra sem, akik egyébként a szükséges együttműködést a kutak készítésénél nem tartották be.

Így összességében el lehet azt mondani, hogy ez a javaslat az 1995. évi törvény módosítását tartalmazza, és ahogy itt a vitában is elhangzott, alapvetően azzal a céllal, hogy a bírságokat, illetve az elviselhetetlen

anyagi terheket levegye azoknak a válláról, akik már meglévő kutakkal rendelkeznek. Ugyanakkor a törvény és azt követően a kormányhatározat mindenképpen azt kívánja elérni, hogy olyan vízbázisokon, amelyek veszélyeztetettek, olyan vízbázisokon, amelyek érzékenyek, ne születhessenek, ne jöhessen létre ilyen kutak.

Mindenképpen olyan szabályozást kívánunk létrehozni, amely biztosítja a vízbázis védelmét, biztosítja a fenntartható fejlődést, és fennmaradási engedély nélkül a veszélyeztetett területeken nem lehet kutakat létesíteni.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország bizton-sági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/628. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyi képviselőtársam számára elérhető.

A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét majd később nevezi meg, tehát ennek megfelelően ebben a pillanatban nekem még nem áll rendelkezésemre, hogy ki lesz az illető. Majd kérem, hogy annak idején, amikor ez szükséges lesz, jelentkezzen be. Megkérdem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben ezt a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Jelzés nem érkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre. 8 perces időkeret áll majd Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának is rendelkezésre, hátha mire befejezi, addigra megérkezik az, aki a kisebbségi véleménynek hangot szeretne adni. Ennek megfelelően Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának adok szót. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2018. július 5-ei ülése alkalmával a tagok megtárgyalták a T/628. számú, a Magyarország biztonsági érdekét sértő külföldi befektetések ellenőrzéséről szóló törvényjavaslatot. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 4 nem ellenében, valamint 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

Tisztelt Ház! A nemzetgazdaságnak az ország biztonsága, valamint a lakosság ellátása szempontjából

kiemelkedően jelentős ágazatait érintő külföldi befektetések ellenőrzése valamennyi nemzetnek jól felfogott, elemi érdeke. Az Európai Unió számos tagállama ellenőrzi az Európai Uniót, illetve az Európai Gazdasági Térség államain kívülről érkező külföldi befektetéseket bizonyos ágazatokra irányulóan. A tagállamok szabályozása sokszínűnek mondható ezen a téren, nemcsak az ellenőrzés alá vont ágazatok vagy az ellenőrzés eszköztárszere tekintetében, hanem a korlátozás alapjául szolgáló védendő érték tekintetében is.

E célt szolgálja a tisztelt Háznak a belügyminiszter előterjesztésében benyújtott törvényjavaslat is. A javaslat bizonyos esetekben bejelentési kötelezettséget határoz meg a külföldi befektetők részére, úgymint fióktelep létesítése, 25 százalékot meghaladó tulajdonrész megszerzése vagy üzemeltetési jog megszerzése esetén. Ennek alapján a bejelentésköteles tevékenységi körök: különösen a fegyver- és lőszergyártás, engedélyköteles haditechnikai eszközök előállítása, villamosenergia-szolgáltatás, gázszolgáltatás, kettős felhasználású termékek előállítása, titkosszolgálati eszközök előállítása, elektronikus információs rendszerek kialakítása.

A javaslat lehetővé kívánja tenni, hogy az állam a jövőben is felléphessen a külföldi országokból érkező befektetők egyes ágazatokban történő olyan mértékű gazdaságbefolyás-szerzése ellen, ami sérti Magyarország biztonsági érdekét. Kérem, támogassák szavazatukkal az előterjesztés elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Még egyszer megkérdezem, hogy a kisebbségi vélemény elmondására a TAB-ból van-e valaki. *(Dr. Varga-Damm Andrea jelzésére:)* Varga-Damm Andreától kérdezem, hogy ön tagja-e a TAB-nak. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem.)* Akkor ön nem mondhatja el annak a bizottságnak a kisebbségi véleményét. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem akartam!)* Köszönöm szépen. Elhiszem, hogy felszólalna, de arra más lehetőség van.

Megkérdezem az előterjesztőt, Pogácsás Tibor államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Pogácsás Tibor jelzésére:)* Nem kíván felszólalni, köszönöm szépen. Így tíz perc az időkerete arra, hogy a zárót majd elmondja.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Ismételten hangsúlyozom, hogy a vita során kettőperces felszólalásra nincs lehetőség.

Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony! És ha netalán már ide jelentkezett, akkor elnézését kérem az iménti közjátékért.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Ide, köszönöm szépen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Már a javaslat általános vitájánál pár gondolatot megosztottam önökkel arról, hogy ha Magyarországon a politikai közélet vezető erejével szemben nem lenne oly nagy a bizalmatlanság, akkor még azt is mondhatnánk, hogy ez a törvényjavaslat indokolt, és valóban nemzetünk biztonságának védelme mindenekfelett áll.

(14.30)

Hogyha az elmúlt nyolc évben nem azt láttuk volna, hogy minden, egyébként rendkívül erőteljes nemzettudatból és felelősségérzetből létrehozott törvényjavaslat a végén valamifajta egyéni vagy gazdasági közösségi érdeket szolgált volna, akkor azt mondhatnánk ma, hogy vakon meg lehet egy ilyen javaslatot is szavazni.

De miután az elmúlt nyolc év megtanított minket fideszül, és pontosan tudjuk azt, hogy egyetlenegy törvényjavaslat sem közösségi érdeket szolgál, hanem vagy egy egyén, vagy egy elég erőteljesen körülhatárolható gazdasági holdudvar érdekeit szolgálja, jelesül erre is bizonyíték például az, amiről egypár perccel ezelőtt Arató Gergely képviselőtársam is szólt, hogy beterjesztenek egy törvényjavaslatot, elvileg akár indoka is lehetne, majd mire szavazunk róla, már egyáltalán nem hasonlít saját magára.

Semmi más nem lehet ennek indoka, mint az, hogy a törvényalkotás körül egy olyan erőteljes gazdasági és politikai lobbierdekcsoport köröz, aki gyakorlatilag bármely pillanatban, bármely, egyébként akár indokolt és nemzetünk érdekét szolgáló javaslatot is úgy átalakíttathat, ami már nemcsak az eredeti szöveges tartalmára nem hasonlít, hanem egyáltalán a szándéktól is távol áll.

Bizonyára emlékeznek rá, hogy az általános vitában elmondtam, hogy harminc évvel ezelőtt, pont a külföldiek magyarországi befektetéseit taglalta a diszsertáció, és végigvezettem mind a hazai, mind a nemzetközi jogtörténetet és összehasonlító elemzést, és tényleg megdöbbenő az, hogy ennyi idő után egy ilyenfajta, abszolút mértékben a bezárkózást generáló, és ami a legnagyobb probléma: strómanrendszereket és joggal való visszaélészerű magatartást generáló befektetői rendszert fog ez a törvény létrehozni. Nem kétséges, hogy önök meg fogják szavazni, de egypár gondolatot azért hadd ejtsek már most meg, pont azért, hogy amikor két-három év múlva valaki, mert gondolom, lesz valaki, aki ennek a javaslatnak a tapasztalatait papírra veti, hogy majd mivel fog találkozni.

Már akkor is felemlítettem, hogy ugyan értem ezeknek a gazdasági ágaknak a kiemelését, hogy ezekben valóban csak olyan befektetők jöjjenek Magyarországra, akik nemzetünk érdekeit semmiképpen nem sértik, de azért még van egypár olyan szakterület Magyarországon, amelyet akár ugyanígy lehetne védeni, hogyha nem az lenne ennek a törvényjavaslatnak az indíttatása, hogy a már kormányzó erők körül

létrehozott új oligarcharendszer számára a teljes gazdasági hegemonia megszerzésére irányuló szándék lenne az eredeti akarat.

Valóban, amikor elolvassuk ezt a jogszabályt, és a fegyverkereskedelemtől kezdve az energetikán keresztül látjuk ezeket az egyébként stratégiai szempontból fontos ágazatokat, akkor bármely állampolgár azt mondhatná, hogy hú, de jó, tényleg, hát ide ne jöjjenek olyanok, akik a nemzetünk érdekeit sérthetnék. Csak a polgárnak, amikor ezt a véleményét kialakítja, az nem jut eszébe, hogy 25 ezer, Európán kívüli országból származó embert letelepítettek az elmúlt években Magyarországon, akik már nemcsak magyarországi letelepedettek, hanem egyúttal uniós letelepedettek is.

Majd az sem jut eszébe még a polgárnak, hogy ha valaki az Unió vagy a Svájci Államszövetség határain kívülről érkezik, akkor neki nem kell mást tennie, mint az Unió vagy Svájc területén létrehoz egy céget, és az mindjárt uniós szervezet lesz, és akkor annak mindjárt nem kell beletartozni ebbe a jogszabályba, még ha egyébként a jogalkotó úgy is ítéli meg, hogy ebben vannak olyan szabályok, amivel ez akár kiküszöbölhető is lehetne.

Azt lehet ebből a jogszabályi javaslatból következtetésként levonni, hogy ha ezekbe a gazdasági szakterületekbe külföldről, a hatálya alá tartozó országokból származó befektető ide akar jönni, akkor neki semmi mást nem kell csinálni, mint két-három napra adni egy nemzetközi jogi irodának megbízást, és az el fogja intézni, hogy ennek a jogszabálynak a hatálya alá ne tartozhasson.

Önök is pontosan tudják, hogy lehet, hogy jól lehet kommunikálni akár az oligarchák felé, akár a társadalom felé, hogy önök miként fogják ezzel a jogszabállyal megóvni Magyarország biztonsági érdekeit, csak a helyzet az, hogy ez a valóságban nem fog így működni. Nem véletlen az, amit már korábban is említettem, hogy az 1988. évi XXIV. törvény 50 százalékos arány fölötti engedélyeztetését egypár év múlva pontosan azért helyezték hatályon kívül, mert az látszott, hogy egyre kevesebben kérnek engedélyt, viszont egyre több stróman lett. Egyre több 80 éves ember lett hirtelen - aki egyébként 20 ezer forintos nyugdíjból élt - komoly gazdasági szervezetek vásárlója, és egyre inkább jelentek meg olyan, a szakterületeken ismeretlen személyek tulajdonosokként, akik természetesen ennek a joggal visszaélő rendszernek lettek részesei.

Én azt kérem a tisztelt előterjesztőtől, a tisztelt kormány képviselőitől, hogy sokkal egyszerűbb lenne ennek a jogszabálynak a fenntartását vagy a javaslatnak a fenntartását megfontolni, mert azt a célt, amire rendeltetett, nem fogja elérni. Azok, akik ezt a javaslatot megrendelték, nem lesznek vele elégedettek, és tényleg nem lenne jó, hogyha másfél év múlva újra egy ilyen javaslatot kellene elővenni, és azt rágni itt a Házban, hogy vajon akkor most éppen kinek az érdekét szolgálná azt, hogy azt megszavazzuk vagy sem.

Hangsúlyozni kívánom: a Jobbik képviselőcsoportja és a Jobbik párt azon az alapon áll, hogy Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit akár a gazdaság vérkeringésén keresztül várható támadásoktól is megvédjük, nemcsak ezekben a gazdasági ágakban, hanem mindenben.

Csak ha már ez célként megfogalmazódik, nagy tisztelettel azt szeretném kérni, hogy akkor valóban ennek megfelelő javaslatot terjesszenek ide, és valóban ne teremtsünk arra alapot, hogy joggal való visszaélésszerű magatartások sorozata kövesse egy új jogszabály hatálybalépését. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a felszólalásokat. Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen, látjuk, hogy némiképp fékezett habzású a kormányzat teljesítménye ezen vita során, hiszen mind államtitkári szinten, mind képviselői szinten nem tartják különösebben fontosnak, hogy ehhez a nagyon nagy horderejű javaslatához érdemben hozzászóljanak, bár azért nyilván egy többségi véleményt hallhattunk az elején, és ez a vitában való részvételre enged következtetni. Ugyanakkor államtitkár urakhoz fordulok abbéli eligazításért, hogy megint a szokásos formára számíthatunk-e, miszerint majd a vita végén reagálnak az elhangzottakra, amire mi már nem tudunk egy parádriposzttal élni. Úgy veszem ki a csoportdinamikából, hogy igen, de azért a jegyzőkönyv és a történelem számára mondjuk el: ha önök tisztességesen lefolytatnák ezt a vitát velünk, és egy kiváló jogszabályt tudna most a parlament elfogadni, pontosan olyan helyzeteket tudnánk megelőzni, mint amilyeneket önök velünk együtt kifogásoltak 2010-ben.

Mire gondolok? Példának okáért francia utalványcégekre, akik betörték a magyar piacra, és lényegében olyan akvizíciókat foganatosítottak, amelyek által évekig tudták károsítani a magyar nemzetgazdaságot, és tudták károsítani magyar emberek pénztárcáját. Ha most nem azt látnánk nap mint nap, hogy Fidesz-közeli üzletemberek erőművet szereznek, szállodalánccokat szereznek, komplett üdülőfalvakat vásárolnak fel vagy jutnak hozzá, akkor lehet, hogy egy kicsit optimistábban tudnánk állni a törvényjavaslatához.

Ez ugyanakkor az általános vita óta érdemben nem változott meg, és azt látjuk, hogy feltételezhető módon a hasonló külföldi akvizíciók tekintetében arra készül a Fidesz, hogy szelektál, megvizsgálja azt, hogy esetleg egy külföldi felvásárlási szándék esetén hol tudja kiváltani saját oligarcháival, üzletembereiével az érintett területen való részesedést vagy része-

sedés megszerzésének vágyát, majd felváltja a külföldi befektetőt, és ő maga teszi rá a kezét erre a területre.

Nyilvánvalóan ez egy nagyon sötét kép, és sötét jövőképet feltételez, de ezt nem sikerült eloszlatni sem az általános vita során, sem pedig értelemszerűen a részletes vita során, ahol még egyszer szeretném hangsúlyozni: fékezett habzású a Fidesz-KDNP.

Azt kell mondanom, hogy vizsgáljuk meg, mondjuk, az energiaszektort, ahol balliberális gazdasági terroristák mintegy nyolc nap alatt több szektort, pontosabban kettőt kiárusítottak idegeneknek, garantált eszközarányos profitot biztosítottak, kötöttek ki számukra, ami az idők folyamán még növekedett is utána, tehát Magyarországot, a magyar nemzetgazdaságot, a magyar állampolgárokat elképesztő, százmilliárdos nagyságrendben mérhető kár érte.

(14.40)

Aztán jött 2010-ben az a Fidesz-KDNP, amelynek lehetősége lett volna legalább részben elszámoltatást foganatosítani ebben a kérdésben; nem tette meg sajnálatos módon. Ha akkor rendelkezésre állt volna, akár az akvizíció idejében, akár mondjuk, csak 2010-ben egy ehhez hasonló, tisztességes törvényjavaslat úgy levitatkozva az egész parlamenttel, hogy arra egy százszázalékos áldást tud adni ez a Ház, akkor úgy gondolom, hogy a magyar nemzetgazdaságot ezek a károk jó eséllyel nem érték volna el, vagy ha elérték volna, akkor nem lett volna ekkora a baj.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy nehéz elvonatkoztatni a Fidesz-közeli oligarchák folyamatos felvásárlási szándékaitól, és amikor azt látjuk, hogy az általam amúgy nem preferált és semmiképpen nem támogatott külföldi beruházók háttérbe szorulnak a kormány tevékenysége által, akkor nem tisztességes és adott esetben a politikától teljes mértékben független vállalkozók kerülnek előtérbe, hazaiak - én ezt támogatnám -, hanem adott esetben teljesen más szakágban érvényesülő emberek lesznek nagygazdák vagy óriási földterületek tulajdonosai, akár erőmű-tulajdonosok. És tényleg nem szeretnék személyeskedni, de nemzetgazdasági szinten az a több száz milliárdos, akár évente mérhető, a Fidesz-holdudvarhoz közeli akvizíciós tenger vagy cunami, ami tapasztalható, nem teszi támogathatóvá ezt a javaslatot, hiszen kilóg a lóláb, egyértelmű a kormányzati szándék, hogy mégiscsak mire készült ez a törvényjavaslat, és milyen további szerzési vágy dolgozik a kidolgozó képviselőken, pontosabban azokban, akik erre a megrendelést leadták. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Államtitkár úr, öné a szó, 10 perc az időkeret.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes hangulatú volt az ellenzék hozzáállása a törvényjavaslatához, hiszen alapvetően a törvényjavaslat szándékait nem vitatták, sőt azzal egyetértettek, és napi, aktuális pártpolitikai vitává vagy felszólalássá alakult ezt követően minden felszólalás.

De abban, én azt gondolom, mindenki egyetért, hogy Magyarországnak elemi érdeke az, hogy a nemzetgazdaság biztonsága érdekében, a lakosság biztonsága érdekében bizonyos ágazatokban, jelentős ágazatokban a külföldi befektetéseket ellenőrizzük. Ezért egyébként nem csak magyar kívánság, az Európai Unió gyakorlatilag minden országában valamilyen formában ez megoldott.

Az általános vitát követően benyújtott módosító javaslatok egy része a befektetések ellenőrzésének a tulajdonszerzés és az üzemeltetési jog megszerzése mellett egy további esetkörét határozza meg, eszerint a bejelentési kötelezettség azokra a külföldi befektetőkre is kiterjed, akik magyarországi befolyásszerzéskor még nem a szabályozás hatálya alá eső tevékenységet végeznek, de utóbb azt újonnan felveszik a tevékenységi körük közé.

Ezáltal állami ellenőrzés nélkül a törvényjavaslat hatálya alá tartozó tevékenységet nem folytathat olyan gazdasági társaság, amelynek profiljába a szabályozás alá vont tevékenységek csupán utóbb kerültek bele.

Módosításra kerül, hogy a miniszter számára a bejelentés tudomásulvétele vagy a tiltó döntés meghozatala érdekében rendelkezésre álló ügyintézési határidő 30 nappól 60 napra emelkedik, ez különösen abban az esetben szükséges, amikor a megalapozott döntéshozatal érdekében külföldről megfelelő hatáskörökkel felruházott szervek megkeresése is szükségessé válik.

További módosítás, hogy az eredetileg a bejelentéssel összefüggő eljárás lefolytatására jogosult miniszterhez telepített ellenőrzési hatáskörrel a kormányrendeletben kijelölésre kerülő állami szervet, illetve szervezetet kívánja felruházni, ezáltal az érintett területekre kellő mértékű rálátással bíró, speciális szakértelemmel és szükséges apparátussal rendelkező állami szervezetek végezhetik az ellenőrzést. A törvényjavaslatot érintő további módosítások pedig átvezetik a normaszövegen az azzal összefüggésben szükségessé vált apróbb nyelvhelyességi, illetve jogtechnikai jellegű pontosításokat.

A hazai jogrendszerben ez idáig nem létezett ilyen törvényi szabályozás, meggyőződésem, hogy ez a törvényi szabályozás helyes célokat szolgál, és a nemzetbiztonsági szempontból kritikusnak ítélt külföldi befektetések feletti hatósági kontroll hatékony és eredményes eszköz lesz.

Éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra pénzügyi ülésszakunkon kerül sor.

Most soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A Czunyné dr. Bertalan Judit fideszes képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/856. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

A vitában elsőként Czunyné dr. Bertalan Judit képviselő asszonynak, a törvényjavaslat előterjesztőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő, a büntető törvénykönyv módosítására irányuló javaslat két pontot tartalmaz. Hadd kezdjem azzal, hogy a törvényjavaslat új tényállási elem bevezetését javasolja, mégpedig egy sajnálatos esemény kapcsán, ez nem más, mint az olaszországi veronai busztragédia, tehát a 2017. január 20-án balesetet szenvedett, többségében egyébként diákokat és tanárokat szállító busz okán született meg. Nyilván azóta már több, a kormányzat részéről megszületett intézkedés szigorítja és határozza meg a személyszállítást, és a diákoknak iskolai kirándulásokat szervezők és abban közreműködők, személyszállítást végzők engedélykéréseit és az engedélyek beszerzését, valamint a fokozott biztonságot a gyermekek és egyébként a személyszállítások szabályozásánál.

Ugyanakkor 2017. január 20-a óta, bár a kormány, ahogy említettem, már 2018. január 1-jei hatállyal szigorította a buszos kirándulásokra vonatkozó szabályokat, mind a gépjárművek korát, mind pedig a vezetéssel töltött órák és napszakok számát, maga az intézményfenntartó Klebelsberg Központ is szabályozza az iskolák számára a buszos osztálykirándulások szervezésének szabályait gyermekeink és a diákok biztonsága érdekében, ennek ellenére vagy talán inkább emellett a folyó nyomozati eljárások és a folyó eljárások során kiderülnek olyan körülmények, amelyek okkal alapozzák meg azt, hogy az ilyen esetek megelőzésére a jogalkotó a büntető törvény szigorával hívja fel a figyelmet, hogy mintegy ultima ratio jelleggel a büntető törvénykönyv elrettentő hatását jelelné meg. Éppen ezért javaslatom szerint a büntető törvénykönyv kiegészülne egy új tényállással - jogellenesen átalakított személyszállítást végző jármű vezetése -, és ezt a magatartást súlyosan büntetni rendeli. Ennek oka az előbb említett: elsősorban a veronai tragédiából származó következmények későbbiekben előforduló megelőzése, illetve hasonló problémák megelőzése.

Tudjuk azt, hogy a közúti közlekedés veszélyes üzem, tudjuk azt, hogy a közúti gépjárművek vezetése fokozott kockázattal jár, de talán gyermekeink biztonsága érdekében - és ahogy a tényállásban is kitérek rá, nemcsak a gyermekekről, hanem idős vagy beteg személyek szállításáról is szó van - különös biztonságot kell éreznünk akkor, amikor családtagjainkat, hozzátartozóinkat szervezett vagy más módon történő szállításra szolgáló közúti járművekkel engedjük útnak.

Így hát azt gondolom, hogy a szabályozás arra hívja fel a figyelmet, hogy aki egyébként szabálytalanul és jogellenesen alakít át járművet - ezt a tegnapi napon is hallottuk, a köznyelv talán a sufnituning kifejezéssel tudná érzékeltetni -, az is már olyan magatartás, amely jogellenes, és ennek a szankciója fontos, hogy ott legyen a köztudatban mind azok számára, akik elvégzik a jogtalan vagy nem megfelelő átalakítást, mind azok számára, akik ilyen gépjárművel közúti forgalomba mennek. Nyilván ez a törvényjavaslat, ez a Btk.-szakasz azt rendeli büntetni súlyosabban, aki magát az így átalakított gépjárművet vezeti, hiszen a gépjárművezető felelősségét más közúti jogszabályok is meghatározzák és körülírják. Ennek okán a javaslat ennek figyelembevételével tesz javaslatot a jogellenesen átalakított, személyszállítást végző jármű vezetésének a büntetésére, illetve az ebből fakadó következmények viselésére.

Maga a gépjárművek fogalomba helyezése, illetve maga a gépjárművek műszaki vizsgáztatása külön eljárás szerint zajlik, ez is egy szabályos dolog.

(14.50)

Ez a tényállás arra is fel tudja hívni a figyelmet, hogy a vizsgáztatás utáni következmények miatt magát a műszaki vizsgáztatást, illetve az engedélyezés során az engedélyezőt is fokozott figyelemmel kell hogy kísérjük, és ennek a következményeire fel kell hogy hívjuk a figyelmet.

Ez a büntető törvénykönyvi paragrafus tehát arról szól, és az a jogalkotói szándék mögöttes, hogy a tavalyihoz hasonló, tragikus kimenetelű és emberi hibából fakadó, sőt vétkes hibából fakadó, gépjármű-átalakításból eredő ilyen súlyos tragédia ne következessen be, vagy ennek a lehetőségét a szabályozás eszközével csökkentjük. Tehát ennek a jogszabályi helynek a beemelése és ennek az új tényállásnak a megfogalmazása arról szól, hogy a későbbiekben a veronaihoz hasonló súlyos tragédia ne vagy csak korlátozottan, illetve ne is korlátozottan, egyáltalán ne tudjon megvalósulni, bárki, aki jogellenesen átalakított, személyszállításra alkalmas gépjárművet vezet, az nézzen szembe a büntetőjog szigorával, amikor a gépjárművel közútra megy és azt vezeti. Ez a törvényjavaslat első része.

A második rész pedig a zaklatás tényállási elemének a kiegészítése. Talán csak néhány mondatban hívnám fel arra a figyelmet, bár az elején nem változik a zaklatás Btk. szerinti 222. alaptényállása, tehát sem az elkövetési magatartásra, sem az elkövetés módjára,

sem tárgyára tekintettel nem változik, annyi történik az itt szereplő javaslat szerint, hogy a súlyosító esetek körébe bekerül egy, a hivatalos személy sérelmére, hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben elkövetési mód. Ez azért fontos, tegnap a Törvényalkotási bizottság vitáján - nyilván még itt is szóba fog kerülni - ennek a nyelvtani, szemantikai értelmezésébe kezdtünk. Itt felhívnam arra a figyelmet, hogy maga a zaklatás alaptényállása használ egy, a magyar nyelv általános szabályai szerint a köznapi értelemben használt kifejezést is. Ez a kifejezés, amit itt a megfogalmazásnál használunk, arra utal, hogy maga az országgyűlési képviselő... - bár felhívnam szíves figyelmüket képviselőtársainknak arra, hogy hivatalos személyről szól a tényállás, a hivatalos személy tekintetében pedig nem elsősorban az országgyűlési képviselők, hanem sok más, közfeladatot közérdekből ellátó személy védelme és a súlyosabb zaklatás előli védelme a célja ennek a jogszabálynak. Ebben a pillanatban, amikor hivatalos személyről beszélünk, és a büntető törvénykönyv általános rendelkezésének a segítségül hívásával a hivatalos személynek a kategorizálását és taxálását elővesszük, akkor, ha a közsférában dolgozók számát tekintjük, minimálisan százezer embernek az érdekében tud alkalmazhatóvá válni ez a jogszabály, amennyiben ezt a tisztelt Ház elfogadja.

Talán fontos az, hogy a hivatalos személy közfeladat-ellátása közben történő erőszakos magatartásnak a büntetőjogi szankciója benne van a büntető törvénykönyvben. Ez egy olyan típusú védelmet jelenthet, amely a hivatalos személynek a hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben történő zaklatására irányul. Azt gondolom, hogy egyértelmű. Nyilvánvaló, hogy az ember nem szűnik meg munkaidőn kívül annak a hivatásnak a gyakorlójává válni, de hogyha valaki a döntésével, munkájával kapcsolatos véleményét, illetve a zaklatás tényállása szerinti magatartást elköveti, vagy a magatartás szerint cselekszik, annak a véleménynyilvánítással összefüggésben van hivatott rendje.

A rendkívülit, a rendestől eltérőt vagy azt a magatartásformát rendeli a hivatalos személyek esetében büntetni ez a törvényjavaslat, amely már a magánélet védelméről szóló, egyébként szintén a Ház előtt lévő törvénnyel összhangban, az Alaptörvény módosításának a kiegészítésére szolgál.

Kérem a tisztelt Házat a javaslat megvitatására és az imént említett szempontok mentén annak elfogadására. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte - amint arra már volt példa -, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény is-

mertetőjét a későbbiek során nevezik meg. Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Arató Gergely jelzésére:)* Arató Gergely. Ön tagja a bizottságnak? *(Arató Gergely: Tagja vagyok, igen.)* Majd szót fogok adni. A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perc idő áll rendelkezésre.

Először Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának adok szót, legfeljebb nyolcperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatam önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 16-án tartott ülésén a házszabály 62. §-a alapján, vagyis a kivételes eljárásra vonatkozó szabályokra tekintettel megtárgyalta a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/856. számú törvényjavaslatot. Az összegző jelentést a bizottság 23 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat két fontos kérdés mentén módosítja a büntető törvénykönyvet. Mindannyiunkban élnek még a fájdalmas híradások emlékei, amelyek a 17 halálos áldozattal járó veronai buszbalesetről szóltak. Mindenkit az a kérdés foglalkoztatott, hogy hogyan történhetett meg ez a tragédia. A közelmúltban nyilvánosságra került az a jelentés, amely szerint a szerencsétlenség fő oka a buszon végzett engedély nélküli, szakszerűtlen átalakítás volt. Erre való tekintettel is kötelességünk gondoskodni arról, hogy a legszigorúbb eszközökkel lépjunk fel azokkal szemben, akik mások életét, testi épségét kockáztatják a műszaki előírások és engedélyek megkerülésével. Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő módosítás hatásos eszköze lehet a prevenciónak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítás második fontos eleme az Alaptörvényben biztosított magánélet védelmét szolgálja. A hivatalos személyeket, így például a bírákat vagy a központi hivatalban, rendvédelmi szervnél, önkormányzati igazgatási szervnél közhatalmi feladatot ellátó vagy szolgálatot teljesítő személyeket, de mondhatnám az országgyűlési képviselőket is, megilleti az a védelem, hogy hivatali feladatok elvégzésén kívüli, azzal össze nem függő tevékenységük során megmaradjon egy minimális privát szféra a részükre, mely biztosítja, hogy nyugodt, zaklatásmentes családi életet tudjanak élni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy az elhangzottakra tekintettel is támogassák az előttünk fekvő javaslatot.

Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most adok lehetőséget Arató Gergely képviselőtársunknak,

aki a bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság kisebbségben lévő ellenzéki képviselői először is a vita folyamán kifogásolták azt a sürgősségi eljárási rendet, amilyen módon a Ház ezt a javaslatot fölvette.

Teljesen nyilvánvaló, hogy egy ilyen érzékeny szabályozás esetében, ami a büntető törvénykönyvet érinti, komoly problémát okoz az, hogy megfelelő előkészítés, társadalmi és szakmai vita nélkül kerül az Országgyűlés elé egy ilyen javaslat, és hogy a parlamentben is a sürgős eljárás miatt alig érvényesülnek azok a lehetőségek és garanciák, amelyek legalább a javaslat érdemi vitáját lehetővé tették volna, például módosító indítványok kidolgozását és idejében való benyújtását.

A bizottságban nagyon komolyan vitattuk azt, hogy a törvényjavaslat megfogalmazása a zaklatás kapcsán megfelelő-e, a jogalkalmazók számára megfelelő háttérrel, megfelelő olyan értelmezési lehetőséget nyújt-e, ami alapján majd a rendőrségi, majd a bírósági gyakorlat kiszámítható és megismerhető lenne. Nagyon nehezen tudjuk elfogadni azt a megfogalmazást, amelyik arról szól, hogy a hivatalos kötelességgel összeegyeztethetetlen helyen és időben kell védeni hivatalos személyeket. Sajnos, a bizottsági ülésen sem kaptunk arra választ, hogy mit jelent pontosan ez a megfogalmazás, milyenfajta általános jogi vagy akár korábbi, büntető törvénykönyvbeli precedensekre, párhuzamokra támaszkodik a jogalkotó ennél a fajta szabálynál.

(15.00)

Nincs ilyenfajta megfogalmazás, nem lehet eldönteni, hogy ez pontosan mire vonatkozik. Ez komoly gondokat okozhat a jogalkalmazásnál. Az ellenzéki képviselők a Törvényalkotási bizottságban tett javaslataik során lényegében két dolgot javasoltak. Egrészt javasolták, hogy ez a szabályozás maradjon el, vagy ha nem is marad el, akkor ne terjedjen ki a közszereplőnek tekinthető hivatalos személyekre, tehát a közszereplők ne kapjanak kiemelt védelmet, mert ugye itt arról van szó, hogy a politikai közszereplőket is kiemelten javasolja védeni ez a javaslat. Másrészt pedig a gépjárművek biztonságával kapcsolatban abban volt koncepcionális eltérés a kisebbségi és a többségi vélemény között, hogy a kisebbségi véleményt képviselőik másfajta módon kívánták szabályozni és megosztani a felelősséget.

Sajnálatos módon sem az előterjesztő, sem a bizottság többsége nem mutatott nyitottságot arra, hogy az ellenzéki oldalról érkező módosító indítványokat elfogadja vagy legalább komolyan fontolóra vegye. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll a rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása megerősítette a magánélet védelmét. Ennek értelmében az Alaptörvény kimondja: mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Az állam tehát jogi védelemben részesíti az otthonát, annak nyugalma megóvása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselőtársam által benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja teljes mértékben indokoltnak és szükségesnek tartja. Álláspontunk szerint a magánélet védelmének további erősítése érdekében igenis szükséges, hogy a hivatalos személyeket is megillessen az a jog, hogy legyen olyan hely és legyen olyan időszak a mindennapi életükben, ahol, illetve amikor joggal elvárhatják, hogy hivatalos eljárásuk miatt ne zaklassák őket. Sajnálatos módon erre a mindennapi életben számos példa adódik.

A javaslat, ahogy képviselőtársam is elmondta, a hivatalos személyek zaklatását a bűncselekmény súlyosabban minősülő eseteként szabályozza. A módosítás nemcsak az Alaptörvény hetedik módosításával áll összhangban, hanem a büntető törvénykönyv számos más tényállásaiban jelenleg is érvényesülő elvvel is, miszerint a hivatalos személy sérelmére, illetve a hivatalos eljárás miatt elkövetett bűncselekmény súlyosabb megítélés alá kell hogy essen, mint a más személy sérelmére elkövetett bűncselekmények, akkor is, ha a cselekmény nem a hivatalos személy eljárása alatt valósul meg.

Az ilyen bűncselekmények ugyanis az egyes személynek okozott sérelem mellett a hivatalos személy eljárásának zavartalanságát és egyben szabályszerűségét is sértik. Támogatjuk tehát a Fidesz képviselőcsoportja részéről a javaslatot, amely a magánélet védelmének erősítése mellett a hivatalos személyek büntető törvényi védelmét teszi következetesebbé, teszi teljesebbé.

A törvényjavaslat másik elemét érintve ki nem emlíkeznék a 2017. január 20-án történt tragikus veronai buszbalesetre, amelyben iskolai sítáborból hazafelé tartó diákok, tanárok veszítették életüket. Ez a szörnyű

tragédia rávilágított arra, hogy a személyszállítási szabályok módosítása és szigorítása indokolt. Ezt tökéletesen jól látja képviselőtársam. Abban biztosan egyetértünk, tisztelt képviselőtársaim, mert egyet kell hogy értsünk, hogy ennek szükségessége olyan súlyú kérdés, ami nem lehet alku és egész egyszerűen nem lehet vita tárgya sem. Az engedély nélkül átalakított, személyszállítást végző járművekkel közúton közlekedésben való részvétel oly mértékű veszélyekkel járhat, amelyet nem elég csupán adminisztratív úton szabályozni.

A Fidesz képviselőcsoportja is szükségesnek látja, hogy az ilyen jellegű tevékenységből adódó súlyos következmények megvalósulása esetén a büntetőjog eszköztára is alkalmazható legyen. A javaslat súlyosabb büntetéssel fenyegeti azt, aki a bűncselekményt sérülékeny személyeket szállító járművel, iskolabusszal vagy különleges igényű, például mozgásában korlátozott idős vagy beteg személyek szállítására szolgáló járművel követi el. Továbbá meghatározott járművek engedély nélküli átalakítását végző vagy erről rendelkező személyt úgyszintén büntetni rendeli.

Ezzel kifejezésre juttatjuk azt, hogy az e járművek engedélyhez kötése nem csupán egy adminisztratív teher, és nem is maradhat és nem is lehet az, hanem ahhoz nyomós közérdek is fűződik. Tisztelt képviselőtársaim, ez mindannyiunk érdeke. Adott esetben mindannyiunk, gyermekeink, családjaink, minden magyar család és minden magyar gyerek biztonságának is a záloga lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekre tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Kérem, szavazataikkal önök is járuljanak ehhez hozzá. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Képviselő asszony, ön é a szó, parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Btk. önök által javasolt módosítása számomra az inkvizíció működését idézi fel. Lehet, hogy az inkvizíció alapítói a saját világgépük szerint jót akartak, de az elérésére alkalmazott eszközök helytelenek és brutálisak voltak. És sokszor valójában más célra használták azokat. Nos, az önök törvénymódosítási javaslata valami ilyesmi.

Azt senki sem vitatja, hogy a személyszállítási szolgáltatásban használt gépjárműpark működési biztonságának javítása mindenki számára elfogadható cél. Mint ahogy az sem vitatható, hogy a magánélet nyugalmát és biztonságát is védeni kell. A baj az, hogy az előttünk fekvő törvénymódosítási javaslatból kiolvasható törvényhozói szándék valódi tartalma köszönőviszonyban sincs ezekkel a nemes célokkal.

Úgy is mondhatnám, hogy a törvénymódosításban leírt célt önök csupán ürügyként használják önző

és hazug szándékaik megvalósításához. Különösen súlyos ez, ha azt nézzük, hogy mindezt az egész ország számára tragikus veronai buszbaleset ürügyén teszik.

Nézzük az önök által javasolt új büntetőjogi tényállást, amely a javaslat szerint a jogellenesen átalakított, személyszállítást végző jármű vezetése! Eszerint aki közúton, illetve közforgalom elől el nem zárt magánúton engedély nélkül vagy az engedélytől eltérően átalakított, a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényben meghatározott közúti járművet vagy különleges személyszállító szolgáltatást nyújtó járművet vezet, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Ennek súlyosabb esete, ha a bűncselekményt iskolabusszal vagy idős, illetve beteg személyek szállítására alkalmas járművel valósítják meg. Ebben az esetben két évig terjedhet a szabadságvesztés. Enyhébb eset, ha az elkövető nem vezeti, hanem átalakítja vagy átalakíttatja a járművét. Ekkor vétség miatt elzárással lehet büntetni.

Ez a javaslat tehát súlyosabban büntetné a járművet vezető személyt, mint azt, aki a járművet veszélyes módon átalakítja, holott egy buszvezetőnek nem feltétlen kell tisztában lennie azzal, hogy a járművet, amit vezetnie kell, a munkáltató utasítására, engedély nélkül átalakították.

(15.10)

Vagyis önök azt a sofórt büntetnék többéves börtönnel, akinek semmi köze nem volt a jármű átalakításához. Azt a tulajdonost vagy üzemben tartót pedig, aki a veszélyes átalakítást elvégzezteti, sokkal enyhébben ítélnék meg. Ez egyszerűen elfogadhatatlan. Ez a törvényjavaslat ebben a formában nem a balesetek megelőzéséről szól, de még csak nem is az esetleges törvénysértés szankcionálásáról szól. Ez, tisztelt képviselőtársaim, mindössze egy logikátlanul összerakott bűnbakgyártó törvényjavaslat.

De persze miért is csodálkozunk, hiszen önök már a veronai busztragédia után is több energiát fordítottak a felelőség elhárítására, mint a szerencsétlenül járt családok megnyugtatóására, megsegítésére. Balog Zoltán akkori miniszternek akkor az volt a legfontosabb, hogy gyorsan közölje, azért nem fizetnek kártérítést az elhunyt diákok családjának, mert a tragédia nem iskolai rendezvényen történt.

Most pedig önök egy olyan törvénymódosítást tettek elénk, amely jobban büntetne egy ártatlan sofórt, mint azt, aki a járművet veszélyesen átalakítja. Meggyőződésem, hogy az ellenőrzések szigorításával, illetve szűrőpróbaszerű végrehajtásával nagyobb és tartósabb sikereket lehetne elérni, mint egy ilyen látzatmódosítással.

De ezen kívül ennek a módosításnak van még egy eleme, amivel külön kell foglalkoznunk. A zaklatás tényállásának súlyosabb, minősített formájának ki-

egészítése, amikor a zaklatást hivatalos személy sérelmére, hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben valósítjuk meg.

Ez a büntetett az önök javaslata szerint két év, ha pedig félelemkeltésre irányul, akkor három évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő. Nem nehéz meglátni a törvényhozói szándék mögött azt a törekvést, hogy el akarják lehetetleníteni az önök tevékenységével kapcsolatos kritikus társadalmi tiltakozásokat, illetve a sajtó által biztosított nyilvánosságot. Érdekes, hogy amíg a Fidesz volt ellenzékben, semmi baja nem volt azzal, hogy a hívei kormánypárti politikusok háza előtt tüntetnek. Akkor semmi baj nem volt azzal, hogy újságírók bárhol lefotózhatták a politikusokat. Sőt, önök többször is nyíltan kimondták, hogy ezek a véleménynyilvánítások és tudósítások önök szerint jogosak és helyénvalóak. Ehhez képest elég visszatetsző, hogy most, amikor a Fidesz van kormányon, és egyre többen elégedetlenek tevékenységükkel, hirtelen eszükbe jut, hogy a hivatali tevékenységgel össze nem egyeztethető helyen vagy időben történő véleménynyilvánítás vagy csak sajtótudósítás zaklatásnak minősül, és így bűncselekmény.

Azt pedig, hogy mi minősül hivatali tevékenységgel össze nem egyeztethető helynek vagy időnek, az előttünk fekvő javaslat nem tisztázza. Sőt, már a megfogalmazás sem helyes, mert összemossa a közszereplőket és a hivatalos személyeket. Egy postásnál, tűzoltónál, rendőrnél, jegyzőnél, akik hivatalos személyek, de nem közszereplők, kérdés sem férhet hozzá, hogy joguk van a magánélet védelméhez. Az ő esetükben könnyen meg is állapítható a hivatali tevékenységen kívül eső idő és hely.

Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ez a törvénymódosítás nem a postásokról vagy a rendőrökről szól, hiszen ők ritkán szoktak tüntetni, és a sajtóban is ritkábban szerepelnek. Ez a módosító javaslat a közszereplők magánéletéről szól, önökről és a barátaikról. Arról szól, hogy ha a jövőben Lázár János találkozik egy kávéházban Tiborcz Istvánnal, hogy megvitassák a legközelebbi közbeszerzés lenyúlásának részleteit, akkor ne lehessen róluk fotót készíteni, de még beszélni sem. Ez a javaslat arról szól, hogy Mészáros Lőrincet senki se zavarhassa a közpénzen vásárolt jachtján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megismétlem, amit a beszédem elején mondtam: ennek a törvénymódosítási javaslatnak egészen más a szándéka, mint amire a célok megfogalmazásánál hivatkoznak. Hiszen már ott kilóg a lóláb, hogy az önökkel szembeni kritika vagy sajtótudósítás elnémításáról szóló javaslatot összevonták a tragikus veronai buszbaleset miatt szükséges módosítással.

Ez igencsak átlátszó és aljas trükk, hiszen nyilván abból a célból tették ezt, hogy ha bárki tiltakozna ez ellen, akkor önök azt kommunikálhassák: az illető a veronai buszbaleset utáni helyzet rendezése ellen tiltakozik.

Ez rendkívül ocsmány és kegyeletsértő eljárás az önök részéről. Hát önöknek tényleg semmi sem

szent?! Önök a saját politikai nyugalmukat úgy akarják biztosítani, hogy összekötik egy buszbaleset tragédiájával? Ha végignézek önökön, azt mondom, hogy ezekre már szavak sincsenek. Szégyelljék magukat! Nem tudjuk támogatni a javaslatot. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/856. számú törvényjavaslat egyrészt a veronai buszbaleset nyomán jogellenesen átalakított személyszállító járművek vezetésével összefüggésben állapít meg szankciókat, másrészt pedig a hivatalos személyek zaklatására vonatkozó Btk.-rendelkezések megalkotását is kezdeményezi.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2017. január havában a Szinyei Merse Pál Gimnázium tanulóinak veronai buszbalesete miatt 17-en haltak meg. Ezúton is fejtegetünk az ártatlan áldozatok előtt. Isten nyugosztalja őket!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, egyik szülő sem engedte volna gyermekét felszállni a buszra, ha tudta volna, hogy egy ketyegő bombán fog ülni. Azonban ezt egyik szülő sem tudta, sőt joggal bízott abban, hogy a busz mindenben megfelel a törvényes előírásoknak. Sajnos tévedtek. A 17 ártatlan áldozattal járó veronai buszbaleset tehát egyenesen rávilágít arra, hogy engedély nélkül átalakított, személyszállítást végző járművekkel a közúti közlekedésben való részvétel olyan súlyos következményekkel járhat, hogy vizsgálni szükséges az ilyen cselekményekkel szemben a büntetőjog alkalmazhatóságát.

Czunyné Bertalan Judit képviselőtársunk ezzel a törvénymódosítással kifejezésre kívánta juttatni azt, hogy a személyszállítást végző járművek átalakításának engedélyhez kötése nem csupán egy adminisztratív teher, hanem annak teljesítménye bizony nyomós közérdek, elmulasztása pedig büntetőjogilag szankcionálandó kell hogy legyen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat szerint, aki közúton, illetve közforgalom elől el nem zárt magánúton engedély nélkül vagy engedélytől eltérően átalakított, a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényben meghatározott közúti járművet vagy különleges személyszállító szolgáltatást nyújtó járművet vezet, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetés két évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt iskolabusszal vagy különleges igényű - így különösen mozgásában korlátozott, idős vagy beteg - személyek szállítására szolgáló közúti járművel követik el. Aki pedig engedély nélkül ilyen átalakítást végez vagy végeztet, az is büntetendő elzárással.

Ne feledjék, hölgyeim és uraim, mi ez a szankció ahhoz képest, hogy életek veszhetnek el?! A Btk.-módosítást célzó törvényjavaslat parlamenti elfogadása pedig remélhetőleg azzal a következménnyel jár majd, hogy több ilyen tragédia nem fordul elő. A veronai tragédiával kapcsolatban a nyomozás jelenleg is folyik, halálos tömegszerencsétlenséget okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés gyanújával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tegnapi nap során képviselőtársunk, Czunyiné Bertalan benyújtott a Btk. módosítását célzó törvényjavaslat vonatkozásában egy olyan módosítási javaslatot is, amely a hivatalos személyek zaklatására vonatkozó Btk.-rendeletek megalkotását is kezdeményezi.

(15.20)

A törvényjavaslat szerint aki a zaklatást hivatalos személy sérelmére hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben követi el, az két vagy súlyosabb esetben három évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntetendő. Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása megerősítette a magánélet védelmét, így már a hivatalos személyeket is megilleti az a jog, hogy legyen olyan hely és időszak a mindennapi életükben, ahol, illetve amikor joggal elvárhatják, hogy hivatalos eljárás miatt ne zaklassák őket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/856. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat kapcsán a legfontosabb vagy az egyik fontos kérdés az, hogy mitől ilyen rendkívül sürgős ez a dolog, mi indokolja azt, hogy ezt a Háznak egy ilyen statáriális eljárásban, hétfőtől péntekig el kell fogadnia, miért nem szánta rá a többség azt az időt, hogy itt egy érdemi parlamenti munka legyen. Ezt azért is érdemes fölvetni, mert a törvényjavaslatban szabályozni javasolt két kérdés olyan, amelyik megérdemelné azt, hogy ezekkel érdemben foglalkozzunk, és megpróbáljunk jó megoldásokat kínálni, már ha valóban ez a szándék.

A Demokratikus Koalíció szerint ez az eljárás nem elfogadható, hiszen éppen azért alakítottuk ki, pontosabban alakították ki önök a parlamenti eljárás szabályait, és azért alakult ki a hagyománya annak, hogy hogyan néz ki egy parlamenti vita, hogy mód le-

gyen arra, hogy a lehető legjobb törvények születhesse-
senek meg. Sajnálatos, hogy önök ezt nem tartják fontosnak, hanem azt gondolják, hogy a parlament egy törvénygyár, ahol felül bedobnak egy megrendelést, és a lehető leggyorsabban szeretnének hozzájutni a késztermékhez.

Ez a törvényjavaslat lényegében két törvényjavaslat. Az egyik szabályozás a veronai buszbaleset kapcsán a szabálytalanul átalakított gépjárművekkel kapcsolatos felelősséggel foglalkozik. Nem kérdéses, hogy itt szükség van szabályozásra, nemcsak ez az eset, de más, szerencsére nem tragédiával végződött esetek is mutatják azt, hogy nincs kellően rend ezen a területen. Az persze fölvethető, hogy valóban szükség van-e itt új büntetőjogi eszközre, vagy elégséges lenne betartatni a létező szabályokat, de mindenképpen azt lehet mondani és azt gondoljuk, hogy önmagában az, hogy a felelősség megállapítása világosabb legyen, fontos és támogatandó cél. Tehát ezt a szabályozást mi alapvetően nem ellenezzük.

Egy kérdés azonban felvetődik, mégpedig az, hogy valóban megfelelően állapítjuk-e meg a felelőst. Mire gondolok? A buszsofőr, a busz vezetője ezekben az ügyekben egy alkalmazott, az esetek nagy részében olyan munkavállaló, aki rendkívül kiszolgáltatott helyzetben van a saját főnökeitől. Éppen ezért az nagy kérdés, hogy indokolt-e, hogy a büntetőjogi felelősség nagy részét rá hárítjuk, és nem arra, aki elrendeli ezt az átalakítást, és utána a sofőrt ráülteti erre a buszra. Még egyszer mondom, nem vitatható itt a gépjárművezető felelőssége, de nagy kérdés az, hogy jól állapítjuk-e meg a felelősség arányait ebben az esetben. Ebben nem vagyunk biztosak. Ismét azt tudom mondani, hogy ha lenne vagy lett volna idő arra, hogy érdemben dolgozzunk ezen a törvényjavaslaton, akkor lehet, hogy találhattunk volna ennél jobb, szerencsésebb megoldást.

Sokkal problémásabb a törvényjavaslat második fele, másik része. Miről is van szó? Valóban pontosan mondták képviselőtársaim, arról, hogy a zaklatás egyébként létező törvényi tényállásán belül kiemelt védelmet kívánnak adni egy csoportnak, mégpedig a hivatalos személyeknek. Arra hivatkoznak, hogy van a hivatalos személyekre vonatkozó más ilyen védelem is, csak hogy ott az teljesen világos, hogy mire vonatkozik. Arra, hogy ha egy hivatalos személyt ebben a minőségében, a hivatalos tevékenységével kapcsolatban ér bántalmazás vagy másfajta bűncselekmény, akkor ebben az esetben kapjon kiemelt védelmet. Ott ez egy logikus és arányos szabályozás, azt mondja, hogy ha te hivatalosan az állam nevében jársz el, és ezzel összefüggésben ér téged valamilyen sérelem, akkor indokolt az, hogy neked kiemelt védelmed is legyen.

No de, hát itt miről is van szó? Itt arról van szó, hogy munkaidőn kívül a hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető időben - bármit is jelentsen ez - zaklatják az illetőt. Önök arra hivatkoznak, hogy az ellen akarják védeni a hivatalos személyeket, hogy hivatalos személyi minőségük miatt érje őket zaklatás

a hivatalos tevékenységükön kívül. Azonban ez nincs benne a törvényjavaslatban. Ezt nem tartalmazza a tényállás, nincs benne olyan szabály, amely azt mondaná, hogy akkor van kiemelt védelem, hogyha hivatalos személyként a hivatalos időn kívül éri őket valamifajta zaklatás.

Ráadásul, kedves képviselőtársaim, lássuk be, hogy egy olyanfajta szabályt írnak elő, ahol erről a kiemelt védelemről az érintett, már tudniillik az, aki vétséget követ el, nem értesülhet, hiszen bármilyen meglepő, de egy országgyűlési képviselő furdógyátában pont úgy néz ki, mint egy nem országgyűlési képviselő. Ennek következtében aztán nem tudhatja az állampolgár, hogy ha zaklat valakit, akkor ezt egy hivatalos személlyel teszi, hiszen a hivatalos személyi minősége nem látszik rajta. Mondok egy más példát, hiszen a zaklatás azért egy rendszereséget követel. Ha valakit a szomszédja rendszeresen zaklat, mert nem tetszik neki, hogy ugat a kutya és emiatt folyamatosan átdobál kutyakakit - volt ilyen eset, bocsánat, hogy ilyen példát mondok -, az elképzelhető, hogy ez kimeríti ezt a bűncselekményt, de hát nem feltétlenül tudja ő a szomszédjáról, hogy ő egy hivatalos személy vagy nem hivatalos személy. Bocsánat, hogy kicsit parodisztikusan fogalmazok, de teljesen nyilvánvalóan arról van szó, hogy ezzel a szabályozással egy olyan helyzetet állítanak elő, ahol úgy adnak kiemelt védelmet a hivatalos személyeknek, hogy egyébként nem világos az, hogy ez hivatalos személyi minőségük miatt éri őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem az tehát a probléma, hogy védeni akarják a hivatalos személyek magánéletét is. A hivatalos személyek magánélete ugyanúgy megérdemli a védelmet, mint bárki más magánéletének a védelme. Arról van szó, hogy csak azért, mert valaki hivatalos személy, kiemelt védelmet kívánnak számára biztosítani. De miért jár egy hivatalos személynek, ha nem éppen hivatalos személyként jár el, kiemelt védelem?

Miért fontosabb a magánélete egy országgyűlési képviselőnek, egy önkormányzati képviselőnek, ne adj' isten, egy államtitkárnak, mint egy buszsofőrnek, ha már ezt a példát emlegettük, egy pizzafutárnak vagy egy gyári munkásnak? Miért fontosabb a hivatalos személyek magánélete, mint bármelyik másik polgár magánélete?

Azok, akik vitatjuk ellenzéki oldalról ezt a törvényjavaslatot, nem azt kívánjuk, hogy ne legyen magánélete a hivatalos személyeknek vagy akár a politikai közszereplőknek. De azt kívánjuk, hogy jogegyenlőség legyen, olyan és akkora védelem illesse meg őket, mint bárki mást ebben az országban. S ezt a jelenlegi jogszabály is biztosítja, hiszen a zaklatás ma is bűncselekmény, akár hivatalos személy az elszendődője, akár nem hivatalos személy.

Kénytelen vagyok azt is elmondani, hogy vannak bennünk gyanúk. Mert ha önök valóban azokra a hivatalos személyekre lennének tekintettel, akikre olyan szívesen hivatkoznak, a közalkalmazottaknak

és köztisztviselőknek, valamint egyéb állami alkalmazottaknak egy viszonylag széles körére, akkor támogatták volna azt a módosító indítványt, amelyik az ellenzéktől, a Párbeszédtől érkezett, és amelyik a politikai közszereplőket kivette volna ebből a szabályozásból, és csak a többi közszolgálatban álló emberre tartotta volna fenn. Akkor elhinnénk önöknek, hogy önöket valóban a hivatalnokok, a pedagógusok vagy éppen a postások magánélete aggasztja. De hát ezt sem az előterjesztő nem támogatta, sem a bizottság nem támogatta, és nagyon gyorsan átkanyarodtunk oda, hogy az országgyűlési képviselők magánéletének a védelméről szoltak a kormánypárti felszólalók.

Ezért aztán élünk azzal az erős gyanúperrel, hogy ez a javaslat bizony leginkább arról szól, hogy önök aggódnak, hogy az állampolgárok kifejezik nemtetszésüket. Aggódnak, hogy az újságírók, akiket nem engednek be ide a parlamentbe, vagy azok az állampolgárok, akiket nem engednek a fórumon kérdezni, majd esetleg az önök hivatalos tevékenységén kívül találják meg önöket telefonon vagy személyesen, és azt keresik, hogy hivatkozva a magánélet védelmére hogyan tudnak fellépni azok ellen a nemkívánatos sajtómegkeresések és nemkívánatos állampolgári megkeresések ellen, amik önöknek nem okoznak örömet.

(15.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem az tehát a probléma, hogy önök a magánéletet védik, az a probléma, hogy magukat akarják védeni, nem akarnak szembenézni a sajtóval, az állampolgárokkal. Szeretnének egy olyan újabb gumiszabályt létrehozni, amivel fenyegethetik azokat, akik önökhöz mernek szólni. Ez nem a magánélet védelméről szóló törvény, ez egy kiterjesztett felségsértési törvény, amivel magukat védik a bírálattól, a kritikától azzal, hogy egyáltalán megszólítsák önöket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra, mivel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Jelentkezőt nem látok, képviselői felszólalások következnek. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Polgártársak! Általában véve is hitvány eljárás ilyen kivételes sürgősséggel törvényeket átnyomni a parlamenten, de ezt már megszoktuk a Fidesz elmúlt nyolc éve alatt. De különösen gyáva és cinikus dolog egy olyan tragédia mögé bújtatni saját érdekeik kodifikálását, mint ahogy ebben az esetben is teszik. A veronai busztragédia áldozatainak emlékét csúfolják meg azzal, hogy a lex fideszes képviselők és fideszes kormánytagok védelme

összecsomagolásra került ebben a Btk.-módosításban.

Nem is szólnék arról, hogy mi szerepel az első paragrafusban, térjünk a lényegre, legyen világos mindenki számára, hogy ez a törvény azért volt ennyire sürgős, mert most, hogy véget ér a parlamenti ülés, most, hogy megint elfogadtak egy csomó olyan törvényt, beleértve a költségvetést, amely számos ember érdekeit sérti, amely millióknak okoz joghátrányt vagy éppen anyagi hátrányt, és most, amikor ki kell menniük a nép közé, mert mégsem élhetnek kizárólag a testőreik körében vagy a palotáik négy fala között, amikor ki kell menniük időnként a nép közé nem hivatali időben vagy nem a hivatali tevékenységükkel összefüggő módon, akkor bizony az állampolgárok keresetlen szavakkal fogják önöket illetni. Mert ha ilyen népníró, népellenes politikát folytatnak, akkor bizony ezt milliók sérelmezni fogják, és ki-ki vérmérsékletétől függően megvetéssel, csendes lenézéssel vagy izzó gyűlölettel fordul önök felé. Az ország fele magukat több mint nem szereti, egyenesen elutálná innen a fenébe.

Az a helyzet, hogy most is védelme van a hivatalos személyeknek. Ugyanolyan védelem alá esnek a zaklatásoktól, mint minden magyar állampolgár. Most maguk azt csinálják, hogy megerősítve az elretentő szándékot, kiemelik, a különösen védett személyek körébe emelik a hivatalos személyeket, és megint csak gyáván úgy tesznek, mintha a random minisztériumi dolgozók, rendőrök vagy tűzoltók magánéletét védené ez a törvény. Ez természetesen kizárólag a kormánytagok és a fideszes képviselők érdekét védi.

A Párbeszédnek volt egy módosítója, hogyha maguk egy kicsit is komolyan gondolnák ezt az álszent aggodalmat, akkor támogatják volna tegnap a Törvényalkotási bizottságban, hogy vegyüek ki a kivételek alól, tehát essenek továbbra is ugyanolyan megítélés alá, mint bárki más a választott tisztségviselők, illetve a kormány tagjai. De hát maguk ezt elutasították, nyilvánvaló, hogy ez az egész arról szól, hogy a saját hátsójukat védjék.

Ami különösen frusztráló ebben a javaslatban, hogy eddig három társadalmi csoportot védett a zaklatás ellen kiemelt módon a büntető törvénykönyv, a házastársak és volt házastársak, élettársak és volt élettársak, a nevelés, felügyelet, gondozás, gyógykezelés alatt álló személyek, illetve a hatalmi vagy befolyási helyzet alá vetett személyek esetében rendelték súlyosabb büntetéssel sújtani az elkövetőket. Most pedig ebbe a sorba teszik be önök a hivatalos személyeket, elsősorban a fideszes politikusokat.

Ez azt jelenti, hogy ahelyett, hogy mondjuk, a családon belüli erőszak ellen küzdenének ilyen megveszekedett hévvel, a saját biztonságuk miatt aggódnak - joggal egyébként, teszem hozzá. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Fenyegetsz?*) Nem, ezt mondom, mások szokták nyilvánvalóan önöket fenyegetni. Az előterjesztő is azt mondta, hogy megszapordtak azok az esetek, amelyek a zaklatás tárgykörébe esnek. És

egyébként miután én tudom, hogy ellenzéki képviselőként is kapunk ilyen tartalmú, fenyegetőnek gondolható üzeneteket, nyilván, aki kormányon van, sokkal több ilyen üzenetet kap. Úgyhogy látványosan aggódnak saját biztonságukért.

Én is aggódom az önök biztonságáért, és félreérés ne essék, a Párbeszéd természetesen semmilyen erőszakot nem támogat, elutasítjuk az erőszak minden formáját, a verbális agressziót is. Ezzel együtt az, hogy önök nem a családon belüli erőszak, hanem a politikusok elleni zaklatások ellen veszik fel ilyen hévvel a küzdelmet, azért árulkodó. Ha lehet itt a 222-es § (3) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban egy megjegyzésem, jó lenne, ha inkább a családon belüli és a nők elleni erőszak formáit sújtánák komolyabb szankciókkal.

Jó lenne, ha ennek megelőzésére, az áldozatok támogatására és védelmére fordítanának ilyen különös gondot. Jó lenne, ha hét év után végre ratifikálnák Magyarországon is az isztambuli egyezményt, jó lenne, ha annak hatálybalépése után négy évvel Magyarországon is olyan törvények lennének, amelyek hatásos küzdelmet tesznek lehetővé a családon belüli erőszak és a nők elleni erőszak ellen. De nem, maguknak ez nem fontos, a vak komondoros Fidesznek ez nem fontos, úgy látszik, itt még önöknek is, képviselőtársaim, hölgyeim és uraim, az a fontos csak, hogy a fideszes döntéshozók, választott képviselők és kormánytagok legyenek nagyobb biztonságban, már amennyiben ez a Btk.-fenyegetés biztonságba tudja önöket helyezni.

Azt gondolom, hogy ez az egész törvényjavaslat szégyenteljes. A legjobban tennék, ha visszavonnák, és elgondolkoznának azon, hogy esetleg inkább olyan politikát kéne folytatni, ami nem ingerli az embereket, hanem szolgálja a választópolgárokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak néhány tévedéshez szeretnék hozzászólni, a teljesség igénye nélkül. Elhangzott, hogy miért kivételes eljárásban került a Ház elé. Valamennyien tudjuk, hogy a veronai baleset kapcsán most került megállapításra az a tény, hogy az átalakítás okozta magát a balesetet. Minden olyan nap, minden olyan pillanat, amivel késlekednénk itt, a törvényalkotásban azzal, hogy szankcionáljuk az ilyen jellegű beavatkozásokat és kitennénk a gyerekeket, kitennénk azokat, akik a buszokon utaznak vagy más járműveken ennek a veszélynek, a saját lelkiismeretünk ellen hatna.

Ha ezt nem érzik önök így, én elfogadom, de fogadják el, hogy a kormánytöbbséget ez a szándék is vezeti.

Nyilvánvaló, hogy a módosítás másik része, ami a hivatalos személyek zaklatásával kapcsolatos, nemrég fogadta el a parlament például azt a kitétel, hogy a közszereplőket is megilleti ugyanaz a védelem, mint más személyeket, ha kívül vannak azon a szerepkörön, amit egyébként betöltenek. Ugyanakkor láttuk, hogy erőszakos bűncselekmények is történnek hivatali munkával összefüggésben hivatalos személyek ellen. Ez mintegy százezres tömeget jelent egyébként Magyarországon. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Majd ha képviselő asszony szót kér, akkor tudunk miről beszélni, és akkor majd válaszolni fogok rá. Tehát gyakorlatilag nem egyedi esetekről és nem kivételes megoldásokról van szó. Itt van a Ház előtt az a lehetőség, hogy ezt orvosoljuk.

Ami némely felszólalónál volt, mintha szegény zaklatókat fenyegetnének című tényállást akarna létrehozni a kormányzat. Azt hiszem, a zaklatás olyan jellegű emberi tevékenység, ami azért az erőszak felé hajlik. Nagyon örültem, hogy Tordai Bence képviselőtársam végre kijelentette, hogy az erőszakot ők sem támogatják, bár néhány megszólalása néha az anarchizmus felé hajlik, de úgy látszik, ez az erőszak nélküli anarchiát jelenti, majd akkor újraértelmezem ezt a részét a dolgoknak.

Gyakorlatilag a tényállásnak azon elemei pedig, hogy ha nem tudja, akkor szegényt megbüntetik, mert egy hivatalos személy ellen követett el zaklatást; akkor lehet elkövetni, ha tudja róla egyébként, hogy hivatalos személy, másként nem lehet. Természetesen nem akarok büntetőjogi kurzust tartani senkinek a mai felszólalásomban, de azt kérném önöktől, hogy nagyon kiváló szakértői vannak minden frakciónak, próbálják meg először velük megbeszélni ezeket a törvényjavaslatokat. Megértem azt, hogy persze ennek van egy politikai oldala, meg van egy kommunikációs oldala, amit végig kell vinni, csak legalább a büntetőjog alaprészeit ne kezdjék ki. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony jelentkezett felszólalásra. Megvárom, míg felteszi... - feltette, köszönöm szépen. Képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Drága Államtitkár Úr! *(Derűltég a Jobbik padsoraiból.)* Az utolsó mondatába fogok belekötni, mindjárt így először.

Szakértőknek olyan anyagot lehet megmutatni, amiből sugárzik valamilyen szakértelem. Ez a törvényjavaslat minden, csak szakmailag nem értékelhető anyag. Mindjárt ki fogom fejteni, hogy miért. Mindjárt látja, hogy nem is önt kívánom sérteni, hanem azokat, akik ezeket a törvényjavaslatokat készítik, mert egy dologban biztos vagyok: sem ön, sem a betérjesztő képviselő asszony, sem a kormánypárti

felszólalók nem ültek annál az asztalnál, ahol ezt a fércművet összerakták. Tudom, hogy hétről hétre sértek meg valakit azzal, hogy ezt elmondom, mert majdnem minden törvényjavaslatból ezt a következtetést lehet levonni, de arra már az elmúlt két és fél hónapban rájöttem, hogy nagy valószínűséggel önöknek, akik képviselőként itt ülnek, sok köze nincs azokhoz az anyagokhoz, amelyeket betérjesztenek a Ház elé. Nem tudom elképzelni, hogy Völner Pál államtitkár úr vagy Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszony valaha is olyan jogszabály elkészítésében részt vett volna, ahol az alapvetést, azt az alapvetést, hogy egyáltalán egy helyzet ki tudjon alakulni, kevésbé büntetik, mint azt, aki elszenvédője a helyzetnek.

Mire gondolok? Ez a Btk.-módosítás a jogellenesen átalakított, személyszállítást végző járművek vezetése kapcsán nem abból indul ki, hogy ezt a gaztettet valaki elköveti, azaz hogy átalakít. Nem abból indul ki! Abból indul ki, hogy aki ilyet vezet. Bocsánatot kérek, az az alapvetés egy jogszabályban, ha már azt akarom szabályozni, hogy ilyet büntetlenül ne tegyen meg valaki, hogy először azt írom le, hogy az a galád bűnöző - és azt nem elzárással büntetem, hanem minimum 3 vagy 5 éves börtönbüntetéssel vagy életfogytiglannal -, aki megteszi azt, hogy személyek sokaságát szállító gépjárművet átalakít, először arra vonatkozóan fogalmazok meg tényállást, kérem szépen! Az az első lépés, az az origó, ugyanis ha az nem történik meg, akkor nem lehet azt a buszt vagy azt a járművet vezetni. Bocsánatot kérek, az egész jogalkotás rendszerében és elvrendszerében az az alapvetés, hogy mindig a kiindulópontot határozom meg, az alapelemet határozom meg!

Mi az alapelem? Az az alapelem, hogy ha ilyen gaztettet el tudnak emberek követni, akkor az bűnhődjön meg. De nem, hanem úgy kezd, hogy aki vezet egy ilyen járművet - ez legfeljebb a második, a harmadik vagy a sokadik lépés! Kérem tisztelettel, ne tessék már azt mondani, hogy aki elkövet egy ilyen gaztettet, hogy átalakít egy ilyen eszközt engedély nélkül, azt elzárással kívánná büntetni, azt, aki magát a helyzetet kialakítja, és akiről azt se tudjuk, hogy tudja-e, hogy amely járművet vezetni fogja, az elszenvédte ezt az átalakítást, azt meg szabadságvesztéssel! Azt nem merem gondolni, államtitkár úr, hogy ennek az oka esetleg az lehet, hogy a veronai buszbalesetet okozó busz cégvezetője és tulajdonosa azóta is folyamatosan közbeszerzéseket nyer, amióta ez a szörnyű tragédia megtörtént. *(Moraj a kormányzó pártok padsoraiban.)* Még véletlenül sem tudom elképzelni, hogy az okozza ennek a szabályozási elvnek az okát, és azért tartott ez másfél évig, hogy egyáltalán egy ilyen javaslatot ide betérjesztettek, mert addig zajlottak azok az egyeztetések, hogy az ilyen ejnye-bejnye, csúnyán tevékenykedő, de a kormányzathoz esetlegesen valamilyen módon kötődő személyek részére azért olyan nagyon komoly következménye ne legyen.

Tehát ezért mondom, kérem szépen, amíg nem úgy kezdődik egy jogszabály, egy ilyen jogszabály - egy ilyen valóban szörnyűséges, súlyos baleset

után, jelzem, másfél évvel -, akkor legalább annyit tegyünk meg, hogy a polgárok és egyébként az elszegvedő családtagok azt lássák, hogy önök, amikor már egy ilyen javaslatot beterjesztenek, abban az első mondat az legyen, hogy azt büntetjük, aki ezt megteszi; aki az átalakítást megteszi, azt büntetem először. És persze, aztán jön a sofőr is, feltéve egyébként, hogy tud róla.

És akkor visszatérnék arra a két hónappal ezelőtti párbeszédünkre, amikor egy másik törvényjavaslat során, konkrétan, amikor a migrációt segítőkről beszéltem, hogy míg a büntetőjogban az ügyészségnek kell bizonyítania azt, hogy egy sofőr tudatát átfogta-e az, hogy az a gépjármű átalakított, és esetleg az okiratok, amelyekkel ő beült a buszba, már rögzítették és hitelesítették az átalakítás jogszerűségét, azt hogy fogja az ügyészség bizonyítani, de ez egy melléknéző. A lényeg az, kérem szépen, hogy ha már önök másfél évvel a tragédia után úgy gondolták, hogy akkor erre vonatkozóan nincs a büntető törvénykönyvben olyan tényállás, amire egyébként ezt rá lehet húzni, vagy amibe egyébként ez beletartozik, akkor legalább azt tették volna meg, hogy azt a szörnyeteget kezdik el először büntetni, aki ilyet elkövet, aztán utána a sofőrt.

És akkor még nem beszéltünk arról, államtitkár úr, hogy mi van a munka törvénykönyve szabályrendszerével. Ugyanis a munka törvénykönyvében az van, hogy a dolgozót korlátozott felelősség terheli, hiszen ő utasítás alapján, alá-fölé rendeltségi viszonyban jár el, és neki mint munkavállalónak hogyan kell vagy lehet ellenőrizni a munkáltatóját, aki őt utasítja, hogy abba a buszba üljön bele. Erről még nem is tudunk diskurálni, mert egyébként ehhez minimum egy konferencia keretei kellenének, és magasan képzett büntetőjogászoknak kellene ott ülni, akik ezt kitárgyalják.

De ami ennek a lényege, hogy így ezt a jogszabályt nem lehetett volna beterjeszteni, mert ez nem alkalmas arra, amire szánták. És akkor itt megkérdezek még egy fontos dolgot. A büntető törvénykönyvünkben egyáltalán nincs olyan passzus, amibe ez a tényállási elem beletartozott volna? Önök tényleg azt mondják, hogy a magyar büntető anyagi jogban nem létezik olyan tényállás, amivel a veronai buszbaleset során elkövetett galádságot büntetni lehetne? Hát hogyan lenne?! Ott van, kérem szépen, a közúti veszélyeztetés! A közlekedés szabályrendszerének része az, hogy a járműnek műszakilag alkalmasnak kell lenni akkor, amikor elindulnak vele, és gyakorlatilag addig, amíg a „veszélyeztetés” szó és nem az eredményt feltételező, „bekövetkezett baleset” szó szerepel benne, csak a veszélyeztetés szerepel, azaz absztrakt módon minden olyan tett, magatartás, ami alkalmas lehet arra, hogy veszélyhelyzetet idézzen elő, a közúti veszélyeztetés tényállásába beletartozik ez az elkövetett magatartás, ha átalakítják a járműveket.

Tehát nem igaz, hogy a büntetőjogunkban nincsen ilyen szabály - van! Csak mi most az egésznek a lényege? Hogy most egy politikai performanszt csiná-

lok a nép számára, hogy én annyira, de annyira felelősségteljes vagyok, hogy én akkor most írok egy másik tényállást. Még az a nagy szerencse, államtitkár úr, hogy legalább az a félmondat benne van, hogy „ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg”. Ez azért legalább valamire alkalmas, mert akkor a közúti veszélyeztetés az önök javaslata szerint súlyosabban büntetendő, ergo ezt a szabályt tulajdonképpen nem is kell alkalmazni. Tehát azért a joggyakorlatból lehetne ide kisszíneseket hozni, hogy majd a bírák ezzel szembesülve hogyan fognak eljárni.

Módosító javaslatot benyújtottunk. Miért nyújtottunk be? Azért álljon már meg a menet! Ha a KDNP képviselője ilyen csodálatos, már papi magasságokba nyúló beszédet tart arról, hogy miért támogatják ezt a jogszabályt, akkor elnézést kérek, ne tessék már vétség miatt egy évvel, meg minősített esetben két évvel szankcionálni! Ez miért nem büntett? Miért nem büntett az, hogy valaki, kérem szépen, egy eszközbe, amivel több tíz embert szállítanak, akár hosszú útra is, bizony ne nyúlhasson úgy bele, hogy veszélyezteti a biztonságát annak az eszköznek. Bocsanatot kérek! Önök elmondták most, hogy milyen felelősségteljes a kormány, mert most tudták meg, hogy a baleset következtében előállott tragédia részben miért következett be, mert maga a baleset nem emiatt következett be, az egy vezetéstechnikai hiba volt, hanem annak volt az átalakítás az oka, hogy kiégett a busz. Most azt tetszenek mondani - még a mai napig is gyászosan, okkal gyászosan szólalunk meg erről a parlamentben -, azt tetszenek mondani a szülőknek, hogy aki egy ilyen galád tettet elkövet, hogy a buszt átalakította, annak legfeljebb elzárás?

(15.50)

Egyszerűbb lett volna azt odaírni, hogy ejnye-bejnye, de most komolyan! Tessenek már elgondolkodni azon, hogy minek tetszenek több millió forintot elkölteni arra a munkára, amiért mi itt vagyunk, amiért ennek az adminisztrációját végigcsinálják, időt, órákat töltünk el, majd azt tetszenek mondani, hogy aki ilyet csinál, elzárás. Kár, hogy nem azt tetszettek írni, hogy mit tudom én, életfogytig tartó köztétőzés, mert körülbelül még az lenne hozzá igazodó, vagy esetleg még az elzárás során örömlányokat is beviszünk nekik, hogy a bújukat-bánatukat föl tudják dolgozni. Ez vicc! Aki ilyet elkövet, az büntett legyen, méghozzá többéves börtönbüntetéssel. És igen, kérem szépen, amikor azt mondja, hogy de az a sofőr, aki tudja, hogy ez történt, és mégis beül az autóba, és mégis elindul vele, és mégis megsérti ezáltal ezeket a szabályokat, kvázi cinkosává válva, biztosan cinkosává válva, bizonyíthatóan cinkosává válva az átalakítónak, akkor igen, az is legyen büntetve legalább ilyen mértékben.

És akkor még a (2) bekezdésről nem is beszéltem, mert kiemeli az iskolabuszt és aztán a különböző feltételek. Miért kell odaírni, hogy ez vagy az, vagy

amaz? Mindenütt, ahol több ember szállítása történik, az igenis súlyosabban legyen büntetendő, mert hiszen itt nincs az meghatározva az alapesetben, hogy hány személyes jármű, nincs odaírva, csak az, hogy jármű. Igen, kérem szépen, amikor egy valóban több tíz embert szállító esemény történik, és ezt elkövették, akkor az legyen persze minősítő körülmény, de nem kell ilyen specialitásokat beírni. Gyönyörűen meg lehetett volna ezt úgy határozni, hogy valóban kiterjedjen az iskolabuszra is természetesen. Egyébként csak annyit szeretnék mondani, hogy a veronai buszbaleset nem iskolabusz volt, az iskolabusz ugyanis az, amivel nap mint nap szállítják oda-vissza a gyerekeket, az az iskolabusz. Az a busz, amivel baleset történt, az kirándulásra vitte a gyerekeket, az lehet szervezett turistabusz vagy gyermekeket szállító szervezett turistabusz, de az nem iskolabusz, kérem szépen. Tehát azért még úgy jó lenne a fogalmakat a helyére rakni, mert ha én bíró lennék, akkor azért megérdeklődném, hogy hogy tetszettek ezt gondolni.

A büntető törvénykönyv 234. §-ába, a közúti veszélyeztetésbe tökéletesen beletartozik az, ami itt történt. Ez, ha Magyarországon bírálják el, az alapján a magyar bírák el tudták volna bírálni, és súlyosabban büntetnék, mint e szerint a javaslat szerint. Tehát önök pillanatnyilag a jogkövetkezményeket, ha Magyarországon folytatnák le, enyhébben kívánnák büntetni, mint amit az alapvető büntető törvénykönyvi tényállás meghatároz, tehát ezen is el kellett volna gondolkodni.

Áttérek, mert nagyon megy az idő, és gondolom, mindenki már szeretne hazamenni, ez a remekmű, ez a második rész. Az önök ideológiai vezérének Bibó István nagy, emblemikus példaképe volt - az utóbbi nyolc évben nem nagyon emlegeti, mert ő azért egy pár igazságot is mondott -, és ő azt mondta, hogy demokratának lenni mindenekelőtt azt jelenti, hogy nem félni. Tehát én azt gondolom, hogy ma Magyarországon egyetlen kormánypárti politikusnak sincs oka félni. Félni annak van oka, aki csinál olyat, amiért aztán a néptől félnie kell. Magyarországon a néphatalom deklarálva van az Alaptörvényben, Magyarországon a népnek joga van véleményt nyilvánítani akkor, ha valami neki nem tetszik. Ennek a kereteit természetesen mindenképpen szűkíti az, hogy valóban sem fizikai, sem verbális jogellenes magatartást egyik véleménynyilvánítás során sem lehet megtenni büntetlenül, ez nem kérdés, de a határa jóval kijebb van, mint amit ez a jogszabályhely sugall.

De azért hadd kérdezzek megint még egyet, mint az előzőnél is! Nincs Magyarországon olyan anyagi jogi szabály, amibe azok a magatartások, amit ebben felsoroltak, ne férne bele? Hivatalos személy ellen eddig is megvolt az erőszakos tényállások jogkövetkezménye, a zaklatás eddig is, jogszabályban védett jogi tárgy volt a személyek nyugalma. Tehát ez a jogszabályhely semmivel, de semmivel nem mond többet, mint az, ami már rendelkezésre áll, és ami alapján bizony, ha valaki ezeket a magánéletet sértő magatartá-

sokat elköveti, annak igenis lenne, lehetne már a mostani szabályok szerint jogkövetkezménye. Ez gyakorlatilag semmi másról nem szól, mint egy szűk politikai kör félelméről szól, és azt célozza, hogy ha lehet, akkor a miniszterelnök környezetét semmiképpen ne merjék az emberek még a véleménynyilvánítás szabadságát gyakorolva sem megközelíteni.

De azért még egyet meg szeretnék kérdezni: a politikusi és az állami vezetői lét, az nem 24 órás szolgálat? Én csak egy szimpla képviselő vagyok, de nekem ez 24 órás szolgálat. Ez 24 órás szolgálat! Mi egy szolgálatra szerződünk, mindannyian szolgálatra szerződünk, és az adófizetők az állam legfőbb vezetőit igen gáláns díjazással jutalmazzák. Ez bizony egy olyan szolgálat, amiben a nép rendelkezésére kell állni. Egyébként bizonyára tetszenek a közösségi médiát olvasni, ezt is várják el a képviselőktől, hogy álljanak a polgárok rendelkezésére, életforma szerint képviseljék őket.

Egyébként meg el nem tudom képzelni, hogy lehet azt majd megmagyarázni, hogy a hivatali tevékenységével össze nem egyeztethető helyen vagy időben. Na, ezt hogy fogják értelmezni? Tehát amikor valaki például kimegy a Parlamentből, hazaindul, akkor az összeegyeztethető hely vagy sem? Különösen annak fényében, hogy a bíróság éppen most mondta ki, hogy a munkába járás oda-vissza munkaidőnek számít. Tehát az még a munkaideje a miniszterelnöknek vagy az államfőnek, amikor hazamegy a munkából vagy éppen oda tart? Vagy megy egy kiállítás megnyitására, és mondjuk, a kiállításhoz vezető úton esetleg becsatlakozik az egyik gyermeke, akivel meg kell beszélni, hogy tegnap miért kapott kettést. Tehát amikor elmegy a Parlamentből egy kiállításra, az egy hivatalos út, de mert a gyerek becsatlakozik az autóba, és megbeszéljük a tegnapi kettés eredményt, akkor az már nem az összeegyeztethető cél?

És egyébként azt kívülről honnan tudja valaki? Tehát honnan tudja az a polgár megítélni, hogy amikor ő véleményt nyilvánít esetleg hangosan meg kifütyüli a miniszterelnököt, akkor az alkalmas hely és idő-e rá? De most tényleg, komolyan mondom, ez egy értelmezési kérdés, ez majd a joggyakorlat kérdése lesz, és meg kell mondjam, már most látom, hogy ha ilyen büntetőügyek indulnak, akkor azzal fognak védekezni nagyon okosan az érintettek, hogy honnan tudtam volna, hogy ez most alkalmas hely vagy idő, mert például lehet hogy most este 7 óra van, és azt mondja a miniszterelnök, hogy ő aznap 4-kor befejezte a hivatali idejét, na de elnézést kérek, tegnap meg este fél 8-kor ment egy fogadásra, és én azt gondolhattam, ha tegnap este fél 8-kor még hivatalos személy volt, és hivatali idejében volt, és nem volt alkalmatlan, akkor ez ma is így van. Tessenek már végiggondolni azt, hogy önök a jogszabályokat elvileg a joggyakorlatnak készítik, emberek lesznek, méghozzá nem kevesen, akiknek ezeket értelmezni kell és alkalmazni kell! És már most látjuk ebből is, hogy számtalanféle döntés lesz, számtalanféle értelmezés lesz, és

gyakorlatilag megint egy zűrzavar fog az ügyekből keletkezni, amit egyszerűen nem fognak tudni feloldani.

Arról már nem is akarok beszélni, amiről korábban itt ellenzéki képviselőtársaim beszéltek, mert én magam is azt gondolom, hogy ha épp nem a miniszterelnök és az ő környezetének lett volna igénye ezt a jogszabály-javaslatot betervezni, akkor simán megtehették volna, hogy kivonják belőle a közszereplőt, mert én is azt gondolom, hogy nem a gyámügyi ügyintézőt és nem a posztos rendőrt és nem az építési osztály dolgozóját akarták ebbe a jogszabályhelybe beletuszkolni, hanem valójában a magyar kormány képviselőjét vagy a képviselőit, akiket valóban az elmúlt években gyakran okkal kritikák értek, és bizony, amikor azt látták a polgárok, hogy az írásos kritikáikat még csak válaszra sem méltatják, valóban személyesen próbálták meg a véleményüket kifejezni, és természetesen törvényes nyomást gyakorolni. De ezt a helyzetet nem ők alakították ki, ezt a helyzetet azok alakítják ki, akik nem a társadalom érdekei szerint képviselik a népet, akik ígérgetnek fűt-fát a kampányokban, majd utána a kormányzás során pedig nem annak szellemében járnak el.

Én egyet tudok, én se most, se a jövőben soha nem fogok félni, tehát nekem ilyen jogszabályra nincs szükségem, és szerintem ebben a teremben nem sok ember ül köztünk, és szerintem önök is, fideszes képviselők, önök sem félnek, egyikünk sem fél. Azért nem félünk, mert nem teszünk olyat, amiért nekünk félünk kellene, és ami miatt ilyenfajta sürgősségi eljárással benyújtott törvényjavaslatot kellene tárgyalni a parlamentnek.

(16.00)

Úgyhogy én nagy tisztelettel kérem, hogy a jogi érvek alapján az abszolút indokolatlan, mind időben, mind térben, mind tartalmában indokolatlan javaslatot legyenek szívesek átdolgozni, és összeegyeztetni a hatályos jogszabályok tartalmával, ugyanis mind a két életviszonyra tökéletesen megvan a hatályos anyagi jog, egyszerűen nem is értem, hogy miért gondolták, hogy az eddigi jogszabályhelyek alkalmatlanok lennének az ilyenfajta problémák kezelésére.

Hangsúlyozni kívánom, mert nem szeretném, hogyha majd a kormánypárti sajtó ettől zengedezne, ez pedig az, hogy a veronai buszbaleset áldozataival történt szörnyűség minden jogkövetkezményének be kell következnie, a magyar állam képviselőinek mindent el kell ahhoz követnie, hogy ennek a jogkövetkezménye megfelelően arányos és súlyos legyen azokkal szemben, akik azt elkövették, csak az baj, hogy ez az eszköz, amit ideterjesztettek a Ház elé, erre nem alkalmas. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót a KDNP képviselőjének, Vejkey Imrének, és átadom az elnöklést Lezsák Sándor alelnök úrnak. Köszönöm az együttműködésüket.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ellenzéki képviselőtársaink és különösen Varga-Damm Andrea képviselő asszony felszólalása indított arra, hogy röviden reagáljak az itt elhangzotakra.

Tisztáznunk kell azt, hogy miről is van szó a jelen törvényjavaslat vonatkozásában: a büntető törvénykönyvről. A büntető törvénykönyv alapvető célja a prevenció, a megelőzés, ami azt jelenti, hogy azért alkotunk törvényi tényállásokat, hogy a személyek gondolkodjanak el azon, hogy érdemes-e bizonyos magatartásokat tanúsítani, ami a társadalomra veszélyes, vagy nem érdemes, mert ami a társadalomra veszélyes, arra bizonyos szankció, úgynevezett joghátrány kerül kilátásba helyezésre. Azon dolgokra, amelyeknek úgy ítéljük meg, hogy a társadalomra veszélyessége súlyosabb, azokra nyilvánvalóan súlyosabb joghátrányt kötünk ki.

Mivel büntetőjogi törvényi tényállási elemről van szó, ezért az is nyilvánvaló, hogy a büntetőjog nem egy statikus rendszer, hanem egy élő rendszer. Mindig a jogesetektől épül. Akkor, amikor látunk egy jogesetet, és utána módosítjuk, a cselekmény elkövetése után - nem az ítélethirdetésről beszélek, hanem a cselekmény elkövetése után - a Btk.-t, akkor az a büntetőjogi törvényi tényállás a korábban elkövetett cselekményre nem terjed ki. Tehát ezzel nem azt akarjuk elérni, hogy szigorúbban legyen büntetendő az az elkövető, aki miatt sajnos ennek a 17 ártatlan áldozatnak a halála bekövetkezett, akikért itt fejet hajtottunk, hanem arról van szó, hogy preventív jelleggel szeretnénk a jövőre nézve megelőzni ezeket és az ehhez hasonló eseteket.

Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Két percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Vejkey elnök úrnak a hozzászólása módot ad nekem arra, hogy feltegyek egy olyan kérdést, ami segít nekünk megérteni a törvényjavaslat célját. Meg tudja-e mondani akár képviselő úr, akár államtitkár úr, akár képviselő asszony, hogy hány olyan zaklatási ügy volt, hiszen ez eddig is bűncselekmény volt, akkor se hivatalos személyeket érintett, ahol felmerült az, hogy ennek valami köze van a hivatalos személyi mivoltához az illetőnek? Gondolom, ez segítené nekünk abban, hogy el tudjuk dönteni, hogy valódi társadalmi problémát kívánnak-e megoldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Igen, Dunai Mónika képviselő asszony, két perc.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elképesztőnek találok, pedig nagyon türelmes ember vagyok, néhány ellenzéki képviselőtársamnak a véleményét hallgatni. Például Varga-Damm Andrea olyan dolgokat mondott el az imént például a veronai buszbalesetben megsérült gyermekekkel kapcsolatban, amit én remélem, hogy nem fognak meghallgatni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Szövegértés, kollégáné, szövegértés!)*

Az pedig, ami a másik témát illeti, a zaklatással kapcsolatos témát, én nagyon sajnálom, ezek szerint ön zaklatásnak veszi azt, amikor 0-24 órában a buszon - ha jár egyáltalán busszal, én rendszeresen járok busszal, metróval is - megkérdezi kedvesen egy idős néni vagy egy kismama, hogy pontosan hogy kell értelmezni valamit, hová kell mennie - én ezt nem veszem zaklatásnak. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Szövegértés, ne haragudjon, képviselő asszony!)* Ön az imént azt mondta, hogy 0-24 órában, ha megyünk haza, akkor majd ezek szerint le fogjuk-e csukni azokat az embereket, akik megszólítanak bennünket. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ezt kérdeztem!)* Ha ön ezt zaklatásnak veszi, az nagyon sajnálatos. Én azt gondolom, hogy senki nem gondolja azt, hogy a zaklatás kategóriája az, hogyha egy kismama megkérdezi, hogy neki mennyi lesz, mondjuk, a családi adókedvezménye, mert jövőre most már ugye, 40 ezer forint lesz havonta a kétgyermekesek esetében. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tessék megnézni a videón a felszólalásomat!)*

Ez nem zaklatás. Nem vesszük annak. Egyébként pedig a zaklatás, önnek ezt nagyon jól kell tudnia, mint büntetőjogi tényállás, benne van és szabályozva van a Btk.-ban, és ebben nem arról van szó, hogy egy állampolgár megkérdez valamit egy másik embertől, hanem egészen súlyos és ettől eltérő magatartásformákat jelent. Köszönöm szépen a szót és a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Hajdu László képviselő úr, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A XV. kerület képviselője vagyok, és nekünk négy emberünk is azon a veronai buszon rajta volt, és két testvér ott is maradt örökre, a két szülő pedig körülbelül hat hónap múlva tudta a végtisztességet a saját gyerekeinek megadni, mert összeégtek.

Ezek az emberek egyetlen fillér kártérítést még a mai napig nem kaptak. Erről itt nem esik szó. Tehát az a 17 áldozat, ha mindegyike úgy van, hogy nem kaptak még semmilyen kártérítést másfél év után, arról itt valahogy nem esik szó, pedig ez a kivételes eljárásban történő idecítálása ennek a törvényjavaslatnak, azt gondolom, ha már innen indítottuk, a veronai ügyből, aztán utána a zaklatásnál kötünk ki, a veronai sérelmek nagyon nagyok. Fél év után jöttek haza, túléltek ezt az égést a szülők, és a XV. kerületi önkormányzat fizette a villanyszámlát, a gázsámlát, egyebet,

mert még ki is kötötték volna a közüzemi szolgáltatásokat a házban, hiszen ők nem tudtak hazajönni. Tehát ilyenekre kellene figyelni, amikor azt mondjuk, hogy a veronai baleset sérültjeinek mit segítettünk. Én kineveztem egy embert, aki ennek a családnak az ügyeivel foglalkozott, és többször is meglátogattuk őket, annak ellenére, hogy a családot addig nem is ismertük, hogy ebben a kerületben élnek, és nem is tudtuk, hogy ilyen rangos sportolók, ugyanis két sportoló veszítette életét. Ez az egyik kérdés.

A másik ez a zaklatás. Ennek a zaklatásnak van egy másik oldala is, és igazán emiatt kértem szót, amikor jogaikkal élve bennünket, polgárokat is zaklatnak. Tehát zaklat a közterület-felügyelő, zaklat bennünket a mezőőr, zaklat bennünket szinte mindenki, tehát bennünket, állampolgárokat lehet zaklatni.

Az M3-as a XV. kerületen keresztül a repülőtérre a legrövidebb út, és a XV. kerületben ez a védett személyek szállítmányozási útja, amikor utaznak és érkeznek. Ezt a XV. kerület egy zaklatásként éli meg, minden állampolgár, hogy mi vagyunk az az út, ahonnan 18 perc alatt vagy 16 perc alatt a repülőtérre ki lehet menni. Olyankor lezárnak mindent, aluljárót, felüljárót és egyebet, és ez hetente többször megismétlődik, nem is beszélve róla, amikor uniós elnökök voltunk egy fél évig, jöttek-mentek a különböző rangos emberek, egy fél évig szinte nem lehetett közlekedni. Ilyenkor az történik, hogy az utcákban, a kertesek alatt egy körúttá válunk, és az egész M3-as rá van vezetve a XV. kerületre, Pestújhelyen és a rákospalotai oldalon, mindegyik oldalon, és ez is egy zaklatás. Állampolgárokat zaklatunk azért, merthogy a védett személyek védelme érdekében.

(16.10)

Amikor ilyen kivételes eljárásban minden egyeztetés nélkül - nem tudom, kikkel folyt az egyeztetés -, bizottsági tárgyalás nélkül idehozunk ilyen fontos törvényt, úgy gondolom, akkor kicsit szálljunk magunkba, mert egy eléggé kemény adok-kapok hangzott itt el. Bizottsági ülésen nyilván, ha erre időt adtak volna; ez a másfél év, ha Veronára hivatkozunk, elegendő lett volna, hogy többször is a bizottságok érdemben meg tudják ezt tárgyalni, és lehet, hogy ezt a törvényjavaslatot is majd egy másik bizottság potenciáljai ártították volna, és másképp érkezik ide. De most egy kivételes eljárásban átnyomjuk gyorsan, és holnap már szavazunk róla, és törvény lesz valamiből. Azt gondolom, hogy majd ezt követi megint egy másik kivételes eljárási törvény, ami szinte ennek a másik lába, úgy gondolom.

Ezt az előttünk lévő törvényjavaslatot, azt gondolom - beleértve a veronaiak iránt érzett rendkívüli fájdalmat és velük azonosulva is -, ebben az eredeti formában nem szabad és nem lehet támogatni. Nem arról szól, amit önök itt nekünk elővezettek.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót felszólalásra Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm a szót. Reagálni szeretnék polgármester úr felszólalására is, Vigh Balázs, akiről említést tett, szintén a buszon utazott, az UTE jégkorongozója volt, és emlékét kegyelettel ápoljuk; nemcsak most, hanem korábban is ismertük a családot és őt. Azóta az UTE-Ferencváros jégkorongmérkőzések időről időre mindig az ő emlékét is ápolják, hiszen mindig a család javára gyűjtünk az ilyen jégkorongmérkőzések alkalmával. Azt gondolom, ez egy fontos ügy, hogy az áldozatok emlékét ápoljuk.

Ez a jogszabály azt is célozza, hogy többet ilyen ne forduljon elő, ahogy ezt képviselőtársunk elmondta a KDNP részéről. Ugyanakkor, ha itt végigmegyek a korábbi ellenzéki felszólalásokon, akkor rengeteg ellentmondást vélek fölfedezni. Egyrészt visszatérő érv az, hogy miért most, miért ilyen gyorsan, miért kell ezt ilyen rendkívüli eljárásban; mások meg azt teszik szóvá (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), hogy miért nem korábban. Tehát az időzítés hol túl korai, hol túl késő. Most merült fel, ahogy államtitkár úr elmondta, ez a helyzet a vizsgálat során, és erre kell reagálni a jog eszközeivel is, hogy többet ilyen ne forduljon elő. Ha megnézem a közúti veszélyeztetés tényállását, az nem ad választ egyértelműen erre a helyzetre. Tehát ha megnézzük ott a tényállást, akkor nem biztos, hogy az a tényállás alkalmazható arra a helyzetre, ha valaki jogellenesen átalakított, személyszállítást végző járművet vezet vagy ilyet átalakít. Egyértelművé teszi ez a tényállás, hogy többet ilyen ne fordulhasson elő. Valóban az élet bonyolult, és ez egy olyan konkrét helyzet, amire reagálni kell, és ez a tényállás világosan kezeli ezt a helyzetet, ami egy szörnyű katasztrófához vezetett. Mindannyiunk felelőssége az, hogy minél gyorsabban kerüljön elfogadásra.

Itt egy büntetőjogi tényállásról van szó, néhány mondatról, mindenkinek lehetősége van, hogy erre reagáljon, akár elmondja az álláspontját. Szó nincs arról, amit itt hallottunk, hogy inkvizíció, ilyeneket hallottunk az MSZP részéről meg statáriális eljárás, Csernobilt is megidézték tegnap, tehát csupa ilyen jelzőket hallunk, hogy az ember körbenéz, hogy atyaúristen, hol van. Igazából nem tudja értelmezni a helyzetet, hogy akkor mit is akar az ellenzék ezekkel a jelzőkkel hozzánk vágni. Annál is inkább, hogy az is elhangzott, hogy gyakorlatilag szégyelljük magukat, és elküldtek bennünket melegebb éghajlatra, talán így is lehet nevezni azt, amit Gurmai Zita képviselő asszony előadott itt az MSZP nevében.

Tehát összességében szerintem ez a tényállás egy konkrét helyzetre reagál. Egy szörnyű tragédia érte az egész nemzetet, ez a tényállás rendezi ezt a helyzetet, hogy többet ilyen ne fordulhasson elő, és ha valaki ilyesmire vetemedik, akkor elnyerje méltó büntetését.

A másik tényállás vonatkozásában pedig a zaklatás nem a köznyelvi zaklatás, hogy valakinek beszólok, vagy megyek a fényképezőgéppel mellette. Ezt is előszeretettel alkalmazzák liberális orgánusok, hogy gyakorlatilag száz métereken keresztül üldözik a képviselőket és próbálják őket valahogy lépre csalni, hanem egyértelműen kezeli a zaklatás tényállását a jog. Tehát a zaklatás nem egy beszólás, még egyszer, vagy hogy hazafelé egy kiállításról, nem tudom én, valamilyen megjegyzés, hanem világosan a Btk. elmondja: abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, más magánéletébe, illetve a mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen háborgatja. Tehát ez egy összetett eseménysorozat, ennek minden eleme meg kell valósuljon, és ha ilyen történik, akkor védeni kell azt, akinek a sérelmére ezt elkövetik, legyen az éppen hivatalos személy vagy legyen valaki más magánszemély. Bizony az nincsen jól, hogy valaki hazamegy, mondjuk, egy jegyző, és utána este zaklatják, és utána őt nem illeti meg ez a típusú védelem. Ezt próbálja ez a jogszabály rendezni ezzel a tényállással, ezzel a szabályozással.

Ki kell menni a nép közé, itt több ellenzéki képviselő is azt mondta, hogy minket nem szeretnek, meg a nép minket föl akar koncolni, szinte már ezt a víziót is hallottuk. Meg kell nézni a vasárnapi időközi választások eredményét, szerintem nagyon világos választ adott a magyar nép az ország különböző településein arra vonatkozóan, hogy ki az, akinek a politikáját támogatja; ki az, akire szimpátiával tekint; ki az, akinek hisz; ki az, akire rá akarja bízni akár az ország sorsát, akár egy település sorsát (*Arató Gergely közbeszól.*), és akár ilyen értelemben is az önkormányzati eredmények is nagyon pontosan kifejezik azt, hogy hogyan gondolkodik a nép a Fidesz-KDNP-kormányról, illetve az elmúlt évek kormányzásáról. Köszönöm szépen. (*Taps a kormány-pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Itt pár olyan kifejezés hangzott el, ami sajnos nem az én szavaimnak a helyes értelmezéséből eredt. Csak annyit szeretnék mondani a most előttem szóló kormányparti képviselő úrnak, hogy nem az a probléma, hogy korán vagy későn vagy gyorsan vagy lassan, hanem az, hogy ha másfél éve ez a tragédia megtörtént, egy: miért nincs erről a javaslat beterjesztése előtt legalább egy szakmai egyeztetés? Merthogy ez a jogszabály, ha tetszik, ha nem, és nem érdekel, ki sértődik meg, jogalkotási szempontból nem megfelelő színvonalú, nem szakértői munka, de ezt megszoktuk, ezért is mondtam, hogy a jelen lévő jogászok biztos nem ültek annál az asztalnál, ahol ez készült.

Kettő: ha valóban, ahogy mondta Vejkey Imre képviselőtársam - akit nagyon nagyra tisztelök és

becsülök, harminc éve ismerem -, hogy a prevenciót szolgálja, akkor pedig az a probléma, hogy egy elzárás jogkövetkezmény egyetlen buszátalakítót nem fog akadályozni abban, hogy ilyet elkövessen. Ha én valóban meg szeretném büntetni ezeket az embereket, akkor nem egy ilyen megalázó mértékű és minőségű jogkövetkezményt helyezek el ebben a javaslatban. Akkor ezt több évre büntetem és büntettnek minősítem. Ezért mondtam el eléggé határozottan, hogy ezeket a cselekményeket, ha már mindenáron egy új tényállás bevezetésével kívánja a jövőben büntetni, akkor legalább tisztelje meg a társadalmat azzal, hogy ennek komoly jogkövetkezménye van. Ez nem komoly jogkövetkezmény.

Annyit szeretnék mondani még képviselő asszony felvetésére, hogy valószínűleg nem értette a szavaimat; mi 24 óras szolgálatban vagyunk, igenis, mindig azok vagyunk, akik, az országgyűlési képviselők és az állami vezetők. Miután ebben a jogszabályhelyben nincs elég szabatosan meghatározva, hogy mikor láthatja azt a zaklató, hogy össze nem egyeztethető helyen és időben van-e az, ami, erre mondtam, hogy gyakorlatilag a jogértelmezésben és a joggyakorlatban probléma lesz vele. Tehát nem arról beszéltem, hogy aki megszólít a buszon, villamoson, azt én zaklatónak minősítem vagy sem, mert épp arról beszéltem, engem bárki bárhol megszólíthat, soha nem fogom sem eddig, sem ezután zaklatásnak tekinteni, mert arra szerződünk, hogy meg lehessen minket szólítani. Az a mi dolgunk, azért fizetnek minket az adófizetők.

Tehát csak azért, hogy tisztázzuk, ebben a javaslatban... - és ezért javaslok, hogy gondolják át még egyszer, hogy ne nehezítsék a joggyakorlatot azzal, hogy majd különböző bizonyítatlansági indokkal fogják a bírák elérni azt, hogy nem fogják alkalmazni ezeket a törvényi tényállási elemeket és a feltételeket, egyszerűen az értelmezhetetlensége és a gyakorlatba való adaptálhatatlansága miatt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e élni még valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az összevont vitát lezárom.

(16.20)

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonynak adom meg a szót.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy válaszol, merthogy szóljon a vita arról, ami a törvényjavaslatban van, itt a zaklatás során mind a köznyelvi értelmezés, mind a bulvárértelmezés, mind mindenféle értelmezés előfordul, csak a hűség és a

szavatosság kedvéért felolvassám, bár Zsigmond Barna képviselőtársam megtette, hogy a zaklatás alaptényállását felolvasta, de ez tényleg összetett és tényleg másként is értelmezendő, illetve összességében értelmezendő norma. Én különösen felhívtam a figyelmet az előterjesztői expozéban arra, hogy nem változik az alaptényállás és az alaptényálláshoz fűződő rendszer, dogmatikai rendszer, ezért ajánlom a figyelmükbe legalább önöknek, akik ebben a vitában részt vettek.

Tehát a büntető törvénykönyv hatályos szabályozása szerint zaklatás: az, aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen, tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évre büntetendő. A második bekezdése: ha félelemkeltés céljából más vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy azt a látszatot kelti, hogy más életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy közvetlenül veszélyeztető esemény következik be. Azt gondolom, és innentől már az a szakasz jön, aminek egy súlyosabban minősülő esete a hivatalos személyek elleni zaklatás szigorú büntetési tétele.

Nem is szeretnék most itt részletesen beszélni erről, mert mondom, a köznyelvi és már-már a bulvárértelmezésbe menő zaklatási elemeket hoztuk ide, tehát nyilván érdemes átgondolni értelmes vitában azt, hogy zaklatásnak tekintünk-e olyan megnyilvánulásokat, amelyeket - Tordai képviselőtársamnak mondom - egyértelműen a véleménynyilvánítás szabadsága jogcím alatt akár a gyülekezési jog, akár pedig a véleménynyilvánításra vonatkozó szabályozás rendez. Álságos és - hogy mondjam - szándékos félrevezetése ennek az egyébként büntetőjogi normának a magyarázatánál, nyilván megértem önöket, a politikai haszon szerzése ebben az önök számára nehéz helyzetben bármilyen kommunikációs eszközt megenged, de ha jól emlékszem, képviselőtársaim, és ezt talán valamennyi hozzászólónak mondom, sem az előterjesztői expozé, sem pedig a kormánypártok vezérszónoki körében nem szerepelt az, hogy a veronai áldozatok emlékét mementóként vagy apropóként használnánk ehhez a jogszabály-módosításhoz. Sőt, államtitkár úr egyértelműen azt mondta, hogy a szakértői vizsgálatok most bizonyították be egyértelműen, hogy a - tegnap is így fogalmaztam - sufnituninggal odarakott plusztartály okozta azt a fajta méretű tragédiát, ami megelőzhető lett volna azzal, ha az ellenőrzések során - mert itt még a Btk.-s tényállást megelőző ellenőrzési folyamatról, az egyéb közlekedési tárgyú törvények alkalmazásáról nem beszélünk, érdemes lett volna, hogy miért ilyen szűkszavú, és miért így fogalmaz a törvényjavaslat.

Azt gondolom, egy percig sem mondtuk, és nem is így gondoljuk, viszont megelőzés szempontjából, a prevenció szempontjából nagyon fontos az, hogy ilyen módon ne tudjon útnak indulni egy ellenőrzés során,

vagy ne tudjon átmenni a rostán egy olyan gépjármű, amely a közúti forgalomban gyerekeket, betegeket, időseket szállít.

Én azzal mind munkajogilag, mind pedig egyéb felelősségtanilag vitatkoznék, szerintem aki személyszállításra jogosítványt szerez, és akik személyszállításra munkát vállalnak, azokra fokozott foglalkozási szabályok érvényesek a munkáltatásuk során. Azt állítani, hogy ha dupla annyit tankol egy iksz befogadó képességű tartályba - azt azért nyilvánvalóan tudja, hogy ott nem a normál műszaki felszereltség mellett megy. Nem bántva és nem kifordítva, amit Varga-Damm Andrea képviselőtársam mondott, de azért nyilván itt is árnyaltabb a kérdés, mintsem azt mondjuk, hogy beül a buszba, és nem tudja, hogy át van alakítva, aki foglalkozás körében, és valóban így van, tehát van olyan tényállás, amely ezt a kérdést részben rendezí, de nem rendezí egészében és teljesen. Ezért tettem azt a javaslatot, hogy ilyen módon ez kerüljön a büntető törvény szankciójával a prevenció körébe, tehát lépünk közbe a büntetőjog erejével és a büntető szankció eszközével is.

Amit Gurmai Zita képviselőtársam mondott, arra csak annyit reagálnék, hogy ha komolyan gondolta volna, amit a vitában egy percig is hozzáfűzött bármelyik törvényjavaslatához, akkor végigülte volna a vitát, és meghallgatja az esetlegesen a kérdéseire vagy a vádjaira vagy a szónoki és leginkább a sajtónak szóló előadására a válaszokat. Azt gondolom, az ő hozzászólásába nem is kívánok mélyebben belemenni, de azt gondolom, nem az előterjesztő, nem a kormány és nem a parlamenti képviselők, hanem az ügy megérdelme volt, hogy végigülje a vitát.

Azt gondolom, megint csak oda kell visszajutnunk, és mivel itt képviselőtársaim a vita során néhány esetben már hozzászóltak, Arató Gergely képviselőtársamnak és Tordai Bence képviselőtársamnak mondom, hogy itt nem annyira a félelemről van szó, bocsánatot kérek. De ha már fórumok, akkor a mi fórumaink nyilvánosak voltak, látogathatók voltak, meghirdetettek voltak, és válaszoltunk a kérdésekre. Ellenkező esetben azt tapasztaltuk, hogy a DK fórumainak a közelébe nem engedték az ott élőket, és egyébként pedig nem kérdezhettek... *(Arató Gergely: Hol tapasztalt ilyet?)* Mondom a helyet és az időpontot *(Zaj. - Az elnök csenget.)* egy másik tárgyban, képviselő úr, de több helyütt is. De azt gondolom, hogy nem is érdemes a vitát idáig vinni.

Arra kérem a tisztelt Házat, hogy a jogalkotói szándékot abból a célból és abból a megfontolásból a törvény elfogadásával támogassák, hogy egyrészt az első szakasz egy új büntetőjogi tényállás bevezetésével meg tud előzni olyan és hasonló szörnyű tragédiákat a büntetőjog szigorának kilátásba helyezésével, mint a veronai busztragédia. A másik esetben pedig arról van szó, hogy az Alaptörvény módosításával az Alaptörvény 6. cikkelyére hivatkozva és a magánélet védelméről szóló törvénynek megfelelően a hivatalos személyeknek a zaklatását érintő védelmet kiterjeszti a javaslat.

Elnök úr, köszönöm szépen a szót, a vitában való konstruktivitást és a vitában való részvételt pedig képviselőtársaimnak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik **a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történtő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/857. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! A kormány elkötelezett Budapest összehangolt fejlesztése mellett, ennek érdekében célul tűzte ki a Budapest 2030 városfejlesztési stratégia megalkotását, Budapest fővárosnak a Fővárosi Önkormányzat és a magyar állam által való egységes fejlesztésének célrendszerét és eszközrendszerét határozza meg.

Budapest fejlesztésének két fő faktora van, a város és az állam, amely számos szervezetén, intézményén keresztül hajt végre fejlesztéseket az egészségügy, a kultúra, az oktatás, a közlekedés, az idegenforgalom és a sport területén is. A 2018-ban kezdődő kormányzati ciklus újdonsága a fővárost érintő beruházások, fejlesztések terén a kormányzati szándékok összehangolása, a beruházási ciklusmenedzsment kialakítása, a beruházások felmérése és egy rendszerbe foglalása. A kormányzati budapesti fejlesztések összehangolása a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe kerül, a feladatok végrehajtására pedig államtitkár került kinevezésre Fürjes Balázs személyében.

(16.30)

A nagyvárosokban zajló nagy léptékű beruházások sikeres megvalósításának záloga, hogy önálló törvényben lehessen rendezni a kapcsolódó kérdéseket. Egyes egyedi projektek - mint például a Liget, a Normafa, a Budapesti Olimpiai Központ vagy a Duna Aréna - megvalósítására már született törvény. A kiemelt budapesti fejlesztésekkel kapcsolatos egyes állami feladatok kereteinek meghatározása általános

jelleggel, valamint a már előkészítés alatt álló, úgynevezett „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési program érdekében önálló törvény megalkotása a cél, ezért vagyunk most itt.

A törvényjavaslat indoka, hogy a központi költségvetési forrásból és az uniós támogatásokból finanszírozott Budapesten, illetőleg az agglomerációban a nem önkormányzati hatáskörben megvalósuló állami, kormányzati kiemelt jelentőségű városépítészeti, ingatlan- és közlekedési infrastruktúra-fejlesztések előkészítése gyorsabban, hatékonyabban, egységes eljárási rendben, a rendelkezésre álló források megfelelő felhasználásával történjék.

A törvényjavaslat a „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési program - korábbi nevén Kémény Ferenc-programként ismerhetjük - megvalósítására irányuló, kizárólag törvényi szinten rendezhető különös szabályokat is meghatároz. Ezen beruházás fejlesztési területén egy új városnegyed létesül, amire évtizedek óta nem volt példa Budapesten. Az elmúlt 20-30 évben sorra létesültek a magánbefektetők által megvalósított bevásárlóközpontok, lakóparkok, továbbá a 2010 óta eltelt időszakban Budapesten a korábbi évekhez képest igen nagy számú, egyedülálló közösségi célú fejlesztést ment végbe a sport, a kultúra, az oktatás területén, azonban ilyen mértékű összetett kormányzati fejlesztésre nem volt példa. A tervek szerint a dél-pesti és észak-csepeli fejlesztési területen valósul meg a budapesti atlétikai stadion a hozzákapcsolódó létesítményekkel, a budapesti extrém szabadidőpark, a dunai evezősközpont, valamint a Budapest diákváros. Azt reméljük, hogy ezek a fejlesztések további magánbefektetőket is hoznak a térbe.

A budai Várnegyeddal összefüggésben és azon belül is a budai Palotanegyeddal összefüggésben azt lehet elmondani, hogy hazánk történelmének és nemzeti emlékezetének egyik legfontosabb helyszínéről beszélünk, nyilvánvalóan Budapest főváros építészeti és városképi szempontból is meghatározó része. A Budapest Palotanegyed és annak a szűk értelemben vett környezete számos tekintetben, így az UNESCO világörökségi, természeti, műemléki, nemzeti emlékhelyi minőségében is védettséget élvez, amely védelmet az államnak egységes szemléletben és hatékonyan indokolt megvalósítania.

A terület méltó megjelenését biztosító törekvések azonban egészen eddig nem valósulhattak meg a budai Palotanegyed és környezete nem hatékony működtetésű és a fejlesztést gátló jogi környezete miatt. A törvényjavaslatnak az a célja, hogy a budai Palotanegyed és a szűken vett közvetlen környezete megújításához és hatékony fejlesztéséhez szükséges kereteket lefektesse, megteremtse annak lehetőségét, hogy a terület méltó megjelenítését biztosító fejlesztési beruházások és az üzemeltetés is koordináltan és hatékonyan történjen meg a jövőben.

Jelenleg a budai királyi palota és a Dísz tértől délre, a Várhegyen elhelyezkedő úgynevezett Palo-

tanegyed épületei és terei, illetve az azt körülvevő várfal és a fal melletti úgynevezett várszoknya területei számos különböző állami és önkormányzati szerv vagyongazdálkodásában vannak. A budai Palotanegyed és szűkebb környezetének közterületei, parkjai három különböző tulajdonos, a magyar állam, a Fővárosi Önkormányzat és az I. kerületi önkormányzat együttműködését igénylik. A vagyongazdálkodás, a közterületek fenntartása ebből következően széttagolt, és ez a széttagoltság jelen pillanatban meggátolja a palota és szűkebb környezetének egységes fenntartását, fejlesztését és a magas nivójú üzemeltetését. Ez nem új keletű probléma, ez a rendszerváltozás ideje óta velünk van, ezen szeretne javítani a törvényjavaslat.

A törvényjavaslat egységesen állami közfeladatként nevesíti a budai Palotanegyed megőrzését, fejlesztését, vagyongazdálkodását. Az állami feladatok körének meghatározása biztosítja a törvény hatálya alá tartozó terület egységes, fenntartható fejlesztését, a közterületek megfelelő színvonalú fenntartását, a szükséges forgalomszabályozást, a közterületek fenntartható üzemeltetését és használatát, az egységes településképek és építészeti arculat kialakításának lehetőségét, valamint az ezzel összefüggő követelményrendszerek érvényesítését.

Emellett a törvényjavaslat a budai Palotanegyed helyreállítására és megújítására vonatkozó beruházásokat is úgynevezett kiemelten közérdekű beruházásoknak minősíti, ami ezeknek az eljárásoknak és az állagmegóvó, illetőleg -megújító intézkedéseknek a zökkenőmentes lebonyolítását segíti.

Fontos kiemelni, és ezt szeretném a képviselő uraknak és hölgyeknek is aláhúzni, hogy a törvényjavaslat a palota környékén elhelyezkedő, magántulajdonban álló ingatlanokat, azok használatát, valamint a jóléti, oktatási és egyéb önkormányzati és állami feladatellátást semmilyen módon nem érinti, kizárólag a korábban is már köztulajdonban álló ingatlanok egységes vagyongazdálkodásának lehetőségét teremti meg.

Budapest egyszerre otthona a budapestieknek és a nemzet fővárosa. A budapestiek otthonaként otthonosnak, jól működőnek, modern kifejezéssel élve felhasználóbarátnak kell lennie, a nemzet fővárosaként pedig méltónak és nagyobbszerűnek. E két minőség egymást erősíti, egyik sem jöhet létre a másik nélkül, és egyik sem következhet be a másik rovására, mert azzal önmagát is gyengíti. E két minőséghez ráadásul, ha jól sáfárkodunk, akkor azt reméljük, hozzáadódik egy harmadik európai minőség is: Bécs, talán Berlin és Moszkva (*Arató Gergely: Mit szól hozzá Lázár János?*), illetve a Balti-tenger, Adria, Fekete-tenger közötti sávban Budapest lehet a jövőben a legfontosabb európai központ és térszervező főváros, amire nagyon régóta várunk.

Mindig lehet természetesen többet és jobban dolgozni, ezt a kormány is készséggel elismeri, de elmondható, hogy Budapest ma sokkal otthonosabb, élhetőbb, jobb város, mint nyolc évvel ezelőtt volt. Ez

akkor is igaz, ha van bőven még feladat; a városvezetés és a kormány építő együttműködésén bizonyosan nem fog múlni ez a továbbiakban sem.

Az egyik legfontosabb kihívás, ahogy korábban is említettem, Észak-Csepel és Dél-Pest rendbetétele. Az utóbbi évtizedek legnagyobb horderejű fővárosi beruházásáról is szólna ez a törvény, „Déli városkapu” fejlesztési program néven. Ez egy régi adósságot törleszt, hiánypótló fejlesztésekről beszélhetünk. Egységes szemléletben valósít meg városfejlesztést, rendet teremt, formát ad Észak-Csepel és Dél-Pest Soroksári-Duna-ág mentén elhelyezkedő területeinek. A fejlesztés központi eleme, ezt is hangsúlyoznám, a 12 ezer egyetemi polgár megfelelő színvonalú lakhatását biztosító diákváros, de lesznek itt a magyar élsportot és a szabadidősportot egyaránt szolgáló, mindenki által használható sportlétesítmények és közösségi terek is. A térség újjáélesztését jelentős közlekedési fejlesztések segítik, ennek egyik fő eleme az új Duna-híd, amelynek nemzetközi tervpályázata idén áprilisban zárult.

A „Déli városkapu” fejlesztési programmal az utóbbi évtizedek legfontosabb fővárosi beruházása valósul meg, sosem látott ötleteket láthatunk, és a megvalósításban egy új városrész születik, amely reményeink szerint az adottságainak és a létrejött fejlesztéseknek köszönhetően Budapest leginkább felkaptott részévé fog válni.

A törvény ezen beruházással összefüggésben a „kiemelten közérdekű beruházások” kategóriájának bevezetésével lehetővé teszi azt, hogy az általam elmondott fejlesztések, a budai Palotanegyed és a Budapest diákváros kialakítása, illetve a többi fontos, kifejezetten közérdekű beruházás egységes szabályozási elvek mentén, a beruházások jellegéhez és a helyszínek sajátosságaihoz igazodó módon legyen előkészítve és valósuljon meg.

Egy további elemről is beszélnék röviden, nem visszaélve az idejünkkel, erre is vonatkozik a törvényjavaslat. Budapest egy korábban kialakított támogatási rendszernek köszönhetően mára Európa egyik filmes központjává vált, ami jelentős bevételeket termel nemcsak a produkcióknak, hanem az államnak is. Az adókedvezmény-rendszer bevezetése óta a filmipar teljes bevétele a többszörösére nőtt, a legnagyobb bevételi növekedés 2013 és 2014 között valósult meg, amikor egy-egy filmalkotásra adható adókedvezmény 20 százalékról 25 százalékra nőtt. A környező európai országokban megfigyelhető hasonló támogatási rendszerek kialakítása, és emiatt szükséges, hogy Magyarország a filmipar tekintetében fennálló versenyképessége megmaradjon. A 2018. évben például már Románia is 35 százalékos támogatási mértéket határozott meg.

(16.40)

Éppen ezért a törvényjavaslat célja az is, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, il-

letőleg a mozgóképtörvény módosításával, figyelemmel az Európai Bizottság jóváhagyó és támogató határozatára, a filmszakmai támogatási program esetében jóváhagyja és ezáltal törvényi erőre is emelje a közvetett támogatás mértékének 25 százalékról 30 százalékra történő emelését. A célunk szerint a törvényjavaslattal elérhető a magyar mozgóképkultúra értékeinek gyarapítása és megőrzése, és emellett a magyarországi filmipar fejlesztése, nemzetközi viszonylatban való versenyképességének az erősítése is.

Bízom benne, hogy számíthatunk majd a támogató szavazataikra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. július 16-án tartott ülésén a házszabály 62. §-a alapján, vagyis a kivételes eljárásra vonatkozó szabályokra tekintettel megtárgyalta a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a magyarországi filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú európai bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló T/857. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság 22 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta. Az elfogadott módosító javaslat kizárólag jogtechnikai és nyelvveltségű pontosításokat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja a Budapesten és az agglomerációban megvalósuló állami beruházások hatékonyabb, koordináltabb előkészítésének biztosítása. A jelenlegi kormányzati ciklus újdonsága a fővárost érintő beruházások, fejlesztések terén a kormányzati szándék összehangolása, beruházási periódusok kialakítása, a beruházások egységes rendszerbe foglalása. Az előttünk fekvő javaslat ezeknek a céloknak a megvalósulását szolgálja, ez minden budapesti és agglomerációban élő lakos érdeke, sőt minden magyar emberé, hiszen a nemzet fővárosa fejlesztésének elősegítését szolgálja. A javaslat által érintett másik terület módosítása azért szükséges, mert az Európai Bizottság jóváhagyta Magyarország filmszakmai támogatási programja esetében a közvetett támogatások mértékének 25 százalékról 30 százalékra történő növelését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a javaslat által meghatározott ösztársadalmi célok el-

érése érdekében szíveskedjenek támogatni a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Salacz képviselő úr. A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatni szeretném a tisztelt képviselőtársaimat, hogy 2018. július 16-án a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/857. számú törvényjavaslatot, és az ellenzék egységesen nem támogatta ezt a javaslatot, azért, mert valószínűleg a képviselőtársaim nem tudták elfogadni azt, hogy egyetlen feltett kérdésre sem kaptunk érdemi választ.

Milyen kérdéseket tettünk fel? Erről majd hosszabban a rendes hozzászólásomban szeretnék beszélni, de azért itt is egyet-kettőt hadd említsek meg. Tehát nem az a kérdés számunkra, hogy mennyire fontos Budapest egységes fejlesztése, hogy mennyire fontos és valóban kiemelten támogatandó cél a műemlékvédelem és emellett az, hogy épüljön, szépüljön nemzetünk fővárosa, hanem az, hogy egyáltalán miért szükséges ez a törvényjavaslat.

Hiszen a jelenlegi jogszabályi keretek arra, hogy Budapest egységesen fejlődjön, épüljön, szépüljön, a műemlékeket meg tudjuk védeni, hogy épülhessenek csónakházak a Duna-parton vagy adott esetben egy 8500 főt befogadó kollégium, mind-mind lehetőséget adnak anélkül, hogy felrúgnánk a jelenlegi jogszabályi kereteket, hogy az évek, évtizedek óta lassacskán, de annál biztosabban kiépített területrendezési eszközöket felrúgnánk és sárba taposnánk, mindezt lehetőséget ad.

Tehát egyáltalán miért van rá szükség, ez volt a kérdésünk, valamint az, hogy kapjunk már arra érdemi választ, hogy a Budapest fejlesztéséért felelős államtitkár, akinek a jelenlétét most is, itt is rendkívüli módon hiányoljuk, a TAB-ra még eljött, vajon miért nem tudja ezt az őáltala olyan nagy lelkesedéssel képviselt törvényjavaslatot itt számunkra prezentálni, és megvédeni majd azokat az esetleges ellenvetéseket, amelyeket az ellenzék meg fog fogalmazni; hogy vajon miért nem ő vállalja ezt arccal. Talán azért, mert korábban abban a cégben dolgozott, amelynek a területét most megveszi az állam azért, hogy oda épülhessen egy ilyen létesítmény? Talán van valamilyen összefüggés ebben a kérdésben? Na, erre a kérdésre is majd szeretnénk öntől, államtitkár úr, választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket arra, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek mindösszesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt nyolc esztendőre visszatekintve elmondhatjuk, hogy Budapest rengeteget fejlődött, megújultak számos helyen a közterei, kiemelt turisztikai látványosságai, illetve a tudatos és hatékony belvárosi helyreállításoknak köszönhetően a világ legszebb városai, a turisták által immáron leginkább látogatott városok között emlegetik fővárosunkat.

A sikerek mellett azonban láthatunk, találhatunk olyan övezeteket Budapesten, amelyek kapcsán elmondhatjuk, hogy bizony vannak még szép számmal tennivalóink. Éppen ezért a törvényjavaslat célja, hogy a központi költségvetési forrásból és európai uniós támogatásból finanszírozott, Budapesten, illetve az agglomerációban nem önkormányzati hatáskörben megvalósuló, állami, kormányzati, kiemelt jelentőségű városépítészeti, ingatlan- és közlekedésiinfrastruktúra-fejlesztési, -előkészítési tevékenység egységes eljárási rendben történjen. És bár maga a törvényjavaslat, ez az irromány konkrétan budapesti - és majd erre kitérek még külön - fejlesztésekről, nagy fejlesztésekről beszél, de magának a törvényjavaslatnak nagyon fontos része, hogy az agglomerációval egységes szemléletben igyekszik kezelni a fővárosi fejlesztéseket. Ez, azt gondolom, nagyon-nagyon fontos számunkra, agglomerációs polgármesterek, országgyűlési képviselők számára, mert bár az igény nagyon régi, hogy egységes szemléletű legyen a főváros és környéke fejlesztése, de érdemi lépések viszonylag kis számban történtek ebben az irányban. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat éppen annak ágyaz meg, azt készíti elő, hogy végre ez a régi igény, agglomerációs és fővárosi igény valamilyen keretet, valamilyen formát kapjon.

És bár a vitára tartozik, de megpróbálnék nagyon egyszerűen válaszolni arra a felvetésre, amit Hegedűs képviselő asszony a Törvényalkotási bizottság ülésével kapcsolatban említett, hogy tudniillik miért van szükség erre a törvényre. Ha nagyon egyszerűen akarom megválaszolni ezt a kérdést, akkor azt mondanám, tisztelt képviselő asszony, hogy aki a gyakorlati életben, az építőiparban, a közigazgatásban dolgozott, nagyon jól tudja, hogy mit jelent az a kifejezés, hogy sok bába közt elvész a gyerek.

(16.50)

Az egységes szemléletű fejlesztés területi és igazgatási szintű értelemben is, azt gondolom, hogy nagyon is indokolt, különösen ilyen nagy léptékű fejlesztések esetében, mint amiket a főváros vonz.

A 2018-ban kezdődő kormányzati ciklus újdonsága a fővárost érintő beruházások, fejlesztések terén a kormányzati szándék összehangolása és a beruházások egy rendszerbe, egységes rendszerbe foglalása. Az előttünk fekvő törvényjavaslat bevezeti a kiemelt budapesti fejlesztés fogalmát, amely elsősorban az állam és szervei által ellátott feladatok, a szervezési és irányítási kérdések, a beruházás-előkészítés és lebonyolítás szempontjából szabályozza ezen fejlesztéseket, melyekről a felszólalásom első részében kicsit részletesebben is fogok szólni.

Amint azt már jeleztem, a jelen iromány a főváros vonatkozásában két konkrét, nagy ívű fejlesztést tartalmaz, amiket már államtitkár úr is említett, tehát a „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési programot, és a budai palotanegyedet, amelyeket kiemelten közérdekű beruházásnak nyilvánít. A javaslat a „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési program, korábbi nevén Kemény Ferenc-program megvalósítására irányadó, kizárólag törvényi szinten rendezhető különös szabályokat is meghatároz. A kormányzati szándék szerint ezen beruházás fejlesztési területén egy új városnegyed létesül, amire évtizedek óta nem volt példa a főváros életében.

A további tervek szerint ezen a területen valósul meg a budapesti atlétikai stadion a hozzá kapcsolódó létesítményekkel, a budapesti extrém szabadidőpark, amely magába foglalja a BMX, kajak-kenu szlalom pályákat, és a dunai evezősközpont, valamint a mintegy 8500 diák szállásául szolgáló Budapest diákváros. A fejlesztések számítások szerint további magánbefektetők által finanszírozott projekteket is a térségbe vonzanak majd. A cél természetesen további sportesemények, mint a 2023. évi atlétikai világbajnokság rendezési jogának megszerzése, amely konkrétan a világ harmadik legnagyobb és legnézettebb sporteseménye a nyári olimpiai játékok és a labdarúgó-világbajnokság mögött.

Könnyen elképzelhető, hogy a több mint 200 országból több mint 2 ezer versenyző részvételével lezajló versenyeken a becslések szerint körülbelül 1 milliárd néző fogja követni ennek a versenysorozatnak az eseményeit.

Tegyem mindjárt hozzá, hogy Budapest mint egyetemváros is kiemelkedő helyet foglal el a kormány Budapesttel kapcsolatos fejlesztési elképzeléseiben. A kormány már korábban is kiemelt figyelmet fordított a felsőoktatási beruházásokra - Ludovica Campus vagy a MOM együttese -, és kijelenthető, hogy Budapest diákváros is ebbe a körbe illeszkedik. Az első lépést a 2016-ban elfogadott országos felsőoktatási kollégiumfejlesztési stratégia megállapításai adták, valamint az az elhatározás, hogy Budapest közép-európai szinten is elismert felsőoktatási célponttá váljon a külföldi tanulás iránt érdeklődő hallgatók számára, jöjjenek a világ bármely pontjáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig szeretnék áttérni a törvényjavaslatban érintett további másik célra. 2003 decemberében az Országgyűlés egyhangúlag elfogadta a filmtörvényt a magyar és magyar

részvétellel készülő filmalkotások számának növelésére, a filmelőállításnak és a filmalkotások finanszírozásának tervezhetőbbé tétele, az iparágban fellelhető források mozgósítása, valamint a mozgóképipari befektetések ösztönzése érdekében. A filmtörvény a kezdetektől teljes szakmai és politikai konszenzuson alapulva szabályozza a mozgóképipar támogatásának rendszerét, amely rendszernek köszönhetően Magyarország és főleg Budapest Európa filmes központjává vált.

A társaságiadó-kedvezmény és a Nemzeti Filmalap által a közvetett támogatások forrásaként üzemeltetett letéti számláról történő visszatérítés struktúráját az európai országok közül elsőként Magyarország vezette be. A filmes produciók számára kiszámíthatóan és gyorsan működő rendszer 2004 óta egyre nagyobb számban vonzza a nagy költségvetésű nemzetközi produciókat, aminek köszönhetően a magyar filmipar bevétele többszöröződött.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közvetett támogatási rendszer multiplikátorhatású, ugyanis az érintett iparág élénkítésén túlmenően a gazdaság egyéb területein is jelentős bevételt generált a filmgyártók, illetve azok beszállítói által fizetett adók és díjak, valamint a más iparágak keresletének növelése következtében keletkező adóbevételek révén. Mindemellert az elmúlt másfél évtizedben a külföldi produciók igényei mentén fejlődött infrastruktúra számtalan beruházást generált, mely különösen utómunka-stúdiók létrehozásában, ezen hátterek megteremtése mellett, a magyar filmipar képzési programjának köszönhetően, a képzett munkaerő is megjelent Magyarországon. *(Sic!)*

Mindebből látható, hogy a magyar filmipar 2004 óta való folyamatos erősödése nemcsak a GDP növekedéséhez járult hozzá, de számtalan új munkahelyet is teremtett. És persze az sem elhanyagolható körülmény, hogy Magyarország nemzetközi szinten is beépült a filmes köztudatba. Mint látható, az ország versenyelőnye elsősorban a 2004-ben bevezetett és azóta sokat fejlesztett támogatási rendszerből adódik. A domináns piaci pozícióknak fenntartásához az infrastruktúra és a humán erőforrás folyamatos fejlesztése mellett az is elengedhetetlenül szükséges, hogy a törvényi szabályozás kellő mértékben igazodjon a mozgóképszakma specifikus és folyamatosan változó jellegéhez. Ugyanis nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy Magyarország filmiparban elért sikerei ösztönzőleg hatottak a környező országokra is, amelyek hasonló elveken működő támogatási struktúrákat igyekeztek bevezetni.

Az Európai Bizottság a magyarországi filmszakmai támogatási program meghosszabbításával egy időben a térség más országai által előterjesztett film-támogatási program bevezetését is jóváhagyta. A legszembetűnőbb példa talán a szomszédos Románia, ahol eddig nem volt közvetett támogatás, júliustól azonban rögtön 35 százalékos mértékkel kerül bevezetésre, mely további 10 százalékkal emelhető a román jellegzetességek hangsúlyozása esetén, így akár

45 százalékos közvetett támogatásban is részesíthető egy-egy filmalkotás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előtünk álló törvényjavaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy a közvetett támogatás mértékét az Európai Bizottság jóváhagyásával 25 százalékról 30 százalékra emeljük. A módosítás, melynek elfogadását a térségben megfigyelhető jogszabályi környezet változására figyelemmel mielőbb javasoljuk, az elmúlt másfél évtizedben kifejlődött infrastruktúrával és szakembergárdával együtt már alkalmas arra, hogy Magyarország filmiparban megszerzett piaci pozícióját fenntartsa.

Mindezek alapján kérem önöket, kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket, köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat három témakört érint, „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési program megvalósítása, a budai Palotanegyed megújításával kapcsolatos beruházás megvalósítása és a filmtámogatással kapcsolatos jogszabályok módosítása. Lazábban kapcsolódik ide továbbá az az módosítás, miszerint a közbeszerzések felügyeletével kapcsolatban már munkaszerződéssel is fel lehet venni embereket, nem kötelező kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszonyt létesíteni.

Ha az észak-csepeli fejlesztésekről beszélünk, amit említett államtitkár úr, hogy mennyire fontos, hogy ez a fejlesztés megvalósuljon, akkor itt fel kell hozni, hogy a 2024-es budapesti olimpiai pályázat központja pontosan ez az észak-csepeli rész lett volna, amire pályáztak. Itt egy kicsit érdemes elidőzni. Fideszes képviselőtársam elmondta, hogy a 2023-as atlétikai világbajnokságra készülve valósítják meg ezeket a sportlétesítményeket. Sajtóinformációk szerint már úgymond biztosra vehető, hogy ezt Budapest fogja rendezni.

(17.00)

Csak akkor egy kicsit térjünk vissza magára az olimpiai pályázatra és a vizes vb-re. Annak idején a vizes vb költségvetése, ha jól emlékszem, amikor legelőször szavaztunk róla, még mi is támogattuk a Magyar Szocialista Párt részéről, közel 30 milliárd forintos költségekről beszélhettünk. Majd a végén azt láttuk, hogy már a végén senki nem tudta nyomon követni, hogy miért lett 140 milliárd, majd volt az, hogy

nem látható költségekkel együtt akár még a 170 milliárd forintos költséget is elérte. Sőt, azt látjuk, hogy a vizes vb-nek már régen vége van, de még mindig merülnek fel költségek ezzel kapcsolatban.

Úgyhogy én egy kicsit félek, amikor arról beszélünk, hogy Magyarországon olyan világversenyt fogunk rendezni, ami a harmadik az olimpia és a foci-vb után. Ez az atlétikai világbajnokság egy harmadik olyan világverseny lehet. És akkor az én szemem előtt megint megjelenik Dagobert bácsi a dollárokkal, és azt látom, hogy itt fogunk ülni a parlamentben, és csak azt fogjuk látni ebből az egészből, hogy megint, megint csak milliárdokkal többre fog kerülni. Majd bertervezünk 20 milliárdot, és a végén az isten tudja, hogy hol fog ez a mutató megállni.

Persze, amikor majd arról beszélünk, hogy kiknek a kezébe fog ez a beruházás kerülni, akkor megint majd azt fogjuk tapasztalni, hogy a kormányközeli Mészáros Lőrinc biztos, hogy megint az egyik nagy nyertese lesz. De szerintem ma Magyarországon lehet, hogy már a gyerekek is fel tudják sorolni, hogy ki mindenki fog ebből részesülni.

Még egyet azért államtitkár úrnak mondanék. Ha Észak-Csepel és Csepel fejlesztéséről beszélünk, akkor ajánlom figyelmébe, és sajnálom, hogy Németh Szilárd pont nincs itt, a Weiss-Manfréd-tervet. 2010-ben jelentette be polgármesterként Németh Szilárd, ami egy hatalmas, tízéves vízió volt, több száz milliárd forintos fejlesztés. Néhány része benne van ezekből a beruházásokból, de nagyon sok minden kimarad.

Akkor, államtitkár úr, ha annyira fontos Budapest és az agglomeráció fejlesztése, hogy fővárosunk annyira fejlődjön, akkor szíves figyelmébe ajánlom ennek a tervnek a megvalósítását, amit annak idején úgy szavaztatott meg Németh Szilárd, hogy tíz éven belül ezek a projektek meg fognak valósulni. 2018-at írunk, és hozzáteszem, hogy én ezt a Weiss-Manfréd-tervet a költségvetésbe most benyújtottam, és képzelje el, hogy a Gazdasági bizottság és a parlament, maga Németh Szilárd is leszavazta ezt a tervet, amit anno 2010-ben ő kezdeményezett polgármesterként, országgyűlési képviselőként. Nagyon sok minden szerepel ebben a tervben, amit lehet, hogy át kellene gondolni, és ha Észak-Csepel fejlesztéséről beszélünk, lehet, hogy megfontolandó lenne.

Közben idejönnek egy törvénymódosítással, ahol nagy ívű beszédet hallunk az államtitkártól, hogy mennyire fontosak ezek a fejlesztések, és a költségvetésben leszavazzák ezeket a módosító javaslatokat, hozzáteszem, úgy, hogy önök találták ki, a saját államtitkáruk, anno még csak országgyűlési képviselő volt meg polgármester.

A budai palotanegyed megvalósításánál egy dolgot hadd emeljek ki! Létrehoznak egy száz százalékban állami tulajdonban lévő nonprofit társaságot, amelyik a palotanegyed érintett ingatlanjait fogja kezelni kerekén száz évig, illetve a vagyonkezelés jogát is megszerzi. Hozzáteszem, hogy az önkormányzatok ingatlanjait is megszerzi az állam.

Államtitkár Úr! Megint csak azt tudom elmondani, hogy létrehoznak egy nonprofit társaságot, ami ugyanúgy, mint az előzőeknél, egy pénznyelő társaság lesz. Persze, embereket is lehet ebbe a nonprofit társaságba jól elbújtatni jó fizetésért. Akkor közben hadd jöjjön már ki belőlem a hajdú-bihari ember. Önöknek mikor lesz fontos a Váron kívül meg azon kívül, hogy Orbán Viktor és társasága beköltözzön a Várba, meg az egész kormányzat, a vidéki emberek és az egészségügy megoldása?

És megint fel kell azt hoznom, hogy már senki nem tudja nyomon követni, hogy ezeknek a beruházásoknak az összege hogyan alakul és mikor mennyit költenek. Csak néhanapján hallunk róla olyanokat, hogy milliós tapétákkal fogják az egyik szobát kitapétázni. Hozzáteszem, ezek csak az apró forintok, hogy milliós tapétákat raknak fel. Csak tudják, ezt az egyszerű emberek is megértik, és felkapják a fejüket a hír hallatán. Mikor lesz fontos, mondjuk, a vidéki embereknek az egészségügy megoldása? Tényleg az a legfontosabb, hogy Orbán Viktor, a miniszterek meg az egész apparátus felköltözzön a Várba? Mert az egész erről szól, hogy minél hamarabb úgy érezhesse Orbán Viktor, hogy nem Magyarország miniszterelnöke, hanem netalántán a királya. Azt gondolom, sokkal súlyosabb problémák vannak ma Magyarországon, mint hogy évek óta azt hallgathassuk, hogy hogyan kell ezt a Várnegyedet kialakítani.

Hozzáteszem, ha az egész törvénycsomagot megnézzük, megint csak ugyanazt csinálják, amit évek óta kialakítottak, hogy benyújtanak egy salátatörvényt. Van benne olyan rész, amit lehetne támogatni, mondjuk, a filmiparral kapcsolatban büszkék lehetünk arra, pedig ritkán dicsérem meg Andy Vajnat, mert nem szokásom és nem is nagyon szeretném sokat dicsérni, de büszkék lehetünk arra, hogy az utóbbi években milyen filmes sikereket értünk el, és ezt tovább kell folytatni. És ha a külföldi országok is rólunk vesznek példát, végre valami, amiben tudunk olyat is mutatni, amit lehet, hogy követni kell.

Csak közben vannak olyan részei ennek a salátatörvénynek, amit nem tud az ember elfogadni, mint ahogy az előtte lévő törvénynél is, amit tárgyaltunk. Lehet, hogy vannak részek, és meg kellene oldani, de úgy csinálják ezeket a törvényeket, hogy az ellenzék ebből soha ne tudjon jól kijönni. Mert lehet, hogy lenne rész, amit meg tudnánk szavazni, de másik kettőt-hármat meg zsigerből elutasít az ember. Zsigerből! És folyamatosan évek óta ezt látjuk, hogy ez a törvénykezési folyamat nem fog abbamaradni.

Államtitkár Úr! Arra is adjon már választ, hogy miért kell ezt ilyen sürgős eljárásban. Miért nem lehet erre több időt adni? Miért mindig ezt kell csinálni, hogy fontos törvényekről beszélünk, nagyon fontos beruházásokról, ahogy mondta államtitkár úr, és nincs idő kibeszélni? Nem adnak rá lehetőséget. Tegnap szembesültünk a parlamentben azzal, hogy kivételes eljárásban újabb két nagyon fontos törvényt nyújtottak be. Az embereket érintő nagyon fontos törvényt hoznak be. Mert ha azt nézzük, a budai Várral

kapcsolatban érinti, akik ott laknak, érint minden egyes állampolgárt, mert rohadt sokba fog nekünk kerülni, érinti az I. kerületi önkormányzat ingatlanjait. Csepellel kapcsolatban, Dél-Pesttel kapcsolatban érinti azokat a lakosokat, akik ott laknak. Miért kell ezt mindig ilyen gyorsan, elkapkodva?

Vagy úgy vannak vele, hogy még itt a nyári szünet előtt nagyon gyorsan rendezzük le ezeket a dolgokat, és akkor lehet előkészíteni azt a fajta mérhetetlen lopást, amit amúgy is az elmúlt nyolc évben tapasztaltunk. Azt gondolom, államtitkár úr, ezt kellene végre már megfontolniuk, hogy teljes szívvel tudjunk már egy törvényről úgy beszélni, hogy tényleg tudjuk támogatni, mert abban jó dolgok vannak, és nem hozzásapva még három-négy olyat, amit csak elutasítani tud az ember, és emiatt még azt a jót is elutasítja. Igaz, tudom, a kormánypárti képviselők ettől függetlenül meg fogják szavazni, de emiatt, azt gondolom, átgondolandó az ellenzék részéről, hogy...

És még egyetlenegy dolgot, mert nem akarom elefelejteni: Tarsoly Csaba korábbi Quaestor-botránya. Ugye, tud erre választ adni, államtitkár úr? Az az ingatlan, amit eladtak és követeltek a Quaestor-károsultak, hogy abból ők jogosan kaphassanak, erre mikor kapnak ezek a károsultak választ? Áron alul megszerezni, megkárosítani 33 ezer embert, és a mai napig nem raktak pontot a végére. Ugye, államtitkár úr, erre fog nekem választ adni? Mert nem csak én fogom majd öntől megkérdezni. Nagyon sajnálom, hogy tényleg a kormánybiztos úr nincs itt, mert végül Vejkey Imre képviselő úr egyedül marad itt a parlamentben.

Azt gondolom, nagyon-nagyon sok kérdést lehet ezekkel a beruházásokkal kapcsolatban feltenni, és remélem, úgy látom, hogy új emberek közé tartozik, bár nem tudom. Remélem, hogy nem én tudom rosszul, hogy új emberként fog megnyugtató választ adni a kérdéseinkre. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.10)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány T/857. szám alatt kiemelt budapesti fejlesztésekről szóló törvényjavaslatot nyújtott be a tisztelt Háznak. A javaslat célja a kiemelt budapesti fejlesztésekkel kapcsolatos egyes állami feladatok kereteinek meghatározása, valamint a már előkészítést alatt álló „Budapest diákváros - Déli városkapu” fejlesztési program megvalósítása érdekében egy önálló törvény megalkotása.

A jövőben kiemelt budapesti fejlesztésnek számítanak azok a költségvetési vagy európai uniós forrásból finanszírozott, budapesti kormányzati közterület-

, köztér-, illetve magasépítési ingatlanfejlesztések, valamint a fővárosban, illetve az agglomerációban megvalósuló, vonalas közlekedésiinfrastruktúra-fejlesztések, amelyeket a központi költségvetési szervek vagy 100 százalékban állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok valósítanak meg, és amelyeket a kormány rendeletében kiemeltté nyilvánított.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat megalkotja a kiemelt nemzetközi sportesemény fogalmát is, idesorolva a Budapesten megvalósuló, kiemelt jelentőségű nemzetközi vagy nemzetközi érdeklődésre számot tartó sporteseményeket.

A törvényjavaslat szerint egy, a magyar állam 100 százalékos tulajdonában álló, nonprofit gazdasági társaság feladata lesz a kiemelt budapesti fejlesztések előkészítése, ezen belül a kormányzati döntés-előkészítés, a beruházás előkészítése, a tervezési program összeállítása, a tervezetés és az engedélyeztetés, valamint a kiemelt nemzetközi sportesemények rendezési jogának megszerzésére irányuló pályázat, a szerződéskötéssel összefüggő feladatok ellátásával együtt.

A törvénytervezet a korábbi nevén Kemény Ferenc-program megvalósítására irányuló különös szabályokat is tartalmazza és meghatározza. A tervek szerint a dél-pesti és észak-csepeli fejlesztési területen valósul meg egy atlétikai stadion a hozzákapcsolódó létesítményekkel, vagyis egy szabadidőpark, egy evezősközpont, valamint 8500 tanuló tervezett diákvárosa.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a fentiekben elmondottak mellett a budai Palotanegyed és környezete megújításához és hatékony fejlesztéséhez szükséges keretek lefektetésére is javaslatot tesz. A törvényjavaslat tehát megteremteni annak lehetőségét is, hogy a budavári terület méltó megjelenését biztosító fejlesztési beruházások koordinálása még hatékonyabb legyen. Mindez pusztán azt jelenti, hogy miképpen a Kossuth tér törvényi rendelkezéssel a törvényhozás gondozásába került, úgy ugyanezt indokolt és szükséges megtenni a budai Várnak a Dísz tértől a királyi palotáig elhelyezkedő területére vonatkozóan is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat módosítja a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról szóló jogszabályt, kiegészítve azt a kiemelten közérdekű beruházás intézményével. A javaslat idesorolja a kiemelten fontos, közérdekű, különösen energetikai, közlekedésfejlesztési, környezetvédelmi, vízügyi és vízvédelmi, katasztrófavédelmi, honvédelmi, nemzetbiztonsági, közigazgatási, illetve oktatási, egészségügyi, kutatás-fejlesztési, kulturális örökségvédelmi, sport, városfejlesztési célt szolgáló közfeladat ellátásával összefüggő beruházásokat.

A kormány a törvényjavaslat szerint egy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházást egyidejűleg kiemelten közérdekű beruházássá is nyilváníthat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvénytervezet célja a társasági adóról és osztalékról szóló 1996-os

törvény és a mozgóképről szóló 2004-es törvény módosítása is, tekintettel az Európai Bizottság határozatára, amely Magyarország filmszakmai támogatási programja esetében jóváhagyta a közvetett támogatás mértékének 25 százalékról 30 százalékra való növelését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/857. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat ismét olyan, mint a mákos tészta gulyáslevessel, de nem egymás után, hanem egyszerre fogyasztva, egy tányérba öntve.

A törvényjavaslat egyik része, amelyik a filmszakmai támogatásra vonatkozik, a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint lényegében rendben van. Ezt már akkor is szerettük, amikor a mi ötletünk volt, hiszen 2003-2004-ben egyébként valóban - képviselő úr említette - konszenzussal a mi kormányunk javaslatára vezettük be ezt a fajta támogatást, aztán később mi intéztük el az ehhez szükséges európai bizottsági engedélyt, európai uniós engedélyt is. Tehát ez egy klassz dolog, érdemes csinálni, érdemes folytatni, ezzel nincs is különösebb probléma.

Csak hát hozzá tetszett ehhez csapni a Budapesttel kapcsolatos jogszabály-módosításokat. Gulyás Gergely miniszter úr miniszteri meghallgatásán az önkormányzatokkal kapcsolatban - ahol nagyon lelkesen beszélt a fővárossal kapcsolatos tervekről - megkérdeztem, hogy hogyan is lesz ez a dolog, megfelelő egyeztetések után fognak-e bekerülni az erre vonatkozó szabályok, lesz-e végre párbeszéd a főváros és a kormány, illetve a kerületi önkormányzatok és a kormány között. Miniszter úr természetesen megnyugtató; azt nem állítom, hogy minden szavát elhittem a korábbi tapasztalatok alapján, és sajnós azt kell mondanom, hogy ez a fajta gyanakvás nem bizonyult indokolatlannak. Hiszen úgy sikerült megint csak sürgősségi, kivételes eljárásban négy nap alatt elfogadásra beterjeszteni egy törvényjavaslatot, hogy ezt érdemben önkormányzatok nem véleményezték, nem látták, nem szólhattak hozzá, hanem csak egyszerűen megint arról van szó, hogy önök ezt erőből átnyomják, de ennek feltételezett okairól majd a végén szeretnék beszélni.

A jogszabály, ha nagyon leegyszerűsítjük - tulajdonképpen ennyi elég is lenne -, arról szól, hogy a fővárosban mindenről a kormány dönt. Nem érdekes, hogy mi van az Alaptörvényben az önkormányzatok jogairól, nem érdekes, mi van az építési törvényben, nem érdekes semmilyen jogszabály; amiről a kormány azt gondolja, hogy ő azt szeretné, akkor az úgy

lesz. A kormány mindentudó és mindenható - ez a törvényjavaslat lényegében erről szól. Mindent magához vonhat, mindent kiemelt ezzé vagy azzá nyilváníthat, és erre hivatkozva semmilyen szabály nem érvényes innentől kezdve arra, amit a kormány szeretne.

Nagyszerű példákat hallottunk egyébként erre a mentalitásra, az egyik a Kossuth tér, a másik kettő pedig a Ludovika és a Városliget; az utóbbi kettő a főváros környezeti öröksége elpusztításának jelképévé vált, és akkor még nem beszélünk a Ludovika-projekt építészeti és városképi megvalósításáról. A Kossuth tér kapcsán pedig - erről éppen tegnap volt módunk államtitkár úrral szót váltani - a politikai akarat testté, adott esetben épített környezetté válásáról van szó, és semmiképpen sem városépítészetről, pláne nem arról, hogy a budapestieknek ehhez bármilyen közük lenne vagy lehetne.

Tudjuk azt is, hogy mi a háttére annak a két kiemelt ügynek, amire fölhúzzák ezt a jogszabályt, bár hozzáteszem, hogy nemcsak ezeket érinti, de itt van két konkrét ügy is, amit itt megpróbálnak elrendezni. Az egyik ügy ez a diákvárosnak nevezett, csodálatos dolog. Emlékszünk, itt miről van szó: önök álmodtak egy olimpiát, amiről kiderült, hogy nem kéri senki, legalábbis a budapestiek nem kérnek belőle, de ennek ellenére mégiscsak valamit kell oda építeni, szükség van arra, hogy azt a közpénzt önök elköltsék - legalábbis önök szerint -, ezért azt a funkciót, amit később az olimpiai létesítmények és különösen az olimpiai falu utóhasznosítására találtak ki, most fő funkcióvá teszik, s kollégiumokat építenek. Kollégiumépítésre szükség van, ebben nincs vita köztünk. Hogy pont ott lesz-e szükség rá, azért ezt már közlekedési szempontból erősen meg lehet kérdőjelezni. Biztosan, nem biztosan, tudjuk, hogy vannak a városban olyan helyek, amelyek egyébként sok szempontból jobban alkalmasak erre, de egyébként ráadásul az északi szigetcsúcs térsége és az a dél-ferencvárosi rész egy fejlesztendő, fejleszthető terület.

(17.20)

Tehát önmagában ezzel a dologgal tulajdonképpen nincsen baj. Majd azzal azért lesz baj, hogy honnan lesz erre pénz, és arra a pénzre tényleg itt van-e szükség, vagy esetleg fel lehetne-e ezt jobban is használni. De még egyszer mondom, önmagában az, hogy kollégiumot építenek - ha építenek - meg sportlétesítményeket, ez lehet egy hasznos cél. Legalább most nem focistadion épül, hanem olyan sportágaknak teremtenek létesítményeket, ahol Magyarország valóban érdemi teljesítményt képes nyújtani.

A kérdés az, hogy ezt miért nem szabályszerűen teszik, hiszen vannak vonatkozó fővárosi, helyi szabályok, vannak törvények - tessék ezeket betartani! Ha valaki házat akar építeni otthon magának, családi házat, akkor be kell tartania minden egyes szabályzatot, be kell szereznie minden engedélyt, rá kell szánnia az

időt. Tessék megtenni a kormánynak is, tessék betartani az érvényes szabályokat! Emlegettem már bizottsági ülésen, kedvenc példám, hogy például ilyen létesítményre nem vonatkoznak az árvízvédelmi szabályok, nem kell beszerezni az árvízvédelmi engedélyeket, majd esetleg később külön megépülnek az árvízvédelmi létesítmények, vagy esetleg nem. Talán mondanom sem kell, hogy a Dunát nem fogja érdekelni az, hogy önök egyébként milyen kiemelt micsodává minősítették ezt a dolgot. Ennek következtében aztán nem véletlenül vannak árvízvédelmi szabályok a fővárosban, amit mindenkinek be kell tartani önökön kívül, és nem véletlenül nem kap senki ezek alól az engedélyek alól felmentést. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egyetlen apró példa volt. Mégiscsak el kell mondanom, ugye arról van szó tehát, hogy a kormány azt gondolja, hogy rá semmi nem vonatkozik, ha valamit építeni akar.

Sokkal kellemetlenebb és rosszabb ennél a Várnegyed ügye. Ófelségének épül az új királyi palota, és ehhez önök szeretnének mindenfajta kellemes környezetet biztosítani: telket sajátítanak ki, nagyon nehezen meghatározható módon... - az I. kerületi önkormányzatra gyakorlatilag ki lehet írni, hogy fölösleges, megszűnt. Ugye, a budai Vár már nem része a magyar önkormányzati rendszernek, nekik ott gyakorlatilag semmilyen jogosítványunk nincsen, azon kívül, hogy lakhat ott a polgármester úr. Tehát ezen kívül ott más lehetőség nincsen. Az a helyzet, hogy önök gyakorlatilag ezen a területen megszüntetik az önkormányzatiságot, és közvetlen kormányzati irányítást vezetnek be.

Többek között meghatározhatják a közlekedés rendjét is. Lehet tippelni, hogy innen kezdve ez vajon majd könnyebbé válik-e azoknak a fővárosiaknak és turistáknak, akik a Várba akarnak feljutni. Vannak tippjeim arra, hogy nem. De nyilvánvaló módon ezt megrendelte az önök főnöke; nem kívánja fölköttetni a lord majort, ha zavarja bármi nesz, hanem inkább a saját kezébe veszi ezt az ügyet.

Azt kell mondanom, hogy ez egy szégyenletes körülmények között létrejött, rongyrazó, felesleges beruházáshoz teremt önöknek teljhatalmat. Ez egyszer majd jelképe lesz annak a mérhetetlen kivagyiságnak és - hogy is fogalmazzak finoman? - ostobaságnak, ami ezt a kormányzást jellemzi. Ha már emlegettem tegnap, most is megemlítem, hogy Rákosi Mátyásnak egy kicsit több stílusérzéke volt ebben az ügyben, aki nem járult hozzá ahhoz, hogy a kormány a Várba költözzön.

Ha már a lord majort megemlítettük, azért akkor hadd hozzam azt is szóba, hogy nem véletlen talán az sem, hogy éppen ezen a hétvégén szivárgott ki az a hír, hogy nem biztos, hogy Tarlós István újra kíván indulni főpolgármester-jelöltnek. Megértjük, egy olyan fővárosnak az élére még ő sem hajlandó, aki eddig az önök hűségesebb pártkatonája volt, beülni, amit most már minden érdemi feladatától megfosztanak. De azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy

előbb-utóbb ezeknek a tetteiknek a következményeivel abban az értelemben is szembe kell nézniük, hogy megpróbálhatják elvenni Budapest önállóságát, megpróbálhatják megbüntetni a fővárost és a fővárosiakat azért, mert legalábbis többségükben nem önökre szavaztak ezen az országgyűlési választáson sem. Lehet, hogy önök rettegnek attól, hogy akár a fővárosban, akár a kerületekben majd olyan önkormányzatok lesznek, amelyek nem az önök utasításait hajtják végre, hanem a lakók érdekében, a budapestiek érdekében járnak el. De sok kormány megpróbálkozott már - az önöké is - korábban azzal, hogy megbüntesse a bűnös várost, azt kell mondanom, hogy hosszabb távon nem sikerült egyiküknek sem, a főváros lakói ki fognak állni magukért, és vissza fogják venni a városukat saját maguknak, akár milyen törvényt hoznak.

A Demokratikus Koalíció nem tudja tehát támogatni azt, hogy önök sürgősséggel hozzanak jogszabályokat ebben az ügyben, mert nincs kétségünk, hogy azért van a sürgős eljárás, azért nincs idő érdemi vitára, mert megígérték valakinek vagy valakiknek, hogy ezek a beruházások gyorsan fognak menni. Lehet majd szépen kitalicskázni a közpénzt minden építkezésből, ahogy eddig ez történt, minden ilyen csodálatos kiemelt beruházással. És fontos önöknek, hogy megakadályozzák az okvetetlenkedést, megakadályozzák azt, hogy ebbe bárki beleszóljon vagy belelásson, de azt kell önöknek mondanom, hogy rövid távon lehet, hogy ez sikerül, hosszabb távon ki fognak derülni ezek az ügyek, és a felelősök felelni fognak értük. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az előre bejelentett vezérszónoki kör után kétpercesre lenne lehetőség. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkező nincs. Ezért megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, Párbeszéd képviselőcsoportja.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Itt a kivételes eljárásra én is kíváncsi vagyok, hogy miért került ez ebben a formában a parlament elé, mi az indok, mi az ok; ugye, az előző törvényjavaslatnál ez elhangzott. Ez nem ad lehetőséget arra, hogy érdemben vitázzunk, arra sem, hogy egy nap alatt tanulmányozzuk a törvényjavaslatot. És ilyenkor, amikor kivételes eljárásban érkezik ide egy törvény, akkor mindig gyanakvók vagyunk, hogy igazából mi is van benne.

Első körben, áttanulmányozva a törvényt, három részre osztanám. Az első kettővel, a filmes részével, ahogy előttem elhangzott, képviselőtársaim elmondták, akár egyet is tudunk érteni, illetve az agglomerációs résszel is. Itt a legfontosabb tehát a Budapestet érintő törvényjavaslat.

A kiemelten közérdekű beruházást már ismerjük, főleg a Városliget kapcsán, hogy ez miről szól, már megismertük, gyakorlatilag szabad kezét ad az államnak, illetve annak az állami cégnek, amely kivitelezni a beruházást.

A helyi rendeleteket nem kell betartani, szabályokat nem kell betartani, környezetvédelmi előírásokat nem kell betartani. A Városliget, az Orczy-kert kapcsán láttuk, hogy ennek az a következménye, hogy elég erős előszeretettel vágják ki a fákat. Most is ettől tartunk, hogy ezeken a területeken ez hogy fog alakulni.

A budapesti fejlesztések összehangolása egy jó cél, és nem baj, bár azt látjuk, hogy ennek a törvényjavaslatnak inkább az a célja, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe kerüljenek ezek a fejlesztések teljesen. Egyértelműen gyámság alá veszi a fővárost, és komoly hatásköröket is elvesz a fővárostól.

Amit önök széttagoltságnak hívnak, azt mi inkább önkormányzatiságnak gondolunk. Abban igazuk van, nyilván nagyon bonyolult ezeknek a beruházásoknak a kivitelezése, engedélyek beszerzése, s a többi, de nyolc éve önök vannak kormányon, miért nem próbálják ezeket a bürokratikus akadályokat egy kicsit finomítani, olyan törvényjavaslatokkal élni, amelyek elősegítik azt, hogy könnyebb legyen ilyen dolgokat létrehozni, beruházni.

Kérdéseim a következők: volt-e egyeztetés erről Tarlós budapesti főpolgármester úrral, illetve az érintett kerületek képviselőivel, esetleg a helyi testületeket is megjárták-e ezek a javaslatok? Készült-e környezet- és hatástanulmány az itteni tervekről? A BKV-val történt-e egyeztetés? Ugye, itt majd fogunk beszélni a két kiemelt beruházásról, amelynek kapcsán felmerülhetnek kérdések.

Van egy konkrét dolog a törvényjavaslatban, hogy a törvény semmilyen magántulajdonban álló ingatlan nem érint. Összesen két, felépítmény nélküli önkormányzati telket von az állami tulajdon körébe. Lehet, hogy én olvastam figyelmetlenül a törvényjavaslatot, hogy ezek konkrétan melyek, melyekről van itt szó?

A két helyszín, a diákváros, déli városkapu kapcsán fölmerül a kérdés - Arató képviselőtársam is kérdezte -, hogy ez a 8500 fős kollégium miért pont itt épül, illetve közlekedésileg hogyan lesz ez megoldva.

A Vár kapcsán még több kérdés merül föl. Önök most a Várban kialakítanak egy kormányzati negyed, de van ott egy turistanegyed is, egy lakónegyed is, ennek az összehangolása komoly kihívás lesz a következő években. Ráadásul, ha jól tudom, mélygarázsterek is vannak, még több mélygarázsterv van amellest, amit most építenek ki. És kérdés, hogy a Várhegy gyomrában húzódó védett barlang-, pincerendszer ezt meddig bírja, bármely építkezés során számolni lehet a váratlan beszakadással.

(17.30)

Tehát jó lenne pontosan tudni, hogy mit terveznek itt a Várnegyedben. Ha államtitkár úr tud válaszolni ezekre a kérdésekre, akkor megköszönöm. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor összefoglalom nagyjából, hogy miről is szól a törvénytervezet, legelőször is az ön számára, mert annyi szép és annyi értékes gondolatot elmondott nekünk, annyi sok szép támogatandó megjegyzést tett, aminek semmi köze nincs ehhez a törvényhez.

Tehát kezdetben vala a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról szóló törvény. Ezt egyébként annak idején még az MSZP-SZDSZ-kormányzat hozta meg törvénynek. Ezt a törvényt önök elkezdték 2010 után felturbóztatni, mert az önök számára még az sem volt elég gyors, ami abban a törvényben le van írva, hanem még szabadabbá tették az utat a beruházók számára, még inkább szélesre tárták a kaput, még inkább felgyorsították a különböző, még egyáltalán meglévő hatósági eljárásokat. Persze, mondjuk, hozzáteszem, hogy a kiemelt beruházások, amelyek ezen törvény alapján megszülethettek, azok már eleve olyanok voltak, hogy részben vagy egészben európai uniós, részben vagy egészben központi költségvetési forrásból megvalósuló, részben vagy egészben egyedi kormánydöntéssel megítélt támogatásból, legalább 90 millió forintból megvalósuló, legalább 15 munkahely megteremtését szolgáló, mindenféle szép műemléknek, műemlékegyüttesnek, világörökségi területen lévő műemléknek a fejlesztéséhez kapcsolódó, és így tovább, tehát rendkívül széles keretet adott volna már ez is önmagában. De még annak idején, mondjuk, az MSZP-SZDSZ-kormányzat alatt ez a King Cityre, tehát a sukorói beruházásra lett kitalálva, de mondom: ezt önök egyre inkább és inkább, még tovább felturbózták.

Aztán eljött a, mondjuk, két-három héttel ezelőtti időszak, amikor önök ezt még olyan értelemben is kiegészítették, hogy minden olyan telekre, amit ilyen módon kiemeltté minősít a kormányzat, arra az építési szabályzatot a kormányzat állapíthatja meg. Miért is volt erre szükség? Azért, hogy fel lehessen építeni Magyarországon olyan magas toronyházat, mint a Gellérthegy. Szó szerint ez volt a cél, ez volt az ok: a MOL-székházról beszélünk a Kopaszi-gát kapcsán. Tehát még az építési szabályzat tekintetében is az ilyen jellegű beruházásokat minden fölé emeli.

De még ez sem volt önöknek elég, amit két héttel ezelőtt elfogadtunk, hanem most, ezen törvényjavaslatban megjelenik az a kifejezés, hogy kiemelten közérdekű beruházás. Ezen kiemelten közérdekű beruházáson belül még egy további kategóriát is létrehozunk, hogy a kiemelt budapesti fejlesztés. Tehát ilyen módon egy egészen extrán gyors eljárásrendet alkotnak meg, egészen extra képesítéseket és lehetőségeket adnak azon társaság vagy valakinek a kezébe, aki majd ezeket meg fogja építeni, az építetők számára gyakor-

latilag, és minden, ezt bármilyen értelemben korlátozó, esetleg a szomszédos közösség számára, egész Budapest számára, a budapesti lakosság számára lehetőséget adó beleszólás jogát önök egyszer s mindenkorra elveszik, eltörlik.

Miért is mondom ezt így, hogy a lehetőségek tárházát teljes egészében biztosítják valakinek vagy valakiknek? Az van írva a fogalomtárban, tehát az értelmező rendelkezésekben, hogy a kiemelt budapesti fejlesztés állami pénzből van finanszírozva, valamint hogy központi költségvetési szerv vagy 100 százalékban állami tulajdonú vagy nem 100 százalékban állami tulajdonú cég lehet ennek a bizonyos beruházásnak a megvalósítója. Tetszik érteni: vagy nem 100 százalékban. Mondjunk egy számot, ami nem 100 százalék, lássuk csak: 1 százalék. Tehát magyarul: gyakorlatilag az állam tulajdonosi részesedése nélkül is lehet ilyen társaság, ami ezt lebonyolíthatja.

Ezt tovább erősíti a 4. § (1) bekezdés, amiben már nem is a társaságról beszélnek, hanem arról, hogy esetleg személyt is kijelölhet ezen beruházás lebonyolítására, megvalósítására, építtetésére a kormányzat. Egyébként ez egy nagyon durva ellentmondás, tisztelt államtitkár úr, hadd hívjam fel szíves figyelmét, hogy néha a hamar munka nem annyira jó, és a számtalan ellentmondáson, és mondjuk, helyesírási hibán felül logikai zavar is előfordulhat az ilyen jellegű, gyorsan összehányt törvénytervezetekben.

Tehát igen, ezek alapján elképzelhető, hogy az a személy, például olyan módon, mint ahogy arról a Ház nemrégiben szavazott az állami vagyonok tekintetében, az állami vagyontörvény tekintetében, nevezetesen a vagyonkezelés tekintetében a kormányzat egyedi határozatával akár egy személyt is kijelölhet, és aztán az minden értelemben a vagyonkezelői jogszolgáltatást megkapja, szedi a hasznát, kijelöli a menedzsmentet, és így tovább. Tehát tulajdonképpen ugyanarra a munkára önök egy személyt is ki tudnak majd jelölni ilyen kiemelt budapesti beruházások megvalósítására.

Ez azért is fontos, mert muszáj megvizsgálni ezen területeknek, nevezetesen a Palotanegyednek, valamint a diákváros területének az előzménytörténetét.

Nézzük ezt először a diákváros kapcsán! Itt két nagyon fontos dolog merül fel. Az egyik az, hogy ahová a budapesti atlétikai centrum épül, az a WING tulajdonában lévő terület volt. Arról a WING-ről beszélünk, ahol Fürjes Balázs államtitkár úr nem is olyan régen még dolgozott, és amely területet a WING annak idején egymilliárd forintért szerzett meg, de aztán Fürjes Balázs már átjövén a kormányzathoz, valamilyen úton-módon, mégis érdekes dolgok történhettek a háttérben, merthogy most már 15 vagy 16 milliárd forintért vásárolta meg az állam ezen rendkívül nemes cél érdekében a WING-től. Tehát alig egypár éven belül, ahhoz képest, hogy semmi nem történt azon a területen, ugyanúgy nő a parlagra, a WING tehát kapásból egy olyan 14-15 milliárd forintnyi haszonra tett szert.

De hát még a másik terület, ami tudjuk, hogy a Quaestornak, meg a másik beruházónak, a nevét is mondom mindjárt, a Gropiusnak volt a tulajdonában, most erről a két cégről azt érdemes tudni, mind a kettőről egyszerre, hogy egyrészt az alvilággal volt jelentős és eléggé érdemi kapcsolatuk, valamint mind a kettő elég látványosan ment csődbe.

Ezen területek kapcsán nem olyan régen, három évvel ezelőtt önök, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség egy 40 oldalas dokumentumon ajánlhatja külföldi befektetőknek ezt a területet. Akkor még ezt Duna City projekt néven emlegették, és azt hirdetik ebben, hogy mintegy 500-1000 új négyzetmétert építhetnek ide. Vajon miért ajánlhatták ezt ilyen nagy lelkesedéssel a kormányzati szereplők külföldi befektetőknek? Mondom: nem olyan nagyon régen, egypár évvel ezelőtt. Hát, azért, mert a jelenlegi szabályozás szerint - mert azért egy pillanatra álljunk már meg itt, és mondjuk már el, hogy mindenki azt mondja, hogy milyen bonyolult Magyarországon vagy azon belül Budapesten építeni, fejleszteni. Kérem szépen, ezt a bonyolultságot úgy szoktuk mi összefoglalni, hogy „a törvények”. Így, ennyi. A törvényeket kell betartani.

(17.40)

Vécsey képviselőtársunk azt mondta, hogy nincs Budapest agglomerációjával kapcsolatban egységes koncepció. Neki szeretném mondani: hát nem tetszett hallani a Budapest agglomerációja területrendezési tervről, ami törvényi szintű? Kérem tisztelettel, önök is már jó pár alkalommal módosították! Hát hogyne lenne?! Ennek a törvénynek tudniillik van koncepciója is, van tervi munka része, van szabályozási része, ez egy abszolút egységes fejlesztési koncepció, mondjuk így, Budapest és az agglomerációja, mintegy 80 további település számára. Tehát van ilyen szabályozás.

De! Még van Budapestnek is fejlesztési koncepciója, van településszerkezeti terve, van fővárosi rendelete a szabályozásról, és van Ferencvárosnak is. Ez a terület, ez a bizonyos diákvárosprojekt is a ferencvárosi önkormányzat közigazgatási területéhez tartozik. Ennek is van úgynevezett kerületi építési szabályzata, szabályozási terve, ami a következőket teszi lehetővé: három és feles szintterületi mutató, 25 vagy 45 méter magas építmények, 50-60 százaléknyi beépítési százalék. Egyetlen kizárt funkciót tartalmaz, ez az ipari tevékenység. Tehát igen, kétfajta övezet van kijelölve: intézményterület, illetve zöld közpark jellegű, mindegyik tekintetében akár a kollégiumi férőhelyeket el lehetett volna helyezni, akár a vízi létesítményeket, a BMX-pályát, a tenispályát, bármelyiket a jelenlegi szabályozás szerint simán el lehetne helyezni.

Akkor minek is tulajdonképpen ez az egész törvénycsomag itt előttünk? Azért, mert ez az egész dolog egy fedősztori. Mert valójában semmi köze nincs ahhoz, ami ott igazából meg fog valósulni. Miért mondom ezt? Azért, mert maga a törvényjavaslat is

mondja, de önök is többször elmondták, hogy itt tulajdonképpen az, hogy van egy állami elképzelés, az egy dolog, de igazából önök további magánbefektetőket várnak. Tehát az a bizonyos 500 ezer négyzetméter, amiről ezek a tervek szólnak, az nem a BMX-pálya lesz, és nem a 8500 fős kollégium! Hanem ez. Csak az a kérdés, hogy kinek az érdekében hozták önök ezt ide be.

Őn azt mondta, hogy a sok bába közt elvész a gyerekek. Én meg hadd kérdezzem meg: kié az a gyerek? Erről szól a törvény, ez a kérdés tulajdonképpen. Kinek az érdekében kell nekünk ezt a végtelenül felgyorsított eljárásrendet törvénybe foglalnunk? Ki lesz az az ember, aki az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint, szintén ha a 4. §-t nézzük, utasíthatja akár a főpolgármestert is? Erről szól a történet. Nemcsak hogy kérdéseket tehet fel a főpolgármesternek vagy tájékoztatást kérhet, hanem intézkedés megtételét is javasolhatja, amire ugyan válaszolhat a polgármester 15 napon belül, de az senkit nem érdekel, az a bizonyos intézkedés meg fog történni. Ide van leírva, ebbe a törvénybe.

A másik kérdés a Palotanegyed kérdése. Azt mondják, hogy a környezetének megújítása és hatékony fejlesztése érdekében kell ez a dolog. Megnéztem a lehatárolást, hogy mi van ott tulajdonképpen. Az utcákat önök felsorolják. Van ott a Hunyadi János utca páros oldalán, valamint a Lánchíd utca páratlan oldalán pár lakóház, ott van a régi kaszinó épülete és a nemrégiben felújított teljes Várkert Bazár. Van egypár lakóépület, aminek a jelentős része, gondolom, műemléki védelem alatt áll, és gondolom, hogy az az egységes, egyébként világörökségi védelemben részesülő Duna-parti látványnak a része. Tehát azt nagyon átépíteni nem lehet. Ezen kívül van zöldmező.

A hatékony fejlesztés tulajdonképpen mit is jelent? Mert egyébként ide nincs leírva. Mert a másik esetben, ugye, önök projektlistát adnak, hogy mit fognak megépíteni elvileg, de itt csak hatékony fejlesztésről beszélünk. Ha a zöldmezőre gondolunk, hogyan lehet hatékonyan fejleszteni? Hát, lássuk csak! Ültesünk virágot vagy locsoljuk meg a fákat! Vagy mire gondolunk itt? Tehát ha törvényjavaslatot hoznak be önök ide a Ház elé, és ha bármennyire is komolyan vesznek minket, akkor tiszteljenek már meg minket azzal, hogy leírják, valójában mit akarnak ide önök építeni. Mert azt nem gondolom, hogy egyébként a zöldterületeknek a fejlesztése annyira fontos az önök számára, hogy itt most külön törvényt kell ahhoz alkotni, és az összes itt lévő vagyontárgyat, ingatlant állami tulajdonba kell venni azonnali hatállyal, tehát nem gondolom, hogy ez önmagában indokolná a sürgősséget és ennek az eljárásrendnek a bevezetését. Úgyhogy nagyon szépen kérem, konkrét választ adjanak arra, hogy mi fog itt épülni.

Ezek szerint önök a Vár szoknyáját, tehát azt a teljes, jelenleg még beépítetlen területet is beépíthetőnek fogják minősíteni, és valamit ott önök el akarnak helyezni, valamit fel akarnak építeni. Nemcsak a mélygarázsról beszélek, ami a Vár nyugati lejtőjén

már most építés alatt van, hanem valami további fejlesztésre lehet gondolni.

A vagyonkezelő kapcsán több minden már elhangzott, de hadd tegyem hozzá, hogy a Palotanegyed vagyonkezelőjének, amely százszázalékos állami tulajdonban áll elvileg, az amortizációs visszafizetési kötelezettségét nem kell teljesítenie. Ugyan miért nem? Ugyan miért nem kell? Mi az a beruházás, illetve ki lesz az a beruházó, ami, illetve aki önök szerint ezt az egyébként rendkívül fontos, ha már egyébként állami vagyonról beszélünk, minimálisan elvárható kötelezettségét nem kell hogy teljesítse?

Összességében azt tudom mondani önöknek, hogy egyszerűen gyámság alá fogják helyezni ezáltal Budapestet. De azért egy mondat erejéig még arra hadd térjek ki, hogy ez nemcsak a budapesti kiemelt beruházások esetében lesz így, hanem az összes olyan kiemelt közérdekű beruházás esetén is, ami egy újabb nagyobb lehetőség, és aminél már külön budapesti projekteket tételeznek. De a kiemelt közérdekű beruházások esetén nem kell majd idehozni, törvényt alkotni erről, hanem anélkül, hogy gyakorlatilag egy-egy város lakóközösségének bármit szólnának előre, egyik pillanatról a másikra, egy kormányzati egyedi határozat, döntés szerint meg lehet ezeket a beruházásokat kezdeni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a megmaradt időben. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom *(Dr. Orbán Balázs a mikrofonját igazítja.)*, és megadom a szót államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván az elhangzottakra. *(Derűltség. - Ungár Péter: Ráutaló magatartás!)*

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Igen, rákészsültem azért most már, ha ilyen sokáig itt maradtunk. *(Bangóné Borbély Ildikó: Még új, csak azért! - Derűltség.)* És először is elnézést szeretnék kérni, hogy a Miniszterelnökséget csak egy miniszterhelyettes képviseli a mai vitában, de azt remélem, hogy elfogadják a személyemet kompetens válaszóként.

Először is szeretném egy picit az önök által tett, nyilvánvalóan leginkább az ellenzéki padsorokból elhangzó dezinformációs kísérleteket egy kicsit helyretenni. Az egyik, hogy miért kell ez a törvényjavaslat. Pont az expozéban is elhangzott az, hogy hasonló beruházásoknál hasonlóan külön törvényjavaslatokat, kifejezeten a beruházásokat segítő, korábban is tárgyalt az Országgyűlés. Tehát ilyen értelemben nincs új a nap alatt. Olyan dologról van szó, ami már korábban is, a Liget, a Normafa, az Olimpiai Központ és például a Duna Aréna kapcsán megtörtént.

A másik, hogy valóban lehet, hogy ez nehezen elfogadható, de nem arról van szó, hogy a jogszabályi

környezetnek a zárójelbe tétele történik egy ilyen kiemelt beruházás esetén, hanem arról van szó, hogy igen, bizonyos jogszabályi feltételek, amelyek egyébként helyesek és általános jelleggel nem eltörlendőek, ezek a jogszabályi feltételek és tulajdonosi viszonyok beruházások létrejöttét akadályozzák. Tessék megkérdezni az önkormányzatokat! Tessék megkérdezni a vidéki ellenzéki vezetésű önkormányzatokat, hogy az ilyen és ehhez hasonló, nyilván kisebb volumenű beruházásokkal összefüggésben milyen nehézségek vannak! Előfordulhat, hogy kisajátítási, árvízvédelmi, önkormányzati és egyéb ügyekben bizony különös szabályokat kell lefolytatni azért is, mert itt különös jellegű, volumenében és minőségében különös jelentőségű beruházásokról van szó.

(17.50)

Másrészt azt a dezinformációt is szeretném cáfolni, hogy itt bármilyen módon lakóövezetek érintéséről, átalakításáról lenne szó. Ugye, itt lakóövezeteket a Palotanegyed vonatkozásában sem érint a törvényjavaslat. Ez teljesen egyértelműen kiderül a törvényjavaslat mellékletéből. Tehát én azt javaslom a képviselő uraknak és hölgyeknek, hogy a törvényjavaslat mellékletét a budai Várnegyed vonatkozásában is tanulmányozzák, és ott egyértelműen kiderül, hogy önkormányzati és állami tulajdonba tartozó, egyébként szűk értelemben vett területéről van szó.

A másik, hadd reagáljak Arató képviselő úr felvetésére Rákosi Mátyással kapcsolatban. Rákosi Mátyás pontosan azért nem akart felköltözni a volt kormányzati negyedbe, fel a Várba, mert nem hitt a hatalom szétválasztásában, mert egy autoriter despota volt. Mert egy kommunista gyilkos volt, és azt gondolta, hogy a hatalom elválasztására nincs szükség, hanem a hatalmat egységesen kell kezelni, amiben a végrehajtó hatalomnak és a törvényhozó hatalomnak egy helyen kell megvalósulnia.

Mert ő nem látta a kettő között a különbséget. De azt gondolom, hogy ez egy szégyen, hogy a rendszerváltozás utáni Magyarországon csak most, a következő években tud megvalósulni az, hogy a végrehajtó hatalom és a törvényhozó hatalom fizikai értelemben is elváljék egymástól. Úgy, ahogy nálunk szerencsésebb történelmi fejlődésű demokráciákban ez soha nem kérdőjeleződött meg. S amíg az ön által pozitív példaként említett Rákosi Mátyás rá nem szabadult a magyar történelemre, addig nekünk sem volt hasonló problémánk. Bocsánat az indulatokért, de elképesztőnek tartom minden esetben az ezzel összefüggő hivatkozásokat.

Következő pont. Egy kicsit az az érzésem, hogy azért nehegy már a nyúl vigye a vadászpuskát; tehát hogy azért a kormányt nagyon sok mindennel szokás vádolni, de azzal, hogy beruházásokat, amelyek a lakosság érdekét, az ország érdekét és a budapestiek érdekét szolgálja, ne tudna megvalósítani, ezzel nem szokás vádolni. Sőt, a kormány szerintem Budapesttel

összefüggésben kifejezetten büszke lehet az elmúlt években folytatott fejlesztésekre. És ott kifejezetten nem a szavak, nem a kormányzati kommunikációs eszközök azok, amik dominálnak, hanem a tények és a megvalósult kormányzati fejlesztések.

Csak hogy összegyűjtsek pár dolgot: Kossuth tér, Országház felújítása, Várkert Bazár, Erzsébet tér, 1-es villamos felújítása, Tüskecsarnok befejezése, ami még a korábbi ciklusban indult, 4-es metró befejezése (*Arató Gergely: Most már jó a 4-es metró?*), szintén korábbi adósságtörlesztésünk, a Pesti Vigadó felújítása, és aztán egyébként: Millenáris, Kopaszi-gát, Magyar Nemzeti Múzeum, a budai Vár, a karmelita kolostorra vonatkozó rész, Fővám tér, Erzsébet híd, Vajdahunyadvár a Liget-projekt keretében, Közlekedési Múzeum, a Zene Háza, Ludovika, Iparművészeti Múzeum, Matild-palota, és a többi, és a többi. Abbahagyom a sorolást.

Még egy olyan összeállításom van, én azt nagyon szívesen felolvasom szintén, ami a 2010 előtt meg nem valósult beruházásokat tartalmazza a kormányzati negyedtől kezdve az Aquincum hídon át a Moszkva tér rehabilitációjáig. Tehát az a helyzet, hogy 2010 után olyan listát tudunk adni, most nem a kormány saját maga által készített listát, hanem ami nyilvánosan elérhető lista, amely a megvalósult beruházásokat tartalmazza, és 2010 előttről pedig olyan listát tudunk adni, ami a meg nem valósult beruházásokat tartalmazza. Tehát szerintem azért ezt érdemes helyretenni.

És végül egy általános megjegyzésem lenne, ha megengedik. Én budapesti gyerek vagyok, kifejezetten belvárosi születésű, itt is nőttem fel, most Budára átköltöztem - remélem, ezért a pestiek megbocsátanak; a budaiak biztos, hogy nem fognak befogadni, de ez most nem is igazán fontos -, de engem nagyon érdekel a Budapest fejlesztésével kapcsolatos történelem.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy rendkívül sokat olvastam e tekintetben, de azért bizonyos olvasottsági háttérrel van. Nagyon ajánlom mindenkinek a budapesti városfejlesztésével összefüggő, korábbi, egy évszázaddal ezelőtti vitáknak a tanulmányozását. Egyrészt a Fővárosi Közmunkák Tanácsában, másrészt pedig a kor akkori nyilvánossága előtt, nyilvánvalóan a nyomtatott sajtót kell nézni: tele vannak a sajtóbeszámolók és a különböző tanácsi beszámolók ilyen és ehhez hasonló felszólalásokkal, ilyen és ehhez hasonló képviselői, hogy azt mondjam: akadémikusokkal.

Megkerestem kettőt, mikor készültem erre a mai vitánkra. A Margit híddal összefüggésben több mint száz évvel ezelőtt tele van a korabeli sajtó olyan véleményekkel, megállapításokkal, hogy egyrészt a Margit hídnak semmi értelme nincs, mert sehonnan indul és sehová vezet, másrészt elképesztően drága, és más-hová kellene költeni az adófizetők pénzét. Ez pontosan azért volt, mert egyébként azt az akkor még mocsaras területet a pesti oldalon a lovaknak a kihajtására és mosdatására használták.

A másik ilyen érv, ami mindig el szokott hangzani az ilyen beruházásokkal összefüggésben, és ezt hasonlóan szellemesnek gondolom, erről meg mindig az a Maupassant-történet jut eszembe, a híres novellaíró és költő, őróla terjeng az az anekdota, hogy egyszerűen utálta a párizsi Eiffel-tornyot, és a legnagyobb, a közéletben zajló legnagyobb kritikusa volt a párizsi Eiffel-toronyban. Vele kapcsolatban terjed az a legenda, hogy azért tartózkodott állandóan az Eiffel-toronyban, a megépült toronyban az étteremben, mert utálta a látványát, és az volt a városban az egyetlen hely, ahonnan nem lehetett látni az Eiffel-tornyot. Tehát tele van az egész, nemcsak a magyar történelem, hanem a külföldi példák is azt mutatják, hogy tele van az összes ilyen jellegű városfejlesztési vita hasonló ellenzéki felszólalásokkal.

De ha megnézzük, hogy mit tanít nekünk ez esetben a történelem, és abszolút, még a szakmai kritikai jellegű észrevételekre még nyitottak is lennénk, csak az összes felszólalásnak nem ez a domináns eleme, hanem a politikai állásfoglalás. Amivel összefüggésben pedig a történelem azt tanítja nekünk, hogy azokat, akik az ilyen típusú beruházásokat, amiket mind felsoroltam önöknek, és amikre a mostani törvényjavaslat is megpróbál egy kezelhető, gyorsított, hatékony eljárásrendet kialakítani, azokat a történelem, ezeket a kritikusokat a rossz oldalra tolta. Egész egyszerűen ezek a képviselők akkor a történelem rossz oldalán álltak, és azok álltak a történelemnek a jó oldalán... (*Közbeszólás az MSZP és a DK soraiból.*)

Itt történelmi példák vannak, ez az elmúlt száz év! Budapest száz évvel ezelőtti történetét kell megnézni! Azok a képviselők álltak a történelem jó oldalán, akik ambiciózus terveket tettek le, kemény, szívós munkával bizonyították, átvitték ezeket az adminisztratív akadályokat, és megépítették azokat a fejlesztéseket, amik miatt a budapestiek és én is ilyen büszke vagyok a fővárosunkra. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*)

Ezzel kapcsolatban csak azt tudom önöktől kérni, hogy próbáljanak történelmi távlatban gondolkodni, és ezzel összefüggésben esetleg fontolják meg, hogy mégis támogatják a kormány által előterjesztett törvényjavaslat-csomagot. Köszönöm a szót, és köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP: „Az autista gyermekeket nevelő családok helyzete” címmel. Öné a szó, Ungár Péter képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Az a helyzet, hogy nem először és

nem utoljára fogok erről a problémáról beszélni, ugyanis több írásbeli kérdésben és egyéb módon kérdeztem a kormányt, hogy mit tesz a speciális nevelésű igényű, azon belül az autizmus spektrumzavarral élő gyermekekért, és mindig azt a választ adja általában Rétvári államtitkár úr, de ez ilyen dinamikusan változik, hogy az állam kiemelt figyelmet fordít az autisták támogatására és a szükséges szolgáltatások biztosítására.

Mi úgy láttuk, hogy ez valójában Magyarországon nem így van, a családok évében ezeket a családokat egyáltalán nem támogatják. Ezért az LMP elindított egy jogsegély-szolgáltatást, amiben anonim módon vagy névvel magyar állampolgárok, autista gyereket nevelő családanyák, családapák be szoktak küldeni olyan észrevételeket, történeteket, amely megmutatják azt, hogy nekik milyen problémájuk van. Ugye az, amit jogszabályi szinten is lehetne változtatni, és ami ennek a Háznak a feladata lenne például, az az, hogy a sajátos nevelési igényű, illetve az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek nevelése sok óvodában, illetve iskolában benne van az alapító okiratban. Erre, hogy milyen feltételeknek kell megfelelni, hogy az alapító okiratba egy ilyen bekerülhessen, semmilyen törvényi előírás nincsen.

(18.00)

Tehát fogom magam, beleírom, azt' ott van; ez tipikusan egy olyan dolog, amit törvényileg lehetne szabályozni. Elmondanék pár példát emberekről, akik életében ez konkrét problémát jelent, ahol a szabályozási környezetet, ami kapcsán amúgy én fogok módosító indítvánnyal élni ebben a tekintetben, nem oldotta meg a mai napig a kormány.

Például egy nyugat-magyarországi megyei jogú városban 3,5 éves autista gyermeket nevelő nő. 3 évesen kötelező óvodáztatás van. Van a helyi óvoda, ahol ez nem volt benne az alapító okiratban; onnan kapott egy elutasító határozatot. 30 kilométerre volt egy speciális óvoda, ahol megvolt a feltétel, és benne volt az alapító okiratban. Onnan kapott egy elutasító határozatot, mert 3 éves várólista van arra, hogy a gyermeket 30 kilométerre el tudja küldeni. Addigra már iskolásnak kéne lennie. Ráadásul az eggyel közelebbi óvodából, ahol meg az alapító okiratban szerepel, szintén elutasító határozatot kapott azért, mert bár szerepelt az alapító okiratban, létszámhiányra hivatkozva nem tudták megoldani azt, hogy legyen egy külön terem, ahol ezt a gyermeket lehessen speciálisan fejleszteni, és nem volt gyógypedagógus.

Tehát úgy írták ezt bele az alapító okiratba ebben a nyugat-magyarországi óvodában, hogy nem voltak meg a feltételek. Ezért az a gyermek jegyzői engedéllyel nem vesz részt az óvodai oktatásban. Annyit tud az állam állni, hogy heti két korai fejlesztést fizet ennek a családnak. Jó, hogy ezt fizeti, de ez nem oldja meg azt a problémát, hogy egy autizmus spektrumzavarral élő gyermeket is szocializálni kell az óvodában.

Igenis jót tesz neki, ha az óvodai oktatásban részt tud venni speciális módon, és nem tette meg.

Mondok még egy példát, ez szintén egy vidéki, 10 ezer fő fölötti városban volt. Itt is pont 3,5 éves volt a gyermek. Ebben az időben az óvodai oktatás az, ami a legnagyobb problémát okozza. Itt pedig az volt, hogy itt is két elutasító határozatot kaptak, de utána a jegyzői hivatal, arra hivatkozva, hogy ők nem tudják, hogy ilyenkor mit kell tenni, és ez nincs törvényileg szabályozva, nem hagyta meg nekik a halasztást. Itt kiment a gyermekvédelem, és mintha a szülő itt valami problémát követett volna el azzal, hogy nem tudta óvodába adni a gyermekét, ezért megpróbálta őket megbírságnolni.

Utána ez a családanya sikerrel eljárta, hogy ez a bírság ne érvényesüljön, de akkor is, önmagában az, hogy még egy ilyen adminisztratív tortúrának is kitesznek egy embert, amikor önhibáján kívül, azért, mert az állam nem látja el a feladatát, nem tudja az autista gyermeket óvodába adni, egészen felháborító.

És akkor mondok még egy konkrét példát Dabasról. Itt már 5,5 éves a gyermek. Két éve nem tudja az anyuka elhelyezni óvodába a gyermekét. Itt az történt, hogy felvették a dabasi óvodába, ahol az alapító okiratban szintén benne van az, hogy autizmussal élő gyermeket tudnak fogadni, és két hét múlva kirúgták az óvodából a gyermeket, arra hivatkozva, hogy nem tudják semmilyen módon nyújtani a speciális szolgáltatásokat. Ez nem jelent törvénysértést ma Magyarországon, mivel nem lehet pontosan tudni, hogy az alapító okiratba ezt egy óvoda mi alapján írhatja be.

Utána Ceglédre eltanácsolta végül a jegyzői hivatal. A Dabas-Cegléd közötti megközelíthetőség nem jó. Ez egy kifejezetten szegény magyar család, nincsen autójuk, és tömegközlekedéssel egy autizmussal élő gyermek eleve sokkal nehezebben tud utazni. Ráadásul nem tudják rendesen szállítani ebbe a ceglédi óvodába, mert például az anyának ez annyi kiesést jelentene a munkavégzésből, tehát nem tudna elmenni dolgozni, át kéne menni ápolási díjra, ami meg a kormány miatt jelenleg 47 ezer forint. Tehát itt azért van egy elég komplex probléma, amit mind az ápolási díjjal, mind pedig az óvodáztatással kéne tudni javítani.

Az LMP jogsegélyt fog nyújtani, és én arra szeretném az üres kormányzati padosorokat, hogy ezzel a témával foglalkozzanak.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padosoraiból. - Dr. Varga-Damm Andrea a kormánypárti padosorokban egymás mellett helyet foglaló Bartos Mónika és Ovádi Péter felé mutatva: Mónika és Péter nem is számít?)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár Péter képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik-képviselőcsoportból: „A falvak elnéptelenedése” címmel.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Ez is egy mániám, a falvak elnéptelenedésének valamilyen módon való lassítása, mert azt már látjuk, hogy meg nem lehet hiúsítani.

Azt mondta egy amerikai antropológus hölgy, hogy egy egész falu kell ahhoz, hogy felnevelj egy gyereket. Ez egy csodálatos mondás, mert valóban azt gondolom én magam is, sőt meggyőződésem, hogy a legszebb és leghatékonyabb nevelkedési forma az, amikor egy gyermek falun nő fel. Egy gyermeket falun tényleg az egész falu neveli. Egy gyermek a faluban megtalálja mindazt a jellemet, mindazt a személyiséget, mindazt az élethelyzetet, mindazokat a konfliktusokat és örömeiket, amikből csodálatosan fel tudja építeni a maga kis személyiségében, a maga kis világában azokat a magatartásmintákat és azokat az alkalmazkodási képességeket, ami majd az egész életútján sokkal könnyebbé teszi neki az élet nehézségeinek elviselését és a sikerét is.

Ha megnézzük egy falun felnőtt gyermeket, és összehasonlítjuk, mondjuk, egy belvárosi gyermekkel, akkor azt látjuk, hogy a falun felnőtt gyermek bátrabb, öntudatosabb, könnyedebb, a természethez való viszonyában felülmúlhatatlan, és sokkal inkább bármi probléma adódik, könnyebben talál megoldást, kreatívabb, és mindazzal, amit egy ilyen közösségben megtanult és amit a természet megtanított neki, az életben sokkal könnyebben tud boldogulni.

És mit látunk az elmúlt 30-40 év Magyarországon? 1800 településen már csak 1000 főnél kevesebb a lélekszám. A törpefalvak esetében 1970 óta a lakosságszám 71 százalékkal csökkent. 1990-ben még a háztartások 30 százalékában élt egy személy falvakban, 2011-ben a falvak lakosságának már 40 százaléka egyszemélyes háztartás.

A falvakban élő aktívaknak mindössze 29 százaléka folytat aktív keresőfoglalkozást, a többieket vagy nyugdíj, egyéb segély, vagy közmunka tartja fenn.

1990-2001 között 8 százalékkal nőtt a lakatlan házak száma a falvakban, és az azóta való elnéptelenedést, illetőleg üres házak számát már meg se merjük kérdezni.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy találjunk ki olyan programokat, amivel ezt az óriási értéket, mint a faluban élés és a falvakban való felnövekedés, kitáljuk. Én most nem szeretném, bár okot adna a kormányzat arra, hogy megkérdezzem: a 8 plusz 4 éves kormányzás után miért nincsenek még komplex programok, inkább a javaslatételem az, ami nagyon fontos lenne ebben a kérdésben. Egyrészt már rég meg kellett volna alkotni azokat a programokat, amelyek útján például az ezer lakosnál kisebb lélekszámú falvakban illetékmentessé tennék, ha valaki házastulást vásárol. El lehetett volna már indítani azokat a programokat, hogy a falvakban a családi házakat az új generációk bővítsék, és ehhez az állam szubvenciókat ad. Meg lehetett volna teremteni azt, hogy bizonyos lélekszám alatti településeken a vállalkozások 2-3 évig igenis ne fizessenek adót akkor, ha a lakosság kiszolgálását jelenti az ő vállalkozói tevékenységük.

A programok széles tárháza állna rendelkezésére. Lehetne nagyszülői programokat létrehozni, hogy a gyermekes családok és az idős családok hogy tudnak együtt tevékenykedni, ezáltal az óvodai, iskolai, bölcsődei rendszert nem úgy terhelve. Tehát programok tárháza lenne. Külföldről is lehetne mintákat hozni, mégis úgy érzem, hogy amikor a kormányzat azt mondja, hogy erre törekszik és ebbéli tevékenységet végez, mégsem lehet elég hatékony, hiszen az elnéptelenedés iszonyatos ütemet él már meg.

Persze, azt is lehet mondani, hogy nem cél, hogy szabad emberek éljenek, hogy a szabadsággal, amit a falun élés ad, általánosságban bírjon a társadalom. Én viszont azt gondolom, hogy nekünk nagyon fontos lenne, hogy ezen csodálatos lehetőség, a falun felnövekedés lehetősége és a szabadság összekötésével mindent el kell követnie mind a parlamenti képviselőknek, mind a kormányzatnak azért, hogy a falvak elnéptelenedését megállítsák, sőt akár elkezdődjön a lakosságszám-növekedés. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea, képviselő asszony.

Megadom a szót napirend utáni felszólalásra Ovádi Péter fideszes képviselőnek, aki „Nagyarányú kormánypárti győzelmek az elmúlt hetek időközi választásain” címmel fog beszélni.

(18.10)

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, és nagyon szépen köszönöm, hiszen az elmúlt hetekben számos időközi választás volt Magyarországon. A választás, ahogy tudjuk, mindig a demokrácia ünnepe. Így volt ez április 8-án, és így volt az elmúlt hetekben is. Az elmúlt időszakban lezajlott időközi választások is azt bizonyítják, hogy a magyar emberek igenis kitartanak áprilisi döntésük mellett, és továbbra is bizalmat szavaznak a Fidesz-KDNP képviselőinek. Engedjék meg, hogy megemlítsen például a Budapest VIII. kerületi időközi polgármester-választást, ahol a kormánypárt jelöltje 62 százalékkal utasította maga mögé ellenfeleit, vagy az V. kerületi 67 százalékos sikert, de ejthetnék szót a most vasárnap Miskolcon vagy Sopronban lezajlott választásról, ahol mindkét esetben jóval 70 százalék fölötti eredménnyel zártak a kormánypártok jelöltjei.

Természetesen nagy büszkeséggel tölt el az, hogy két nappal ezelőtt Veszprémben is hatalmas győzelmet aratott Kovács Áron, a Fidesz-KDNP önkormányzati képviselő-jelöltje, aki a korábban általam képviselt 8. számú egyéni önkormányzati választókerületben toronymagasan hagyta maga mögött az ellenzék egyedüli jelöltjét, a szavazatok több mint 80 százalékát begyűjtve. Történelmi győzelemnek is nevezhetjük ezt, mivel Veszprémben 1990 óta senki sem nyert

választást ekkora különbséggel. A választók arra szavaztak, hogy folytatódjon az a munka, amelyet 12 évvel ezelőtt kezdett el a városvezetés. Arra szavaztak, hogy ne változzon a képviselő-testület politikai összetétele, és hogy olyan képviselőre van szükségük, aki helyben képviseli az érdekeiket, elérhető és az érdekekben dolgozik. Bátran mondhatjuk, hogy Veszprémben az évek során rengeteg beruházás valósult meg a 8. számú egyéni választókerületben is, ez a tendencia pedig a jövőben is folytatódni fog.

Veszprém fokozatosan készül arra, hogy felhelyezze magát a nemzetközi kulturális porondra. Reményeink szerint 2023-ban az Európa kulturális fővárosa cím birtokosaként köszönhetjük a hozzánk látogatókat. Ezt a projektet is segítik a „Modern városok” program keretében megvalósuló fejlesztések. De nem csak a kulturális vonal az, ahol tovább szeretnénk öregbíteni városunk hírnevét. 2022-ben a kézilabda-Európa-bajnokság egyik színhelye lesz az addigra reményeink szerint már kibővített funkcióval rendelkező Veszprém Aréna. Előretékintünk és hiszünk abban, hogy közös erővel és munkával egy vidéki város is lehet nemzetközileg sikeres.

Szívből gratulálok az időközi választások győzteseknek, jó és eredményes munkát kívánok nekik a jövőre nézve. Hajrá, Veszprém! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, jegyző úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Horvát vagyok, tehát magyar” címmel. Őné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Azért fontos, hogy igaz magyarok legyünk, hogy jó horvátokká tudjunk válni.” „Horvát vagyok, tehát magyar!” - vallotta Zrínyi Miklós, a költő, politikus és hadvezér, akit mindkét nép büszkén és joggal vallhat hosszú, jeles alakokban bővelkedő történelmében magáénak. Magyarország és Horvátország történelme ugyanis nem pusztán azért kapcsolódott össze több mint 800 éven keresztül, mert a két nép egymás mellett élt.

A Szent László királyunk által megszerzett horvát területekre és annak népére uralkodóink sohasem legigazandó, kizsigerelendő, minél hamarabb beolvasztandó tartományként tekintettek, hanem társországgként és társnemzetként. Nem véletlen, hogy Horvátország a magyar koronán belül egyedülálló módon mindig bizonyos fokú önállóságot élvezett, és maguk a horvátok is tevőlegesen részt vállaltak nagy nemzeti céljaink megvalósításában. Elég, ha csak a már említett Zrínyiek vagy éppen a velük egyébként rokonságban álló Frangepánok történelmi szerepére utalunk. Habár a Habsburgok intrikái, illetve a délszláv egység fantazmagóriája rövid időre szembe is tudott bennünket állítani, az egymásrautaltság, a szabadságszeretet és a függetlenség iránti vágy annál erősebben kapcsolt

össze bennünket 1990 után, hisz Magyarország az elsők között nyújtott tevéleges segítséget a szabadságáért küzdő Zágrábnak, és elsőként is ismerte el az új, független horvát államot.

Nyilván a fentiek miatt sem kell csodálkoznunk azon, hogy a magyarság szinte egy emberként szurkolt néhány nappal ezelőtt a horvát nemzeti válogatottnak. És bár a 2018-as labdarúgó-világbajnokság döntőjét szomszédaink végül elbukták, káprázatos játékukkal, kitartásukkal, alázatukkal és elképesztő akaraterejükkel mindannyiunk szeretetét és megbecsülését kivívták. Innen, a magyar parlamentből is szeretnék gratulálni nekik a horvát futballtörténelem eddigi legjobb eredményéhez, a világbajnoki ezüst megszerzéséhez. A két egykori csehszlovák és a két magyar ezüstérem mellé ezzel Horvátország is megszerezte a maga ezüstjét. Bízunk benne, hogy rövidesen a világbajnoki trófea is megérkezhet majd szűkebb régiónkba. Reméljük, hogy ha így lesz, akkor azt a tornát már a külhoni magyarság is mindenki számára elérhető, magyar nyelvű közvetítéseken keresztül tudja majd figyelemmel követni, amely probléma megoldását a magyar kormány már hosszú évek óta ígérgeti.

Tisztelt Országgyűlés! A nagyszerű eredményt némileg beárnyékolja azonban, hogy a horvát futballt ugyanúgy körülengik a korrupciós botrányok, mint a magyart, és bizony sok tízezer horvát szurkoló gondolta úgy, hogy ez ellen csak úgy tudnak hatásosan tiltakozni, ha nyíltan a horvát labdarúgó-válogatott ellen foglalnak állást. De legalább ennyire szomorú az is, hogy bizony maga Orbán Viktor miniszterelnök is részesévé válhat a horvát futballt érintő korrupciós botrányorozatnak, legalábbis személyes strómanján, „Pénztáros” Lőrincen keresztül, aki éppen Eszéken épít stadiont az általa felvásárolt helyi futballklub számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Interparlamentáris Unió magyar-horvát baráti tagozata leköszönő alelnökeként ugyanakkor nem hallgathatom el azon véleményemet sem, hogy az elmúlt években súlyosan leértékelődött Horvátország fontossága a magyar Balkán-politikában. Orbán Viktor és a magyar diplomácia azzal a Belgráddal törekszik a lehető legszívélyesebb kapcsolatokra és hangsúlyozza a történelmi megbékélést, amely ma is koszovói albán cigányok betelepítésével próbálja megváltoztatni a magyarlakta délvidéki települések nemzetiségi összetételét. Azzal a Szerbiával folytatunk egyoldalú gesztuspolitikát, amely nemhogy területi autonómiát nem biztosít a Trianonban elszakított nemzetrészeink számára, de még az egyébként csak korlátozott kulturális autonómiát jelentő nemzeti tanácsok jogköreit is erőteljesen szűkíteni kívánja.

A Jobbik részéről már számos alkalommal jeleztük, hogy természetesen magunk is fontosnak tartjuk a jó magyar-szerb viszonyt, de ezzel kapcsolatban világosan jelezni kellene, hogy melyek azok az ügyek, amelyekből a magyar fél nem engedhet. A területi autonómiának pedig ilyennek kellene lennie. A Jobbik

szerint a MOL-lal kapcsolatos huzavona sem indokolthatja azt, hogy az egyébként a helyi magyarsággal szemben meglehetősen nagyvonalúan bánó Horvátország ennyire leértékelődjön diplomáciánk számára. Természetesen mi is fontosnak tartjuk a probléma mielőbbi rendezését, ám azt is, hogy megszűnjön a magyar külpolitika egyoldalú, nem mellesleg a délvidéki magyarság számára semmilyen eredménnyel nem járó kiegyensúlyozatlansága. Még akkor is így gondoljuk ezt, ha a Horvátországban élő őshonos nemzeti közösségek képviselőit és annak jogköreit egy népszavazási kezdeményezés elfogadhatatlan módon szűkíteni szándékozik. Ez ügyben bízunk Grabar-Kitarović elnök asszony, Plenković miniszterelnök úr, valamint a horvát politikai pártok józan belátásában.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar és a horvát nemzet nyolc évszázadon át élt közös hazában. Arra kérem az Országgyűlést és a kormányt, hogy ne felejtjük el ezt, és törekedjünk országaink között a lehető legjobb kapcsolatok kialakítására. A Jobbik ehhez minden támogatást meg fog adni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés pénteken 14 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 18 perckor ért véget.)

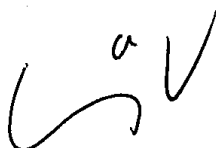
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szavay István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)